PEN KALVI,

PEN MANUM

AND

OR

A GARLAND OF ADVICE TO FEMALES

AND

ESSAYS ON THEIR EDUCATION

AND

SOCIAL STATUS

BY

S VEDANAYAGAM PILLAY

District Munsiff of Mayaveram, Author of Nedinvl,

SIDDAHANTA SANGRAHAM &c

MADRAS

Printed at the Thondaimandalam Press

CHOOLAY

1901

Price, 6 Annas ෆிலை, அணா கூ.

உ

கடவுள் துணை

பெண்மதிமாலை

பெண்கல்வி

பெண்மானம்

இவை, 24458

நீதிநூல், சித்தாந்தசங்கிரகம் முதலிய

கிரந்த கர்த்தராகிய

மாயூரந்தாலுகா முன்சீப்

ச. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களால்,

இயற்றப்பட்டு

வேப்பேரி,

ப. முநுசாமிநாயுடு அவர்களால்,

சென்னை சூளை,

தொண்டைமண்டலம் பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901

CRITICAL NOTICES

(From the Jaffana Freeman)

We have been favoured with a copy of a Tamil work entitled "Penmadi Malai and Pen Kalvi, or a Garland of Advice to Females and an Essay on Female Education" by Mr. S ... Pillay, District Munsiff (Judge) of Mayaveram ... District It consists of two parts, the first being advice to females written in Tamil metre, and containing 170 distichs which when chanted, fall most harmoniously on the ear This part is also supplemented by four lyrics, "On the characteristics of a good wife as compared with a bad one, and on the necessity of educating Females, and the manifold advantages arising from their education"

Indeed, we have seldom met with a Tamil poet of the present day who is never in want of words to express his thoughts suitably to the occasion, and to the character of the poem he writes But our author seems to be an exception Words are always in readiness to serve him in any manner he chooses, and he has such a wonderful command over them that neither rhyme or alliteration, nor sense suffers for want of suitable words Unlike the ordinary Tamil Poets of the present day, his thoughts are not governed by his words but his words are under the full control of his thoughts He gives his advice to females in a manner that his likely to make a very strong impression in their minds Most of the important subjects that ought to attract the attention of the young female are concisely treated in this part, which is written in a style that is both simple and attractive The author does not travel into the regions of History or phi

sophy in search of illustraions, but the ordinary and most impressive provebs which are on the lips of every body answer his purpose, and that most admirably He is now grave now gay, and now pathetic, but is impressive and pithy throughout Every word of his seems as if it has been weighed, and every line, as if it had been duly poised But with siepil this the versification does not at all seen to be laboured

The lyrics found in this part are capital pieces of composition The anthor's sentiments are conceived with great vigour and propriety, and his versification is not in the least laboured, but peculiarly smooth and melodious If one who is acquainted with the character of Tamil Lyric poetry were to sing Mr Vedanyangam Pillai's four lyrics to the proper tunes he would find something peculiarly charming and attractive in them There is nothing in the versifecation that is abrupt or obscure, the flow and melody of the lines are highly attractive, the tone that the author assumes is uncommonly agreeable, he is at once sublime, serious, gay, tender, and witty, his style is elegant and well finished, his expressions are pure, picturesque, ardent and withal simple and correct, the poerty is graced and adorned throughout by the judicious introduction of metaphors and other figures that serve to please the immagination, and add interest to the composition Our opinion is that, as a writter of lyric poetry, Mr Vedanayagam Pillai stands very high, and that it is not an easy thing to name a Tamil poet of the present day that can rival him We think he is only second to the celebrated writer of the lyrics on the Ramayanam

The second part which contains an Essay on Female Education has excellencies peculiar to itself The author says in the preface, that he has endeavoured to adapt it 'to the taste of Hindus in genaral without distinction of class or creed," and this we find to be borne out by almost every page of Essay In thi

Essay, the author's knowledge of the subject he writes upon and his great acquaintance with native society and manners, are clearly seen. Its style, again, is admirably suited to the class of readess for whom the work is intended, and the sentiments embodied therein are ably coneived and well digested His sentences are not encumbered by superfluous words, and they are of a moderate length, his cadence is varied and his figures are correct and glowing He writers with some degree of ardour and like one who has devoted much thought to the subject he treats of His observations regarding the pernicious custom prevalent in India (and we should say in Ceylon too) which dooms females to a life of modified from of slavery, are indeed excellent He depicts the inner life of Hindu Females most accurately, and points out most cleverly the evil effects arising from the state of degradation to wich they are now subject We must confess that, although we have seen a number of works in Tamil prose we have not met with such an excellent prose composition as the one we now review As a rule, Tamil prose writers are terse and dry But indeed Mr Vedanayagam Pillai is an exception, for, while he informs the understanding, he fails not to please the imagination and the ear

We learn that he is the author of a number of excellent lyrics now sung by many in Tranquebar and Tanjore Districts and that they have not as yet been printed After we have seen such excellent specimens of Mr. Vedanayagam Pillai's lyric poetry, we cannot but be anxious to see in print all the lyrics composed by him, and we would therefore urge on him the desirability of getting them printed

---

உ

கடவுள துணை

பெணமதிமாலை

காபபு

விணமதி மாலை விலககலபோன மெயதோனறப
பெணமதி மாலையான பேசவே - தணமதிசூழ
அணடபகிரணடமுமமகணடமுமேயுணடெனமெய
கணடவரி ரணடுகழல காபபு

இராகம-நாதநாமககிரியை, மிசுரதாளம

கணணிகள

௧ மதியிது, மதியிது, பெணணே-புணணிய
வதியலல வோாலல மகராசி, கணணே (மதி

தெயவபகதி.

௨ நிததியங கடவுளை வாழததுப-பய
பததியுடனேநீ பணிநதுனனைததாழததுு (மதி

௩ தூயதே வாலயம நாடு-பிளளை
தாயைத தேடுவதுபோற சாமியைததேடு (மதி

௪ காததாவை மறககுதல தாழவு-நாளை
செததால தெரியுமே செடடியாாவாழவு (மதி)

௫ எணண வொணணுவுப காமம-செயத
புணணிய மூாததிககு புரிநமஸகாரம (மதி)

௬ உலகெலலாம படடமாண டாலும-தெயவ
பலமிலலாககிலலையே பாககியமெககாலும (மதி)

௭ தலைமேலேமலைவிழுந தாலும தெயவ
பலமுடையாாககுணடோ பயமொருககாலும (மதி)

௮ உடலுயிா பலபல வுடைமை - எலலாம
இடமுடனீநதோனைச சேவிததலகடமை (மதி)

௯ பரவச மாகவுள ளுருகு, ஐயனை
திருவருளினைநது நீதினமா கணணீாபெருகு (மதி)

௰ சூதான மாயப பிரபஞசம-இதி
நாத னலலாது நமககுணடோ சிநேகம (மதி)

கக முன்னம் பொருளெல்லாந் — தந்து-பின்பு
தன்னையுந் தந்தவன் — தாள்தொழ முந்து (மதி)

கஉ மாதா, பிதா, குரு — தெய்வம்-ஆண்
நாதனா கைவிடில் — நாமென்னசெய்வம் (மதி)

கங துக்க சாகரஞ் — சமுசாரம்-கரை
பக்கமே திட்டப்பான — பாதமா தாரம் (மதி)

கச நீரை விட்டநூறகெடும் — மீனே-ஈச
னுரைவிட்டாலநமக — காதுணே?மானே (மதி)

கரு நாஞ்செய்வ தல்லாம் — விகாரம்-காததா
தாஞ்செய்வ தெல்லாந் — தகும்பகாரம் (மதி)

கசு தேவனை நினையாத — வுள்ளம் பெரும்
பாவமும் பழிகளும் — படுந்திடும் பள்ளம் (மதி)

கஎ ஈசனைப் போற்றாத — வாயே-ஒரு
காசுக் குதவாக — கசப்பெட்டிக்காயே (மதி)

கஅ- சத்திய மார்க்கத்தைக் — கூடு-தெய்வ
பத்தியே பாக்கியம் — பந்தயம்போடு (மதி)

ககூ ஜெபமின்றி — நீபடுக்காதே-நாளும்
ஜெபமின்றி யொருவேலை — நீதொடுக்காதே

{ மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி? கண்ணே }

---o---

குருவணக்கம்

உ0, குருமாரை வணங்கிக்கொண் — டாடு - அவா
திருவாக்குக்கெதிராவாக் — கில்லாமலோடு (மதி)

உக, நித்தமும் குருவினக் — டாக்ஷம்-பெற்ற
சுத்தருக் கல்லவோ — சூடசதினமோக்ஷம் (மதி)

உஉ, ஞான குருவுப — தேசம்-இல்லா
ஈனருக் கில்லையே — யென்றும் பிரகாசம் (மதி)

உங, பூலோக வாழ்வெல்லாம் — நீங்கி-வந்த
மேலோரைக் கைதொழ — வேணும்ம நான பாங்கி (மதி)

உச அற்பருக் கூழியா — நாமே-ஆதி
கற்பா ஞாழியா — சாமிகள்தாமே

மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி? கண்ணே

மாதா, பிதா, வணககம

௨௫ மாதா, பிதாவை — வணஙகு-காளும
ஆதாரமாகவே — யவாசொலலுககிணஙகு (மதி)

௨௬ தநதை, தாய சாபம — பொலலாது-அவா
சிநதை கொநதால மககள — செலவம நிலலாது (மதி)

௨௭ மாதாபிதாவுககுத — துரோகம-செயயும
பாதகனைச சுறறும — பாவமநேகம (மதி)

௨௮ பெறறவா நேசததைத — தேடு அவா
குறறததைத நீககிக — குணததைககொணடாடு (மதி)

௨௯ தாயதநதைக குதவாத — பிளளை-தன
தாயுசும வாழவு — மடியோடே கொளளை (மதி)

௩௦ கடடியுனை வளாகக — நாமே-மூனபு
படடபாடுகள சொலலப — பாரதமாமே (மதி)

௩௧ உளளதாய தநதைககுத — தீஙகு-செயயும
பிளளையைத தனபிளளை — யேபழிவாஙகும (மதி)

௩௨ கடலைபபோலமாதா — சகாயம-அதற
குடல செருபபாத தைததுப — போடுதலஞாயம,
மதியிது, மதியிது, பெணணே - புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசிக கணணே,

புததி

௩௩ அடுககுபபானையை — யுருடடாதே-வெகு
துடுககாகப பலகாரங — களைக சுருடடாதே (மதி)

௩௪ தஙகையைத தொடையிறகிள — ளாதே-தமபி
பஙகுபபணியாரததைப — பறிததுககொளளாதே (மதி)

௩௫ உனனைபபோறபிறரையும — நேசி - தினம
பொனனே, ஞானபுஸ — தகஙகளைவாசி (மதி)

௩௬ கறறவளே — துரைசாணி - கலலா
மறறவளே சுதத — மடையசசாமபிராணி (மதி)

௩௭ தாழவோரை நீ — சிரியாதே-மிக
வாழவோரைக கணடு நீ — வயிறெரியாதே (மதி)

௩௮ நாடடி லெலவரையும — வையாதே - உன தன
பாடடிசொனனாலு நீ — பாவஞசெயயாதே (மதி)

௩௯ பூசசியைப பிடிததுக — கொலலாதே-உன தன
ஆசசிசொனனாலுநீ — யபததஞசொலலாதே (மதி)

௪0	பிடசைபிடாம	லுணணாதே - மிருகம
	பட்சிகருமேதுனபம	பணண வொணணாதே (மதி)
௪௧	இஷடமாய கலலோரைக	கூடு - பொலலாத
	துஷடரைக கணடால நீ	தூரததிலோடு (மதி)
௪௨	ஊரார பொருளைத	தொடாதே - நாலு
	பேரறியும படி	பிட்சைபிடாதே (மதி)
௪௩	நிததமும நீரிலே	முழுகு - வீடு
	சுததமாகுமபடி	தோகையே மெழுகு (மதி)
௪௪	புழுநிறை யூதனைதச	சரீரம - இதைக
	கழுவாவிட்டால நாறும	காதவிலதாரம (மதி)
௪௫	அழுககுவஸதிரஙகள	கடடாதே - உடல
	கொழுககவுணணுமதீனி	குடலிலொடடாதே (மதி)
௪௬	சூதும வாதும	படியாதே - நாளும
	தீதுசெய தாலதரித	திரமவிடியாதே (மதி)
௪௭	கோட்சொலலிக குடி	கெடுககாதே - தபபுச
	சாடசி சொலலு நகுடி	தலையெடுககாதே (மதி)
௪௮	கோளும புரணியும	கேளாதே - எநத
	நாளும புறணிபேச	நாககுநீளாதே (மதி)
௪௯	வநததுன பததி	லாழாதே - மிகச
	சநதோஷமவநதாலுந	தலைகீழவிழாதே (மதி)
௫0	வேலைககு நீ	சிணுககாதே - ஒரு
	மூலைககுட புகுநது நீ	முணு முணுககாதே (மதி)
௫௧	வேலைசெயவோரை	வாடடாதே - தினம
	ஆலைககருமபோ	லவரையாடடதே (மதி)
௫௨	நெடுநேரமபடுததுத	தூஙகாதே - தூஙகும
	விடியாமூஞசிகளுககு	விசனமநீஙகாதே (மதி)
௫௩	ஆணையுஞ சீறி	யேசாதே-வேலைக
	காரரகளுடனே சக	கநதமபேசாதே (மதி)
௫௪	புருஷாகளபாரகக	கிலலாதே-கோடி
	வருடம வாழவதுபோலதுன	மாரககஙகலலாதே (மதி)
௫௫	தஙகைக, அககாள, அணணன	தமபி-மேலே
	சஙகையு மனபுள	ளவனதஙககமபி (மதி)
௫௬	சறறுங கூலியைக	குறைககாதே - செயத
	குறறததைபபொய சொலலி	நீமறைககாதே (மதி)

௫௭ பண்டங் களையழிக்க — காதே சும்மா
கண்டபடிசெல்லே — கலைக்கிழிக்கக்கூதே (மதி)
௫௮ உன்னைப் புகழ்ந்து — கொள்ளாதே-பிறர்
நன்னயப் புகழ்ச்சியை — நம்பித்துள்ளாதே (மதி)
௫௯ மிஞ்சினசெலவு — செய்யாதேசெய்து
கஞ்சிக்குக்காற்றுக்குப் — பறந்துநையாதே (மதி)
௬௦ மெய்ச்சொல்ல மேன்மையுண் — டாமே-தினம்
பொய்ச்சொல்லும்வாய்க்குப் — புசிப்பற்றுப்போமே (மதி)
௬௧ நகைதுணியிரவல் — வாங்காதே-வாங்கில்
சகலருமேசுவா — தாழ்வுநீங்காதே (மதி)
௬௨ மங்களமாகநாள் — போக்கு-கைக்குக்
கங்கணம் போடவே — காய்கரியாக்கு (மதி)
௬௩ வீட்டுக்கணக்கெல்லா — மெழுது-நல்ல
ஏட்டுக்கணக்கருக் — கில்லையே பழுது (மதி)
௬௪ மட்டினறிக்கடன் — வாங்கல்தீது-ஐயோ
குட்டிச்சுவரில்முட்ட — வெள்ளெழுத்தேது (மதி)
௬௫ கடன்களைத் தீர்க்கத் — தப்பாதே-கண்ட
இடமெல்லா முன்குறை — யெடுத்துச்செய்யாதே (மதி)
௬௬ வெள்ளமா யாசைப் — படாதே - கையில்
உள்ளதுபோது — முறுகிவிடாதே - (மதி)
௬௭ எல்லாங் கை — கூடிவாராதே-நமக்
கில்லாரவழக்கைக்கண் — ஞடிதாராதே (மதி)
௬௮ எவராலுமேயிசை — யாதே - செய்த
அவனைச்சியாம் — லனுவசையாதே (மதி)
௬௯ ஈன ராளுலும் — காயாதே - சிறு
பூனைபோலிருந்து நீ — புலிபோறப் பாயாதே (மதி)
௭௦ கண்டெடுத்தப்பொருளை — நீயே - சொந்த
பண்டக்காரரைத்தேடிப் — பரிந்தளிப்பாயே (மதி)
௭௧ களவாகைப் பொருளைவாங் — காதே - வாங்கும்
உளவரில்லா விட்டாற் — கள்வேது? மாதே! (மதி)
௭௨ அநியாயவட்டி — வாங்காதே - வாங்கில்
இனியகைம் முதலும்போம் — ஏக்கம் நீங்காதே (மதி)
௭௩ அளவு நிறைவைக் — குறைக்காதே - ஒரு
சுளகாலே யானையை — நீமறைக்காதே (மதி)
௭௪ அகவிலே தன்னை — யேறுதே - காளுடம்
தக்கவேசெல்லரப்பணம் — தன்னை மாறுதே (மதி)

எ௫ புணணியஞ செயயக கூசாதே - இநத
மணணிலிருநதுவழக கோரம பேசாதே (மதி)

எ௬ நடககுஞ சநதிராதிததா மாதே தெறகு
வடககானுலும வாாததைதபபாதே (மதி)

எ௭ ஒனறுக்குமஞசி நிலலாதே பாலைக
கனறுக கிலலாமற கறககசசொலலாதே (மதி)

எ௮ தீயா சொலலைபபொருப பாயே எட்டிக
காயெனறுசொனனுற கசககுமோவாயே? (மதி)

எ௯ தீயெனறு சொனனுலவாய வேமோ? கெடு
வாயெனறொருவாசொலலில வாழவெலலாமபோமோ (மதி)

அ௦ புகழு மிகழுமவாயக கறறு - இதில
மகிழவும வருத்தமும கொளளாமல மாறறு (மதி)

அ௧ சதிகாரா வலையிற படாதே - கலவி
மதியிலலாதவனுககு வாழககைபபடாதே (மதி)

அ௨ குணவா னெளிய ஞனுலும - அவன
மணவாளனுவது மாசெலவமபோலும (மதி)

அ௩ புகழுடையோனை விடாதே - துஷடன
மகாராஜனுனுலு மாலையிடாதே (மதி)

அ௪ அடககம பொறுமைதனை சாநதம - என
நடககும நறகுணஙகளே நாரிககுபபாநதம

மதியிது மதியிது பெணணே புணணிய
வழியலல வேறலல மகாசிகணணே !

புருஷபததி

அ௫ புருஷனமே லொழியாத பததி - உளள
தருமதேவதைககலலோ சகலமுஞசிததி (மதி)

அ௬ காததாவே முதலதெயவம மானே - பினபு
பாததாவல லானுணடோ பாககியம? தானே? (மதி)

அ௭ துணைமக ளானுலும பாரி - கொணட
உரியவனுககவு ளூழியககாரி (மதி)

அ௮ காதமண பக்ஷமே லக்ஷம குணம
எதுமிலலாதவ ளெட்டிவிருக்ஷம (மதி)

அ௯ ஆவிததுணைவனமேற கோபம - செயயும
பாவியைக கணணுலே பாாததாலும பாபம (மதி)

௯௦ புருஷனால வாரததை தடடாதே-மூடமே
எருதுபோல நீசணடைககு கிடுபபுகடடாதே (மதி)
௯௧ தேகமுஞ சீவனுமா போல-கொணட
மாகணவ னுடன வாழவதுமேலே (மதி)
௯௨ செயத நனறி மறவாதே-பாததா
வைதாலு மடிததாலும வாயதிரவாதே (மதி)
௯௩ கணவனுன மேறபகை மூாககம - செயயில
குணமாகப பேசிக குலாவுதல மாககம (மதி)
௯௪ அருநதுணைவனறனை த தூணடு - அவன
திருநதுமபடி தினந தேவனை வேணடு (மதி)
௯௫ மாதுமேல வறமபு காடடாதே - உன தன
சாமிககு மாமிககுஞ சணடைமூடடாதே (மதி,
௯௬ தலைவ னெஞசைக கரைககாதே - மாமி
தலைமேல நீமிள காயரைககாதே (மதி)
௯௭ நாததிமேறககுறி கடடாதே - வெகு
க்ஷாததிர மாயவள தலையை வெடடாதே (மதி)
௯௮ தலையணை மநதிர தீது - கெடட
கலககககாரி களுககுக கஷடமபோகாது (மதி)
௯௯ வீடடுககுகதிபதி நீயே - வெளி
நாடடுக கதிபதியுன னாயகன செய?
மதியிது - மதியிது - பெணணெ புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசி? கணணே

கறபு

௧௦௦ கறபு நிலையேசிங காரம - அது
தபபினே ரழகு சப அலஙகாரம (மதி)
௧௦௧ சீவனபோற கறபைக காபபாறறு- யாாககும
சாவு தலைமேலே சாமியைபோறறு (மதி)
௧௦௨ அரைககாசுககு கழிநதிடட கறபு - நூறு
மரககாறபொன கொடுததாலுமவருமோ? நீசெபபு (மதி,
௧௦௩ அநநிய னழகு ஞனுலும - கறபின
மினனிலட'யாாககவன விஷநாகம போலும (மதி)
௧௦௪ கணவன குருபியா னாலும - கொணட
மணமக ளுககவண னமதனபோலும (மதி)

க0ரு பேரைக்கெடுப்பவள் பெண்டோ? - இந்த
ஊரைவாய் மூட வுலை மூடியுண்டோ? (மதி)
க0சு சரசங்கள் பேசிக் கெடாதே - புவி
அரசனேனுமப்புரு ஷனைக்கைவிடாதே (மதி)
க0எ வாசற்படிகட வாதே - பிறா
ஆசைப்பட வொரயி லாயநடவாதே (மதி)
க0அ சிற்றினந் தானரை நொடியெ-வரும
குற்றமும் பழிகளுங் கோடிபொற்கொடியே
மதியிது - மதியிது - பெண்ணே - புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி? கண்ணே

பாலரைவளர்த்தல்.

க0கூ மக்களுக்கோரம் பண்ணாதே-உன்றன்
சக்களத்திபிள்ளைக்குச் சதிகளெண்ணாதே (மதி)
கக0 பலபிள்ளை பெற்றன்ன பாக்கியம! நன்மை
இலையெனில், மலடியா யிருப்பதுயோக்கியம் (மதி)
ககக புத்திராக்கண்புபா ராட்டு - தெய்வ
பத்தியும் புத்தியும் பாலைப்போலூட்டு (மதி)
ககஉ இளந்தையிலேகல்வி போதி - மிக
வளர்ந்தபின் னெழுதாலும் வருமோ நன்நீதி? (மதி)
ககரு இளக்காரம் பாலற்குத் தீமை- பின்பு
வளர்த்தகடா மார்பிற் பாய்ந்ததொப்பாமே
மதியிது, மதியிது, பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே

பரோபகாரம்

ககச ஆருக்குஞ் செய்யுப் காரம் - பல
ஊருக்குமநல்லவட குணடோவிசாரம் (மதி
ககரு ஈயும் பிச்சையைத் தடுக்காதே - உன்னை
பேயென்றொருவர் சொல்லப் பேரெடுக்காதே (மதி
ககசு துக்கமுள்ளோரை நீ தோற்று - வரும்
அக்குருடா மூட வா பசியாற்று (மதி

கக௭ தாயபோ லெண்ணியனைத் . தாங்கு-லெறும்
வாயுற வுமமன வைரமுமகீங்கும (மதி)

கக௮ பிணியுடையோரைநீ தேடு-கடடத
துணியுடன காயகழி சோறு நீபோடு (மதி)

கக௯ பாததிரமறிநதிடு பிடசை-தபபுக
தோததிரஞசெயவோரைத தூாததுதலபிடசை (மதி)

க௨௰ புததியில லாாகருநீ போதி-தெயவ
பததியில லாாகருநீ படிபபிததால் நீதி (மதி)

க௨க நனமையி னறகுறை யேது?-பெருந
தினமைசெய தோாககுமநீ செயயாதேதீது (மதி)

க௨௨ பூமியிலேழைபோல வேஷம-கொணடு
சாமியே வருவானநீ தளளுதலதோஷம (மதி)

க௨௩ நகர மோக்ஷநகொணடு வருவார-தீனா
தருவோாகஙகொனறீவாா தராாகஙகொனறு தருவாா (மதி)

க௨௪ பலவகை யேழைகள நிமிததம-அததன
செலவமைபபடைததனன ஜெகததில்பிரசிததம (மதி)

க௨௫ யாசகா களையுப சரியே-ளவாகக
வாசலில தொணடமாலுக தோடடியுஞசரியே (மதி)

மதியிது மகியிதுபெண்ணே-புணணிய
வழியலல வோநலல மகராசி கண்ணே.

ஞானம

க௨௬ பூதல வாழவெலலாம பொயயே-இஙஙே
ஏதுமிலலாம லிறபபது மெயயே (மதி)

க௨௭ எததனைபோ புவி யாணடாா?-முனனம
அததனைபோகளும இனியபோ யாணடாா (மதி)

க௨௮ பாடடனாா பூடடனா ரெஙகே?-போக
மாடடோமெனறுநா மரணமஙகுயஙகே (மதி)

க௨௯ பூமியே நாடக சாலை-இதில
சாமிதநதாரே சகலாககும வேலை (மதி)

க௩௰ வாவென று தேவனைக் யோலை-வநதால
கோவென ழுதாலுங கூடுமோ வேலை (மதி)

க௩க ஆவியெனபதொரு புசசு-இது
பேவியொடுஙகினால் வெறுஞசொனனபேசசு (மதி)

கஙஉ. எட்டிப்போ, போ — வென்னும வீடு-கையைக்
கொட்டிவா, வாவென்று — கூப்பிடுங்காடு (மதி)

கஙங. பாழுடல மாமிச — மூட்டை-இது
விழுப பலஜெநது — வுக்குநலவேட்டை (மதி)

கஙச. கும்பி யுடலபுகை — யோட்டம்-இதை
நமபியிருககுமே — நாயநரிக்கூட்டம (மதி)

கஙரு. தங்கமும வெள்ளியு — மண்ணே-என்றும
மங்காதமோகூததின — வாழ்வைநீயெண்ணே (மதி)

கஙசூ. தனமிருநதா லிற — வோமோ? - தூங்கும
கனவிற கணடவாழ்வுக — காயகறிககாமோ (மதி)

கஙஎ இலைபோலவயிறெரு — சாணே-பொருள
மலைமலையாயச சோதது — வைககுதலவீணே (மதி)

கஙஅ. நவமணிபலவகைக — கலலே இநதப
புவன சுகஙகளெலல — லாஞசிறு புலலே (மதி)

கஙகூ ஆஸதியுனகூட — வராதே-கட்டிக-
காததிருநதாலுமுன — கையிலிராதே (மதி)

கசய. உணபது காறபடி — சோறு-பூதம
எணபதுபோலவேலி யேனிரு — நூறு? (மதி)

கசக இருககு மிடமுழந — தானே-நாலு
தெருககளிலுமபல வீடுக — ளேனே? (மதி)

கசஉ பிழைபபுக குரியபிணடாந — துணடம-அனறிப
பழிபபுக கிடமலலவோ — பலபலபணடம (மதி)

கசங. நகையிலலாக காது — கேளாதே புல
வகைபட்டிலலாவுடல — வளாநதுநீவாதோ (மதி)

கசச. குசசுவீட்டினபங — காட்டாதோ?-பெரு
மசசுவீட்டிலேதுனபம — வரமாட்டாதோ (மதி)

கசரு. பணங்கணடாலநமனுச — வானோ-நலல
குணமாகப்பணககாரருடன — கொஞசுவானோ (மதி)

கசசூ தோலுமெலுமபுஞ — சரீரம-இதை
மேலேமினுககுவதாலெனன — சாரம (மதி)

கசஎ. செட்டி தட்டான — செககானலே-வாந
ஓட்டமுகனறி உளளது வெறுநதோலே.

மதியிது மதியிது பெணணே புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசிகணணே.

௧௪௮ மாற்றுவாய் பாவத்தை நீயே-நல்ல
காற்றுள்ளபோதே நீ தூற்றிக்கொள்வாயே (மதி)

௧௪௯ அகங்காரம் மோகம் உலோபம்-பகை
மிகுங்கோபம் பேருண்டி சோம்புகல்பாபம் (மதி)

௧௫0. மண்ணிலுண்டாகொலனு நஞ்சு-நெஞ்சில்
எண்ணிடக்கொலைவதுபாவமேனு நஞ்சு (மதி)

௧௫௧ எவரையும் பாவம் விடாதே-நிலம்
அவரவர் வினைக்கத்தவனை கொடாதே (மதி)

௧௫௨. பாவஞ்செய்யவிரும்பில அம்மா-ஆதி
தேவனருளொழிந்து தியங்குவாய் சும்மா (மதி)

௧௫௩ தீதுசெய்தால் நன்மை தருமோ-வேம்பை
நீதான் விதைக்கக்கரும்பு வருமோ (மதி)

௧௫௪ தையலே யுலகங்கண் ஞாடி-நாம்
செய்வதை யெய்து செய்யுமே தேடி (மதி)

௧௫௫ வைவாரைவையுமே யுலகமு-தினமே
செய்வாருக்கெய்து செய்யுமேசலகம் (மதி)

௧௫௬. தன்வினை தன்னைச்சுடும் மயிலே-பாமமே
முன்வளர்த்த தவாக்கமு தீயுமோ குயிலே (மதி)

௧௫௭ இங்குமே துஷ்டநிக கிரகம்-மானே
அங்குமே பாவத்துக் கவியாக நாகம் (மதி)

மதியிது மதியிது பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வேறல்ல மகராசி கண்ணே

புண்ணியம்.

௧௫௮ "புண்ணியஞ் செய்யலாம் நாளை என
எண்ணி யிராதே" இதுநல்ல வேளை (மதி)

௧௫௯ புண்ணியம் பாவ மல்லாது-இங்
மண்ணில் நம்மிடமொன்றும் வந்து நில்லாது (மதி)

௧௬0, நமனைக்கிவேசலஞ் சாந்தி-செய்யுந
தினமைகளை நீ தினம்பரி சோதி (மதி)

௧௬௧. தாமதத்தைப் பாவம் வெல்லாதே-துஷ்ட
காமத்துக் கஞ்சிக் கலங்கி நில்லாதே (மதி)

௧௬௨. அகந்தைகள் செய்யப் படாதே-பிற
புகழ்ந்தாலும் இகழ்ந்தாலும் புண்ணியமிடாதே (மதி)

௧௬௩. நற்குருவைமன்னோ — சாட்சி-அதன்
சொற்படி நடந்தால் — சுகநிலையாட்சி (மதி)

௧௬௪. மேலழகேகுண — வழக்கு-வெறுந்
தோலழகாலென்ன? — சுகுணத்திறப்பழக்கு (மதி)

௧௬௫. உத்தமகுணமேயா — பரணம்-தங்கக்
கொத்துநகைகளெல்லாம் — கோதையேதிரணம் (மதி)

௧௬௬. ஆரியக்கூத்தாடி — னாலும்-நல்ல
காரியத்திற்கண்ணை — வையப்பாய் மேன்மேலும் (மதி)

௧௬௭. புண்ணியமெலாகக்கு — மனுக்கியம்-உயர்
விண்ணினுமண்ணினும — வெற்றணவேடாபாக்கியம் (மதி)

௧௬௮. சிஷ்டரைத் துஷ்டரும — புகழ்வார்-பெருந்
துஷ்டரைத் துஷ்டரும — துதியாமலிகழ்வார் (மதி)

௧௬௯. இவ்வுலகத்தினுங் — கணயம தரும
அவ்வுலகத்தையு — மடைவிக்கும் புண்ணியம் (மதி)

௧௭௰. அருமையாய் நானபெற்ற — மாதே-வாழ்த்து
திருவேங்கட நாயகன — சேவடிப்போதே (மதி)

மதியிது மதியிது பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே

கீர்த்தனைகள்.

பெண்பாற்கத் தூதனுப்பல்.

உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தாதா
நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தாதா
நல்லபெண்ணைப்பார் நீ

அநுபல்லவி

அல்லடாகேளிந்தப் பூமியின்மேலே
புயிர்ங்காலத்துப மிபாரதையாலே (நல்ல)

சரணங்கள்

௧. அதிகப்பேச்சுக்காரி பெரும் வம்பி
ஆயிரமானாலும் அவள் வேண்டாந் தம்பி
நித்தந்தூற்றிடலாம் நீட்டுவாள் கம்பி
நிச்சயமவளாகாள் நீயென்னைச் சொல்லு நம்பி (நல)

௨. எழுத்துவாசகம் அறியாதவள் மட்டி
ஏதுமறியாளவள் சுரண்டுவாள் சட்டி
கழுத்திலேயவளுக்குத் தாலியைக் கட்டிக்
காரியமில்லை அது காக்கு ரக்ஷடி (நல)

௩. அழகுங்குணமுமுள்ளவள் நல்ல ஜோடு
அழகில்லைபாயினும் குணங்களையே தேடு
பழகுநற்குணமில்லா அழகியின் வீடு
பாம்பு புலிகரடி வாழுந்திடுங் காடு (நல)

௪ வீட்டுவேலைதெரி யாதவள் வேம்பு
மினுக்கும் அவளுக்குமே வெறும் வீம்பு
கூட்டுநற் குணமில்லாக் கொடியவள் பாம்பு
குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாலிக் காம்பு (நல)

௫ நகைகள் தரித்து மஞ்சள் வாடைகள் பூசி
நாட்டங்குத் தெரியவே நகைத்துக்கை வீசி
சொக்குக்கட்டப்பல ளாயிரந் தாசி
சும்மாவந்தாலுமவள் வேண்டாஞ் சீசீ (நல)

௬. தேவதா பத்தியில லாதவள் கள்ளி
திருட்டுக்கும் புரட்டுக்கு மவளொரு வள்ளி
தாலிப் புருஷனைக்குடிக் கவள்பெருங் கொள்ளி
சனியனை விலக்கு வாங்காமல் நீதள்ளி (நல)

௭ உடைமைக் குடும்பத்தை காசினமே வீச்சை
உள்ளவள் சண்டைக்கு கட்டுவாள் கச்சை
இடைவிடாம விளாறு கெடுப்பேனென இச்சை
இவளைக்கொள்ளுவதிலும் எங்கேகலாம் பிச்சை (நல)

௮. சநதகந கணவனமே — லொழியாபபததி
சாநதம பொறுமை — தயைகானம நறபுதகி
எநதவேளையுமுட — லாததும சுகதி
இலலாதவளவன — கழுததுககுக கததி (நல)

௯. நலலவ ளேனைழ — யாணுனுந கொடாதே
நாணூறுபோனுலும — நீபின னிடாதே
பொலலா தவளகையிற — காட்டிக கொடாதே
புலியைககொணடுவநதெனனைத — தெருவிலவிடாதே (நல)

௧0 சகல காரியஙகளுந — தெரிநதவள சிலாக்கியம
தரிததிரதசையிலு — மவளபெருமபாககியம
இகபரமிரணடுககு — மவள யோககியம
எனறுசொனனனே — வேதநாயகனவாககியம (நல)

தூதன பெணபாாததுவநது சொலலல

சௌராஷடிரராகம-அடதாளசாபபு

பலலவி

பஞசவாணககிளிபோ லொருபெணணைநான
பாாததுவநதேன சுவாமி

அநுபலலவி

கொஞசமுஞசநதேகமிலலாமலே அநதக
கோலமயிலேசீா — கொளளுமம-அநு
கூலம வநதெனறு — துளளுமம-நலல
காலங கவலையைத — தளளும (பஞசவா)

சரணஙகள

பூரணசநதிரன போலுமுகததுககுப
பூமியி லுணடோச — மானம-தெயவப
பூவையாசுநதரம வேணடில-அவளிடம
போயவாஙக வேணடுமே — தானம-அநத
நாசிகணவாய்செவி முகககுவமையை
நாடடுவது மதீ — மீனம-அவள
கணடயமககுஙக சடையமககுமே

நானெனசொலவேணுட   மானம்-அந்த
மானினசொலலோதேவ   கானம்-இடை
தானுணடென்பதேது   மானம்-நாறு
மீனஙகணணெணி லவ   மானம(பஞசவர்ணக)

உ, பாககியவதியவளபககததிருநதாலும
பாவமெலலாமபறந   தோடும்-அவள
பாலவடியுமுகம பாரத்தாலுமபோதும செள
பாககியம வநதுவிளே   யூடும்-திரு
வாக்காளவள "மழைபெய" யெனறுற பெயயுமே
வாணிகக யாராலே   கூடும்-கிட்டி
வநதுமககுத துரநதரயோகம
வருததததை நீதளளிய   போடும்-இனிக
கருததிலவளேயே   நாடும்-நலல
பொருததம ஆனநககசுூத   தாடும(பஞ)

ங. வெளளியுந தஙகமும அளளிக்கொடுததாலும
வேறொருவாமுகம   பாராள-நலல
மேனமைததுரைமகளானாலும வீட்டு
வேலைககுபினனிடடுச   சோராள-நிதந
தளளிநீரவைததடித தானுமகை நோகுமே
சாமியெனறுதொழுது   சீராள-பெறற
தாயதகபபனழைததாலும உடமைவிடடுச
சறறுமபிரிநதிட   நேராள-பழு
தறறநவமணி   சோரள-நாளுந
குறறமுளளோரசபை   சேராள-செயந
நறறவததாலனறி   யாராவ (பஞசவா)

ச. காரியமபாரபபவள கணககுமெழுதுவள
காய கறியாககவுந   கெட்டி-அவள
கைபட்டால வேமபுங கருமபலலவோ ருசி
கண்டு நீர மணடுவீர   சட்டி-அவள
ஊரிலேமாமியார நாததிமார் எலலாம
உவநதிடு கறகணடுக   கட்டி-தினம
ஓயாவிருநதுவநதாலுஞசலியாமல
உணணசசொலவாள அனனங   கொட்டி-அநத
வணணககுயிலோ நீ   கிட்டி-இரு

கணணிறகணடாாபடுர | திருஷடி-துரைப்
பெணணைக கொளளவெனன | அடடி (பஞசவ)

ரு. சிசுதாமல மஙகாமல வீடடுபபொருளகளைச
சீவனபோற காதகுரி | வாகி-தினம
செலவுககுறைததது வருமபடியிலமிசசம்
சோகதுலைவககுமதி | யூகி-நிதம
கநதமுறவே கனவீடடையுந தனனையும
கனசுநதரு செயநாக | ரீகி -காணும
கனவில நனவி லெபபோதுந தெயவத்தை
கணவனாத நியானிககுமஸ | நேகி-நகை
மனமவிரும பாதவி | வேகி-சாநத
குணமுடைய கனதி | யாகி-நலல
உணாவுடைய வுப | யோகி (பஞசவா)

அ. ஆபததுவேளை யிலறிவுசொலமநதிரி
அருமபிணிககவளொருசரு | சீவி-துனபம
அணுகுமபோதாறுதல தரிதாகாலததில
அருநதியாம அநதத | தேவி-உமமைப
பாபததில வீழாமற போதிககுஞ சறகுரு
பாடவும வலலமே | தாவி-தெயவ
பததி, நறபுததி யிரககமபொறுமை
பாவியசறகுண | வாவி-கொளளும
மூருவருககேயவ | ளாவி-மறறப
புருஷருக கவளவறச | நாவி-அவள
பெருமைககோாகுறை சொலவோனபாவி | (பஞசவாணக)

ள சஙகீதம பாடியும இஙகிதமபேசியும
தாளமிடிததுந துயா | தீாபபாள-நாளும
தனவேலைககாரா பலரிருநதும அவ
சகலமுந தனகணணுற | பாாப்பாள-வீட்டில
அஙகுமிருபபாளபின் னிஙகுமிருபபாள உம
அணடையிலுங கடடிக | காபபாள-உமக
கறபவருதத மிலலாமற கலைகள
அததனையுங கலை | யேறபாள-திருச
சிததமென்ன வென று | கேடபாள்-மொழி
புததமுதைச செவி | வாாபபாள-உமமை
உததமமாாககததில | சோபபாள (பஞசவாண)

ஆதனபெணபாரததுவநது சொலலல.

அ நீமகிழநதால, அவள தானமகிழவாள, துனபம
நீகொளளின, அவடகுளி சாரம-அனனம
நீருணணில, அவளபசி தீரும, இருவாககும
நீசசயமேக சரீரம-இநத
ஊரிலநிலலாதபோ துறஙகாள, அனனம
உணணாள, பணணா ளலஙு காயம-நீ
ஊமைகுருடாா ஞானுசெயவாளுமக
குரிமையாய ராஜோப சாரம-அனல
பரமாதருடனீசனு சாரம-செயல
வருமவளுடைய நிஷ்ட நேரம-அநத
கொருநாளுமிலைபரி காரம
(பஞசவாணக)

௯. பாவமீசெயயசசொனனானு செயயாள, வேறே
பணணுளுமககப சாரம-பெறும
பாலாககுநலவழி காட்டித, தினமும
படிபபிபபாள வேதாநத சாரம-வநது
தாவுமெளியவாக கிலலையெனறுமலே,
தாயபோற செயவாளுப காரம-செலவந
தாழினும, ஏழைககுத தானுணணுமனனததைக
தநது, மெலிவாள சரீரம-தம
யநதிபு மோநமல காரம-செயயும
சுநதரி சீலமவிலை தாரம-உமக
சநதமின னேநலல தாரம
(பஞசவாணக)

௧0 பாயுமபடுககையு மகாநோயகொணட ாலும
பாததா வேலைககுபின வாஙகாள-உநதம
பசுஷமொனறேகோடி லசுஷமெனறெணணிப
பலதுனபம வநதாலும, ஏஙகாள-பெறற
தாயும, பிதாவும நிகாவேதாயகன
தாமனைபபாததகதை நீஙகாள-நலல
சகதியநிரநதனை, புததியினமநதிரி
சாடக குடிககனம பாஙகாள-வேலை
சட்டமுடியுமுன தாஙகாள-மனறுங
செட்டவளெனறுபோ வாஙகாள-உமக
கிஷட முளளாள, பழி யோஙகாள
(பஞசவாணக)

தங்களுக்குப் படிப்பிக்கும்படி ஸ்திரீகள் புருஷர்களை வேண்டுதல்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

வித்தையைப் படிப்பியுங்கள் - நயைசெய்து
வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்

அநுபல்லவி

உத்தமநாயகரே! சத்தியப்பிரமாணரே!
உங்கட்குக் கண்களான பெண்சாதியெங்களுக்கு
வித்தை

சரணங்கள்.

க. திருத்தமாயேலைகளெல்லா முடிப்போம், வேலை
தீர்ந்தபின் புஸ்தகங்களே படிப்போம்
வருத்தம் நீர் படக்கண்டால், மனந் துடிப்போம், கீத
வண்ணங்கள் பாடிக்கொண்டு கால் பிடிப்போம், பாட
மாட்டோமோ? வீணை
மீட்டோமோ? நயங்
காட்டோமோ? சுகம்
ஊட்டோமோ? நல்ல
வித்தை.

உ. வரவுசெலவின் கணக்கெழுதி வைப்போம், பல
வகைவகையுடுப்புகளுமக்குத் தைப்போம்,
பரவும் பல தொழில் நீர் பண்ண வொப்போம், நல்ல
பக்ஷணங்கறிகளுஞ் செய்யத் தப்போம், நாங்கள்
படியோமோ? இருள்
விடியோமோ? மருள்
முடியோமோ? அருள்
பிடியோமோ? நல்ல
வித்தை.

௩. வாணியும நீரும ஒரு
வரமபிரசாதம உமககு
விணிலவட கெஙகணமேல
மெஞஞானமாககததுககாக
வெலலேலாமோ?
சுலலேலாமோ?
சொலலேலாமோ?
இலலேலாமோ?

சோதககிரமா?
மாககிரமா?
ஷாததிரமா? நாஙகள
பாததிரமா, உமமை
கலவி
கவி
புகதி
நலல

விததை.

௪. கொஞசம நீர கோபம செயயில,
குறறமபொறுககசசொலலிக
தஞசமதாக உமமை
சாகிததியம செயது தினம
தாழநதோமே?
ஆழநதோமே?
சூழநதோமே?
வீழநதோமே!

அஞசிடுவோம, எஙகள
கெஞசிடுவோம
நமபிடுவோம, உமமேல
கும்பிடுவோம, நாஙகள
துயா
உமமைச
காவில
நலல

விததை.

௫. அடிததாலு மிகழநதாலுஙகதி
அன்றி எஙகளுக கினிததுணை
படிததாறபிழைததுமபோவோமபெரி
பஞசைகள முகம பாருநதுரை
பகம பூணடோம!
மதம நீணடோம!
இதந தாணடோம!
கதமவேணடாம!

நீரே-உமமை
யாரே
யோரே! இநதப
மாரே! உஙகள
அபி
உஙகள
அசங
நலல

விததை.

௬. படியாத ஆணகளுடனே
பணண நீர சமமதியீர லவ
மடமுரு மெஙகளுடன சக
மடடு முமக கிலலையோ சங
மதிமோசம
அதிஹாசம
பதிபாசம
இதிகாசம

நேசம-சறறுய
லேசம
வாசம-செயய
தோஷம! இது
வரும
மனம
அற
உடன

விததை

ஏ. வித்தையில்லாப் புருஷன்செய்கையைப் பாரும்-அந்த
  விதமல்ல வோபடியா மட வாரும்
உத்தமியைப்பெயேவிரும்புவீர் நீரும்-கல்வி
  உணராவிட்டாற்குணமெப்படிச் சேரும்-இந்தை
    ஓரீரோ! முகம
    பாரீரோ! துயர்
    தீரீரோ! தயை
    கூரீரோ! நல்ல
      வித்தை

அ படிக்காத மிருகம்போல்நாள் கழிப்போமோ! என்றும்
  பரபுருஷர் முகத்தில் விழிப்போமோ!
அடிக்கா லுமுகங்கோணிச் சுழிப்போமோ!-கல்லர்
  தவர் கணவரானாலும் பழிப்போமோ! பல
    அணிவேண்டோம், நல்ல
    துணிவேண்டோம் நல்
    மணிவேண்டோம், காமப்
    பிணிவேண்டோம், நல்ல
      வித்தை

கூ உத்தியோகந் தந்தாலு மொருகைபார்ப்போம்-தினம்
  உதவி செய்து நங்கள் தொழில்களைத் தீர்ப்போம்
பக்தியாய்க்குடித்தனந் தலை யேற்போம்-கல்வி
  பாலர்க்குப்போதித்து நல்வழி சேர்ப்போம்-எங்கள்
    பதிநீரே, சாவ
    நிதிநீரோ, தினமட
    கதிநீரே, கன
    மதிநீரே, நல்ல
      வித்தை

௰ இரவில் நீர் தூங்கின பின்னாம படுப்போம், நீங்கள்
  எழுமுன் எழுந்துவேலைகளைத் தொடுப்போம்,
தருமநீதிகளென்று பெய கொடுப்போம்-நாங்கள்
  சுந்தரம் வேதநாயகனை அடுப்போம்-மிகத்
    தழையோமோ, கல்வி
    நுழையோமோ, உமை
    அழையோமோ, ஜீவன
    பிழையோமோ, நல்ல
  வித்தையைப்படிப்பியுங்கள், தயைசெய்து
  வித்தையைப்படிப்பியுங்கள்

படிபபிக்குமபடி வேணடல

இராகம-மோகனம-தாளம-ஆதி.

பலலவி.

கேளும, பூமான்களே! திருணாமைத
காணும சீமானகளே

அநுபலலவி

நாளுங கதி யிலலா எஙகளமேல   வாமமோ?
காணுறுங [illegible]சிபோல தளளுதல   காமமோ?
கேளும,

சரணஙகள

க. காலைககு மாலைககு மூலைககுள எஙகளை
ஆலைககருமபுபோல   செயதிடிபபாக
சாலைககு மனமத லீலைககு மேவினா
வேலைககும எஙகளை   மாயததீர
மூலைககலவிநாஙகள வாசிததா லா   பததோ
மூடபபெண கொணவீ ருமககுப பெரும   பிததோ?
ஓலைக கிரநதஙக ளுஙகளபாடடன   சொததோ?
உமககென்ன காணுங கலைமேற றலை   பததோ?
கேளும

உ ஆதியிற பெணணாலே மேதினியோாகளுண
டானவகை   மறநதீரோ? பெண
சாதி புருஷனிற பாதியென்ன மனு
நீதியை யுநதுற்ந   தீரோ!
பாதி யுடலைப பறககு   விடலாமோ!
பாவ புணணியங தெரியாமற   கெடலாமோ!
நீதியிலலா தெமமை நிநதித   திடலாமோ!
நிநதிததுமபின னெஙகளை நீர   தொடலாமோ!
கேளும.

௩. நாரியனை ஒரு காரியமிலலா
நடைபிணமென றெணணி   நீரே! தேவர்
ஊரிற பெணகள கொணட சீரினை யாகிலும
உறறுபபாரு மைய   மாரே
பாரி தனை நாவில வைததான பிதா   மகன
பாகஞ சிரம வைததாற சிவனமா   சுதன
மாரபில வைததான ஹரி பெணதிருடன   குகன
மஙகை கேடிசசகதி வநதான கரி   முகன

கேளும்.

௫. உங்கட்குதவியா யெங்களைத தேவனுண
டாக்கியதையறி யீரோ! செல்வ
மங்கையுடன கலவி கறகை முதலானோ
மாதரென்று குறி யீரோ!
எங்களை யல்லாமல நீங்கள இதுதீரோ!
ஏறி யாகாயத திருந்து குதித்தீரோ!
அங்கப்பா லுணணுமல தேகம உதித்தீரோ!
அடிமை யெனறெங்களதலையில விதித்தீரோ!

கேளும்

௬. போதகயூரோப்பு மாதாகளைககணடு
பொங்கிய பொறுமைகொண டோமே, என்றும
பேதமில்லா இந்தியா தனிலநாஙகள
பிறந தெனனலாபங கணடோமே
நாதக கலவிக்கு நகையெந்த மூலையே
நாஙகள விரும்பியோம நவரதத மாலையே
வேதநாயகன செய பெணமதி மாலையே
வேணடினோம தாரும், விடோமஉஙகள காலையே

கேளும், பூமானகளே? கிருபைவைத
தாளும் சீமானகளே?

பெண்கல்வி

இந்தத் தேசத்துப் பெண்கள் கல்வியில்லாமையினால் அஞ்ஞான இருளில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்களென்பது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயமாயிருக்கின்றது. பெண்களுக்குக் கல்வி ஆவசியகமெனப்தைச் சிலர் ஒப்புக்கொண்டாலும், அநேகர் பெண்கள் படித்து என்ன உத்தியோகஞ் செய்யப்போகிறார்களென்றும், அவர்கள் படித்தால், புருஷருக்கடங்கி நடவாமல் வித்தியாகர்வத்தினால் கெட்டுப்போகிறார்களென்றும் துராக்ஷேபஞ்செய்கிறார்கள். தெய்வபக்தியும் விவேகமும் நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகக் கல்விகற்பதேயல்லாது உத்யோகமே செய்வதற்காகவோ? அல்லவே. நெல்லுக்கிறைக்கிற தண்ணீர், புல்முதலிய பூண்டுகளுக்கும் உபயோகமாவதுபோலவும், பானத்துக்காக வெட்டுகிறகுளம் ஸ்நானமுதலியவற்றிற்கும் உதவுகிறதுபோலவும், பழத்துக்காக வைக்கும் விருக்ஷம் நிழல்முதலியவற்றிற்கும் உபயுக்தமாவது போலவும், புத்தியின் அபிவிர்த்திக்காகப் படிக்கப்படுங் கல்வி உத்தியோக முதலியவற்றிற்கும் சாதனமாகிறதே தவிர படிப்பதற்கு உத்தியோகமட்டுங் காரணமென்று சொல்வது குல்லாவுக்காகத் தலையல்லாமல், தலைக்காகக் குல்லா அல்லவென்று சொல்வதற்குச் சமானமா யிருக்கின்றது.

சரீரத்துக்கு ஆகாரம் எப்படியோ அப்படியே கல்வியானது புத்திக்கு மிகவும் ஆவசியமாக யிருக்கின்றது. நாளுக்குநாள் வளர்கின்ற சரீரத்தைச் சுவாமி நமக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைக் கொடுத்துச் சௌக்கியத்துக் கடுத்த காரியங்களையெல்லாம் நாமேதேடிக்கொள்ளாவிட்டால், சரீரம் வளரமாட்டாதே. அப்படியே கடவுள் நம்மை ஞானத்மாவாகச் சிருஷ்டித்திருந்தாலும், நம்முடைய சுபாவஞானம் எவ்வளவும் போதாமலிருப்பதால் கல்வியென்கிற ஆகாரத்தைக்கொடுத்துப் புத்தியை அபிவிர்த்திசெய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருக்கிறது.

"செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்"

என்று திருவள்ளுவநாயனாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்.

நம்முடைய மனம் எப்படிப்பட்டதென்றால், ஒருக்ஷணப்பொழுதாயினுஞ் சும்மா இராமல் பூமண்டலம், ஆகாசமண்டலம் முழு

வதும சஞசரிததுசகொணடிருககினறது நாம சுமமாயிருநதாலும, வேலைசெயதாலும, படுததிருநதாலும, நிததிரை செயதாலும, தனனுடைய சஞசாரததுககு எபபோதும ஓயவிலலை, தனககுக களைபபுமிலலை, இளைபபுமிலலை, எனனும இததனமையது இபபடிபபட்ட மனததுககுக கலவியெனகிறதுணைவ னிலலாவிடடால, கடிவாளமிலலாத குதிரைபோலவும் கணடபடி திரியுங குரஙகுபோலவும கரைகடநத வெளளம போலவும, கடடுககடஙகாத காளைபபோலவும அதுதேசமெலலாநதிரிநது நமமைத தூககுணமாகிய காட்டிலும, மேட்டிலும, கலலிலும, முளளிலும, இழுதது, முடிவில நரகமெனகிற பாதாளததில, தளளிவிடுமெனபதறகு எவவளவும சநதேகமிலலை, இநதக காரணததைபபறறியே ஆணபிளளைகள உததியோகஞசெயய விருமபினாலும விருமபாவிடடாலும, அவாகளுககுப படிபபிபபது வழககமாயிருககினறது

பெணகளுடைய மனமும, புருஷாகளுடைய சிததமும, ஒரே தனமையாயிருபபதால, பெணகளுககுமட்டும கலவியை போதியாவிடடால, அவாகளுடைய சிததம எபபடி நனமாாககததிலே நிலைகொளளும? "காசுககொரு குதிரையும வேணடும, காறறைப போலபபறககவும வேணடும" எனபதுபோலவும "புலலுணணாத பசுவும வேணடும பூரணமாகக கரககவும வேணடும' எனபதுபோலவும எதிரகா படிககாதவாகளாயிருககவும வேணடும, உததமிகளாய நடககவும வேணடும எனறால, எபபடி நமமுடைய மனோரதம நிறைவேறும? மாவுககும ஆசை பணியாரததுககும ஆசையா?

"விலஙகொடு மககள னையா இலஙகுநூல
கறறாரோ டேனை யவா"

மனிதாகளுககும மிருகஙகளுககும எவவளவு பேதமோ, அவவளவு பேதமுணடு கறறவாகளுங கலலாதவாகளும, என்று திருவளளுவ நாயனா சொலவதுபோல ஆணபிளளைகளுககுள படிததவனுககும படியாதவனுககும உளள பேதததை நாளதோறும காணகிறோம படிததவன கூடியவரையில தனனுடைய படிபபுககுத தகுநத புததியும நலலொழுககமும யாதொருமானமான ஜீவனஞசெயயத தகுநத திறமையும, உளளவனாயிருபபான படியாதவனோ எனறால, பரமசுணடனைய மாடு மேயககவும, விறகு தூககவும, மணகல முதலியவைகளை வெட்டிசுமககவும மறறும பல கஷடமானவேலைகள செயயவுமே உபயோகபபடுகிறான. மேலும், கொலை, திருடு, கனனம, பெருஙகொளளை முதலான குறறஙகளைச

செய்கிறவர்களெல்லாம் படியாதவர்களே யன்றி, படித்தவர்கள் அந்தக் குற்றங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்வது மிகவும் அரிது. ஆடவர்களுக்குள் கற்றவனுக்கும் கல்லாதவனுக்கும் ஏணிவைத்துப் பார்க்கும்படியான இவ்வளவு பாரதூர வித்தியாச மிருக்கும்போது, பெண்களுக்கு மட்டும் படியாமலே சகலசற்குணங்களும் உண்டாகுமென்று நினைப்பது வீணே. படியாத ஸ்திரீகள் விசேஷ கடவுளுடைய கிருபையால் இவ்வளவாவது நல்லவர்களா யிருப்பதற்காக நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதைவிட்டு, அவர்களில் சிலர் துர்க்குணமுள்ளவர்களா யிருப்பதற்கு ஆச்சரியப்பட இடமேயில்லை. கல்லாத ஸ்திரீகள் விவேகிகளா யிருப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமென்றால், முடவர்கள் ஆடவும், குருடர்கள் அந்த ஆட்டத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷிக்கவும், ஊமைகள் பாடவும், செவிடர்கள் அந்தப் பாட்டைக் கேட்டு மகிழ்வுங்கொண்டால் எவ்வளவு அதிசயமோ அவ்வளவு அதிசயந்தான்.

பெண்கள் கல்வி கற்பதினால், அவர்களுக்குப் பதிவிரதாத்துவம் முதலிய சற்குணங்கள் அதிகரித்து, புருஷன்மேல் உண்மையான பக்தியும் விசுவாசமும் உண்டாகுமே தவிர, அவர்கள் ஒருநாளும் புருஷத் துரோகிகளாக மாட்டார்கள். நாம் இப்படிச் சொல்வது உண்மையென்பதற்கு எல்லாக் கல்வியும் உணர்ந்து புருஷர்கள்மேல் மாறாத நேசமும் அன்புமுள்ள ஐரோப்பிய ஸ்திரீகள் சாக்ஷிகளாயிருக்கிறார்கள். புருஷர்களில் சிலருக்குக் கல்வி கற்றும் நற்குணமுண்டாகாம லிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகளிலும் சிலர் வித்தையை அப்பியாசித்தும் பிரயோஜன மடையாமற் போனாலும் போகலாம். அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு ஸ்திரீகளுக்குப் படிப்பிக்கக் கூடாதென்று சொல்வது முற்றும் பொருத்தமில்லாததாயிருக்கிறது.

ஒருவன் தன் பெண்சாதிக்குக் கண்ணிருந்தால் அந்நியபுருஷர்களைப் பார்ப்பாளென்று கண்ணில்லாத குருடியைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளச் சம்மதிப்பானா? சிலசமயங்களில் பிள்ளைக்குத் தாய் பால் கொடுக்கும்போது பால் புரையேறிப் பிள்ளை இறந்துபோவதினால் பிள்ளைகளுக்குப் பால் கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லலாமா? சகல பிராணிகளுக்கும் ஜீவாதாரமாயிருக்கிற மழை, வெயில், காற்று முதலியவைகள் சில சமயங்களில் சிலருக்குச் சேதத்தை யுண்டுபண்ணுவதினால், மழை, வெயில், காற்று முதலியவைகள் வேண்டாமென்று ஆணையிட்டு மறிக்கலாமா? அப்படியே வித்தியாப்பியாசத்தினால்

ஆயிரத்திலொரு ஸ்திரீ அகங்காரங்கொண்டு கெட்டுப்போனாலும் அதனால் மற்ற ஸ்திரீகளையும் படிக்கக்கூடாதென்று விலக்குவது யுக்தமல்ல, மத்தியானகாலவெயில் மஞ்சள்நிறமாகத் தோன்றுவது, காமாலைக்காரனின் குற்றமேயல்லாது, வெயிலின் குற்றமல்ல, சக்கரை கசப்பது வாயக்குற்றமே அல்லாது, சக்கரையின் குற்றமல்லவே குறுணி மையிட்டாலும் குருட்டுக்கண் நல்ல கண்ணாகாது போல, சிலர் படித்துக்கிருந்தாப்லிருப்பது சுபாவதுர்க்குணமே தவிர, கல்வியால்வந்த குற்றமென்று சொல்வது அசங்கதம்.

> "பொருந்துநற் சுகநெறி பூவை கற்பது
> இருந்திடே மித்ருவைப் பேயந்து போமெனல்
> வருந்திடா தயிர்சரு மருந்தை மானிடர்
> அருந்திடிற் சாவரென் றுரைத்த லொக்குமே"

நல்லகல்வியை உணருகிற ஸ்திரீயினுடைய கற்பானது திருந்தி வளருமல்லாது, கெட்டுப்போமென்று சொல்வது சாகும் உயிரை நீடித்திருக்கச்செய்யும், தேவாமிர்தத்தை மனிதர்கள் புசித்தால், இறந்துபோவார்களென்று சொல்வதற்குச் சமானமென்று நீதிநூல் மாதைப்படிப்பித்தலென்னும் அதிகாரத்தில் சொல்லப்படுகிறது

சர்வலோக கர்த்தாவும், சர்வஜீவ தயாபரரும், சர்வாந்தரியாமியும், சர்வவியாபியும், தர்மஸ்வரூபியும், அகிலாண்டகோடி பிரமாண்ட நாயகரும், ஆதியந்தமில்லாதவரும், மனோவாக்குக் கெட்டாதவரும், பஞ்சேந்திரியங்கட்கு அதீதரும், தேவாதிதேவரும், கோடி சூரியப்பிரகாசரும், பூதங்களுக்குக் காரணபூதரும், சூரியனுக்குச் சூரியனும், உடலுக்கு உடலும், உயிருக்குயிருமாய், இந்த உலகத்தைப்போல அநந்தகோடி உலகங்களையும், அநந்தகோடி சந்திரசூரிய நக்ஷத்திரங்களையும், உண்டுபண்ணி, அவைகளை ஆதாரமின்றி அந்தரத்தில் நிறுத்தி ரக்ஷிப்பவரும், கற்பகோடி காலங்களை நிமிஷமாகக் கழிக்கிறவரும், நித்திய நிர்மல நிர்விகார நிராக சாந்த நிஷ்பிரபஞ்ச பொருளும் ஆகிய பகவானைக் கல்வி அறிவினால் அறியலாமே அல்லாமல் வேறொன்றினாலும் அறியக்கூடாதே.

நம்மை ஞானரூபமாவாகப் படைத்து, நமக்காக அஸ்திபாரம் தூண் சுவர் முதலியவைகளில்லாமலே பூமியாகிய பெரிய அரண்மனையைக் கட்டி, ஆகாசமண்டபம் வளைந்து, நக்ஷத்திரங்களாகிய முத்து மேற்கட்டி தூக்கி, செப்பும் மெய்யுபதிரிய ஆலைமேகோளுமிதைத

சந்திர சூரியர் முதலிய தீபங்களையேற்றி, புல் பூண்டு முதலிய பச்சை ரத்தினக் கம்பளங்களைக் கீழே விரித்து, ஸ்வர்ணக்கோடிகளாலும் நவரத்நங்களாலும் நானாவித விநோத விசித்திரமாகச் சித்திரமண்டபத்தை அலங்கரித்து, மதுரமான கனிவர்க்கங்களும், பரிமளபுஷ்பங்களும் நிறைந்த சோலைகளையும், சிங்காரத்தோட்டங்களையும், மலைகளாகிய உன்னதசிங்காசனங்களையும், நதி, ஏரி, குளம் முதலிய நீராடுந்துறைகளையும், தாமரைத்தடாகங்களையும், ஆனை, குதிரை, ரிஷபமுதலிய வாகனங்களையும் கொடுத்து, சமுத்திரங்களும் மேகங்களுமாகிய மேளவாத்தியக்காரர்களையும், அன்னம் மயில் முதலிய நாடகசாலைப் பெண்களையும், குயில் முதலியபக்ஷிகளாகிய சங்கீதவித்வான்களையும், மேகக்குடங்களால் நீரிறைக்கிற ஆகாசப்பெண்ணையும், வாயுவாகிய ஆலவட்டக்காரனையும், அக்கினியாகிய சமையற்காரனையும், சம்பளமில்லாத ஊழியக்காரர்களாக நியமித்து, இன்னும் எண்ணிமுடியாத நன்மைகளையும், சுகபோகங்களையும் நமக்குத் தந்தருளிய பரமதயாளமூர்த்தியைக் கற்றறிந்த ஞானிகள் உணர்வார்களேயன்றி, கற்றறியாத மூடஜனங்கள் எப்படி உணர்வார்கள்?

பூகோளம், அண்டசாஸ்திரமுதலிய நூல்களைப் படியாவிட்டால், கடவுளுடைய பெருமையும், சருவசக்தியும், மகிமைப்பிரதாபமும், ஸ்திரீகளுக்கு எப்படி விளங்கும்? சுவாமியினுடைய மகிமையை அறியாத ஸ்திரீகளுக்கு அவர்மேல் எப்படி பக்தியுண்டாகும்? அக்ஷரரூபமாயிருக்கிற வேதவிதிகளையும், நீதி சாஸ்திரங்களையும், படித்தறியாத பெண்கள் எப்படி நல்வழியில் நடக்கக்கூடும்? கோவிலிலேதான் தெய்வமுண்டென்றும், கோவிலிலிருக்கிற விக்கிரகங்களைத் தவிர வேறே தெய்வமில்லையென்றும், நினைக்கிற பாமரஸ்திரீகள் மேற்படி விக்கிரகங்களில்லாத வீடுகளிற் பாவங்களைச்செய்ய அஞ்சுவார்களா?

ஸ்திரீகள் படியாவிட்டால் யானையையும் மலையையும்பார்த்த குருடர்கதையாக வல்லவோ முடியும்? அக்கதைகள் வருமாறு:— சிலகுருடர்கள்யானையை அறிந்துகொள்ள ஆசைகொண்டு, யானைக்காரனுடைய அநுமதியால் யானையைக் கைகளால் தடவிப் பார்த்தார்களாம். வாலைத்தடவி அறிந்தவன், யானைவிளக்குமாறுபோலிருக்கிறதென்றும், காலைத்தடவி அறிந்தவன், யானை உரல்போலிருக்கிறதென்றும், காதைத்தடவி அறிந்தவன், யானை முறம்போலிருக்கிறதென

றும், துதிக்கையைத் தடவி அறிந்தவன், யானை உலக்கைபோலிருக்கிறதென்றும், ஏனையில தாமறிந்தார் சொன்னார்களாம். ஒருகுருடன் மலையைப்பார்க்க விருப்பங்கொண்டு மலைக்குப்போகிறவர்களைத் தொடர்ந்துபோய், தனக்கையெட்டினவரையில் மலையைத்தடவிப்பார்த்து, தனக்கையெட்டின உயரந்தான் மலையென்று சாதிக்கிறதும் அப்படியே கல்லாத பெண்களுக்கு ஈஸ்வரநிச்சயமும் பிரமஞானமும் உண்டாவது அசாத்தியமல்லவா?

கடவுளினுடைய திவ்விய ஸ்வரூபத்தைக்குறித்தும் வேதாந்த விஷயங்களைக் குறித்தும் கல்லாத பெண்களுக்கு எவ்வளவுதான் போதித்தாலும் செவிடன் காதில் சங்கை ஊதினதுபோலவும், குருடனுக்குமுன் பந்தஞ் சேர்ப் பிடித்ததுபோலவும், சவரில் மழைபெய்ததுபோலவும், காட்டிற்கெறித்த நிலவுபோலும், அப்போதனை விபாக்கமாய்ப் போவதேயொழிய உபயோகமாகாது.

குருமார் முதலானோர் சொல்லுகிற சாதாரணமான பிரசங்கங்களுக்குக்கூடக் கல்லாத ஸ்திரீகள் அர்த்தங்கண்டுபிடிப்பது வருத்தமாயிருக்கிறது. அவர்கள் செய்கிற அர்த்தமெல்லாம் அநர்த்தமே. அவர்களுக்கும் பெரியவர்கள்சொல்லும் ஞானப்பொருளோ தாலாட்டாகமுடிகிறது. எப்படியென்றால் குருமார் முதலானோர் பிரசங்கம் ஆரம்பித்தவுடனே கல்லாத ஸ்திரீகள் அப்பிரசங்கத்தின்பொருளை அறிந்துகொள்ளக்கூடாமையால், மனதுசோம்பித்தூங்கிவிழ ஆரம்பிக்கிறார்கள். தாலாட்டு முடிந்தவுடனே பிள்ளைகள் விழித்துக்கொள்வதுபோல, பிரசங்கம் முடிந்தவுடனே ஸ்திரீகளுடைய நித்திரையும் முடிந்து விழித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கல்லாத ஸ்திரீகள் வீண் பிரயோசனமொன்றறத்தாமே! கேள்வியின் பிரயோஜனத்தையும் இழந்து, இரண்டுங்கெட்டவர்களாய்ப் போகிறார்கள். புருஷர்களே, ஸ்திரீகள் இப்படிப்பட்ட ஸ்திதியிலிருப்பதுதானா உங்களுக்குச் சந்தோஷம்?

கல்விக்குத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதியே பெண்ணென்றுசொல்லுகிற இந்தத் தேசத்தார்கள் பெண்ரூபமாயிருக்கிற கல்வியைப் பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்று சொல்வது பூர்வோத்தரவிரோதமாயிருக்கிறதே. புருஷர்களுடைய நாவுகளிலே வசிக்கிறதென்றும், தன்னைப்போன்ற ஸ்திரீகளுடைய நாவுகளில் பிரவேசிக்கிறதில்லையென்று, சரஸ்வதி பிரதிக்கினைசெய்யாமலிருக்க, பெண்கள் கல்வியைப் படித்தால் தோஷமென்ன,

உலகத்திலிருக்கும் பெண்கள் பலவிதமான ஜனங்களைப் பலகாலங்களில் பலவித யங்களையுற்றி அவர்களுடைய ஆயுளெல்லாம் செலவழித்துக்கொண்டு ரூபமாகச் செய்திருக்கிற விஷயங்களே கல்வியென்று சொல்லப்படு கின்றன. அந்தப் புஸ்தகங்களைப் படிக்கிறவர்கள் அந்தந்த வித்வான் களுடைய புத்தியையும் ஞானத்தையும் சுலபமாகக் கிரகித்துக்கொள் ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பரமப்பிரயோஜனத்தைப் புருஷர்கள் மட்டும் அடைவதுதான் நியாயமோ? பெண்களையும் அடையச்செய் வது நியாயமல்லவோ! இதென்ன அநியாயம்.

பெண்கள் படிப்பது பூர்வீகாசாரமல்லவென்பதாகச் சொல் துவாதம் செய்கிறார்கள். பட்டணம் சாப்பனும் படிப்பார் முன்னாக ளிருந்தால், பின்னையும் முட்டனும் இருக்கவேண்டும்! தாயின் உத்தி யோகம் செய்யாமல் இருந்தால், பின்னையும் உத்தியோகம் செய்யக் கூடாதா? பிராமணர்கள் வேதம் ஓதுகிறதல்லாமல் மற்றொரு தொழி லும் செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படியே மற்றவர்ணத்தார்களும் தங் கள் தங்களுக்குரிய தொழில்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும், மனு நீதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்க, இப்போது பிராமணர்கள் வேதத்தை உபேக்ஷையாக விட்டுவிட்டு, மற்றவர்ணத்தார்களுடைய தொழில் களை அக்கிரமித்துக்கொண்டு செய்யவில்லையா? வேதபாராயணத்து க்குப் பதிலாகச் சட்டபாராயணமும், வைதீக ஜீவனத்துக்குப் பதி லாக லௌகீக ஜீவனங்களும் செய்கிறார்களே. கலப்பை ஆயுதத் தைக் கொண்டு பூமியையுழுது கிருஷிதொழில் செய்யவேண்டிய சூத்திரர் இறகென்கிற ஆயுதத்தைக்கொண்டு கடிதமாகிய பூமியை உழுது ஜீவனம் செய்யவில்லையா?

இங்கிலீஷ்காரருடைய தாமராஜ்ஜியத்தில் நம்முடைய பூர்வீக வழக்கங்களெல்லாம்விட்டு, நாளுக்குநாளும் சீர்திருத்தத்தையும் நாக ரீகத்தையும் அடைகிற நாம் ஸ்திரீகளுடைய பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்வதற்காக மட்டும் அவர்கள் விஷயத்தில் பூர்வீக வழக்கப்படி அனுசரித்து அவர்களை அஞ்ஞானக்கடலில் அமிழ்த்துவது நீதியா?

பெண்கள் படிப்பது புராதன வழக்கமல்லவென்று சொல்வது அபத்தமே தவிர யதார்த்தமல்ல. திருவள்ளுவருடைய சகோதரிக ளாகிய ஔவை, உப்பை, உருவை, வள்ளியம்மை முதலானவர்கள் கல்விகற்று அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்யவில்லையா? சைவர்களு டைய பெரியபுராணத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய காரைக்காலம்மையும், வைஷ்ணவர்களுடைய குருபரம

பாரபிரபவததில் கூறபபடட ஆழவாரகளில ஒருவராகிய சூடிககொடுததநாசசியாருமபெணகளாயிருநதுங கல்விகறறு அநேகமஸதோததிரபபாடலகளைச செயயவிலலையா? அனறியும சீதை, திரௌபதி, சநதிரமதி, தமயநதி, சகுநதலை முதலானவாகளும மறறுஞசில ரிஷிபததினிகளும, பாணடியன மனைவியும, தமபாவிடடு வெளளாடடியும, படிததவாகளெனபது விசதயாகததோனறுகிறதே இமமடடோ? தறகாலததிலும தஞசாவூர முதலான நகரஙகளில வசிககிற ராஜஸதிரீகளும படிததவாகளெனபது ஜகபபிரசிததமலலவா?

நாலடியார, காரிகைமுதலிய நூலகள மடடும முனனிலையாகச செயயபபடடிருககினறன ஆதலாலும திருககுறள, நாலடியார காரிகைகாணடம முதலிய நூலகளில பெணகளுககிருககவேணடிய கறபுலக்ஷணம, முதலிய குணஙகள சொலலபபடடிருககினறன ஆதலாலும, புருஷாகளைபபோலபபெணகளும படிபபதறகாகவே அநத நூலகள செயயபபடடனவெனபது திருஷடாநதிரமாயிருககிறது பெணகள படிககககூடாதெனபது மேறபடி கிரநதகாததாகளுடைய சிததாநதமாயிருநதால, அவாகளபெண முனனிலையாகப பாடவும கறபு லக்ஷணஙகளைப பேசவும நிமிததமிலலைபெ ஆசையால நமமுடைய கக்ஷியை ஸதாபிபபதறகு மேறசொனன கிரநதஙகளே பிரததியக்ஷமான செளகபூரவ சாக்ஷிகளாயிருககினறன

ஸ்ரீமதகமபராமாயண பாலகாணடததில, நாடடுபபடலம

பெருநதடஙகண் பிறைநுதலாரக்கெலாம
பொருநது செலவமுங கலவியும பூததலால
வருநதி வநதவாக கீதலும வைகலும
விருநது மனறி விளைவன யாவையே"

எனறு சொலலியிருககிற விருததததைககொணடு கோசலநாடடு ஸதிரீகள படிததவாகளெனபது விளஙகுகிறது. சீவகசிநதாமணி, நாமகளிலமபகததில.

"வணடுமொயததாறறுமணிணடி வாமகுலவடிததநுண ணூல
உணடுவைததனையநீயு முணாவிலாநீளையாகி
விணடுகணணருவிசோர விமமுயிாததுணையையாதல்
ஒண்டொடிதகுவதனறு லொழுகினகவலையெனறான"

எனறு செயபுளான, சசசநதன்மனைவியும, ஜீவகன தாயுமாகிய விஜயை யெனபவள் படிததவளென்று தோனறுகிறது, மேலும, நாலடியாரில.

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்ச ளழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு.

என்று சொல்லியிருப்பதால், மயிரழகும் வஸ்திர அழகும், மஞ்சளழகும், அழகல்ல, கல்வியே அழகு என்பது தெளிவாய்த் தோன்றுகிறது. குஞ்சியென்பது ஆண்மயிராதலால், மயிரழகை வேண்டுமானால் புருஷர்களெடுத்துக்கொள்ளட்டும். சேலை கட்டுவதும், மஞ்சள் பூசுவதும், பெண்களுக்குரிய அழகாதலால், அந்த அழகு தங்களுக்குரியதென்று புருஷர்கள் சொல்லத் துணியார்களென்று நம்புகிறோம். ஆகையால், பெண்கள் படிக்கவேண்டுமென்பது மேற்படி நூலாசிரியருடைய கருத்தென்று பட்டப்பகல்போல வெளியாகிறது.

பெண்களுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதென்று ஒரு நூலிலும் விலக்கப்படவில்லை. கணக்கும், எழுத்தும் கண்ணுக்குச் சமானமென்று ஆணுக்கும்பெண்ணுக்கும் பொதுவாய்ப் பலவித்வான்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். அப்படியே.

“எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்,” என்று ஔவையும்
“எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப, விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு,”

என்று திருவள்ளுவநாயனாரும், சொல்லியிருக்கின்றார்களே. பின்னும்

“கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்”

என்ற குறளில் கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள் கல்லாதவர்கள் முகத்திலிரண்டு புண்ணுடையவர்களென்று திருவள்ளுவநாயனார் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குப் பொதுவாகச் சொல்லுகிறாரேயல்லாமல், புருஷர்களுக்குமட்டும் சொல்லவில்லையே. குருட்டனைச்செந்தாமரைக் கண்ணன் என்பதுபோலும், அஷ்டதரித்திரம்பிடித்தவளை அன்ன பூரணி என்பதுபோலும், படியாத பெண்களுடைய கண்களை நீலோற்பல மென்றும், வண்டென்றும், மானென்றும், மீனென்றும், மற்றவித்வான்கள் எவ்வளவுதான் வர்ணித்தாலும், நாமொருநாளு மொப்பமாட்டோம். புண்ணென்றே சாதிப்போம். ஏனென்றால், திருவள்ளுவ

ருக்கு மற்றப்புலவர்கள் அஜ்ஞாநதிர மல்லவா? கல்வியென்னும் ஔஷதப்பிரயோகஞ் செய்து மேலே சொல்லப்பட்ட புண்களைக் கண்களாக்காதவரையில் நாம் நம்முடைய கக்ஷியைவிடோம். "கற்பு" என்கிற பதத்துக்குக் கல்வியென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பெண்களுக்குக் கற்புவேண்டுமானால் கல்வியும்வேண்டுமென்பது அந்தப் பதத்தினாலேயே விளங்குகிறது.

ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒரு தேகமென்பது சர்வசம்மதமானதால் புருஷன்மட்டும் படித்துப் பெண்சாதி படிக்காமலிருப்பது, பாதியுடலிற் பிராணனும் பாதியுடலிற் பிராணனில்லாமலும் செய்கிற பாரிசவாயு போலும் பாதி உடலை அலங்கரித்துப் பாதியுடலை அலங்கரியாமல் விடுவது போலுமிருக்கிறது. இது எவ்வளவு வெட்கக்கேடும் சங்கிலிக் கூத்துமாயிருக்கிறது!

பெண்கள் படித்தால் அவர்களுக்குச் சகலவிவேகமுமுண்டாகுமாகையால், அவர்கள் புருஷர்களுக்கு மந்திரிகளைப்போலச் சமயத்தில் புத்திசொல்வார்கள், காரியஸ்தர்களைப்போலக் கிருத்தியங்களையெல்லாம் நடப்பித்துக்கொள்வார்கள். கணக்கர்களைப்போல வீட்டைச்சேர்ந்த கணக்குகளையெல்லாம் எழுதிக்கொள்வார்கள். தாயைப்போலப் புருஷர்களைச் சம்ரக்ஷிப்பார்கள், காவற்காரரைப்போல வீட்டுப் பண்டங்களையெல்லாங் காத்துக்கொள்வார்கள், நல்ல சுயம்பாகிகளைப்போலப் புருஷர்களுடைய நாவுக்கிதமான பக்ஷணங்களைச்செய்து கொடுத்து உபசரிப்பார்கள். வைத்தியர்களைப்போலப் புருஷர்களுடைய தேகசௌக்கியங்களுக்கடுத்த காரியங்களைத் தேடிச்செய்வார்கள், சங்கீதவித்வான்களைப்போல இன்பமான பதங்களைப் பாடியும், இங்கிதமான வார்த்தைகளைப் பேசியும், புருஷர்களுடைய வருத்தங்களைத் தீர்ப்பார்கள், உத்தம சிநேகிதர்களைப்போலப் புருஷர்களுடைய ஆபத்துக்கு உதவுவார்கள். புருஷர்கள் பிசகிநடந்தால் அவர்களுக்குக் குருவைப்போல உபதேசஞ்செய்வார்கள். பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாமையினாலே இவ்வளவு நன்மைகளையும் புருஷர்களிழந்துபோவது எவ்வளவு மதியீனம்! இப்போது பெண்கள்படியாதவர்களாயிருப்பதினாலே புருஷர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் சேர்ந்த வெளிவேலைகளுடனே கூட வீட்டைச்சேர்ந்த காரியங்களையும், வகித்துக்கொண்டு இரண்டு குதிரைகள் கட்டியிழுக்கவேண்டிய வண்டியை ஒருகுதிரைமட்டு மிழுப்பதுபோலத் தாங்கள் சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

பெரிய குடும்பங்களில் அநேக பந்துக்களும், பிள்ளைகளும், வேலைக்காரர்களும் இருக்கிறபடியால் அடிக்கடி கலகங்களும், மனஸ்தாபங்களும் உண்டாகுமே. குடும்பத்தலைவி படியாத அவிவேகசிரோமணியாயிருந்தால், அவள் அந்தக் கலகச் சண்டைகளை நிவர்த்திசெய்யவும், மற்றவர்களுக்குப் புத்திகற்பிக்கவும், எப்படிச்சாத்தியமாகும்? குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டவும், முடவனுக்கு முடவன் சிலம்பங் கற்றுக்கொடுக்கவுங் கூடுமா? நிரக்ஷரகுக்ஷியாயிருக்கிற தலைவியானவள் வேலைக்காரர்கள் செய்கிற திருட்டுகளையும், புரட்டுகளையும், மோசங்களையுங் கண்டுபிடித்துப் பொருட்சேதமில்லாமல் குடும்பத்தை எப்படிப் பராமரிக்கக்கூடும்? "மூடன் ஆஸ்திமுழுவதும், நாஸ்தி" என்பதுபோலப் பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாமையினால், திரவிய நஷ்டம் சம்பவிக்கவும் இடமுண்டாகின்றது.

பெண்கள் படித்திருந்தால் அவர்கள் வீட்டுவேலைகள்செய்கிற நேரம்போக மற்றநேரங்களில் நல்ல புஸ்தகங்களை வாசித்துத் தங்களுடைய புத்தியை அபிவிர்த்திசெய்யவும், குழந்தைகளுக்குப் படிப்பிக்கவும் தக்கவர்களாயிருப்பார்கள். அப்படியில்லாமையினால் வீதிகளில் வீண்பேச்சும், வம்புவார்த்தைகளும், கோளும், புறணியும் பேசி, துர்ப்பழக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ள இடமுண்டாகிறது. சிறுகுழந்தைகளுக்குத் தகப்பனைவிடத் தாய்மார்களிடத்தில் அதிக பழக்கமிருப்பதினால், பிள்ளையாரைப்பிடித்த சனியன் அரசமரத்தையுங் கூடப்பிடித்ததுபோல படிப்பில்லாத தாய்மார்களுடைய அறியாமையுந் துர்க்குணமும் பிள்ளைகளையுஞ் சாரும்படியாயிருக்கிறது. புருஷர்களைப் பார்க்கிலும் பெண்களுக்கு அதிக அவகாசமான நேரமிருப்பதால் அவர்கள் படித்தவர்களாயிருந்தால், ஔவை முதலானவர்களைப்போல அநேக பிரபந்தங்களையுண்டுபண்ணவும், நூதனமான காரியங்களைக் கண்டுபிடித்துச்செய்யவும், அதனால் இந்தத்தேசம் யூரோப்தேசத்தைப்போலச் சீக்கிரத்தில் நாகரீகம் அடையவும், இடமுண்டாகுமென்பது கரதலாமலகம்போல விளங்கவில்லையா?

பிள்ளைபெற்றவளைப்பார்த்து மலடி பெருமூச்சுவிட்டதுபோல யூரோப்தேசத்து நாகரீகத்தைப்பார்த்து, நாம் பெருமூச்சுவிடவேண்டியதேயல்லாமல் பெண்கள் கல்விகல்லாதவரையில், நம்முடைய தேசம் திருத்தமடையாது, பெண்களுடைய கல்வியினால் புருஷர்க

5

ளுடைய கலவியும அதிகாரிககுமெனபது பிரகாசமாயிருககிறது எப படியெனருல, பெணகள தஙகளைக கலவியில வெலலாமலிருககும பொருட்டும, பரிகாசஞ செயயாமலிருககும்பொருட்டும, புருஷாகளு ககுக கலவியில அதிககவனமும, முயறசியும உணடாகுமெனபதறகு எவவளவும ஐயமிலலை.

கலவிகலலாத பெணகள் எவவளவோ அழகுளளவாகளாயிருந தும அவாகளுடைய அழகானது எட்டிமரம பழுததததுபோலும பிரேததததை அலஙகரிததததுபோலும சுதத நிஷபிரயோசனமாயிருக கிறது உயிரிலலாத மணபாவைககு நகைகளபூட்டிஞறபோல கல லாத பெணகளுககுணடாகிய அழகிஞல பிரயோசனமெனன? அவா களுடைய வாயைத திறநதால அவாகளுடைய வாாததை புததிமான களுககு எவவளவுங கேடகசசகிககாமல காணகடோரமா யிருக கிறது

அவாகளிடததிற பேசிஞல நமககிருககிற புததியும மழுஙகிப போமெனறு பயபபடவேணடியதா யிருககினறது சிலபுருஷாகள தஙகள பததினிகள எவவளவோ சுநதரமுளளவாகளா யிருநதும, அவாகள படியாதவாகளாயும, மதுரமான சமபாஷணஞ செயயத தகாதவாகளாயும இருபபதால, “வீடடுபபெணசாதி வேமபும, நாட டுபபெணசாதி கருமபும” எனபதுபோல, சொநதஸதிரீகளை விடடு விடடு அழகில மூதேவிககு மூததாளா யிருககிற தாசிகள பாதமே கதியெனறு ஓடுகிருாகள தாசிகள கலவிகறறு மதுரமாயப பேசு வதே யிதறகுக காரணமாயிருககிறது பெண்கள கலவிகறறிருந தால, அவாகள அழகிலலாதவாகளா யிருநதாலும அவாகளைப புரு ஷாகள விருமபுவாாகளெனபதறகும, பெணகளுடைய கலவியானது, புருஷாகள தாசிகளவீடடுககுப போகிறவழியை அடைககுமெனப தறகும, இதுவே சாடசியமா யிருககிறது

ஒரு புருஷனுககுத தனபெணசாதிமேல சநதேகமுணடாகி, அவளைககணடிததுத தலைமணடையுளளவனாயில சோரநாயகனைசசே ருகிறதிலலையெனறு சததியமபணணுமபடி, கேடடானும அவள புரு ஷனுககுத தெரியாமல ஒருமணடைபோட்டை யெடுததுத தலைமேல வைததுககொணடு, தலைமணடை யுளளவனாயில வியபிசரிககிறதில லையெனறு பிரமாணஞசெயது கொடுதது, பழையபடியே நடநதுவந

ஸதரீகள புருஷருககுக கழபபடடவாகள.

தாளாம இபபடிபபடட படியாத ஸதிரீகளுடைய கறபைப புரு ஷன தடியெடுததுக்கொணடு காககவேணடியதாயிருககினறதே. பெண்கள படிததால, அவாகளுடைய கலவியே கறபுககுக காவலா யிருககுமெனபது நிசசயமே

"சிறை காககுங காபபெவன செயயும மகளிா
நிறை காககுங காபபே தலை"

எனறு திருவளளுவநாயனா சொலவது உணமைதானே

புருஷாகள தூரமான ஊருககுப போயிருககுமபொழுது அவா கள அனுபபுகிற அநதரஙகமான கடிதஙகளைப பெணடுகள வாசிககத தெரியாமையினாலே அநியபுருஷாகளிடததிறகொடுதது வாசிககச சொலவதும அவாகளைககொணடே பதில எழுதுவதும வழககமாயி ருககினறது பொருளுககுத திருடனைக காவலவைததது போலவும, கிளிககுபபூனையையும, பசுவுககுப புலியையுந துணைவைததது போல வும, ஸதிரீ புருஷாகளுடைய அநதரஙகஙகளை அனனியபுருஷாகள அறிவது எவவளவு பிரமாதமான காரியம? படிததிருநதால அவா கள சுயமாகக கடிதஙகளை வாசிககவும மறுமொழி யெழுதவுங கூடுமானதாயிருககுமலலவா?

ஸதிரீகளபடிததால புருஷாகளுககு அடஙகமாட்டாாகளெனறு சிலாசொலலும ஆக்ஷேபததிறகுச சமாதானஞசொலலுகிறோம பக்ஷி எவவளவு உயரபபறநதாலும ஆகாசததுககு உடபடடிருபபதுபோல, ஸதிரீகள எவவளவு படிததாலும புருஷாகளுககுத தாழநதவர்களே தவிர மேறபட்டவாகளலல ஸிருஷடிககிரமததில ஸதிரீயைப்பாாக கிலும புருஷன சிரேஷடனெனபதறகு அநேக சாக்ஷியஙகள உணடு சகல சமயததாாகளும தெயவததை ஆணபாலாகப பேசுகிறாாகளே யலலது பெணபாலாக ஒரு சமயததாரும பேசவிலலை கடவுளமுநதி ஆணைஉணடுபணணிப பிறகு பெணணை உணடுபணணினதாகச சகல மதஸதாகளும நிராக்ஷேபமாக அஙகீகரிககிறாாகள சரீரபலம, தைரி யம, பராககிரமம, விவேகம, அறிவு முதலிய சாமாததியஙகளில ஸதி ரீகளைபபாாககிலும புருஷாகள விசேஷிததவாகளெனபது நிஸஸந தேகமாயிருககினறது சிலஸதிரீகள மேறகணட சாமாாததிய விஷய ஙகளில சிலபுருஷாகளுககு மேறபட்டிருநதாலும இருககலாம ஆனால அபபடிபபடட சாமாததியமுளள பெணகளையும, புருஷாகளையும

எண்ணிப் பார்க்குமிடத்தில் புஜபலபராக்கிரமும் புத்திதீக்ஷண்யமும், விவேகமும் உள்ள புருஷர்களுடைய தொகை அதிகரிக்கு பெண்பந்யுக்கு அற்பமும் சந்தேகமில்லை ராஜாக்கள், மந்திரிகள், பிரதானிகள், தளகர்த்தர்கள், படைவீரர்கள் முதலிய சகல அதிகாரிகளும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும், புருஷர்களேதவிரப் பெண்கள் அல்லவே

இங்கிலீஷ் தேசமுதலிய சிலதேசங்களில் தவிர இதரதேசங்களி லெல்லாம் பெண்கள் பட்டாபிஷேகத்துக்கு அருகர்களென்று நிராகரிக்கப்படுகிறார்கள் இங்கிலீஷ் தேசத்திற்கூட ராஜகுடும்பங்களில் புருஷசந்ததி யில்லாமற்போனால் மட்டும் ஸ்திரீகளுக்கு பட்டங் கட்டலாமென்கிற விதி யிருக்கின்றது,

சத்துருக்களுடன் யுத்தஞ்செய்து செயித்தல், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செய்தல், சட்டசாஸ்திரங்கள் உண்டுபண்ணுதல், பாலம், இருப்புப்பாதை முதலியவைகளைக் கட்டுதல், ஆறு, குளம், ஏரி முதலியவைகளை வெட்டுதல், காடுவெட்டிக் கரம்பு திருத்திப் பயிரிடுதல், தேசாந்தரங்களில் தீபாந்தரங்களில் சென்று வியாபாரங்கள் செய்தல், நாட்டிலும், காட்டிலும், கடலிலும், கணவாயிலும் பலவிதமாகப் பாடுபடல் இவைமுதலிய தேசநன்மைக்கடுத்த சகலகாரியங்களும் புருஷர்களால் நடத்தப்படுகின்றனவேயல்லாமல் பெண்கள் அந்தவேலைகளுக்குச் சுத்த அசமர்த்தர்களாயிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்குச் சகஜமான துர்ப்பலம், அதைரியம், பேதைமைத்தனம், நாணம், அச்சம் முதலிய குணங்களாலும், கர்ப்பம், பிரசவம் முதலிய துன்பங்களாலும் அவர்கள் கஷ்டமான தொழில்களுக்கும் மற்றை உத்தியோகங்களுக்கும் அசக்தர்களென்பதை அவர்களே நிர்விவாதமாக ஒப்புக்கொள்வார்கள்

ஒரு தேசத்துக்கு இரண்டு அரசர்களிருந்தால், தேசகாரியம் எப்படிச் சரியாக நடக்கமாட்டாதோ, அப்படியே ஒரு குடும்பத்துக்கு இரண்டு யஜமானர்களிருந்தால், குடும்பகாரியம் ஒருபோதும் செவ்வையாக நடக்கமாட்டாது, ஆகையால், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரே யஜமானிருக்கவேண்டியது முக்கியம் சரீரசக்தியிலும், புத்தியிலும், வித்தையிலும், தேசகாரியங்களை நடப்பிக்குந்திறமையிலும், குடும்ப சமரக்ஷணை செய்வதிலும் விசேஷசமர்த்தர்களான புருஷர்களே யஜமானத்துவத்துக்கும் யோக்கியர்களானதால் ஸ்திரீகள் தெய்வத்துக்குப் படிந்துநடப்பதுபோலப் புருஷர்களுக்கும் படிந்து நடக்கவேண்டுமென்பது வேதவாக்கியமாயிருக்கின்றது.

மேலும் ஆதியிலபெண்ணுனவள் முநதிபபாவஞசெயது புருஷ னையுங கெடுத்தகளாதலால், அவள்மேல புருஷன அதிகாரஞசெலுத்தக வும அந்த அதிகாரததுககு அவள் உடபடடிருககவும், பிரசவவேதை முதலிய துனபஙகளை அனுபவிககவும், தெயவசாபம பெறறுககொ ணடவளா யிருபபதால அவள் எவவளவு படிககாலும புருஷனுககு அடஙகி நடககவேணடியவளேயலலாது, அதிககிரமிககககூடாது

ஆகதும சுததியாகிய செஞசிலககணந தெரியாதவனுககுப பஞ சலககணந தெரிநது ஃ லனெனன? புருஷனமேல இலசஷியமிலலாத வளுககு லக்ஷியம (இலககியம) தெரிநது பிரயோஜனமெனன? இங கிதந தெரியாதவளுககுச சஙகீதநதெரிநது சபலமெனன? வீடடுக காரியந தெரியாதவளுககு நாடடுககாரியநதெரிநது நனமையெனன? பாகசாஸதிரந தெரியாதவளுககு லோகசாஸதிரந தெரிநது லாபமெ னன? பிணடசாஸதிரந தெரியாதவளுககு அணடசாஸதிரநதெரிநது காரியமெனன? ஆகையால, குணமிலலாதவளுடைய விததையெல லாம அவிததையே அவளுடைய ஞானமெலலாம அஞஞானமே அவளுடைய விவேகமெலலாம அவிவேகமே

சகலபுருஷருககும மேலான பரமபுருஷனும, பரமாதமாவுமான கடவுளுடைய கடடளை சாவோதகிருஷடமானதால, அநதககடடளைக கும ராஜநீதிககும, தாமததுககும விரோதமிலலாமல, புருஷன சொ லலுகிற சகல கடடளைகளுககும பெணசாதி கீழபபடியவேணடிய வளா யிருககிருள சிலவிஷயஙகளில ராஜாவைப பாாககிலுங குடி கள விசேஷபுததிமானகளாயும, கலவிமானகளாயுமிருநதாலும, ராஜா வினுடைய ஆககினைககுக குடிகள எபபடி உடபடவேணடியவாக ளோ, அபபடியே புருஷனைபபாாககிலும ஸதிரீ புததியிலுமவிததை யிலும விசேஷ பாணடிததியமுளளவளாயிருநதாலும், அவள் புருஷ னுககு அடஙகி, அவனுடைய மனோபீஷடபபடி நடககப பாததியப படடிருககிருள் அபபடியிருகக ஸதிரீகள படிததால, தஙகளுககு அடஙகமாடடாாகளெனறு புருஷாகள பயபபடுவது வியாதத பிராந தியேதவிர, உணமையலல

புருஷாகளுககு உபகாராாததமாகச சிருஷடிககபபடட பெண ஜனமம பிரியகரமாயிருககினறது இராததிரிகாலஙகளில பிரகாசிக கிற தீபஙகளைபோல் சமுசாரமாகிய அநத காரததுககு ஸதிரீகளே

ஷீபங்களாயிருக்கிறார்கள் விருக்ஷசாதிகளுக்கு அழகைக்கொடுக்கிற புஷ்பங்களைப்போலவும் ஸ்திரீகள் விளங்குகிறார்கள் ஆனால் கல்வியில்லாமையால் வாசனையில்லாத புஷ்பங்களைப்போலவும், குடத்திலிட்ட விளக்கைப்போலவும், சாணைபிடியாத ரத்தினங்களைப்போலவு மிருக்கிறார்கள் சில ஸ்திரீகள் தெற்கு வடக்கு தெரியாமலும், சூரியன் இன்னதிக்கில் உதிக்கிறானென்பது தெரியாமலும், தங்களுடைய கையிலிருக்கிற விரல்கள் இத்தனையென்று தெரியாமலும் தீர்க்க மௌட்டிய முள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட அவிவேகமுள்ள ஸ்திரீகளே நமக்குத் தாயமார்களாயும், சகோதரிகளாயும், பத்தினிகளாயுமிருப்பதால் நமக்கு எப்போதும் மூடசாவகாசமே நிலைத்துவிட்டது ஒரு புருஷன் படியாதவனாயிருந்தால் ஒரு நிமிஷமாயினும் அவனுடன் நாம் சேர்ந்திருக்கமாட்டோம் நம்முடைய ஆயுசுமுழுவதும் மூட ஸ்திரீகளுடன் சாவகாசஞ்செய்ய நாம் சம்மதித்திருப்பது சகவாசதோஷமோ அல்லது வேறென்ன காரணமோ தெரியவில்லை.

கல்லாத ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியின் அருமை தெரியாதபடியால் அவர்கள் பிள்ளைகளின்படிப்புக்கும் விக்கினமாயிருக்கிறார்கள் படிக்கும்படி பிள்ளைகளைத் தகப்பன்மார்களும் உபாத்தியாயரும் கண்டிக்கும்போது, அவர்களைத் தாய்மார்கள் கண்டித்துப் படிப்புக்கு விகாதஞ்செய்கிறார்கள் புருஷனையிழந்த ஒரு ஸ்திரீயினுடைய பிள்ளை கல்வியில் அதிக முயற்சியுள்ளவனாய்ப் பாடசாலைக்குப் போய்ப்படித்துக்கொண்டுவருவான் அவன் வீட்டிலும் பூகோளம், வானசாஸ்திரம் முதலிய புத்தகங்களை ஓயாமல் வாசித்துக்கொண்டிருப்பான் அவனைப் படிக்கவேண்டாமென்றும் கூலிவேலை செய்யும்படிக்கும் அவனுடைய தாய்சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை ஒருநாள் அவன் வெளியேபோயிருந்த சமயத்தில் அந்தப்பாப்பசண்டாளி பிள்ளைமேலிருந்த கோபத்தைப் புத்தகங்களிடத்தில் காட்ட ஆரம்பித்தாள் அவள் பூமிசாஸ்திரத்தைக் கிழித்துப் பூமியின்மேல் எறிந்துவிட்டாள் வானசாஸ்திரத்தைக் கிழித்து வானத்திற் பறக்கும்படி எறிந்துவிட்டாள் அக்கினிசாஸ்திரத்தைக் கிழித்து அக்கினியிற் போட்டுவிட்டாள் கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், கொடுக்கல் முதலிய விதிகளடங்கிய கணிதசாஸ்திரத்தைக் கிழித்துத் துண்டுகளாக்கி, அவைகளைக் கூட்டிப், பெருக்கிக், கழித்துக் குப்பைக்குக் கொடுத்துவிட்டாள் இலக்கணமென்கிற நல்லபெயரை வைத்துக்கொண்டு விகாரம், வேறு

மை, விகறபம ஐயந திரிபு, மயககம, வழு, அளைவழி முதலிய ஆவரு ணஙகள அடஙகிய அநத நூலைககிழிததுப, ஒருமையைப பனமையா ககி, நெடிலைககுறிலாககி, வலலினததை மெலலினமாககி, ஆணபாலைப பெணபாலாககி, பெணபாலையும அலியாககி, விகாரபபடுததி, வேறு படுததி, அநத நூலின குணததை அதனிடததிலேயே சாடடினாள. நியா யசாஸதிரததைக கிழிதது அநியாயஞசெயதாள. தாககததைக கிழி ததுக குதாககஞசெயதாள. இவவகையாக ஒருநிமிஷததில தன பிளளை யின படிபபைப பூரணஞசெயதுவிடடாள. அநத ஸதிரீ படியாமை யினால பிளளைககுச சததுருவானாளெனபது பிரசனனமலலவா?

ஞானதேகததை வளாபபதறகுக கலவி எபபடி அவசியமோ அபபடியே ஸதூலதேகததை வளாபபதறகும கலவி உபயோகமா கினறது. கலவியினால உணடாகிற மனோசசாகமும ஞானசநதோ ஷமும நறகுண நறசெயகைகளும வியாதிககுப பிரபநதஙகளா இரு ககினறன. அபபடியே தேகசததமும, இரகசததமும, கிரமமான அக ராதிகளும, தேகசௌககியததுககு முககிய சாதனஙகளாயிருககின றன. ஸதிரீகள படியாமையினால தேகசுததம இலலாமலும இரகசுதத மிலலாமலும சமயோசிதமான பரிபககுவ ஆகாரஙகளைச செயயத தெ ரியாமலும பரமபரைவழககபபடி ஒரே தனமையான ஆகாரஙகளைச செயது வருகினறாகள. அதனால வியாதிககிடமாகி நமமுடைய தேக ஙகளை வைததியாகள கையில ஒபபுவிககுமபடி சமபவிககினறது. இநததேசதது வைததியாகளில சிலா இநதலோகதது மனுஷாகளைப பரலோகததுககுப பிரயாணபபடுததி அனுபபுவதில கைதோநத பண டிதாகள. அவாகளிலலாவிடடால பரலோகம குடியிலலாமல பாழாய பபோயவிடும. இநத உலகததிலும ஜனஙகள திரளாயதிகரிதது நெருககுணடு துனபபபட[illegible]துவாகும. அநதவைததியாகள கொடு ககும கைககணடமாததிரை வைகுணடயாததிரை. அவாகள மருநது யமனுககு விருநது. அவாகளுடைய சூரணமே மாரணம. அவாகளு டைய வைததியமே சைததியம. அவாகளுடைய கிருதமே மிருதயு. அவாகளுடைய பஸபமே விஷமம, பயிருககு மழை எபபடியோ அபபடியே பிறருககு வருகிற பேதி, சுரம முதலியரோகமே வைததி யாகளுககு யோகமும மறறவாகளுககுத தேகததிலுணடாகிற ரணமே வைததியாகளுககுப பணம். இபபடிபபடட வைததியாகளுககுத தபப

படியாத ஸ்திரீகளுடைய அறியாமையால் தங்களைப் பலசித்திரக்கினைகளுக்கு உட்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். நியாயாதிபதிகள் குற்றவாளிகளுக்குக் காலில் விலங்குமட்டும் போடுகிறார்கள். ஸ்திரீகளோவென்றால் உலகத்துக்குப் பூண்கட்டினதுபோல பாடகம், பாதசரம், தண்டை, சிலம்பு, கொலுசு முதலிய பல காலிலங்குகளையும், காப்பு, தோடா, வளையல், கங்கணம் என்று பெயர்கொண்ட பல கைவிலங்குகளையும், முத்துமாலை, சந்திரஹாரம், கண்டசரம் முதலிய பல கழுத்துவிலங்குகளையும்; தலைசிங்காரமென்று பெயர்பெற்ற தலைவிலங்குகளையும், ஒட்டியாணமென்று சொல்லப்பட்ட இடுப்புவிலங்கையும், மோதிரங்களாகிய விரல்விலங்குகளையும் தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். காதுகளிலும், மூக்குகளிலும், சல்லடைக்கண்கள்போலத் துவாரங்களைச்செய்து பல நகைகளை மாட்டுகிறார்கள். அழகான வடிவமாகிய ஸ்திரீகளுடைய தேகங்களையும் ஞானோபதேசம் நுழையாத அவர்களுடைய காதுகளையும் பலவிலங்குகளிட்டுச் சிக்ஷிப்பது சிரமந்தானே. புஸ்தகங்களைப் பாராத கண்களையும், வாசிக்காதவாயையும் விலங்கிட்டுச் சிக்ஷியாமல் வெறுமையாய் விட்டுவிட்ட காரணம் தெரியவில்லை. பூர்வீகத்தில் ஒருவன் குற்றவாளியென்று தெரியும்படி அவனுடைய நெற்றியில் அரசர்கள் பச்சை குத்திவிடுவதும் வழக்கமாம். இந்தக் கொடிய தண்டனையையும் ஸ்திரீகள் தங்களுக்குத்தாங்களே செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஸ்திரீகள் நெற்றியிலும், கரசரணாதிகளிலும் பச்சைகுத்திக் கொள்ளும்பொழுதும், தேகத்தில் பல ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொள்ளும்பொழுதும் உண்டாகிற உபத்திரவத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல் பல்லைக்கடித்துக்கொண்டும், முகத்தைச் சுழித்துக்கொண்டும், அழுகண்ணும் சிந்தியமூக்குமாயிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட உபத்திரவத்தை யநுபவிக்கும்படி அவர்களை யார் அழைத்தார்கள்? சுயமாகவே அழகுள்ளவர்களுக்குப் பூட்டப்பட்ட நகைகள் அவர்களுடைய அழகை மறைக்கின்றன. அழகில்லாதவர்களுக்குத் தரிக்கப்படுகிற நகைகள் அவர்களுடைய அங்கவிகாரத்தை அதிகமாய்ப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியென்கிற ஞானாபரணம் கிடைத்தால், ரத்நாபரணங்களென்று சொல்லப்பட்ட துன்பத்துக்குரிய விலங்குகளை அவர்களே வெறுத்துத்தள்ளுவார்களென்பது உண்மையே.

கலவியினபெருமை வாசாமகோசரமாயிருககின்றது பிரகாசத் திறகும அநதகாரததிறகும புண்ணியததிறகும பாவததிறகும சுத தத்திறகும அசுத்ததிறகும எவவளவுபேதமோ அவவளவுபேத ம செலவபபொருளுககும கலவிபபொருளுககும உணடாயிருககி ன்றது செலவம புததியைககெடுககும கலவி புததியைககொடுககும செலவம கொடுககககுறையும கலவி கொடுககககொடுகக நிறையும செலவம சிலநாளில நாஸதிபாம கலவி அழியாத ஆஸதியாம செல வம திருடாகளால அபகரிககபபடும கலவியாவராலும உபசரிகக படும செலவம நமமைத துஷடாகையில ஒபபுவிககும கலவிநம மை ஆபததிலிருநது தபபுவிககும செலவம காமாதிகளை உணடாககு மகலவி காமாதிகளை நாசமாககும செலவாகளுடைய போயங்கியதே சஙகளில அபபிரசிததம கலவிமானகளுடையபோ ஜகதபிரசிதத ம கலவியேதனம கலவியேகணம அழகிலலாககுக கலவியேயழகு ஆபரணமிலலாககுக கலவியேபூஷணம பலமிலலாககுக கலவி யேபலமு துககமுளளாககுக கலவியேசுகம தரிததிராகளுககுககல வியேபாககியம ஆபததுவேளையிற கலவியேகவசம கலவியினதத தெலலாமதருஞ சிநதாமணி

ஆறறினமணலையெண்ணினுலும நக்ஷததிரககூடடஙகளை யெ ண்ணினுலும உலகமுணடானதுமுதல வாததமானகாலம வரையி ல இறநதுபோனவாகளுககுத தொகைசொலலககூடுமா அவாகளு டையபெயாகளெலலாம யபபிரகாசமாய மறைநதுபோய விடடன வித்வானகளுடைய பெயாகளும அவாகளுடைய கிரநதஙகளும எ னறும பிரகாசிததுககொணடிருககின்றன பூாவிகசரிததிரஙகளையெ ழுதிய பூாவிகஅரசாகளுடைய பெயாவிளஙகும்படி செயதவாகளும கலவிமானகளே கலவிமானகளுடைய கிருபையிலலாவிடடால அந தஅரசாகள இறநதநிமிஷததில அவாகளுடையபெயா அபபிரகாச மாயபபோயிருககுமெனபது சநதேகமா இஙகிலாநது பிரானசுமுத லானஐரோபபாகணடததிலுளள நாகரீகமும நீதியுமஒழுஙகுமசெ லவமும அபூாவமானவேலைகளும அநததேசததாருடைய கலவி ததிறததினுலும அவாகளனுசரிசகிற சததியவேதக கொளகையினு லும உணடாயினவேயலலாமல மறறவைகளாலலலவே சமுததிர ததைககிணறு விழுஙகியதுபோல இநதஇநதுதேசததிலுளள கோ டானுகோடிஜனஙகளைச சிலஇஙகிலீஷகாராகள ஆளுவது கலவியி னபலததினுலேயலலாமல சரீரபலததினுலலவே

படியாதவர்கள் தங்கள் சுதேசகாரியங்களையே அறியாதவர்களா யிருக்கிறார்கள் படித்தவர்கள் பூமண்டலமெல்லாஞ் சஞ்சரிக்கிறவர்கள் போல பூதபவிஷ்ய வர்த்தமானங்களையெல்லாம் பத்திரிகைகள்மூ லமாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள் படியாதவர்கள் இப்போதிருக்கிற வித்வான்களையே அறியார்கள் படித்தவனோவென்றால் தற்காலவித் வான்களைமட்டுமல்ல பூர்வீகவித்வான்களையும் முகமுகமாய்த் தரிசித் துச் சம்பாஷணைசெய்கிறவனைப்போல் அவர்களுடைய கிரந்தங்களிலு ள்ள நீதிகளையும் அலங்காரங்களையும் வேதாந்தங்களையுங் கற்றுக் கொள்ளுகிறான் எப்படியென்றால் திருவள்ளுவனாயும் ஒளவையாரையு ங் கண்டு தண்டம் சமர்ப்பித்து ஓ ஐயரே அம்மையே உங்களுக்குத் தெரிந்த நீதியைக் கற்பியுங்கள் என்று கேட்பதுபோலக் குறள், மூது ரை முதலிய நூல்கள் மூலமாகச் சகல நீதிகளையுங் கற்றுக்கொள்ளுகிறோ ம் கம்பருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து கவிசிரேஷ்டரே உமது கம்பசித்திர ங்களையும் அபாரகற்பனைகளையும் உவமைகளையும் என்று யாசிப்ப துபோலக் கம்பராமாயண மூலமாகச் சகல கற்பனைகளையுங் கற்றுக்கொ ள்ளுகிறோம் காளமேகப்புலவரை மடிபிடித்துக்கொண்டு கவிராயரே நீர் எங்கள்மேல் வசைபாடினாலும் உம்மைவிடோம் நிந்தாஸ்துதியாடு ந்திறமையை எங்களுக்குப் போதியுமென்று வழக்காடுவதுபோல அவ ருடையபாடல்களைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம் வீரமாமுனிவருக்குச் சர ணஞ்செய்து குருசிரேஷ்டரே தேம்பாவணி, தொன்னூல், சதுரகரா தி முதலிய நூல்களைக் கற்பித்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து கற்று க்கொள்வதுபோல அந்த நூல்களைப் படிக்கிறோம் இப்படியே பூர்வீகவி த்வான்களெல்லாம் ஆசாரியர்களாகவும் நாம் மாணாக்கர்களாகவும் இரு க்குந்தன்மைபோல இலக்கண இலக்கியங்களையெல்லாங் கற்றுக்கொ ள்ளுகிறோம்

படித்தவனுக்கு உலகமே ஒரு புஸ்தகசாலையாயிருக்கின்றது பஞ்சபூ தங்களும் பூமியிலுள்ள மலைகள் மரங்கள் கடல்கள் நதிகள் முதலியவை களும் வானத்திலுலவுஞ் சந்திரசூரிய நக்ஷத்திரங்களும் மேகங்களும் தத்துவஞானத்தை உபதேசிக்கிற குருநாதர்களாயிருக்கின்றன பூமி யிலுள்ள நானாபேத ஜீவாத்மகோடிகளையும் விருட்சஜாதிகளையு மகத்வி ருட்சங்களிலுள்ள மரகதத்தைப்போன்ற இலைகளையும் நவரத்தினத்தை யொத்த பரிமளபுஷ்பங்களையும் கற்கண்டைக்கெட்டிப்போன மதுரக்கனிக

ளையும் பலவர்ணமுள்ள அழகிய பட்சிகளையும் கலைமான் பார்த்துப் நேத்திரானந்தத்தையடைகிறான் வானம்பாடி குயில் கிளி பூவைமுதலிய பட்சிகள் பாடும் சங்கீதத்தைக் கேட்டு ச்ரோத்திரானந்தத்தையனுபவிக்கிறான் அந்த ஆனந்தங்களைக் கொடுத்த பரமகிருபாநிதியை உடனே தியானித்து ஆத்மானந்தத்தையடைகிறான் படியாதவனோவென்றால் அந்த ஆனந்தங்களையனுபவிக்கத் தெரியாமல் சஞ்சாரப்பிரேதப்போலக் கண்ணிருந்தும் பாராதவனாகவும் காதிருந்துங் கேளாதவனாகவும் மனமிருந்தும் யோசியாதவனாகவுந் திரிகிறான்

நல்ல புத்தகங்கள் படிக்கப் படிக்க எவ்வளவோ பிரியமாயிருக்கின்றன அவைகளைப் படிக்கும்போது பசி தெரியவில்லை பொழுதுபோவது தெரியவில்லை ஆகாரநித்திரைகளில் அபேட்சையில்லை மனவருத்தங்களெல்லாம் நீங்கிப்போகின்றன அந்தக்காரணங்களைப் பற்றியே ஐரோப்பியர்கள் எப்போதுங் கிரந்தகாலட்சேபஞ்செய்கிறார்கள் இந்தத்தேசத்துப் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளை விட்டவுடனே படிப்பையும் விட்டுவிடுகிறார்கள் குற்றஞ்செய்கிறவர்களைக் கட்டித் தூக்குவதுபோலப் புஸ்தகங்களைக் கட்டித் தூக்குப்பலகையில் வைத்துவிடுகிறார்கள் பின்பு அந்த புஸ்தகங்களின் சாரம் எலிக்கும் கறையான் முதலிய பூச்சிகளுக்கும் உபயோகமாகிறதே தவிர நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமாகிறதில்லை பிள்ளைவரத்துக்குப் போய்ப் புருஷனைச் சாகக்கொடுத்ததுபோலவும் சாதுப்புஷ்டிக்கு மருந்து சாப்பிட்டு உள்ள புஷ்டியும் போய்விட்டதுபோலவுஞ் சிலர் இங்கிலீஷ் முதலிய அந்நிய பாஷைகளைப் படிக்க ஆரம்பித்து அந்தப்பாஷையுந் தெரியாமல் சொந்த பாஷையுந் தெரியாமல் எந்த பாஷையுந் தெரியாமல் அபாஷிகளாகப் போய்விடுகிறார்கள் சிலர் அன்னிய பாஷைகளில் பூரணவிற்பன்னர்களாயிருந்துஞ் சொந்த பாஷையைப் படியாமல் அந்தரத்தில் விட்டுவிடுகிறார்கள் சுயபாஷையில் பிழையில்லாமல் இரண்டுவரி சேர்த்தெழுதத் தெரியாமலுந் தங்களுடைய பெயரையுஞ் சரியாயெழுதத் தெரியாமலும் வைத்தியநாதன் என்பதற்குப் பைத்தியநாதன் என்று கையெழுத்து வைத்துக்கொண்டு சிலாகிக்கிறார்கள் ஐரோப்பகண்டத்தில் சுயபாஷையில் தன்னுடைய கையெழுத்தையே பிழையறவெழுதத் தெரியாதவனுக்கொரு அற்ப உத்தியோகமுங் கிடைக்கமாட்டாது இந்தத் தேசத்தில் அந்நியபாஷையைக் கற்றுக்கொண்டு சுயபாஷை தெரியாமலிருப்பவர்களுக்கே பிரபலமான உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன அதற்காக நாம் பொறாமைகொள்ள இங்

ஸ்ஷேப்ரானசமுதஸ்ய அநயபாஷைகளில் பலவிஷயஙகளைபபறறி அரு
மையான அனேககிரநதஙகளிருககினறமையால யநதபாஷைகளைபபடி
கிறஇநதததேசததா இநதககிரநதஙகளிலுள்ள அருமையான பொரு
ளகள இநதததேசஸதிரீகளுககும புருஷாகளுககு முபயோகமாகும
பொருட்டு சுதேசபாஷைகளில வசனகாவியஙகளஎழுதவேணடுமென
பதேநமமுடைய மனோரதமாயிருககினறது-

காவியரூபமாயிருக்கிற இநததேசததுக கிரநதஙகள அனேகரு
ககு அப்பிரயோசனமாயிருககினறன, சிலவிதவானகளுடைய பாடல
களை நாமநாளமுழுதுமபாாததாலும அாததமவிளஙகவிலலை அவாக
ளுககுததான பயனதெரியுமோதெரியாதோ அதுவுஞசநதேகம அவா
கள ஏநதத்தெயவததினமேலே பாடியிருககிறாகளோ அநதத்தெயவ
ததுககுததான அாததந தெரியுமோ தெரியாதோ அநதத்தெயவததை
கேடகவேணடும அநதககவிகளைச சிறநதவிதவானகளிடததிற காட
டினுலுமவாகளுககுமபொருளதெரியவிலலை அநதபபாடலகளிற பிர
யோகிககபபடட அருமபதஙகள அகராதியிலுமஅகபபடவிலலை சிறு
நூலகளுககு சிலவிதவானகளசெயதிருககிற உரைகளும சிலஇஙகிலீ
ஷபுஸதகஙகளுககுச சிலாசெயதிருககிற மொழிபெயாபபுகளும தமி
ழோ பிரமலிபியோ அலலது வேறெனனபாஷையோவெனறு தெரி
யாமல பிரமிககுமபடியாயிருககிறது மூலததைபபாாதது அநதஉரை
ககு அாததஞசெயயவேணடியதாயிருககிறது கலியாணஞசெயதும ச
னனியாசம கடனவாஙகியும உபவாசம எனபதுபோல ஒருநூலுககு
உரையிருநதும அனுபயோகமாயிருபபது ஆசசரியமலலவா

கணகுருடானாலும நித்திரைககுககுறைவிலலை எனபதுபோல ஸ
திரீகளுககுபபடிபபியாவிடடாலும அவாகளிடததில சிலவிதவான
கள தாஙகளகறறவிததையைககாடடுகிறாகள குணடிசசடடியிற குதி
ரையோடடுவதுபோலும சபபாணிககுநொணடிசணடபபிரசணடனெ
னபதுபோலும அநதவிதவானகள தஙகள பெணசா[illegible]பேசு
மபொழுதும கடினபதபபிரயோகஞசெயகிறாகள ஒருவ[illegible]ராயனஒரு
பிரபுவினிடததில ஒருகுதிரைபரிசுபெறறுககொணடு வீடடுககுவநதா
ன அநதவிசேடத்தை அறியாத அவனுடையபததினி வெளியேபோ
யவநதீரே எனனசுபமெனறாள அவனகுதிரைவநததெனறு சொலலா
மல அசுவமகோரமமா வாசிஎனகிற குதிரைக்குளளபலபெயாகளை த
ன்னிததனியேசொல்ல ஆரமபிததான எனனசுபமெனறுகேடடமனை

மிகுகு அசுவமவநததெனறு மூநதிககணவனசொனனவுடனே ஏதோ துககககாரியம சமபவிததததெனறு மீனவிமயஙகினுள உடனே கோரம எனறவேஜொருபெயரை புருஷனசொனனுன கோரமான துககம் வந்த தெனறு பததினி அதிகமாகக கலஙகினுள அதுகணடகணவன மூாமா எனறு ஒருதரததுககிரணடுதரமாக வசனிததான மாமாவுககுப பெரி பஆபததுவநததெனறு பெணசாதிமினேததுக கூககுரலிடடமூதாள அநத ஓசைகேடடு ஊருரெலலாம ஓடிவாதுகூடினுாகள அநக விதவான இனஹூந தனபெணசாதிககுத தெரியவிலலையேயெனறு கோபிததுவாசியெனறுன அதுகேடடு மாமாவுசகுப் பெரியவியாதிகணடுவா சியானதாகப பெணசாதிமினேததுமனநதேறினுளகடைசியாயவிதவா ன வெளிபபடையாககுதிரை வநததெனறுசொலலப பெணசாதி நாணததையும பயததையுமடைநதாள இவவகையாகப புருஷனுககுந தனககும நடநதசலலாபததைபபெணசாதி தனதோழிககு சொனனகாகப பாடியவிருததம,

சுநதரியேபுறமேகிவநததுணவரைநோககிச
சுபமெனனெனறேன
வநததோரசுவமெனறுாகோரமெனறுாமயஙகி
னேனமாமாவெனறுா
நொநதழுதேனபலாமொயததாாவாசியெனத
தேறினேனுவனபாவும
அநதமுறஙகுதிரையெனறுசொலிசசினாதாா
நாணமிகுநதஞசினேனே

நமமுடையகருததைபபிறா அறியவுமபிறருடையகருததை நாம அறியவுமேகடவுளநமககு வாககைபாஷைகளையும கொடுததிருககிறுா நாமபேசுகிறவாாததைகளிலும செயகிறகிரநதஙகளிலும நமமுடையக ருதது நனறுகபபிறாககு விளஙகாவிடடால அநதவாாததைகளைப்பே சாமலுமஅநதககிரநதஙகளைச செயயாமலும ஊமைபோலமௌனமாயிருநதுவிடுவ[illegible]காவோததமம குருடனுஞசெவிடனுஙகூததுபாாகக போய குருடன் [illegible]ததைபபழிததானும செவிடன பாடடைபபழிததா னும அதுபோல சிவவிதவானகளும குருவேடம பூணடுகொணடவா களும வாசகநடையான பிரபநதஙகளைத தாஙகளும செயகிறதிலலை பி றாசெயகிறபிரபநதஙகளையும அஙகீகரியாமல தோஷரோபணம பண ணுவதே அவாகளுடையசுபாவகுணமாயிருககினறது பண்டிதா பாமா ராமுதலிய யாவறகும் உபயோகமாகும்படி கலவிமானகளபததியருபமா

ண பிரபநதஙகளுடன ககதியரூபமான பிரபநதஙகளையுஞசெயயுசகது
யரூபம விளஙகசசெயயவேணடுமெனபது நமது பிராாததனையாயிருக
றது

சிறுபிளளைகளுடையமனம இளககமாயும மிருதுவாயுமிருபபதா
ல இளமைபபருவததில அவாகளுககுபபோதிககுஙகலவியும சுகுண
ஙகளும அவாகளுடையபுததியிலபதிநது நனறாய வேரூனறிககொள
ளும பெரியவாகளானபினபு போதிபபதினால பிரயோசனமிலலை பொ
னவெளளி முதலிய பஞசலோகஙகளையும மெழுகுஸபடிகம முதலிய
வைகளையும உருககி இளகியிருககும்பொழுது வேணடிய விகிரகங
களையும நகைகளையும பாததிரஙகளையும செயதுகொளவது போலவும
பசசைமணணைககொணடு பலகடாதிகளசெயவதுபோலவும பூமிதிரு
ததி இளககமாயிருககிற நிலததில வேணடிய தானியஙகளை விதைப
பதுபோலவும இளமைபபருவததிலே விததையையும நறபுததியையு
மகறபிககவேணடும விளையுமபயிர முளையிலே தெரியுமெனபதுபோல
நறகுணமுந துறகுணமும சிறுபிராயததிலே உணடாகித தேகததுட
னவளருகிறபடியால பயிரிடடவன அடிககடி களைபிடுஙகிச சாவஜாககி
ரதையாகப பயிரைககாபபாறறுவதுபோலு சிறுவாகளுடைய புததியி
ல துறகுணமாகியகளைகள வளராதபடி தாயதகபபனமாாகளெபபோ
தும எசசரிககையாயிருககவேணடும சிறுபிளளைகளுடைய ஒவவொ
ருவாாததைகளையும செயகைகளையும நடைகளையுஙகவனிதது அவாக
ளிடததில நனமையைககாணுமபொழுது பிரியததைககாடடியும தின
மையைககாணுமபொழுது தணடிததுசசொலலியும நயமுமபயமுமா
கப பிளளைகளைவளாககவேணடும பிளளைகளை அதிகமாயக கணடிபப
தனால அவாகள தாயதகபபனமாாகளுககுபபயநது பலபொயகளைச
சொலலவும கபடமவஞசகமுதலான துறகுணஙகளைக கறறுககொளள
வும ஆஸபதமுணடாவதுமனறி தாயதகபபனமாாகளிடததில வெறு
பபு உணடாகுமானதால பிளளைகளை அதிககணடிபபுசெயவது தகுதி
யலல பிளளைகள குறறஞசெயதாலும அதை[illegible]பொய[illegible]லலாமல மறைககா
மல உணமையை யொபபுககொளவாாகளானால பெ[illegible]னனதறகாக
அவாகளிடததிலபிரியததைக காடடவேணடும[illegible] அவாகளசெய
தகுறறததைபபாராடடககூடாது தாயதகப[illegible]ாகள நலவழியிலந
டககாதபிளளைகளும நலவழியில நடபபாாகள அவாகள துாவழியிலந
டநதால பிளளைகளும துாமமாககததில நடபபாாகளானதால தாய
தநதைகள எபபோதும புணணியவழியிலேநடககவேணடும.

பிளளைகள விளையாடுவதினால சரீரசௌககியமமுதலான நனமைகள விளைகிறபடியால பிளளைகள சிலநேரம விளையாடவும இடஙகொடுககவேணடும கெடடவாகளுடைய பழககம பாமபோடுபழகுவதறகுச சமானமானதால துாஜனசகவாசததை விலககி எபபோதுமசஜஜனசகவாசமபணணுமபடி ஆஞஞாபிககவேணடும அனேகா பிளளைகளைபபெறுகிற கடமைமடடுமேயனறி அவாகளை நலலவாகளாககுகிறவிஷயததில எவவளவும கவலைவைககிறதிலலை நிாமானுஷயமான காடடிலதானேவளாநது தானே ஜீவிககிறமரமபோல பிளளைகளுடைய நடககையைகவனியாமல நிாவிசாரமாய விடடுவிடுகிறாாகள இபபடிபபடட மாதாபிதாககள மககளுககுச சததுருககளாயிருககிறாாகள பிளளைகளை மாதாபிதாககள தஙகளுடைய ஸவேசசையாயபபெறுகிறாாகளேயனறித தஙகளைபபெறுமபடி மாதாபிதாககளைப பிளளைகள கேடடுககொணடதேயிலலை அறையிலிருககிறவளையிழுதது அமபலததிலவிடடு வேடிககைபாாபபதுபோலவும விருநதுககழைதது விஷததைக கொடுபபதுபோலவும உருவிலலாமலிருநத பிளளைகளை உருவாககி உலகததிறகொணடுவநத தாயதகபபனமாாகள அவாகளுககுச சிறுபிராயததிலே நறகுணஙகளைபபோதியாமல அவாகள ஆயுசுளளவரையில துஷடாகளாய ககஷடபபடுமபடி விடுவது பெரிய பாதகமாந துரோகமாயிருககிறது

பிளளைகளை நலலவாகளாககுவதும தீயவாகளாககுவதும தாயதநதையாகளுடைய சுவாதீனததிலிருபபதால பிளளைகளுடைய துஷடததனததுககுப பெறறவாகளே முககியகாரணகாததாககளாயும உததிரவாதிகளாயுமிருககிறாாகள இபபடிபபடட தாயதகபபனமாாககு ராஜதணடனையிலலாவிடடாலும தெயவதணடனையவாகளைவிடாது ஆணபிளளைகளாயினும எபபோதுந தாயதநதையா வீடடிலிருககததககவாகள வேறொருவன வீடடுககுபபோகவேணடியவாகளானதால அவாகளை உததமிகளாககி யனுபபுவது அவாகளுககு மேனமையாகவும அபபடியிலலாவிடடால அவாகளுககே எபபோதும துனபமாயிருககுமே நறகுணஙகளை ஸதிரீகளுககுபபோதியாமல அவாகளைபபுருஷனவீடடுககனுபபுவது நீநதததெரியாதவனைக கடலிலபிடிததுத தளளுவதுபோலும யுததசாஸதிரநதெரியாதவனை சணடைமுகததில விடுவதுபோலும குதிரையேறததெரியாதவனைக கடிவாளமிலலாத துஷடககுதிரைமேலேறறித துரததுவதுபோலுமிருககினறது

சிறுபிராயததில தாயதகபபனமாாகள அடஙகி நனமாாககததிற
கொணடுவாநததினால நறகுணஙகளிறசிறநதஒரு ஐரோபபியஸதிரீயினு
டைய குணநிசயஙகளை விவரிபபோம அவளபுணணியம பொககிஷம
பொறுமைககிருபபிடம ஞானககளஞசியம ந குணபாததிரம கறபல
ஙகாரி கனவுபகாரி அறபுதசாதரி அறிவிலேமநதிர விறபனன விதரணி
வீரயசமபூரணி அவளவாடாசபுஷபம மஙகாததீபம ஆடாதமாயில
அலையாதமாாகுயில ஓடாதபுளளிமான ஊாறுதனைஙகிளி மாறறிலலா
ததஙகம பாசிலலாமாணிககம கோதிலலாககருமபு குறையிலலாசசந
திரன அவளைபபாாததாலும பசிதீரும கணடாலும கலிநீஙகும அவ
ளபிராணனபோனாலும ஒருபொயசொலலததுணியாள பாவமெனறு
பெணமையைககணடதுபோல நடுஙகுவாள அவளெநத வேலைசெயதாலு
மகடவுளுடைய தியானததைமறவாள அவளெநதஉயிரையும சொநத
உயிரபோலயெணணி உபகாரஞசெயவாள கணவனுககுஅறபவநதத
பூமிலலாமல குடுமபபாரஙகளையெலலாம தானே தாஙகிககொளவா
ள குடுமபததுககுவேணடிய பணடபதாாததஙகளையெலலாம தககாலத
திலசேகரிததுவைததுககொளவாள வருததமானததுககுமிஞசினசெ
லவுசெயயாள தனனுடைய அநதஸதுககுததககுநத காரியஙகளில யா
தொருகுறையுஞசெயயாள தனவீடடுககாரியஙகளை வெளியிலேபேசா
ள பிறாமேல நிநதயான வாாததைகளைத தானுமபேசாள பிறாமேலநி
நதையான வாாததைகளைத தானுமபேசாள பிறாபேசவும இடஙகொ
டாள.

அவளுடைய உளளமெபபடி நிாமலமோ அபபடியே அவளுடை
யதேகமும ஆடையும எபபோதுமபரிசுததமாயிருககும அவளுடைய
வீடுபாததிரமுதலியவைகளை விதுலககி எபபோதும கணணாடிபோல
வைததிருபபாள அசுததமெனபது மருநதுககுவேணடுமானாலும அ
வளவீடடில அகபபடாது அவளுடையகுடிததனபபாஙகும மேரை
மரியாதையும அறபுதம அறபுதமெனறு யாவரும [illegible] சுகவாாகள அந
ததாமபதிவதைமேல தோஷம நினைததால த[illegible]ககு மெனறுப
யநது காமாதுாகளும அவளுடையகறபுககுததிஙகுநினையாாகள அ
வளவேலைககாராகளைப பிரீதியாகவும விவேகமாகவும நடபபிககுநதன
மையினால அவளசகலவேலைகளையும தாஙகளே மனமறசாகததுடன
செயதுமுடிபபாாகள

அவளுடையவைராக்கியத்துக்கு [illegible] அவள்கட்டால வேம்புமகருமபாகும அவளசம்மதத்தால் பிடிசாதமிறங்காதவாகளும படிசாதம உண்ணுவார்கள அன்னதுவேஷமுள்ளவாகளும போஜனப்பிரியராவார்கள் [illegible]தரோகிகளும ஸ்வஸ்தமடைந்து ரோக நிட்காத்திரராவார்கள் அவளகக்குங்கறி கமகமவென்று வீடெல்லாமணக்கும் அதைததொட்டகையுமமணக்கும உண்டவாயுமமணக்கும அதைக்கழுவியநீரெல்லாமமணக்கும் பின்னும ஊரெல்லாம புணக்கும அவள்வீட்டிலசா[illegible]க்கூடாத சைவாகளும அவளுடைய சமையலுக்கு வாயூறுவார்கள் அவள்வீட்டுவேலைகளையெல்லாமருலவரசசெய்து முடித்தபின்பு நலலபுத்தகங்களையெடுத்து வாசிப்பாள சிலநேரம வீணைவாசிப்பாள சிலநேரம தையலமுதலிய சித்திரவேலைகளைசசெய்வாள்

கணவனே அவளுககுககதி அவளுக்குநிதி பாத்தாவுடன கூட வாழவதே அவளுககுபபரமானந்தம பாததா இருக்குமிடம காடாயிருந்தாலும அது அவளுககு ராஜதானிககுசசமானம பட்டணமாயிருந்தாலும பாததாயிலலாத இடமேபாழ கணவனுடையபட்சமே அவளுககு லக்ஷாதிரம அவளுக்கு என்னதுனபமவந்தாலும கணவனுடைய கிருபாநோககமபட்டால அவளுடைய கஷ்டமெலலாம சூரியனைக்கணடபனிபோல நீஙகும அவளுககுளவவளவு பாககியமிருந்தாலும கணவனுடைய திருபைமட்டுமிலலாவிடில ஜலததைவிட்டுநீஙகிய தாமரைபோலவும் நிலத்தைவிட்டுநீஙகிய பயிரபோலவும வாடுவாள கணவனுடைய மனமும அவளுடையமனமும ஒன்றாயிருபபதால கணவனுககு எதிலவிருபபமோ அதிலே அவளுககும விருப்பம கணவனுககுளதிலவெறுப்போ அதிலே அவளுக்கும வெறுப்பு கணவன்புசித்தால அவளுககுபபசிதீரும் கணவனசநதோஷித்தால அவளுககுச் சநதோஷமுணடாகும் கணவனுடைய துக்கமே அவளுககுந்துக்கம புருஷனுககு ஆபததுவருங்காலத்திலே இவளேபடைக்கலம் புருஷன் சுகப்படுங்காலத்தில அவளேசுகம் அவன்வியாதிப்படுங்காலத்தில அவளே பரமசஞ்சீவி தா[illegible] அவளேசௌபாக்கியம

கணவன் [illegible] ஆயிரம் அம்மாவாசைக்குச் சமானமானவனாயிருந்தாலும் அவனை அதிரூப சௌந்தரியமுள்ளவனாகப்பாவிப்பாள் அவன தரித்திரனாயிருந்தாலும் குபேரசம்பத்துடையவனாக எண்ணுவாள அவன் [illegible]யிருந்தாலும் [illegible]க்குததனனை [illegible] [illegible]பாள் கல்வியிலலாமல் [illegible] மாமா[illegible]

லும மணவாளன ஆதலால புருஷனுக்குளெபபோதும ராஜோபசாரம செயவாள புருஷன ஒனறுநதெரியாத ஜடனாயிருநதாலும அவனு டைய வாககை வேதவாககியமபோ லெணணுவாள ஒருவிஷயததிலும கணவனுககுக கோபமவருமபடி நடவாள் கணவன் நிாநிமிததமாயக கோபிததாலும பொறுமையுடனே சகிததுககொணடு சமயமபாாதது அமிாதவருஷம்போல இனபமான வாாததைகளைபபேசி கணவனகோ. பததைததணிப்பாள

அநதககுணவதியை வேறொருஸதிரீநோககி“உனனுடைய தகபபனோ தேசமாளுகிறஅரசன, உனனுடைய தாயோ அரசி, இபபடிபபடடத நதைதாயகளையும சகிமார்களையும அரணமனையும விடடுநீஙகி ஒருவ ஏழையை விவாகஞ்செயதுக கொணடு அவனுடைய சிறுமனையிலவசிக குமபடி உனககு லபிதததே” என று அநுதாபபபடடாள அதைககே டட அநதபபுணணியவதிஎனனுடைய கணவா வீடு சிறுவீடானதால நான எபபோதும அவருககுச சமீபததி லிருக்குமபடி பாககியமபெற றேன அவாஏழையானதால அவருடைய ஊழியஙகளயாவும என னு டைய கையாலசெயயுமபடியான அதிாஷ்டமும எனககுககிடைததது விஸதாரமான பலஅரணமனைகளும பலஊழியககாராகளு முளள எ னனுடைய தாயதநதையருககு இபபடிப படடபாககியம இலலாமை யால அவாகளுடைய செலவமபரநதது பினனும எனனுடையபுருஷ ரோ எனககுஅரசா அவருடைய சிறுகுடிலே எனககு அரணமனை,அ நதஅரசருககு நானேகுடி அவருடைய அனபே எனககுச்செலவம எ ன னுடைய கறபேஅவருககு நான கொடுககும கடமை” என று மொ ழிநததாக,

நீதிநூலபுருடபாரியவைபு

கச-வது, கரு-வது, பாடலகளில் சொல்லபபடுகினறது.

ஏநதலாய தந்தையைபததாய சகியாகோ
 யிலைவிடடோ ரெளியாசிற்றிற
—ாநதனனென் றிகழ்மின்னே சிற்றில்லா
 லவாருகே தஙகப பெறறேன்
சோநதமிடியாலவர்தம பணியாவு மென்று
 கையாற் செயயப்பெற்றேன்
பார்ந்தவமின்றி பெயர்தையன்
 [illegible]

மிடியுளார் கேள்வரென் றுணர்ந்த மின்னனாய
கடிநகா சிறுகுடில காந்தா வேந்தரா
மடியளே குடிய வானவென செலவமாய
குடியிறை யென்னிறை குறையுண்டோ சொலாய

பணம, நகைமுதலியவைகளின்மேல் அவளுககு எவவளவும ஆபேக்ஷையிலலை, அவள புருஷன பாாககத்தன்னை அலங்கரித்துக கொளவதே அலலாது மறறவாகள பாாககத் தன்னை அலங்கரிததுக கொளளாள, புருஷன்ஊரிலிலலாதகாலததில தன்னை அலங்கரிககவநததோழியைநோககி "நான உணணுவதுமபுஷபம் சூடிககொளவதும சந்தோஷிபபதும அலங்கரிததுககொள்வதும என்னுடையகணவர் பாாபபதறகாகவே யனறி மற்றபடியலலவே இபபோது எனகணவா ஊரில,இலலையெனபது உனககுத தெரிநதிருநதும என்னை நீ அலங்கரிகக,வநதது,பேதமைததனம' என்றாள

நீதிநூலபுருடபாரியலபு கசு-வது-பாடல

உணணலபூசசூடலெனறு சுவததலொபபனை
பணணலெலலாமவர் பாாககவேயனறோ
அணணதன்பிரிவினை யறிநதுந்தோழிநீ
மணணவநதனையிது மடமையாகுமே

அவளன்னியபுருஷனை அறியாமலிருக்கிற அறியாமையை யன்றி வேறு அறியாமை அவளிடத்திலிலலை தானபுணணியவதியாயிருககத தன்னைபபாவியென்று அவள்சொலலுகிறபொயயைததவிர வேறுபொயசொலலியறியாளபாவத்தினமேல அவளுககுபபகையேதவிர வேறொருவரிடததிலும அவளுககுபபகையிலலை சீஷாகளபாாததது அவாகளைபபோல் அபாரயோககியதை நமக்கிலலையேயென்று அவளுககுணடாகிற பொறுமையைததவிர வேறுபொறுமை அவளிடத்திலிலலை இவளைபபோலுணடோவென்று சகலஜனங்களும சொலலுகிற புகழசசிககளை அவளசர்வ[illegible]கொள்ளையடிப்பதேயல்லாது வேறுதிருட்டு அவளிடத்திலிலலை பாத்திரமறியாமல பிசசையிடுகிறவிஷயத்தில அவளசெயகிறலோபமேஅல்லாமல பாத்திரமறிந்து பிசசையிடுவதில எவவளவும் லோபமிலலை அனறும் அவளுடையகுடும்பத்தாரும தாமஞசெயவதில ஒருவரையொருவர் முநதிககொளளப்பிரயாசபபடுத தாமகிழ்ததுமசெயதுக்கொளளுகிற சணடையேதவிர வேறுசணடை மனஸதாபம் குரோதம் வாமருககிய [illegible]குணங்கள அவாகளிடத்திலிலலையெனக்

[illegible]னுடைய பாதாரவிந்தத்தை அடைவதல்ல அவளுக்குப்பராமையை தவிர வேறுபேறாசை அவர்களிடத்திலில்லை. அவளுடைய வீட்டுக்கு வருகிறவர்களுக்கும், எறும்புகளும் அகத்தமக்கப்பாமல் பட்டினியாயிருக்குமேயல்லாது அவளிடத்துக்கு வருகிற ஏழைகள் பட்டினியாயிருப்பதில்லை தனக்கையில் இல்லாதகாலத்திலும் தானுண்ணும் அன்னத்தை ஏன்றுகொடுத்து தன்வயிற்றுக்கு அவள்செய்யும் துரோகத்தைத்தவிர வேறு துரோகம் அவள்செய்வதில்லை பாவத்தைச்செய்யாமலிருப்பதுமன்றி அதைநெஞ்சிலும் நினையாமல் மனோவாக்குக்கிரியை மூன்றும் ஒரேதன்மையாயிருப்பாள் பாவஞ்செய்யாமல் புண்ணியஞ் செய்யவேண்டுமென்பது சர்வலோக நாயகனுடைய வேதவாக்கிய மானதாலும் அந்தவாக்கியத்தை அசித்திசெய்ய புருஷனுக்கு அதிகாரம் இல்லாமையினாலும் பாவஞ்செய்யும்படி புருஷன் கட்டளையிட்டால் அந்தக்கட்டளையைமட்டும் நிராகரிப்பாளேயல்லாது மற்றவிஷயங்களிலெல்லாம் புருஷவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யத்தவறாள்.

தெய்வபக்தியுள்ளவர்கள் தெய்வத்திற்குரிய ஆலயம், பூசாபீடம் முதலியவைகளிடத்திலும் சிரத்தையுள்ளவர்களாயிருப்பதுபோல புருஷபக்தியுள்ள அந்தச்சீமாட்டி தன்கணவனைப்பெற்ற தாய்தந்தைகளைத் தன்னுடைய தாய்தந்தைகளிலும் அதிகமாயெண்ணி அவர்களுக்குப்பயபக்தியாய் பணிவிடைசெய்வாள் வார்த்திகத்தசையில் சரீரமெலிவினால் கோபம்வருவது சிலருக்குச் சகஜமானதால் தன்னுடையமாமன் மாமிமுதலானவர்கள் அகாரணமாய்த் தன்னைக்கோபித்தாலும் அதைப்பாராட்டாமல் மதுரமாய்ப்பேசி அவர்களுடையகோபத்தைச் சாந்தப்படுத்துவாள் அவர்களெங்கள் மருமகள்போலுண்டோ இவளே எங்கள் கண்மணி இவளே பெண்மணி இவளே எங்களைப்பெற்றவள் இவளே எங்களை வளர்க்கிறவள் இவளே எங்களை கரையேற்றுகிறவள் இவள் தேடக்கிடையாத திரவியம் காணக்கிடையாத கற்பகம் என்று மகிழும்படி உபசரிப்பாள் கொழுந்தன்மார் நாத்தனார் முதலியவர்களைத் தன்னுடைய சகோதரர்களிலும் அதிகமாயெண்ணி அவர்களுடைய காரியபட்டது தன்காரியமாக [illegible] பூரணப [illegible] காட்டுவாள் அவளும் அவளுடைய [illegible] சேர்ந்தவர்களு [illegible] நடக்கிறதுமன்றியும் மரியாதையும் அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் [illegible] சமாதானத்தையும் மாறுபாட்டையும் [illegible] ஆ[illegible] தன்மையும் போகும் [illegible] அவளுடைய வீட்டை பூலோகமோட்சமென்று சொல்ல [illegible]

அவளுக்குள்ளபோதும் பரோபகாரசிந்தையேதவிரவேறுசிந்தையில்லை அன்னமில்லாதவர்க்கு அன்னம்படைப்பாள் வஸ்திரமில்லாதவர்க்கு வஸ்திரந்தருவாள் தாயில்லாப்பிள்ளைகளைத் தாய்போலத்தாங்குவாள் துக்கமுள்ளாரைத்தேற்றுவாள் அழுவாரோடு அழுதுஆறுதல்செய்வாள் வியாதிக்காரரை அடிக்கடிவிசாரித்து வேண்டியபக்குவங்கள் செய்வாள் புத்தியில்லாதவர்க்குப் புத்திபோதிப்பாள் பக்தியில்லாதவர்க்குப் பக்தியைப் படிப்பிப்பாள், வைவாரையும் வாழ்த்துவாள் வாழ்த்துவார்முன்னே தன்னைத்தாழ்த்திக்கொள்வாள், தின்மைசெய்வோர்க்கு நன்மைசெய்வாள் ஏழைகளுக்குத் தன்னாற்கூடியமட்டும் உதவிசெய்வாள், திரவியசகாயஞ்செய்யத்தன்னால் ஏலாதபோது வாக்குச்சகாயமாயினுஞ்செய்வாள் பிறர்துன்பத்தைநீக்கத் தன்னால்முடியாதபோது அழுதுஇரங்கிக் கடவுளைப்பிரார்த்திப்பாள். இன்னுமவளுடைய மங்கள குணங்களைச்சொல்லப்புகின் அளவின்றிவிரியுமாதலால் இம்மட்டில்நிறுத்தினோம்

கலியாணகாலங்களில் பெண்களுக்குக்கற்புள்ள அருந்ததியைக்கா
ட்டிக்கற்பிழந்து கல்லாய்ச்சமைந்த அகலிகையையும் அம்மிமி
திக்கிறசடங்குமூலமாகக்காட்டுவதுபோலத்தாய்தந்தை
யருடைய முயற்சிக்குறைவினாலும் கெட்டபழக்
கத்தினாலும் அக்கிருத்தியங்களைக் கற்றுக்
கொண்டஒருதுஷ்டையனுடைய துராச
ரித்தத்தைஅடியிலெழுதுகிறோம்,

பாவங்களெல்லாம் அவள்பண்டகசாலை நன்மையெல்லாம் அவளுக்குநஞ்சு, தின்மையெல்லாம் அவளுக்குத், தேவாமிர்தம் கப்புகளெல்லாம் அவளுக்குச்சர்வமானியம், வம்புவார்த்தைகளெல்லாம் அவளுக்குவாய்ப்பாடம், பொய்யிலே அவள்பூரணம், உண்மைபேசுவதில் அவள் ஊமை, புண்ணியமென்றால் பேயோட்டம், குற்றங்களென்றால் கொண்டாட்டம், தன்குற்றங்களைப் பார்ப்பதில் அவள்குருடி அந்நியர்குற்றங்களைப்பார்ப்பதில் அவளுக்குஆயிரங்கண், ஏழைகளுக்கும் அவளுக்கும் ஏழாம்பொருத்தம், பீடைகேட்டவரைச் சிட்சை செய்வாள், தானம்பரிதானமேயல்லாமல் வேறுதானமில்லை தியாகப் பிரசண்டத்தியாகமேயல்லாமல்வேறுதியாகமில்லை எச்சிற்கையாலுங் காக்கைஓட்டாள் அறுக்கைக்கு [illegible]மைபுகொட்டாள் பிள்ளைகள் [illegible] திகவடிபடிக்கும்பொழுது [illegible] என்ன படித்தாலும் அவள்சண்டை [illegible]
[illegible]

ன்றும் கோபிப்பாள் அவளுக்குக் கோயிலில்லை குருவில்லை பூஜையில்லை புனஸ்காரமில்லை பணமே தெய்வம் பணமே குரு பணமே சிவனம் பணமே பாவனம் கண்ணாடியில் தன் முகந் தெரிவது போல அவள் யாரைப் பார்த்தாலும் தன்மயமாகத் தோன்றுவதால் தன் குற்றத்தைப் பிறர் மேலேற்றி அவதூறு பேசுவதே அவளுடைய சுபாவகுணம் அவள் திருடியானதால் எல்லாரையுந் திருடிகளென்று சொல்வாள். அவள் பொய் பேசுகிறவளாதலால் எல்லாரையும் பொய்யரென்று நினைப்பாள் அவள் வஞ்சகியானதால் எல்லாரையும் வஞ்சிகளென்று தூஷிப்பாள், அவளுடைய வாய்க்குப் பூட்டுப் போட்டாலும் அவள் தூஷணை பேசாமலிராள், அவள் காதுகளைத் தைத்து வைத்தாலும் கோள் வார்த்தையைக் கேளாமலிராள் அவள் கைகளைக் கட்டிவைத்தாலும் திருடாமலிராள் அவள் கால்களில் விலங்கிட்டு வைத்தாலும் அண்டை வீடுகள் போய்ச் சண்டை செய்யாமலிருக்கமாட்டாள் அவளுக்கும் அவள் புருஷனுக்கும் ஜென்மப் பகை புருஷன் ஒன்று சொன்னால் அவள் ஒன்பது செய்வாள் அவன் வேண்டுமென்பதை யிவள் வேண்டாமென்பாள் அவன் தெற்கென்றால் இவள் வடக்கென்பாள் அவன் கறுப்பென்பதை யிவள் வெளுப்பென்பாள் புருஷனுக்கு எது இஷ்டமோ அது அவளுக்கு அனிஷ்டம் புருஷனுக்கு யார் மித்திரர்களோ அவர்களெல்லாரும் அவளுக்குச் சத்துருக்கள் புருஷனுக்கு யார் பகைவர்களோ அவர்களெல்லாரும் அவளுக்கு இஷ்டர்கள் புருஷனே அவளுக்கு விஷமாயிருக்கும்போது புருஷனுடைய பந்துக்களை அவளெப்படி மதிப்பாள் மாமி சுமங்கலியாயிருப்பதைத் தான் அமங்கலியாயிருப்பது போலெண்ணுவாள் மாமிக்குத் தலைவலித்தால் இவளுக்குத் தலையில் கிரீடந்தரித்தது போல் நாத்தனாருக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் இவளுக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தது போல ஓரகத்திக்கு ஒரு சுகமுண்டானால் இவளுக்குத் துக்கம் சம்பவித்தது போல அவள் கழுத்தில் தாலியிருப்பது இவள் கழுத்தில் தாலியில்லாதது போல அவளுக்கும் அவளுடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஓயாத பெரும்பகை பிள்ளைகளை அவள் நேசிக்கிறதில்லை அவளைப் பிள்ளைகளும் நேசிக்கிறதில்லை பிள்ளைகள் இஷ்டப்படி அவளும் நடவாள் அவளிஷ்டப்படி பிள்ளைகளும் நடவார்கள் கலியாண வீட்டில் கட்டிக்கொண்டழுகிறவள் இழவு வீட்டில் என்ன செய்யமாட்டாள் தன் புருஷனையும் பிள்ளைகளையுமே பகைக்கிறவள் அன்னியர்களைப் பகைக்காமலிருப்பாளா அவளுக்கு ஊரெல்லாம் பகை ஊரெல்லாம் அபக்கியாதி எல்லாரும் அவளுடைய கேட்டை விரும்புகிறவர்களே தவிர அவளுடைய க்ஷேமத்தைப் பிரார்த்திக்கிறவர்கள் ஒருவருமில்லை அவ

னுடைய மனம் அசுத்தமானபடியோ அப்படியே சரீர அசுத்தமுமுள்ளவளாயிருக்கிறாள் அவளுடைய தேகத்தில் எந்தக்காலத்திலாயினும் ஜலம்பட்டிருக்குமோ என்னமோ அறியோம், அவள் தேகத்தின் அழுக்கைத் திரட்டினால் பலவண்டிப்பாரம் ஏற்றலாம், அவளுடைய துணி நெருப்பிலேபோட்டாலும் வேகாது அவளுடைய தேகத்தில் புஷ்பம் பட்டால் தேகநாற்றத்தை புஷ்பம் வாங்கிக்கொள்ளுமேயல்லாது புஷ்பவாசனை தேகத்தில் சாருகிறதில்லை அவளுடைய தேகம்போலவே அவளுடைய வீடும் அசுத்தங்களுக்கு ஆலயமாயிருக்கின்றது அசுத்தத்தில் ஜனிக்கிற பலபூச்சிகளும் புழுக்களும் அவளுடைய வீட்டில் புத்திர பௌத்திரகளத்திராதிகளுடனே க்ஷேமமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அவள் வீட்டின் அசுத்தங்களையும் அவளுடைய துர்மார்க்கத்தால் அவளுக்குவருகிற பலதுன்பங்களையும் அவளுக்கும் அவளுடைய குடும்பத்தாருக்குமுண்டாகிற ஓயாதசண்டைகளையும் கலகங்களையும் வியாஜ்யங்களையும் விரோதங்களையும் பார்க்குமிடத்தில் அவளுடைய வீட்டைப் பூலோகநரகமென்று சத்தியமாகச் சொல்லலாம்

மேற்படி ஸ்திரீ துர்மார்க்கவதியாய்க் கெட்டுப்போனதற்கு அவளுடைய தாய்தகப்பன்மார்களின் அஜாக்கிரதையே முக்கிய காரணம் ஆதலால் ஸ்திரீகளுக்குப் பாலசிக்ஷைசெய்வது அத்தியாவசியமாயிருக்கின்றது தெய்வபக்தியே சகலபுண்ணியங்களுக்கும் ஆதாரமாயும் சிகரமாயுமிருப்பதால் தெய்வப்பக்தியை முந்திப்போதிக்கவேண்டும் தெய்வநேசமுண்டாவதற்குத் தெய்வசொரூபவிசாரணை செய்வது அவசியமாகையால் அண்டகோளங்களை அணுவில் அடைக்கயத்தனித்ததுபோலும் ஆகாயத்துக்குமையங்காட்டுவதுபோலும் நரிவாலைக்கொண்டு கடலாழம்பார்ப்பதுபோலும் மானசகா[illegible]யாயும் சர்வசாக்ஷியாயுமிளங்காநின்ற கடவுளுடைய அனந்தகல்யாண குணங்களில் சிலவற்றைப்புலலறிவுடையோனாகிய நானெனக்குத்தெரிந்தமட்டில் ஒருவாறெடுத்துரைக்கத் துணிவுற்றேன்

கடவுள் ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல, அலியுமல்ல அவருக்குரு[illegible]மில்லை, பேருமில்லை யாருமில்லை ஊருமில்லை அவருக்குத் தாயுமில்லை தந்தையுமில்லை தாரமுமில்லை தனயருமில்லை அவருக்குத் தப்புமில்லை தப்புமில்லை அவர் பூதமுமல்ல நாதமுமல்ல சரமுமல்ல அசரமுமல்ல [illegible] [illegible]பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு அவிஷயமானவர்,

ஞானேந்திரியங்களுக்கு எட்டாத் துரியாதீதர் அவர் மகாப்ரபு, மண்ட
லாதிபதி ஏகசக்கிரவர்த்தி தேவாதிதேவர் இராஜாதிராஜர் அவர் சர்வ
ஞர் சர்வசக்தர் சர்வேசுரர் சர்வகாரணர் சர்வவியாபிதர் சர்வநியந்தர் ச
ர்வாந்தரியாமி அவர் பிதா நாம் பிள்ளைகள் அவர் குரு நாம் சிஷர்கள் அ
வர் இராஜா நாம் குடிகள் அவர் ஆண்டவர் நாம் அடிமை அவர் அன்னதா
தா நாம் யாசகர் அவர் செல்வர் நாம் தரித்திரர் அவர் தர்மாத்மா நாம் கர்
மாத்மா அவர் நித்தியர் நாம் அநித்தியர் அவர் அரூபி நாம் சுரூபி அவர்
தீனகிருபாகரர் சீலமனோகமர் ஞானதிவாகரர் நற்குணசாகரர் பரம
பவித்திரர் பக்தர்கள் மித்திரர் தாமசமுத்திரர் சகலவிசித்திரர் அகிலசீ
வாகரர் ஆனந்தபோகர் இகபரத்தியாகர் இன்பப்பிரவாகர் மோட்ச
தாதா மூலவேதா சாக்ஷாத்மாதா சர்வஞாதா ஆதிமத்தியாந்தரகிதர்
சோதிநித்தியர் சந்தசகிதர் வேதசித்தாந்தவிகிதர் போதவிர்த்தாந்தவி
கிதர் கட்டநாடகசூத்திரர் தயனகோடிகாந்திரர் உபஞானநேத்திரர் அ
பயமோட்சக்ஷேத்திரர் பாவநாசர் சிவநேசர் தேவராசர் மாவிலாசர் இ
ப்படிப்பட்ட அதி அகோசர அசரீர அகண்டாகார அபார உதாரநிர்
விகார மனோகர குணாகர சராசர தராதர பராபரவஸ்துவினுடைய அ
நந்தியாதிருசியமான மகோன்னதப் பிரதாபந்தெரிவதற்கு அவரால் வகு
க்கப்பட்ட அகிலப்புவனசராசரங்களின் தன்மையை ஸ்தூலமாயேனும்
அறிந்துகொள்ளவேண்டுவது அவசியம்

இந்தப்பூமி எவ்வளவு பெரிதென்பதை நாமெல்லாரும் காட்சிப்பி
ரமாணமாயறிந்திருக்கிறோம் இந்தப்பூமியிலும் சூரியன் ௧௩ லட்சம்பங்
கு அதிகப்பெரிதாயிருக்கின்றது அந்தச்சூரியனைப்போல அனேககோ
டிசூரியர்களும் சந்திரர்களும் ஆகாயவிரிவில் நட்சத்திர வடிவமாக நம
க்குக்காணப்படுகின்றன நாம்பார்க்கிற நட்சத்திரங்களைத்தவிர நம்மு
டைய பார்வைக்கு எட்டாத தூரத்திலும் அதற்குமேலுங்கீழும் எந்த
ப்பக்கங்களிலும் அநேகமேக்காய எண்ணிக்கையில்லாத நட்சத்திரக்கூ
ட்டங்களிருக்கின்றன அவைகளொன்றுக்கொன்று சமீபம்போல நமக்
குக்காணப்பட்டாலும் அவைகளுக்கும் இந்தப்பூமிக்கும் எப்படித்தூர
மோ அப்படியே அவைகளொன்றுக்கொன்று தூரமுள்ளவைகளாயி
ருக்கின்றன இந்தச்சூரியனைச்சுற்றிப்பூமிமுதலிய பலகிரகங்களோடுவன
போல நட்சத்திரமாகிய ஒவ்வொரு சூரியனையும் பலபுவனங்கள் சுற்றி ஓடி
இன்றன [illegible]

வனகோடிகளையும எண்ணத்தொலையுமா, எட்டில அடங்குமா, அ
தப்பிரம்மாணடகோடிகளுககுள இநதபபூமி ஒரு அணுவுககும
மானமலல சகலபுவனஙகளையும தாஙகிபபடியளககிற காத்தாவு
குச் சிறிது கோபம ஜனித்தால அணட அடுககுகள் குலைநதொண
ருடொனறு மோதிச சூரியமண்டலம சநதிரமணடலததின மேலு
ம சநதிரமணடலம பூமணடலததினமேலும் விழுநது சின்னாபின்ன
மாயச சிதறுண்டு போமெனபது சநதேகமா, பல அணடகோடிக
ளும பரமேசனுடைய பாததததுகள சூரியன அககினிமுதலிய சடாக
ா கடவுளினுடைய திவவியபபிரகாச மேனியிலிருநது சிதறிய சிரு
பொறிகள சமுததிரஙகளும மேகஙகளும அவருடைய கிருபாசமுத
திரததிலிருநது தெறிதத சிறுதுளிகள பிரசணடமாருதம அவரு
டைய சிருவிரலின அசைவு உனனதபாவதஙகள அவர விளையாடும
பநதுகள அவருடைய பிளளைகளாகிய நடசததிரங்கள அவரால் நியமிககப
படட ஊழியககாரரகளே பஞசபூததிகள கறபகோடிகாலஙகள அ
வருககுக கணபபொழுது, தமககுத தேகமிலலாமலிருநதும சகல
ஜீவாகளுககும தேகஙகளைககொடுபபவா அவரே தாம் உண்ணும
ல மறற உயிரகளுககு உணவளிபபவா அவரே தாம நிததிரைசெ
யயாமல மனனுயிரகளைத தூஙகவைததுக காவலாயிருபபவா அவ
ரே தாம நடவாமல திரியாமல எளளுக்குள எண்ணெயபோல எங
கும நிறைநதிருபபவா அவரே, தாம கைவேலைசெயயாமல நினைதத
மாததிரததில அணடகோடிகளை யுணடாககி ரகூஷிபபவரும அவரே
அநத அணடகோடிகளைச சாடடியிலபப பமபரமபோல ஆட்டுகின
றவரும அவரே, கணணுயிருநது பொருளைக காட்டுகினறவரும அவ
ரே, இநதிரியானநதஙகளை யெலலாம நமககு ஊட்டுகினறவரும அவ
ரே, கிருபாநேததிரததால நமமைபபாரபபாரும அவரே, துஷடசத
துருககள மேல சூஷ்மததிரம செயகிற சூஷ்ததிரியரும அவரே, பததர
களுககு மோடசவியாபாரம செயகிற வைசியரும அவரே, அண்ட
ஙகளை ஆடடுகிற சூத்திரரும அவரே, ஜீவகோடிகளுககு வேளாண
மைசெயகிற வேளாளரும அவரே, சாவலோகநாயகரும அவரே,
அண்டவீடுகளைக கட்டியசெயவத தசசரும அவரே, தேககடகங
களைசசெயகிற குலாலரும அவரே, தாசாவாரததையைத தட்டா
தவரும அவரே, ஒருசிறியவததைககொண்டு பெரியவிருக்ஷஙகளையும்
சுக்கில சோணிதக்கலப்புச் சிறுதுளியைககொணடு பெரிய உடலகளை
யும் ஒருதானியத்தைக்கொண்டு கோடிதானியங்களையும செயகிற
ஜாலவித்தைக்காரரும் அவரே, மநுஷாகளுக்கும, விலஙகுகளுக்

கும், பக்ஷிகளுக்கும், புஷ்பங்களுக்கும் பலவர்ணங்களையும், அலங்காரங்களையும், அமைத்தெழுதிய சித்திரக்காரரும் அவரே, ஆத்துமா அரசன் குடியிருக்கும்பொருட்டு, இரண்டுகால் நாட்டி, இரத்தமாகிய நீர்சேர்த்து, மாமிசச்சுவரெழுப்பி, எலும்புக்கழிகளைப்பரப்பி நரம்புக் கயிறுகளால் கட்டித், தோலாகிய கூரைமேய்ந்து, ஒன்பது வாயில் விட்டுச், சரீரவீட்டைச்செய்த கொத்தனாரும் அவரே, அந்தவீடு பிராணவாயுவால் சஞ்சரிக்கச்செய்த மந்திரவாதியும் அவரே, நமக்குந் தெரியாமல் நம்முடைய சித்தங்களில் வசிக்கிற சித்தரும் அவரே, தேகவீடு தானே, வளரவும், நிமிரவும், குனியவும், நடக்கவும், ஓடவும், இருக்கவும், படுக்கவும், தூங்கவும், பலவேலைகளைச்செய்யவும், உண்ணவும் உண்ணுகின்ற பதார்த்தங்கள் ஜீரணித்து உடலெங்கும் பரவவும், மனமானது சஞ்சரிக்கவும், ஆலோசிக்கவும், சுகிக்கவும், துக்கிக்கவும், பஞ்சேந்திரியங்கள் பல இன்பங்களை அநுபவிக்கவும், நம்முடைய ஸ்வாதீனமில்லாமல் சுவாசந்தானே ஓயாமல் நடந்துகொண்டிருக்கவும் செய்த பரமயந்திரியும் அவரே

இந்தப்பூமியைக் கடவுள் உண்டாக்கி எத்தனையோகாலமாகியும் என்றும் புதிதாயும் வளப்பமாயும் செழிப்பாயு மிருக்கின்றது ஒருபொருளை நாம் வீட்டில் வைத்திருந்தால் எத்தனை காலமானாலும் அந்தப்பொருள்மட்டு மிருக்குமேயல்லாமல் அது பலபொருள்களை உண்டாக்காது பூமியோவென்றால் ஒன்று கோடியாகச் செய்கின்றது ஒரு நெல்லை விதைத்தால் எண்ணிமுடியாத அநேகநெற்கள் உண்டாகின்றது ஒருமரக்கால் தானியத்தை இருபது மரக்காலாகவும் பத்துமரக்கால் தானியத்தை இருநூறுமரக்காலாகவும் பூமிவிளைவிக்கின்றது கடவுளுடைய ஆக்கினையினால் பூமிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும் சகலவஸ்துக்களும் மனுஷர்களுக்கு ஊழியக்காரர்கள் போல வேலைசெய்கின்றனவென்பதை அடியில் விவரித்துக் காட்டுவோம்.

பூமியானது சகல சராசரப்பொருள்களும் அடங்கிய பண்டகசாலையா யிருப்பதுமன்றிப் பயிரிடுகிற குடியானவனைப்போல நவதானியங்களையும் இதரபோஜன பதார்த்தங்களையும் நமக்கு விளைவித்துக் கொடுக்கின்றது அப்புஜலக்காரியைப்போல ஸ்நானபானாதிகளுக்கு உதவுகின்றது. காற்று ஆலவட்டக்காரனைப்போல நமக்குச் சாமரை போடுகின்றது. நெருப்பு சமையற்காரனைப்போல நளபாகஞ்செய்கின்றது. ஆகாசம் தீபம் ஏந்துகிறவனைப்போலச் சந்திரசூரிய நக்ஷத்திர முதலிய தீபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. மேகங்கள் ஜலமிறைக்கிற பெண்களுக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. நதி-ஏரி-குளம்-

முதலியவைகள ஜலம வைககிற கடாரஙகளாயிருக்கின்றன. விருக்ஷ
சாதிகளும, பயிர்பூணடு முதலியவைகளும் பலசரககுக் கடைக்காரர்
களபோல இலை-பூ-காய-கனி-கிழஙகு-தானிய முதலிய பலசமபாரங்க
ளைக கொடுககினறன, மலைகளும, கடலகளும ரதன வியாபாரிகள்
போல நவரதநமுதலிய பலதிரவியஙகளைக கொடுக்கினறன. பூசசெ
டிகள பூவிறைககிற பெணகளாயிருககினறன பசுமூலிகைகள மரு
நதுகொடுககிற வைததியாகளா யிருககினறன, பூஞசோலைகள நாட
கசாலைககுச சமானமாயிருககினறன மயில, அனனம, கோழி, கொ
ககு, முதலிய பகூழிகள நாட்டியபபெணகளபோல நடனஞசெயகின
றன. குயில, கிளி, பூவை, வானமபாடி, முதலிய பகூழிகள பாடகர
களபோலச சஙகீதமபாடுகினறன காகம, பருநது, கோழி முதலிய
பறவைகளும பலவி, அரணைமுதலியவைகளும விடுசுததஞசெயகிற
பெணகள போலப பலபூசசிகளையும, இறநதுபோன பலஜநதுகக
ளையும பகூழிககினறன பருததிசசெடி, பட்டுப்பூசசி முதலியவைகள
நமககு வஸதிரவியாபாரிகளாயும, நாய, ஆடு, புலி, கரடி முதலியவை
கள்தோலவை, போாவை கமபளம இவைகளைக கொடுககிற வாததக
ரகளாயு மிருககினறன தேனீககள தேன கொடுககினறன பசு, எ
ருமை, ஆடுமுதலியவைகள பாறகாரிபோல நமககுபபால கொடுககி
னறன. காளை, கூளை, குதிரை, யானை, ஒட்டகம முதலியவைகள வா
கனஙகளாய் நம்மைச சுமபபதுமனறி, இனனுமபல வேலைகளுககும
உதவுகினறன அநதமிருகஙகளுககுப புல வைககோல முதலியவை
கள ஆகாரஙகளாயிருககினறன. எருமபு முதலியவைகள வீடுபெரு
க்கிறவனபோலப பலவிதமாயங சிநதிககிடககிற வஸதுககளைப புசித
து வீட்டைசசுததமசெயகினறன, நாயகளகாவறகாரரைபபோலவீடு
காககினறன. கழுதையும நமககாகப பலபாரஙகளைச சுமககினறன
சேவலகளும, செமபோததுகளும, காகஙகளும நமக்குச் சூரியோதய
வருகையைத்தாட்டுகிற கட்டியககாரரகளாயிருககினறன சிஙகமபுலி
கரடி முதலிய துஷடமிருகஙகளும, பாமபுதேள முதலிய விஷஜநதுகக
ளும தெயவபயததைபபோதிககிற குருவுககுச சமானமாயிருக்கின்ற
ன. நயமுமபயமுமகாட்டிப பிளளைகளை வளாககும தாயபோலக காரு
ணணியமூரததியாகிய கடவுள அநதத துஷடஜநதுககளையும, இடி-மி
னனல-காறறு-பூகமபம-க்ஷாமமயாதி முதலிய துனபஙகளையும, நமககு
தெயவபயமும-பகதியும நறகுணஙகளும உணடாவதறகாகச சிருஷ
டிததிருககிறாரெனபது நிசசயமேயாயினும அநதத்துஷட ஜநதுக்கள

லும், துன்பங்களாலும், நமக்கு அடிக்கடி உபத்திரவம் உண்டாகாதபடி அவைகளை அடக்கிவைத்திருக்கிறாரென்பது அபரோக்ஷம் அல்லவா எலிகள் மிஞ்சாதபடி பூனைகளையும் பாம்புகள் மிஞ்சாதபடி கீரியயில முதலியவைகளையும், அப்படியே இதர துஷ்டமிருகங்களுக்கு வெவ்வேறு சத்துருக்களையும் சுவாமி உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்-மேலே நாம் விவரித்தபடி உலகத்திற் காணப்பட்ட பொருள்களில் ஒன்றேனும் மநுஷருக்கு உபயோகமற்றதாயிருக்கவில்லை.

மேற்சொன்ன வஸ்துக்களும் இப்பூமண்டலத்திலுள்ள சகல மனுஷர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் சகாயமாயிருக்கும்படி சுவாமி செய்திருக்கிற விசித்திரம் அதிசயிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது ஒரு குடும்பத்திலுள்ள பலபேர்கள் பல தொழில்களைச்செய்து அந்தக்குடும்பத்தைத் தாங்குவதுபோல உலகமாகிய பெரிய குடும்ப சமாக்ஷத்தமாகச் சகல ஜனங்களும் பிரயாசப்படுகிறார்கள்-ஒருவன் மகாராஜனாயிருந்தாலும் ஏழையானாலும்-அவன் ஒருநாள் ஜீவிக்கிறதற்கும் எத்தனை போஜனங்கிடைப்பதற்காக நிலத்தை வெட்டித்திருத்துகிறவர்களும் உழுகிறவர்களும்-பயிரிடுகிறவர்களும் ஜலம்பாய்ச்சுகிறவர்களும் களைபிடுங்குகிறவர்களும், காவல்காக்கிறவர்களும்- அறுத்துக்களஞ்சேர்க்கிறவர்களும்-தானியங்களைக்குத்தி-அரிசியாக்கி விற்கிறவர்களும் இவ்வகையாக அதிற்சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இத்தனைபேரென்று கணக்கிடக்கூடுமா, அப்படியே உப்பு முதல் கர்ப்பூரம் வரையிலுள்ள சகல சாமக்கிரிகளும் காய்கறிகளும் நமக்குக் கிடைப்பதற்காக எண்ணிக்கையில்லாத ஜனங்கள் பல இடங்களில் பலவிதமாகப் பாடுபடுகிறார்கள் வஸ்திரங்கள் நமக்குக் கிடைப்பதற்காகப் பருத்தி விதைத்தெடுத்துப் பஞ்சாக்கிக்கொட்டி நூற்றுச் சாயந்தோய்த்து நெய்து வஸ்திரமாகிறவரையில தேசப்பிரயாசப்பட்டவர்களுக்குக் கணக்குண்டா சமையலுக்கு வேண்டிய விறகும் நீரும் கிடைப்பதற்காக அநேகர் விறகுவெட்டி விற்கிறார்கள், அநேகர் கிணறு குளம் முதலியவைகளை வெட்டுகிறார்கள் அநேகர் நமக்கு நடக்கப் பாதை செப்பனிடுகிறார்கள் நமக்கு வீடுகட்ட அநேகர் செங்கல்லுஞ் சுண்ணாம்பு முதலியவைகள் செய்கிறார்கள் அநேகர் மரங்களை வெட்டி-அறுத்துப் பலகையாக்குகிறார்கள் அரசர்கள், மந்திரிகள், படைவீரர்கள், நியாயாதிபதிகள் முதலானவர்கள் நமக்குச் சத்துருபயமில்லாமலும் அநியாயம் நடவாமலும், சர்வஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கிறார்கள் குருமார், உபாத்தியாயர் முதலியோர் நமக்கு

நம்முடையபிள்ளைகளுக்கும் ஞானோபதேசம்செய்கிறார்கள், க்ஷத்தியர் கல்தச்சர், கொல்லர்தட்டார்வண்ணார்நாவிதர்செக்கார்சேணியர் முதலானவர்கள், நமக்காகப்பலதொழில்களைசெய்கிறார்கள்

ஒருதேசத்தார் பிழைப்பதற்காக அந்தத்தேசத்து ஆகாயமட்டுமல்ல பூமண்டலத்திலுள்ளசகலஜனங்களுமுழைக்கிறார்கள். நம்முடையஸ்திரீகள் பாதாதிகேசபரியந்தம் ஸ்திரீபூஷணங்களாகச்செய்துகொள்வதற்காகப்பலதேசங்களிலிருந்து வைரம்பச்சைவைடூரியங்களையும்நவரத்தினங்களையும்தங்கம்வெள்ளிமுதலியனவுகளையும் எடுத்துக்கொண்டுகடல்வழியாயும்,கரைவழியாயும் எண்ணிக்கையில்லாதஜனங்கள்வருகிறார்கள்-அந்தவைரங்களும் பஞ்சலோகங்களும் கிரயம்பண்ணமானபலபாத்திரங்களும், சாமான்களும் நமக்குக்கிடைப்பதற்காகமலைகளிலும்கடல்களிலும்பெருநகரங்களிலும் காடுகளிலும்லக்ஷோபலக்ஷம் ஜனங்கள் ஊசிக்குக் காசெலிக்க தேகவெல்லா நெற்றித்தண்ணீர்நிலத்தில்விழப்பட்டபாடுகளைப்படுகிறார்கள் இவ்வகையாகவொவ்வொருவனும் ஜீவிக்கிறதற்கு உலகத்திலுள்ளஎல்லாஜனங்களும் பிரயாசப்படும்படி ஈசன் செய்திருக்கிற விநோதத்தையார் அளவிடக்கூடும்.

உலகமுழுவதும் ஒருகுடும்பமென்பதற்கு ஒரேகாரணமென்பதற்கும் இன்னும் அநேகபிரத்தியட்சப்பிரமாணங்களுமுண்டு பூலோகத்தைச்சேர்ந்த சகலகண்டங்களிலும் வசிக்கிற சர்வஜனங்களுக்கும் தேகங்களும், அவயவங்களும், குணங்களும், இன்பதுன்பங்களும், சாவுவாழ்வுகளும், எண்ணவும் வித்தியாசமில்லாமல் ஒரேதன்மையாயிருக்கின்றன. சகலபாஷைகளிலுமுள்ள இலக்கணம், இலக்கியம் கணிதம், நியாயம், தர்க்கமுதலிய நூல்களும் வித்வான்களுடைய கற்பனைகளும்வாரம், மாதம், ஆண்டுமுதலியனவைகளும் சகலதேசத்தாருக்கும், சற்றேறக்குறைய ஒரேவகையாயிருக்கின்றன, பூமிசாரத்தினாலும், அந்ததேசங்களுக்குரிய சீதளோஷ்ண பேதங்களினாலும், ஆகாரவித்தியாசங்களாலும், சிலதேசத்தார் வெளுப்பாயுஞ் சிலதேசத்தார்கறுப்பாயுமிருக்கிறார்களேயன்றிவேறுகாரணமல்லவே ஒருதேசத்திலுள்ள நகரவாசிகளுக்கும், கிராமவாசிகளுக்கும், பேச்சுமுதலிய சிலவிஷயங்களில்சிறிதுபேதமுண்டாயிருப்பது சகவாசக்காரணமேயல்லாமல்இயற்கைக்காரணமல்லவே, ஒருபிராமணன் வீட்டுக்குழந்தையைப்பால்ப்பருவத்திலே ஒருதாழ்ந்தஜாதியான் தன்வீட்டிலேகொண்டுபோய்வளர்த்தால்அந்ததாழ்ந்தஜாதியார்போலவேபேசவும்நடக்கவுங்கற்றுக்கொள்ளும். ஒருபறையன்வீட்டுப்பிள்ளையைப்பிராமண

யதாணடுபோய வளாததால பிராமணனைப்போலவார்த்தையும, நடை
பாவனைகளும உணடாகுமஇதுவேசோககை காரணமெனபதைககா
டடுகினறது பிராமணபபிளளை பூணூல, விபூதி ருததிராககூததுடன
பிறககவிலலைபறையனவீடடுபபிளளை,மாடுமேயககிறகோல,குடுவை
கநதையுடனபிறககவிலலை, ராஜபுததிராகள தலையில கிரீடமகையில
செஙகோலுமபீதாமபரமுமதரிததுககொணடுகனகவிககிரகமபோல
அதிசுநதாயாயபபிறககவிலலை,எழைபபிளளை, இரநதுகுடிககுமஓட்
டுடனகோவணாணடியாயககுளுபியாடபபிறக்கவிலலை அரசனவீடடுப்
பிளளையாயிருநதாலும எழைவீடடுபபிளளையாயிருநதாலும எலலாப
பிளளைகளுமஒருகோவணததுககுமகதியிலலாமல சுததநிவானதது
டனுமநிராதரவாயும,தாபபலமாயும, பிறககினறன பிறநதபிறபாடு
எநதஜாதியையபிளளையாயிருநதாலுமபடிததாலபுததிமானுயுமபடியா
விடடாலபுததியிலஉலகககைககொழுநதாயும பிரவாததிககிறனெனப
துபாரவாககுமஅலவாறுபோகயாயிருககினறது சகலமனனுயிாகளுக
குமஏகபிதாவாகியகடவுளஎலலொருககுமபொதுவிலமழைபெயயவும்
எலலாருககுமசநதிரசூரியநககூததிரஙகளபிரகாசிககவுமஎலலொருககும
சமானமாகபபஞசபூதஙகள வேலைசெயயவும ஆககுாபிததிருககிறுர்
அபேதமாகஎலலாமனுஷாகளுமவியாதிமுதலியதுனபஙகளாலபிடிக
கபபடடுஅநதியகாலததிலதஙகளோடுகூட ஒனறுங்கொணடுபோகா
மலயிறநதுபோகிறுாகள இபபடிபபடட பலமுகாநதிரஙகளால உலக
மெலலாமஒருகுடுமபமெனபதுமஒரேஜாதியெனபதும நிதாசநமாயி
ருககினறது.

ஒருசிறியகுடுமபகாரியமநடபபதறகுப்பெரியா சிறியரெனகிற
அநதஸதுககிரமமிருககவேணடியதுஎபபடிஅவசியமோ, அபபடியே
உலகமாகியபெரியகுடுமபம உஜஜீவிபபதறகு அரசரெனறும, குடிக
ளெனறும,மேலோரெனறும,கீழோரெனறும, தனவானகளென்றும
தரிததிராகளெனறும பலஅநதஸதுகளிருககவேணடியது முககியம
அபபடிபபடடதாரதமமியமிலலாமற சகலருமசமமானஸகநதாகளாயிரு
நதால தலைககுததலைமுபபாயராஜநீதியுமபலதொழிலகளும நடவாமல
விபரீதமஉணடாகுமெனபதுநிசசயமே மேலானஅநதஸதுளளவாக
ளுக்குஅநதஸ்துககுத்தகக சிரமஙகளும,கவலைகளும,சததுருபயமும
ரோகஙகளும,அதிகமாயிருககின்றன அவவளவு கஷடஙகள்தாழ்நதப
தவியிலஇருபபவாகளுக்குஇலலை அவாகளுடையசரீர பிரயாசமானது

அவர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தையும, மனோபலத்தையும, பரமசந்தோஷத்தையும கொடுக்கின்றது தாங்களுக்குயிருக்கிற வீடுகள அசைந்தாலும தாங்கள அசையாமல சோம்பலைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குச சரீரசுகமும மனோதிடபுத்தியுங்குறைவாயிருக்கின்றன பல தேசங்களைப்பிடித்தால ஒருஅரசனுக்கெவ்வளவுசந்தோஷமுண்டாகுமோ அவ்வளவுசந்தோஷம-கூலிவேலைசெயதுசோற்றுப்பொருளைச் சம்பாதிக்கிறவனுக்குமுண்டாகின்றது இவவிதமாக ஒருவிஷயத்திலகுறைவுளளவர்களைமேலொருவிஷயத்தில அதிகப்படுத்திச சகலரையுமசமானமாக்குகிற கிருபாசமுத்திரமாகியகடவுளை அனவரதமுக்தியளிக்கும்படி ஜாதிகளுக்குப்போதிக்கவேணடும

தெய்வத்தையடைவதற்குப்புண்ணியமேவழியாயிருப்பதால ஸதிரீகளுக்குப்புண்ணியோபதேசஞ்செயவது முக்கியமாயிருக்கிறது புண்ணியத்திற்குப்புண்ணியமேசமானமலலாதுஅதற்குமஉபமானஞ் சொலலவேறொருபொருளுமிலலை-புண்ணியமேபுத்தி- புண்ணியமேசித்தி-புண்ணியமேசத்தி-புண்ணியமேமுத்தி - புண்ணியமேவேதாந்தம புண்ணியமேபோகாந்தம-புண்ணியமேசித்தாந்தம, சகலசாஸதிரங்களும,வேதங்களும,வேதாகமங்களும,இதிகாசபுராணாதிகளுமஸதோத்திரிப்பதுபுண்ணியத்தையே, வேதாந்திகளும சித்தாந்திகளும, ரிஷிசுரர்களும,வித்தியார்த்திகளும,சதாசேகிப்பதும பூசிப்பதும, உபதேசிப்பதும புண்ணியமே சந்நியாசிகளும தபோதனர்களும, சாவசங்கபரித்தியாகஞ்செயவது புண்ணியத்திற்காகவே, உன்மதம என்மதமென்று துன்மதமாகச சமவாதஞ்செயகிற சகல சமயவாதிகளும புண்ணியம ஒன்றையே அவிரோதமாக அங்கீகரிக்கிறார்கள பராபரவஸது நராவதாரஞ்செயததும பாபத்தை நீக்கிப் புண்ணியத்தை நிலைநிறுத்துதற்பொருட்டே ஆதியில அநேக மகாதயாகங்கள தலைகொடுத்து நிலைநிறுத்தினதும புண்ணியமே இலலறமதுறவறமென்று சொலலப்பட்ட இரண்டறங்களும புண்ணியமே, பக்தர்களைச சுத்தர்களாக்குவதும புண்ணியமே சுத்தர்களை முக்தர்களாக்குவதும புண்ணியமே சகல இகபரார்த்தங்களைக் கொடுப்பதும புண்ணியமே-மானுஷிகத்தைத் தெயவிகமாக்குவதும புண்ணியம.

மோட்சத்திற்கும நரகத்திற்கும எப்படிப்பேதமோ அப்படியே சிஷ்டர்களும துஷ்டர்களும பரஸபர விததியாசமுளளவர்களாயிருக்கிறார்கள் இந்த உலகத்திலும புண்ணியவான்களுக்குப பூஷணையும, துஷ்டர்களுக்குத் தூஷணையும உண்டாகின்றன சிஷ்டர்களுக்கு எங்கும பிரக்கியாதி, துஷ்டர்களுக்கு எங்கும அபக்கியாதி சிஷ

டர்கள் சாஸ்திரமித்திரர்கள், துஷ்டர்கள் சாஸ்திரலோக விரோதிகள் அரசர்களும் நியாயாதிபதிகளும் சிஷ்டானுக்கிரகமும் துஷ்டநிக்கிரகமும் செய்கிறார்கள் தேசாதிபதிகள் கூடியவரையில் யோக்கியர்களையே தேடித் தங்கள் உத்தியோகங்களைக் கொடுக்கிறார்கள் தெரியாமையினாலும் பக்ஷபாதம் முதலிய காரணங்களாலும் அயோக்கியர்கள் உத்தியோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டாலும் அவர்களுடைய அயோக்கியதை வெளியான மாத்திரத்தில் அவர்களை உத்தியோகங்களிலிருந்து தள்ள யாவரும் வழிதேடுகிறார்கள். பெற்றதாய்தந்தைகளும் நல்லபிள்ளைகளை நேசித்துக் கெட்டபிள்ளைகளைத் துவேஷிக்கிறார்கள் நல்லவன் ஏகசாட்சியாயிருந்தாலும் அவனுடைய வார்த்தையைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அநீதியவான்கள் பலராயிருந்தாலும் அவர்களுடைய சாக்ஷியங்களைத் தள்ளி நியாய சபையார் தீர்மானிக்கிறார்கள் கூடியமட்டும் நல்லவர்களையே தேடி அவர்களிடத்தில் கொடுக்கல்வாங்கல் செய்ய யாவரும் விரும்புகிறார்கள் நாணயமுள்ளவர்த்தகர்களிடத்திலே யாவரும் சரக்குகளைக்கொள்ள அபேக்ஷிக்கிறார்கள் பெண்விடுக்கிறவர்கள் நற்குணமுள்ள புருஷர்களையும் பிள்ளைவீட்டுக்காரர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களையுந்தேடி விவாகஞ்செய்து பெருமைபாராட்டும் வழக்கமாயிருக்கிறது யஜமான் துஷ்டனாயிருந்தாலும் அவன் நல்லவர்களையே தேடித் தனக்குள் வேலைக்காரர்களாக வைத்துக்கொள்ளுகிறான்.

சிஷ்டர்களால் ஒருவருக்கும் துன்பமில்லாதபடியால் சிஷ்டர்களைத் துஷ்டர்களும் பூஷிக்கிறார்கள் துஷ்டர்களால் யாவருக்கும் உபத்திரவமானபடியால் துஷ்டர்களைத் துஷ்டர்களும் தூஷிக்கிறார்கள், துஷ்டனைத் துஷ்டனென்று சொன்னால் அவனுக்கே கோபம்வரும் அவனைச் சிஷ்டனென்றுசொன்னால் அவனுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும் துஷ்டனை அவனுடைய பெண்சாதியும் பிள்ளைகளுமே நம்பார்கள் துஷ்டர்களும் வாசாகைங்கரியமாய்த் தாங்கள் நல்லவர்களென்று பகிர்வேஷம் பூண்டுகொண்டால்மட்டும் அவர்களிந்த உலகத்தில் ஜீவிக்கலாமேயொழிய வேறுவகையில் ஜீவிக்க மார்க்கமில்லை இந்தக்காரணங்களைப் பற்றியே உலகத்தில் கள்ளஞானிகள் விஸ்தாரமாயிருக்கிறார்கள் ஒருவனுக்கு அழகும், தனமும், வித்தையும் இல்லாதிருந்தாலும் அவன் நல்லவனாயிருப்பானானால் அவனிடத்தில் யாவருக்கும் கௌரவமும் அவனைப் பார்க்கப்பார்க்கப் பிரியமும் சந்தோஷமும் உண்டாகின்றன வடிவில் மன்மதனாயும் திரவியவானாயுமிருந்தாலும், அவன் துஷ்டனாயிருப்பானானால் அவனிடத்தில் யாவரு

கரும அருவருபபும அவமதிபபும உணடாகினறது. சிறுபிள ளைக ளுந துஷடாகளை வெறுககிறாகளெனபதறகு மழையிலலாத காலங களில சிறுபிளளைகள கொடுமபாவி கடடியடிககிறவழககமே சாடசி யமாயிருககிறது ஊருககு ஒருநலல அதிகாரிவநதால அவனை யெல லாரும கொணடாடிககொணடு அவனுடைய சேஷமததைப பிராததி ருககிறாகள. அவனபரமதுஷடனாயிருநதானானால அவனால துனபம டைநதவாகளதுனபமடையாதவாகள எலலோரும ஏகோபிததுச ச மயம வருமபோது அவனைககெடுககக கஙகணமகடடிககொளளுகிறா ாகள வீடுகளிலுமவீதிகளிலும பலபோபேசுகிறவாாததைகளைக கவ னிததால இனனானநலலவன இனனான கெடடவனெனகிறவாாததை கலவாமலிராது விவரநதெரியாத குழநதைகளும, நலலவாகளிடததிற பிரியததையும துஷடாகளிடததில அபபிரியததையுங காட டுகினறன

சததியம, பொறுமை சாநதசிததைய, தாகஷிணியம, இரககம, உ பகாரம, சிகாவம, நீதிமுதலிய நறகுணஙகளை மெசசாதவாகளயார? அநத நறசெயதிகளைத தஙகளுககு யாவருஞசெயயவேணடுமென று விருமபாதவாகள யார? அகஙகாரம, பொய, சூது, வஞசகம, களவு கொலை, கோபம, லோபம, மோகம, குரோதம, மதம, மாறசரியம கொடுமை, அநீதிமுதலியதுாசசெயகைகளைப பிறரிடததிறகணடா அவைகளை வெறுககாதவாகள யார? அநதசசெயகைகளைத தஙகளுக குஒருவரும செயயககூடாத தென று அபேகஷியாதவாகளயார? ஒரு உபகாரியைககணடால அவனைபபிரியமாக உபசரிககாதவா யாா ஒருவன தாஙககககூடாத துனபததை யனுபவிததால அவனுககா இரஙகாதவாகள யார? ஒருவன மறறொருவனை அநியாயமாக உப திரவஞசெயதால அநதககொடியனைக கோபிககாதவாகள யாா ஒரு வனுடையகணணில வேறொருவன குததுவதை நாமபாாததால ந முடையகணகளும நோகினறன ஒருவன வேறொருவனை அடிததா அதைபபாாககிற நமமுடையதேகமும வலிபபதுபோ லிருககினற தஙகளுடைய சொநதததுககததுககு அழாதவாகளும பிறா துககதது காக அழுகிறாகள துனமா[illegible]கிற பழகிபபழகிக கலலைபபோ ற கடினசிததஙகொணடிருககி[illegible]ாகளைததவிர மறறயாவரும துன பபடுகிற புணணியவானைககணடால இரஙகாமலிரார்கள்

கதைகளிற சொலலபபடுகிற ச[illegible]ககளைககூடப பூஜிபபது ளுககு வி[illegible]திகளான அசாதுககளை நிநதிபபதும யாவருக [illegible]மாயிருககினறன இராவணன இராமககுரோகஞசெயதா

யல்லாமல நமககெனன துரோகஞ்செயதான துரியோதனன தாம புத்திராதிகளுககுத தாயாதியேயலலாமல நமகக்குத தாயாதியலலவே, அரிசசநதிரன நமககெனன உபகாரமசெயதான நக்ஷத்திரையன நம ககெனன அபகாரமசெயதான இராமாயணததில இராமா தமதுபத தினியைபபிரிநது அழுகிறஇடததை நாம வாசிககுமபொழுது சீதை யுடனே நமமுடையபததினிகளும போயவிடடதுபோல நாமுமகூட அழுகிறோம அவருடைய படைகளாகிய குரஙகுகளுடனே நாமும கூடிககொணடு இராவணாதிகளுடனே மனோயுததமசெயகிறோம அந தககுரஙகுப படைகளுககுத திரணசசேதமவநதாலும நமககுபபிரா ணசசேதம வநததுபோல வாடுகிறோம இராமபாணததால இராக்ஷத பபிணஙகள மலைமலையாயக குவியுமபோது நமககு இராமா கனகாபி ஷேகமசெயததுபோல நாம ஆநநதபரிதராகிறோம, தாமனமுதலிய பஞசபாணடவாகளும அரிசசநதிரனும இராஜ்ஜியஙகளையிழநது பரி தபிககுமபொழுது நமமுடைய இராஜ்ஜியஙகளும போயவிடடது போல நாமும அநுதாபபபடுகிறோம பினபு அவாகளுககுப படடாபி ஷேகமான வுடனே நமககும படடாபிஷேகமானதுபோல மகிழநது அவாகளுடனே நாமும மனோராசசியஞசெயகிறோம இவைமுதலிய காரணஙகளால புணணியததினமேல பிரியததையும பாபததினமேல வெறுபபையும மனுஷருககுச சுபாவகுணமாக ஸவாமிகொடுததிரு ககிறாரெனபது பிரததியக்ஷப பிரமாணமா யிருககினறது

புணணியமசெய்வது பிரயாசமெனறு சிலா நினைபபாாகள் அப படி நினைபபதுதபபு சாணவயிறு வளாபபதறகாக சமுததிராததிை செயதும, மலைகளேறியும், ஆரணியஙகளைக்கடநதும, தேசாதிதேசங களெலலாநதிரிநதும பலதொழிலகளைசசெயகிறாாகள யுததரஙகதது றபோயச சணடைசெயது பிராணனைககொடுககிறாாகள மனுஷனு டையசெயகையோ தேவதாநிாமாணமோவெனறு பிரமிககுமபடியா ன சிறபவேலைகள சிததிரவேலைகள நீராவியநதிரஙகள, இருபபுவண டிகள, கநதிதக பாலமுதலிய அருமையான வேலைகளைசசெயகிறாாக ள அகோரததிரம பிரயாசபபடடு, பலசாஸதிரஙகளையும பலதொழி லகளையும, கறறுககொளளுகிறாாகள இபபடிபபடட அதிசயமான காரியஙகளைசசெயகிற மனுஷாகளுககு உணமை, சாநதம, பொறு மை, முதலிய புணணியஙகளைசசெயவது மஹாபிரயாசமா அவைக ளைசசெயய அலையவேணடுமா கஷடபபிரயாசபபடவேணடுமா இல லையே

பாவஞ்செயவது கஷடமேதவிரப புணணியஞசெயவது கஷட மலல, உளளகாரியததை உளளபடி சொலவதுதானே உணமை நடந தகாரியததைககூடடாமற குறைககாமல நடநதபடியேசொலவது எவவளவு சுலபம். நடவாதகாரியததை நடநததுபோலப பொயசொலலுகிறதாயிருநதால முனனுககுப பினவிரோதமிலலாமல முநதியே ஆலோசிததுக கறபிததுககொணடு ஆகாசமாளிகைகடடுவது போலப பொயககோடடைகடடுவது எவவளவு வருததமாயிருககினறது அஸதிபாரமிலலாத சுவருககு ஆயிரமுடடுககொடுபபதுபோல ஒருபொயயை ஸதாபிகக அநேகமபொயகளைசசொலலியும பிரயோஜனமிலலாமல "கெடடிககாரனபுளுகு எடடுநாளையிலதெரியும" எனபதுபோல எபபடியுமபொய வெளியாகினறது கொலை-களவு-மோசம-வஞசகம-பரஸதிரீகமனம முதலிய கொடியசெயகைகளைச செயவதறகுத தகுநதசமயஙகளும, ஆயுதஙகளும, சகாயஙகளும தேடிககொணடு அநதசசெயகைகளைசசெயவது எவவளவுகஷடமும வருததமும அசசமும பிராணசஙகடமுமா யிருககினறன அநதசசெயகைகளுககு விரோதமான புணணியஙகளைசசெயவது எவவளவு யிலேசாயிருககினறது

சுவசாடசியாகிய கடவுள பாபபுணணியஙகள தெரியுமபடி மனேசாடசியாகிய தீபததை ஒவவொருவருடைய உளளததிலும வறறிவைததிருககிறுரெனபது சததியமே விவரநதெரியாதபாலாகளும, சிதத ஸவாதீனமிலலாத பைததியககாராகளும தவிர மறறயாவரும படிததவாகளாயிருநதாலும, படியாதவாகளாயிருநதாலும நனமை தீமைதெரியாதவாகள ஒருவருமிலலை படியாத மூடாகளுககுத தாமாதாமஙகளைசசோநத சில நுடபமானவிஷயஙகள தெரியாமலிருநதாலும, ஸதூலமாய தாமம இனனது, எனபது யாவருககும தறசுபாபமாகத தெரிநதிருககினறது ஆனதுபறறியே "நெஞசையொளிதொருவஞசகமிலலை" எனறும "தனனெஞசறியாத பொயயிலலை தாயறியாத சூலிலலை" எனறும "தனனையறியாத சனனதமிலலை" எனறும பெரியோாகளுடைய வாககியஙகளிருககினறன மனேசாடசியாகிய தீபம பாபபுணணியஙகளை நமககுககாடடுகிறதுமனறி நாம பாவமசெயயுமபொழுது நமமைச்சுடுகினறது புணணியமசெயயுமபொழுது நமமைபபுகழநது சநதோஷிககினறது ஆகையால மனேசாடசிககு விரோதமிலலாமல நடககிறவாகளே புணணியாதமாககள

கணணாடியில தோனறுகிற நமமுடைய பிரதிபிமபம நாமசெயவதையெலலாம தானுஞசெயது காடடுவதுபோல நமககுபபிரதிபி

பமாகிய உலகம நாம செயவதையே நமககுச செயகினறது நாம ஒரு வனைப புகழநதால அவனும நமமைப புகழுகிறுன நாம ஒருவனையிக ழநதால அவனும நமமையிகழுகிறுன நாம ஒருவனுககு உபகாரம செயதால அவனும நமக்கு உபகாரஞசெயகிறுன நாம அபகாரஞசெ யதால அவனும நமககு அபகாரஞசெயகிறுன ஒருவன ஏழையாயி ருநதாலும, அவனுககு நாம தீஙகுசெயதால அவனும் ஒருசமயததி ல நமககுத தீஙகுசெயவது கூடாதகாரியமலல கொசுகும யானைசசா டுகினறது குபபையுயாநதது கோபுரததையு மூடுகினறது பெரிய பொருளகளைச சிறியசெலவும பகூஷிதது நாசமாககுகினறன நாம எதைவிதைககிறேமோ அதுவே நமககுமபலிககும வேபபைவிதை ததவனுககு வேமபேயலலாமற கருமபுகிடைககுமா, பாமபைவளாத தவனுககு விஷமேயலலாமல அமிாதஙகிடைககுமா, அபபடியே நாம நனமைசெயதால நனமையும தீமைசெயதால தீமையும நமககே ல பிககிறபடியால் தீமையைவிடடு நனமையைப பிடிததுககொள்வது வேகமாயும நமமுடைய சுயபபிரயோஜனமாகவும இருககினறது

துஷடாகளுககு அவாகளுடைய தூமாாககஙகளே அவாகளைத தணடிககிற ஆயுதஙகளாயிருககினறன பெருணடி சோமபலமுதலிய துாககுணஙகளை மேறகொணட வாகளுககு அஜீரணம வியாதி ஆயுசு ஙஷடமமுதலிய பலதுனபஙகள வளாகினறன மதுபானஞசெயகிற வாகள பணததைககொடுததுப பைததியததை விலைககுவாஙகுவது போல பலதுனபஙகளுககு ஆளாகிறுாகள அவாகளுடைய குடியே குடியைககெடுககினறது தாயெனறும, தாரமெனறும, மேததியமெ னறும, அமேததியமெனறும பேதநதெரியாமல வீடடைவிறறு மா டடைவிறறு உடைமைகளைவிறறு, மானஙகெடடு, மரியாதைகெடடு மதிகெடடு விதிகெடடுப பெணசாதியொருபககம பிளளைகளொருப ககம, தாஙகளொருபககமாகத திரிகிற குடியாகளுடைய பொருமை யை எனனெனறுசொலலலாம், கள்ளினகடையே அவாகளுககுககா ணியாகூஷி குபபைமேடே அவாகளுககுக குடியிருபபு புழுதியே அவ ாகளுககுப போாவை சாமபலே அவாகளுககுச சபபிரமஞசம சாணி யே அவாகளுககுத தலையணை ஆகாசமே அவாகளுககு ஆடைகள ளே அவாகளுககு ஸநாநபானம துனபஙகளே அவாகளுககுத துணை, களளைவாயில விடடவுடனே தஙகளுடைய சரிததிரததைத தாஙக ளே சொலலிககொளளுகிறவாகளாதலால நாம [illegible] சொல ல

காமாதுரர் கடுங்கஷ்டங்களுக்கு அவர்களுடைய தேகங்களே சாட்சியாகையால் வேறுசாக்ஷி அநாவசியகம் ஈ எறும்பு கிருமிமுதலியவைகளுக்கு மகோற்சவங்கொண் டாடுவதுபோல் அவர்கள் சரீரங்களில் புண்களும், கட்டிகளும், பலவியாதிகளுங்கொண்டு வேப்பிலையுங் கையுமாகத் திரிகிறார்கள்

வெண்பா

"மேகங்கள்யாவுமுயர்விண்ணீங்கிவேசையர்தந்
தேகங்களில்வாசஞ்செய்கையால்-மாகமிசை
ஆசைக்குங்கார்காணோமவ்வேசையர்கொடுப்பர்
காசைக்கொடுப்பவர்க்கேகண்"

"மேகங்களெல்லாம் ஆகாசத்தைவிட்டுத் தாசிகளுடைய சரீரங்களில் வசிக்கிறபடியால், சிலசமயங்களில் ஆசைக்குப்பார்க்கவேண்டுமானாலும் ஆகாயத்தில் மேகசஞ்சாரமில்லாம லிருக்கின்றது தாசிகளுக்கு யார்காசுகொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே தாசிகள் மேகங்களைக் கொடுப்பார்கள்" ஆகையால் காமுகர்கள் மேகமுதலிய பலவியாதிகொண்டு, அற்பாயுசாய் மாண்டுபோவதற்கு அவர்களுடைய விடமாக்கமே காரணமாயிருக்கின்றது

பொறாமை-கோபம்-பகை-குரோதமுதலிய துர்க்குணங்களை உடையவர்கள் பாம்புகளையும் தேள்களையும் பிடித்துத் தங்கள்மேலே விட்டுக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு உபத்திரவமோ அவ்வளவு உபத்திரவங்களைத் தாங்களே அடைகிறார்கள் அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே செய்துகொள்ளுகிற துன்பங்களை அவர்களுடைய விரோதிகளுஞ் செய்யத்துணியார்கள் தான்சேர்ந்தபொருளைச்சுட்டு நாசமாக்குகிற நெருப்புப்போலப் பொறாமை பகைமுதலிய துர்க்குணங்களுக்கு யார் இடங்கொடுக்கிறார்களோ அவர்களே உபாதிப்படுகிறபடியால் அவர்களுக்கு வேறுதண்டனை வேண்டுவதில்லை அந்நியர்களுக்கு உண்டாகிற சுகமெல்லாம் பொறாமையுள்ளவனுக்குத் துக்கமாய் முடிவதால், அவனுக்கு ஓயாத்துக்கமுஞ் சஞ்சலமும் வளர்கின்றன கோபாவேசங்கொண்டவனோவென்றால் நெருப்புப்பற்றி யெரிகிற வீட்டிற் குடியிருப்பவன்போலத் தானே பலதுன்பங்களை அநுபவிக்கிறான் இத்தன்மையாகக் குமாரர்களுக்கு அவர்களுடைய துர்க்குணமே தண்டனையா யிருக்கும்படி தேவாதிதேவன் செய்திருக்கிற வேடிக்கை ஆச்சரியமா யிருக்கின்றது

தீயர்களுக்குத் தெய்வதண்டனையையுந்தவிர இந்தவுலகத்தில் ராஜதண்டனையும் விதிக்கப்படுகின்றதே காலவிலங்குகளும் குட்டை

ரங்களும், தூக்குமரங்களும், விலங்குக்கூடங்களும், பீரங்கிகளும், குண்டுகளும், மருந்துகளும், கத்திமுதலிய ஆயுதங்களும் துஷ்டர்களுக்காக உண்டாயிருக்கின்றனவேயொழிய மற்றைப்படியல்லவே அரசர்களும், மந்திரிகளும், நியாயாதிபதிகளும், போலீசுச்சேவகர்களும், படைவீரர்களும் துஷ்டர்களைச் சிக்ஷிப்பதற்காக இருக்கிறார்களேயல்லாது வேறல்லவே துஷ்டர்கள் இல்லாவிட்டால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பிழைப்பேது

தீயர்களுக்கு அவர்களுடைய தீமையே தண்டனையாயிருப்பது போலப் புண்ணியவான்களுக்குப் புண்ணியமே சம்மானமாயிருக்கின்றது, அவர்கள் சர்வஜனமித்திரர்களாகையால் அவர்களுக்கு எல்லாரும் மித்திரர்களாகவே யிருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஒருவரையும் விரோதியாக்காதபடியால் அவர்களுக்குப் பகைவர்கள் ஒருவருமில்லை, சர்வலோக சமாதானமும் புண்ணியத்தினாலுண்டாகிற மனோபாக்கியமும் நிர்மலமான ஆத்மானந்தமும் உள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் தகப்பன் பிள்ளைகளையடித்துப் புத்தி கற்பிப்பதுபோலச் சாதுக்களைச் சோதிப்பதற்காகவும், அவர்கள் ஞானத்திலும் புண்ணியத்திலும் அதிகரிப்பதற்காகவும் அவர்களுக்குச் சிலசமயங்களில் கடவுள் துன்பத்தைக் கொடுப்பதுமுண்டு அதற்காகச் சாதுக்கள் பின்வாங்கமாட்டார்கள் துன்பமே ஞானத்தின் பாடசாலையாயிருக்கின்றது உலகத்தில் துன்பங்கலவாத சுகமில்லை பிரசவவேதனைக்குப் பயந்தால் புத்திரபாக்கியம் கிடைக்குமா மருந்து கசப்பென்று உண்ணப்பயந்தால் சரீரசுகம் உண்டாகுமா குளிருக்குப்பயந்தால் குளிப்பதெப்படி அதுபோலத் துன்பத்துக்குப்பயந்தால் இன்பமில்லையாதலால் சுடச்சுடப் பிரகாசிக்கும் பொன்னைப்போலவும் சாணைக்கல்லில் வைத்துத் தேய்க்கத்தேய்க்க ஒளிமிகும் மணிகளைப்போலவும் என்னதுன்பம் வந்தாலும் பின்னிடாமல் புண்ணியத்தில் அதிகரிப்பவர்களே உத்தமர்கள் இந்த உலகம் பரலோகப் பிரயாணத்திற்கு மார்க்கமேயல்லாமல் இது நமக்குச் சொந்தமல்லவே ஒரூருக்குப் பிரயாணமாய்ப்போகிறவர்கள் வழியிலேபடுகிற கஷ்டங்களை மதியாமல் அந்த ஊரின்மேலே நோக்கமாய்ப் போவதுபோலப் பரலோகயாத்திரைக்காரர்களாகிய நாம் மார்க்கமாகிய இந்த உலகத்தில் வருகிற துன்பங்களுக்கு அஞ்சாமல் அந்தயாத்திரையின்மேலே திருஷ்டியாயிருக்கவேண்டும்

“தாட்டோட்டக்காரனுக்குத் தயிருஞ்சாதமும் விசுவாசக்காரனுக்கு வெந்நீரும்பருக்கையும்” என்பதுபோலப் புண்ணியவான்கள

வானகள டாமபீகரமாயத தஙகளுடைய பெருமையைத தாஙகளே சொலலிககொளளாாக ளாகையால அவாகளைச சிலசமயஙகளில உலகததாா அறியாமலும அவாகளுககுத தருநத சமமானஞசெயயாமலுமிருபபாாகள அதறகாகப புணணியவானகள அறபமும கவலைககிறதிலலை அனிததியமான இகலோகபாககியததை அவாகளே நிஷேதிபபதால அவாகளுககுஅநதபபாககியமிலலாமறபோவதுகுறைவலல

பூலோகபாககியமெலலாஙகூடி மணணும-கலலும-மயிரும-பஞசும-மலாதிகளுமேயனறி வேறலலவே, பொனனுமவெளளியும ஒருவகையான மணணேயனறி வேறெனறுமலலவே, நவரததினஙகள பலவகைககறகளே, கமபளம-போாவை-சாலவைமுதலியவைகள-நாய-புலி-கரடி-ஆடு-முதலியமிருகஙகளில மயிாகளே படடுகள படடுபபூசசியின வாயநுரையே வஸதிரஙகள பருததிநூலே புனுகுசவவாது, கஸதூாி முதலியனவகள பூனைமலமே தேனெனபது தேனீககளின உசசிடடமே இபபடிபபடட அசுசியான பதாாததஙகளபுணணியததிறகுப பிரதிபபிரயோஜனமாகுமா அநதபபொருளகள எவவளவிருநதாலும மனுஷனுடைய ஆசையடஙகாமலிருபபதால அநதப பொருளகள மனுஷனுககுத திருபதியையும சநதோஷததையும உணடுபணணததககவைகளலலவெனபது நிசசயமாயிருககினறது

உலகததில நமமுடைய ஆசைககு அளவிலலை அலெகசானடாா எனகிற அரசனுககு சைதியாளனகிற ஜாதியாாசொனனதுபோல நமமுடையபேராசை எவவளவுபெரிதோ அவவளவுபெரியசரீரம நமககிருககுமானால நமமுடையதலைகள அணடமுகடடைமுடடி அபபாறசெலலும பாதஙகள பாதாளலோகமடடும பாயும, வலதுகை பூமியின வடதிசைசசுவரை ஊடுருவும இடதுகை தெனறிசைக கோடிமடடுமசெலலு, பூலோகமெலலாம பிடிததபினபு தேவாகளுடனே யுததஞசெயது தேவலோகததையுமபிடிகக ஆரமபிபபோம இனனுஞசில லோகஙகளிருநதால அவைகளையும பிடிககத துவசஙகடடுவோம இபபடியாக நமமுடையஆசை அளவறறதாயிருபபதால பூலோகபாககியம சுததத அபதாாததமெனறும பரலோக பாககியமே சிலாககியமெனறும பரிஷகாரமாய விளஙகுகினறது

பிளளைவரததுககுபபோயப புருஷனைச சாககொடுததததுபோலும, வடடிககாசைபபடடு முதலைவிழநததுபோலும, குளிககபபோய

ம் சேற்றைப்பூசிக்கொண்டதுபோலும் சிலர் புண்ணியவேடந் தரித்துக்கொண்டு பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள் வாயிலேதேனும், வாலிலே கொடுக்குமுள்ள தேனீக்களைப்போல உதட்டிலேஉறவும், உள்ளத்திலேபகையும், கையிலே ஜெபமாலையும் கக்கத்திலே கன்னக்கோலும், கழுத்திலேதாழ்வடமும் கருத்திலே சுரவடமுமாய வேளைக்குத் தகுந்தவேஷம் பூண்டுகொண்டு வாசாஞானிகளாயத் திரியாமல் உள்ளும்புறம்பும் ஒத்திருக்கவேண்டும்

யுவதி பதிவிரதையாயிருப்பது கற்பேயன்றி விர்த்தநாரிபதிவிரதையாயிருப்பது விசேஷமா பலவான் அடங்கியிருப்பது அடக்கமேயன்றிப் பலமில்லாதவன் அடங்கியிருப்பது அரிதா சகலசாஸ்திர சம்பன்னன் விதண்டியாகாவமில்லாமலிருப்பது பெருமையேயன்றிப் படியாதமூடன் நிகர்வியாயிருப்பது ஆச்சரியமா பெண்டு-பிள்ளை- பண்டு பதார்த்தங்களையுடையவன் துறவியாவது துறவேயன்றி ஒன்றுமில்லாதவன் துறவியாவது அபாவவிரகத்தானே அப்படியே நம்முடைய இளமைப்பருவத்தில் ஆரோக்கிய சரீரிகளாயிருக்கும்பொழுதே தெய்வபக்தியும் புண்ணியாப்பியாசமும் நமக்கிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் சாகுங்காலத்தில் புண்ணியம் செய்யலாமென்று நினைப்பது பசியெடுத்தபின்பு நெல்விதைப்பதுபோலும் தாகமெடுத்தபின்பு நதி வெட்டுவதுபோலும் கப்பலேறினபின்பு மாலுமி சாஸ்திரங்கற்றுக்கொள்வதுபோலு மிருக்கின்றது

பலநாள் பிரயாசப்பட்டுக் கற்றுக்கொள்ளாமல் எந்தத்தொழிலும் நிறைவேற்றமுடியாது அப்படியே புண்ணியத்தொழிலும் முன்னமே பழக்கமின்றி நிர்யாண தசையில் சித்திக்குமா மரமசாய்ந்த பக்கத்திலவிழுவதுபோல ஒருவனுக்கு எப்பொழுது அப்பியாசம் எதுவோ அதுவே அவனை அந்தியகாலத்திலும்விடாது, மேலும் சாகிறகாலமும்சமயமும் ஒருவருக்கும் முன்னறிந்த தெரியாதே இன்றோ நாளையோ இந்நிமிஷமோ மறுநிமிஷமோ காலையோ மாலையோ பகலோ இரவோ இருக்கும்பொழுதோ நடக்கும்பொழுதோ உண்ணும்பொழுதோ உறங்கும் பொழுதோ வேலைசெய்யும்பொழுதோ ட பொழுதோ அப்பொழுதோ மரணம்வருமென்பது நிச்சயமில்லாமலிருப்பதால் ஆரியகூத்தாடினாலுங் காரியத்திற் கண்ணாயிருப்பவர்களைப்போல சதா ஈசுவரத்தியானமும் புண்ணியசிந்தனையும் உள்ளவனாயிருக்கவேண்டும்

காலம் ஓயாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது, அதன் ஓட்டத்தைப்பிடிக்க ஒருவராலும் ஏலாது அநந்தகாலத்துக்கு நாம் என்

கொடுமைசெய்தோம் அதனைகளெல்லாம் விபரீதமாயிருக்கின்றது அது தன்பாட்டிற்போகாமல் நம்முடைய ஆயுசையுங் கிஷீணிக்கச்செய்து நம் இழுத்துக்கொண்டு போகின்றது மூலையிலிருப்பவர்களை யமகிங்கரர் இழுத்துவிடுவதுபோல நடுவீட்டிலிருக்கிறவர்களைக் கூடக் காலமானது கொட்டிற்குச்சமீபத்தில் இழுத்துக்கொண்டுபோகின்றது சிறுகுழந்தைகளைப் பாலர்களாகவும், பாலர்களைக் குமாரர்களாகவும், குமாரர்களைக் கிழவர்களாகவும் செய்கின்றது கல்லைப்போன்றவுடலை விலைப்போல் வளைக்கின்றது கன்னங்கறுத்தமயிரைப் பின்னமாக்கிக் கொக்குப்போல வெளுக்கச்செய்கின்றது, இரண்டுகாலுள்ளவர்களை மூன்றுகாலராக்குவதுபோல விருத்தாப்பியனைக் கோலூன்றி நடக்கப்பண்ணுகின்றது காந்திமேனியை ஓய்ந்தமேனியாக்கி, சுந்தரமுகத்தைத்து நகரமாக்கி, மீன்விழியை உளைவிழியாக்கி, முத்தைப்பழித்த பல்லைச் சொத்தைப்பல்லாக்கி, கட்டிபோலரோமியை எட்டிபோலாக்கி, சிந்திபோலிருந்தவளை மூதேவியாக்கி அனர்த்தஞ்செய்கின்றது 'இந்தப் பூனையும் பாலைக்குடிக்குமோ'' என்பதுபோல அசையாமல், ஆயுதமில்லாமல் இருந்துகொண்டு கோட்டை கொத்தளங்கள், மாடகூடங்கள் முதலியவைகளெல்லாம் நாளவட்டத்தில் இடிக்கத் தகர்த்து நாசஞ்செய்கின்றது இந்தக் கொடியகாலத்தை நம்பக்கூடாதாகையால் எப்பொழுதுஞ் சாவஜாக்கிரதையுடன் புண்ணியத்தையே அவலம்பிக்கவேண்டும்

இந்தப் பிரபஞ்சமே ஒரு பெரியநாடகமாயிருக்கின்றது கூத்தாடிகள் இராவேஷக்காரர்களாயிருக்கிறார்கள் நாமெல்லாரும் பலவேஷக்காரர்களாயிருக்கிறோம் உலகத்தில் அரசர்கள் தரிக்கிற கிரீடங்களும், பீதாம்பரங்களும், பல உத்தியோகஸ்தர்கள் தரிக்கிற சட்டை, தலைப்பாகை முதலியவைகளும், வேஷங்களேயல்லமல் வேறல்லவே, கூத்தாடிகளுடைய நாடகத்தில் அரசர்முதலிய பலவேஷங்களைத் தரித்துக்கொள்வதுபோல இந்தப் பிரபஞ்சநாடகத்தில் அரசனென்றும், குடிகளென்றும், பெரியனென்றும், சிறியனென்றும், பெற்றவனென்றும், பிள்ளைகளென்றும், புருஷனென்றும், பெண்சாதியென்றும், நாம் பலவேஷங்களைப் பூண்டுகொள்ளுகிறோம், அந்த வேஷங்களுக்குரிய தொழில்களை நாம் குறைவறநிறைவேற்றினால் பிரபஞ்சநாடகத்தலைவனாகிய கடவுள் நமக்குத் திருப்தியானந்த வெகுமானத்தை அளிப்பாரென்பது சத்தியமே நாடகமுடிந்து போவதுபோல உலகமெல்லாம் அழிந்து போகும் நாம் பூண்டுகொண்ட வேஷங்களும், நாம்படித்த சாஸ்திரங்

களும், வித்தைகளும், சம்பாதித்த திரவியங்களும், கீர்த்திகளும், பட்டங்களும், பெருமைகளும், மின்னல்போல் மறைந்துபோகும், புண்ணியம் ஒன்றே சதாசர்வகாலமும் நம்மைப்பிரியாமல் பரலோகத்திலு [illegible] கொண்டுவந்து ஜகதீசனுடைய பாதாரவிந்தத்திற்சேர்க [illegible] புண்ணியத்தைப்போல நமக்கு உற்றதுணை வேறொன்றுமில்லையே

புண்ணியம் நமக்குப் பொருளாயிருப்பதுபோலவே பாவம் நமக்குப் பகையாயிருக்கின்றது பாவம் பாம்பினுங்கொடிது, தீயினுங்கடிது, நஞ்சினும் பெரிது, நமனிலும் வலிது, பாம்புகடித்தாற் கொல்லும், நெருப்பு தொட்டவர்களைச் சுடும், விஷம் உண்டவர்களைக் கொல்லும், நமன் ஆயுசுமுடிந்தவர்களைக் கொல்வான் பாவமோவென்றால் நினைத்தமாத்திரத்திற் கொல்லுந்தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது, ஒரு அந்நியஸ்திரீயை நாம்சேராமலிருந்தாலும் அவளை ஆசையோடு நாம் மனதில் நினைத்தமாத்திரத்தில் அவளைச் சேர்ந்ததற்குச் சமானமான பாவிகளாகிறோம் பிறர்பொருளைப்பார்த்து நாம்பொறாமைகொண்டால், உடனே அந்தப்பொருளைத் திருடினவர்கள் போல தோஷத்திரஸ்தராகிறோம், பிறர்கெட்டுப்போக வேண்டுமென்று மனதில்நினைத்தால் உடனே அவர்களைக் கொலைசெய்ததுபோல தோஷாரூடராகிறோம், இப்படியே "உண்ணாமல் தின்னாமல் ஊரம்பலமானே" என்பதுபோல யாதொருபிரயோசனமுமில்லாமல் மனதினாற்பல பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறோம் இன்னும் வாக்கினாலும் கிரியையினாலும்நாம் செய்கிற பாவங்களுக்குக் கணக்குண்டா? ஒரு அற்பமனுஷன் நம்முடன்கூடயிருந்தால் அவன்முன்பாகத்துன்மார்க்கஞ்செய்யாமல் சாவஜாக்கிரதையாயிருக்கிறோம், தேவாதிதேவனும், அரசர்க்கரசனும், அகண்டபரிபூரணமாய் எங்கும் நிறைந்திருப்பவனுமான கடவுள் எப்பொழுதும் நம்முடன்கூட இருப்பதை நினையாமல், நாம் பிரபஞ்சமாகிய மாயாந்தகாரத்தில் மதிமயங்கிப், பலபாவங்களைச் செய்வதுதகுமா

ஒருகனவான் ஒருபழத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஒருசிறு பாலனைக் கூப்பிட்டு "ஓ குழந்தாய் கடவுளிருக்கிற இடத்தை நீ சொன்னால் உனக்கொரு பழந்தருவேன்" என்றுசொல்ல அதற்கு அந்த பையன் "கடவுள் இல்லாத இடத்தை நீர்சொல்வீரானால் உமக்கு [illegible]ண்டுபழந்தருவேன்" என்று பிரதியுத்தரஞ் சொன்னானாம். அது [illegible]லக் கடவுள் இல்லாத இடமில்லையே அவருக்கு மறைவான விஷ[illegible]ங்களுமில்லையே, நமக்குக் கண்களைக்கொடுத்த கடவுளுக்கு நம்மு

டைய செய்கைகளைப் பார்க்கக் கண்கள் இல்லாமலிருக்குமோ, நமக்குக் காதுகளைக் கொடுத்த கர்த்தாவுக்கு நாம் பேசும் வார்த்தைகளைக் கேட்கக் காதுகள் இல்லாமலிருக்குமோ, நமது மனங்களில் வசிக்கின்ற மனோதயனுக்கு நம்முடைய நினைவுகள் தெரியாமலிருக்கக்கூடுமோ, வேதசொரூபியாகிய கடவுள் வேதவிதிகளை அநுசரியாதவர்களைத் தண்டிக்காமல் விடுவாரோ, பாபரகிதன் பாபிஸ்டர்களைத் துவேஷிக்காமலிருப்பாரோ, ஆகையால் நாம் எப்போதும் தெய்வசந்நிதானத்தில் இருப்பதை அடிக்கடி நினைவுற்று நம்முடைய ஆசாபாசங்களையும் மனோவிகாரங்களையும் அடக்கிச் சுகிர்தசாலிகளாய் விளங்கவேண்டும். கோட்டைக்குள் சத்துருக்கள் பிரவேசியாதபடி அரசர்கள் கோட்டை வாசலில் காவல் வைப்பதுபோல், காமக்குரோத மோக லோபமதமாற்சரியங்களாகிய சத்துருக்கள் பஞ்சேந்திரியங்களின்வழியே நம்முடைய மனக்கோட்டைக்குள் நுழையாதபடி ஞானத்தையும், விவேகத்தையும் காவல்வைத்து அந்தச் சத்துருக்களை ஜெயிக்க நாம் எப்போதும் யுத்தசந்நத்தர்களாயிருக்கவேண்டும்

ஸ்திரீகளுக்குப் பதிவிரதாதர்மத்தையும் படிக்கவேண்டும், இந்த விஷயத்தைக் குறித்து நீதிநூலிலும், பெண்மதிமாலையிலும், இந்த வசனகாவியத்தின் பலவிடங்களிலும், நாம் பிரஸ்தாபஞ் செய்திருப்பதால் அதைப் புநருக்திசெய்யாமல் அதற்குச் சம்பந்தமான சிலவிஷயங்களைமட்டுஞ் சங்க்ஷேபமாக எடுத்துரைப்பது போதுமென்று நினைக்கிறோம், ஆதிமனுஷர் பாவஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தராயிருக்கும்பொழுது கலியாணம் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்டதாகையால் உலகத்தில் நடக்கிற சகல காரியங்களிலும் கலியாணஞ் சர்வசிரேஷ்டமாயிருக்கிறது, உலகத்தில் ஜனஸங்கம் விருத்தியாகும்பொருட்டும், ஒருவருக்கொருவர் உதவியாயிருக்கும்பொருட்டு ஆதியில் ஆணையும் பெண்ணையுஞ் சர்வேசுரர் உண்டுபண்ணித் தம்முடைய திருக்கையால் அவர்களுக்கு விவாகமுகூர்த்தம் நிறைவேற்றி வைத்தபோதே கலியாண எவ்வளவோ சிறப்புள்ளதாயிருக்கிறது ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒ தேகமானதால் அவர்கள் யாவஜ்ஜீவபரியந்தங்கூடி வாழக்கடவார ளென்றும், அவர்கள் ஒருவரொருவரை அதிகப்பிரியமாக நேசிக்கவே ண்டுமென்றும் வேதம் ஆக்ஞாபிக்கின்றது, வேதவாக்கியங்களின்ப புருஷனுடைய பூரணபக்ஷத்திற்குப் பத்தினியும் பத்தினியினுடைய பூரணபக்ஷத்திற்குப் பர்த்தாவும் பாத்தியஸ்தராயிருக்கிறார்கள், பர்த்தாவை மனப்பூர்வமாக நேசிப்பதோடுகூட அவனுக்குக் கீழ்ப்படி

அவனுடைய சொற்படி நடக்கவும் ஸ்திரீ விசேஷமாகப் பாத்தியப்பட்டிருக்கிறாள் ஆயினும் புருஷனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கவேண்டுமென்கிற இந்தத் தேசத்தாருடைய கொள்கை கேவலம் அசந்தாப்பமாயிருக்கின்றது கடவுளே ஆண்டவர். நாம் அடிமை அவர் யஜமானர் நாம் ஊழியக்காரர் அவர் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்மாரகர்த்தர். அவரால் நாம் ஆக்கப்படுகிறவர்களும், காக்கப்படுகிறவர்களும் நீக்கப்படுகிறவர்களுமாயிருக்கிறோம் அவர் சூத்திரதாரி நாம் அவரால் ஆட்டப்படுகிற சூத்திரப்பிரதிமை இப்படிப்பட்ட கடவுளுக்குச் சமானமாகப் புருஷனைப் பத்தினி பாவிக்கவேண்டுமென்கிற விதியானது கனமான தெய்வதூஷணையாயிருக்கின்றது பின்னும் இந்தக் கொள்கையானது சகல பொருள்களுக்கும் மேலாகவும் ஹிருதய பூர்வமாகவும் கடவுளை நேசிக்கவேண்டுமென்கிற வேதவாக்கியத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷ விரோதமாயிருக்கின்றது

தெய்வபக்திக்குப்பின்பு புருஷபக்தி விசேஷமென்பதும், ஸ்திரீக்குச் சகல பாந்தவியங்களிலும் புருஷபாந்தவியம் அதி உத்கிருஷ்டமென்பதும் சத்தியமே. இதற்கு திருஷ்டாந்தமாகக் கல்யாணமானவுடனே ஸ்திரீ தன்னுடைய தாய்தந்தை சகோதரர் முதலியவர்களையும், பிதுராஜிதங்களையும் விட்டுவிட்டுப் புருஷனுக்கும் அவனுடைய சிநேகிதர்களுக்கும் உரியவளாகிறதே போதுமான சாக்ஷியமாயிருக்கின்றது ஆனால் பர்த்தாவின் ஸகல பரிபூரணநேசம் வைக்கவேண்டியது பத்தினியின் கடமையாயிருக்கின்றது பர்த்தாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவனுடைய இஷ்டப்பிரகாரம் நடக்கிற பத்தினிக்குச் சர்வாபீஷ்டமும் சித்திக்குமென்பது சத்தியமே உலகம் ஒன்றைக்கொடுத்து மற்றொன்றை வாங்குகிற வர்த்தகர்களுக்குச் சமானமாயிருப்பதால் நமக்கு மரியாதைவேண்டுமானால் நாம் மரியாதையைக்கொடுத்து மரியாதையை வாங்கவேண்டும் நமக்கு ஒருவருடைய பிரியம் வேண்டுமானால் நாம் பிரியத்தைக்கொடுத்துப் பிரியத்தை வாங்கவேண்டும் அப்படியே ஒரு ஸ்திரீ புருஷனிடத்தில் எவ்வளவு விசுவாசம் வைக்கிறாளோ அவ்வளவு விசுவாசம் புருஷனிடத்திலிருந்து அவளுக்குக் கிடைக்கும் கிரமமான சகல விஷயங்களிலும் புருஷனுடைய அபீஷ்டப்பிரகாரம் பெண்சாதி நடந்தால் அவளுடைய அபீஷ்டப்பிரகாரம் புருஷனும் நடப்பான் ஆண்கள் குடும்பத்துக்கும் புருஷன் யஜமானனாயிருந்தாலும், அவனுக்குப் பிரியமாக நடக்கிற பெண்சாதியின் சொற்படி புருஷன் கேட்பானாதலால் அப்படிப்பட்ட பெண்

சாதி ஒருபக்ஷத்தில் புருஷனுக்கு எஜமானியாயிருக்கிறாள். இதுவல்லா யினுடைய வணக்கத்தினாலும் இணக்கத்தினாலும் வருகிறமேன்மையல்லவா? சிலசமயங்களில் விஷகாரணமாய்ப் பெண்சாதியைப் புருஷன் கோபித்துக் கொண்டாலும், அதற்குப் பிரதிபாகப் புருஷனைப் பெண்சாதி கோபிக்க எவ்வளவும் அதிகாரமில்லை. பெண்சாதி எப்போதும் வீட்டுக்குள் இருப்பவளாதலாலும் அவளுக்குப் புருஷனைத் தவிர வேறே எஜமான் இல்லாதபடியாலும் அவள் அந்த ஒரு யஜமானனுக்குத் திருப்தியாக நடப்பது எளிதாயிருக்கின்றது. புருஷன் எப்படிப்பட்ட அந்தஸ்துடையவனாயிருந்தாலும் - அவன் பல எஜமானர்களும் பலபேருடைய விரோதங்களும் பலகஷ்டமான தொழில்களும் உடையவனாகையால் தன்னை அறியாமல் அவனுக்குக் கோபம்வரக் காரணமிருக்கின்றது. அந்தச்சமயம் அறிந்து பதிலொதுங்கவேண்டியது கிரமம். பிரசண்டமாருதம் ஓங்கி வீசும்பொழுதும் - அதிவேகமாய் ஜலப்பிரவாகம் வரும்பொழுதும் - வளையாமல் எதிர்த்து நிற்கிற பெரிய விருக்ஷங்கள் வேரோடே சாய்ந்து விழுகின்றன. அந்தச்சமயத்தில் நிமிராமல் வளைந்து கொடுக்கிற சிறிய செடிகளுக்கு ஒரு அபாயமுமில்லை - அப்படியே ஸ்திரீகளும் புருஷர்களுக்குக் கோபம்வரும்பொழுது எதிர்த்து உத்தரம் சொல்லாமல் சமயாநுகுணமாக ஒதுங்குவதே விவேகம். ஸ்திரீகள் எவ்வளவு நன்மையாக நடந்தாலும் - அதற்குத் தருசாரமாக நடவாமல் - ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுமைசெய்கிற சிலபுருஷர்களும் உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பாக்கியமான ஸ்திரீகளுக்குத் தெய்வம் சகாயம் செய்யவேண்டுமே யல்லாமல் வேறுசகாயமில்லை. கைவிரலின்மேல் கண்ணைக் குத்தினால் கையை என்னசெய்யலாம்? நம்முடைய நாக்கைப் பல்லே கடித்தால் பல்லை உடைக்கலாமா? கப்பலேறினபின்பு கடல் யாத்திரைக்குப் பயந்து காரியமென்ன? ஸ்திரீக்கும் புருஷனைத் தவிர வேறு கதியில்லாதபடியால் தன்னால் கூடியவரையில் புருஷனுக்குத் திருப்தியாக நடக்கவேண்டியது ஸ்திரீயினுடைய கடமையாயிருக்கின்றது. புருஷன் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தாலும் தெய்வபக்தியும், சாந்தமும் பொறுமையும் - உண்மையும் - அடக்கமும் வணக்கமும் - கற்பும் உடைய ஸ்திரீகளுக்கு ஒருநாளும் குறைவில்லை.

சரீரத்துக்குச் சிரசே பிரதானமாயிருப்பதுபோல ஸ்திரீகளுக்குச் சகலகுணங்களிலும் கற்பிலேயே முக்கியாபரணமாயிருக்கின்றது - கற்பிலே தவறினவளுக்கு மற்ற அழகு இல்லாமலிருக்கட்டும் சகலாபரணமிட்ட பிணமாலைபோல அவள் அவமானப்படுத்தப்பட்

வள் கற்புநிலை கெட்டவள் அதிசுந்தரியாயிருந்தாலும், அவள் கெட்டுப்போன பாலையைப் போல யாவராலும் இகழப்படுவாள் - உலகத்தில் ஒருவனுக்குத் தீங்குசெய்கிறவன் அவனுக்குமட்டுந் துரோகியாகிறான் - அன்னியபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீயோவென்றால் பலபேர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்கிறாள் - அவள் தன்னையுங் கெடுத்து அந்த அன்னியபுருஷனையுங்கெடுத்துத், தன்னுடைய சொந்தப் புருஷனுக்குந் துரோகியாகி, அந்த அன்னிய புருஷனுடைய பத்தினிக்கும் பெரிய துரோகியாகிறாள் - அவளுடைய துராசாரத்தால் அவளுடைய புருஷனுக்கும் அன்னியபுருஷனுடைய பத்தினிக்கும் உண்டாகிற சஞ்சலமும் பொறாமையும், கலதியும், துக்கமும் அபரிமித மல்லவா? அன்றியும் கோடாலிக்காம்பு குலத்துக்கீனமெய்ப்பதுபோல, கற்புநிலைகெட்டவள் தன்னுடைய உற்றார் பெற்றார் முதலியவர்களுக்குத் தன்னுடையபுருஷன் வழிச்சுற்றத்தார்க்கும் மாறாத அவமானத்தையும், இழிவையும், நிந்தையையும் உண்டுபண்ணுகிறாள் - இந்த அநியாயமான உலகமானது அவள் செய்த குற்றத்திற்காக அவளுடைய புருஷனையும் பிள்ளைகளையும் அவமானப்படுத்தி நிரபராதிகளான அவர்களையும் தண்டிக்கின்றது மற்றக்குற்றங்களெல்லாம் சிலகாலத்தில் மறைந்து போகும் - வியபிசார தோஷமோவென்றால் உலக முள்ளமட்டும் மறையாது - அந்த வியபசாரி இறந்தாலும் அவளுடைய அபகீர்த்தி இறவாமல் என்றும் சிரஞ்சீவிப்பட்டம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மற்றக்குற்றங்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பிராயச்சித்தமுண்டு ஒருவனுடைய பொருளைத் திருடினால் அதற்குச் சரியான பொருளைக் கொடுத்துத் திருப்திசெய்யலாம் அப்படியே நமக்குண்டாகிற நஷ்டங்களுக்கும் நாம் பிறருக்குச் செய்கிற தீங்குகளுக்கும் தகுந்த பரிகாரங்களைச் செய்யலாம் - பதிவிரதா பங்கத்திற்கு ஒருபிராயச்சித்தமும் இல்லையே - கெட்டுப்போன கற்பு எட்டுக்கோள் அழுதாலும் வருமா? "அரைக்காசுக் கழிந்த கற்பு ஆயிரம் பொன்கொடுத்தாலும் வருமா"? என்று பழமொழியும் இருக்கின்றதே - ஸ்திரீகளுக்குக் காவலாகிய நாணத்தையும் மானத்தையும் விட்டு ஒரு ஸ்திரீ பரபுருஷ ஸம்போகத்துக்கு எப்போது உடன்பட்டாளோ அப்போதே அவள் எப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களுக்கும் பின்வாங்கமாட்டாள் - பாதிவிரத்தியலோபம் பல பாவங்களை விளைவிக்கிற வித்தாயிருக்கின்றது - எப்படியெனில் பரபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீ அந்தக் குற்றத்தை மறைப்பதற்காகப் பல தந்திரங்களையும், பொய்களையும், கபடமார்க்கங்களையும் உபயோகிப்பாள் அன்னிய புருஷனால் உண்டாகிற கர்ப்பத்தை அழிப்பதற்காக அவள் பல மருந்துகளை உண்டு கொலைபாதகத்தையும் கட

டுக்கொள்வாள்- அவள் சிலசமயங்களில் தனபுருஷனைக்கொல்லவும் எ
ழுந்தேடுவாள - காமவிகாரத்தைத தூணடிவிடுவதறகாக மதுமுதலிய
லாகிரிவஸ்துககளையும அருநதுவாள - அநதவஸதுககளையும விலைகொ
வாஙகவும பரபுருஷாகள பாாக்கததனனை அலஙகரிததுக கொளளவும
கையிறபொருளிலலாவிட்டால திருடவும ஆரமபிபபாள-ஒருபரபுருஷ
னபோலவ பலபுருஷாகளைச சோநது பொருளசமபாதிககவும துணி
வாள-கருடனகாலிற கெசசைகட்டினதுபோல வியபிசார தோஷம எ
பபடியும பகிரஙக மாயவிடும-அநதககுறறததைமறைககு யததனிபபது
ஆகாசததைப படலகொணடு மூடுவதறகும பூனைதனகணணை மூடிக
கொணடு பாலைககுடிபபதற்கும, சமானமா யிருககினறது

புருஷனும பெணசாதியும ஜீவியகாலம வரையில அநநியாமுகப
பாாககிறதிலலை யென்று கலியாணகாலததில தெயவசநநிதியில பிரமா
ண பூாவமாகச சயகறபஞசெயது கொளளுகிறாாகளே அநதப பிரமா
ணததை உலலஙகனஞசெயது அநநிய சமபோகம பணணுவது மகா
கொடியபாவமாகையால, அபபடிபபடட பாவிகள மோக்ஷததை இழ
நது அவியாத அககினியில பூதபசாசகணஙகளால உபாதிககபபடுவா
ாகளென்று வேதசாஸதிரததிற பலவிடஙகளிற சொலலபபடுகினறது
இநத உலகததிலும வியபிசாரிகள சகலராலும கைவிடபபடடு, சே
ாநாயகனாலும கைவிடபபடடு, தரிததிரமும பலவியாதிகளும துண
பஙகளுங கொணடு சநதிசிரிககத திரிகிறதை நாமகணணுறபாாககிறோ
ம பினனும இநத உலகததிலநடககிற கொலைகளுககுஞ சணடைகளு
ககுங கலகஙகளுககும இநத அகமமியாக மனமே பிரதான காரணம
யிருககினறது இநதக குறறததினிமிததஞ சோதமகோமோராமுதலிய
படடணஙகளைக கடவுள நிாமூலஞசெயததும யாவாககுந தெரிந
விஷயநதானே

களளபபுணாசசியினால உணடாகிற இனபம அதி அறபமாயிரு
ககினற அநதக கினசிதபோகததினால உணடாகிற ஆபததுகளும, ப
வஙகளும, பழிகளும, அபாரமாயிருக்கினறன -ஒருவனை மதயானைகொ
டயானை பினனேதுரதத, முனனேபுலிவநதுபாய அவன அநத ஆப
ததுககுபபயநது ஆறறிலேகுதிகக, ஆறறிலே பலமுதலைகள அவனை
பிடிததுவிழுஙக, 'இபபடிபபடட ஸதிதியிலிருககிறவன தாகததுக
ஜலத்தை அளிததுததனைச சநதோஷிபபால எபபடியோ அபபடி
யே களளபபுணாசசி செயபவாகளுமபடுவாாகள [illegible]

நடுக்கமும் துன்பமும் குடிகொண்டிருக்குமே. இவ்வளவு அச்சத்தோடு அவர்கள் அடையும் இன்பம் துன்பமேயல்லாமல் வேறல்லவே. இந்த அற்பசுகத்தைவிரும்பி ஈலைபோலே பாவங்களையும், பழிகளையும், துன்பங்களையுஞ் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் எவ்வளவு மதிகெட்டவளாயிருக்கிறாள்,

ஒருஸ்திரீ புருஷனுக்குப்பெறுகிற பிள்ளைகளை அவள் தன் சொந்தப்புருஷனுடைய ஆஸ்திகளுக்குப் பாத்தியஸ்தர்களாக்குவது எவ்வளவு பெரிய அநியாயம். ஸ்திரீபுருஷர்கள் ஒருவரையொருவர் உதவியாயிருக்கும்பொருட்டும், அவர்கள் பிள்ளைகளைப்பெற்று வம்சமாக்கத்தில் கொண்டுவரும்பொருட்டும், கலியாணத்தைக் கடவுள் நியமித்தருளினார். அதற்கு விரோதமாக உலகத்தில் வியபிசார தோஷங்கள் அதிகரிக்குமானால் புருஷனைப் பெண்சாதி மதியாமலும், பெண்சாதியைப் புருஷன் விரும்பாமலும், பிள்ளைகளைத் தாய்தகப்பன்மார்கள் பராமரிக்காமலும், தாய்தந்தைகளைப் பிள்ளைகள் பேணாமலும், கிரகஸ்தாசிரமதர்மங்கள் சரியாய்நடவாமலும் உலகத்திற்குப் பெரியவிபரீதம் உண்டாகுமே. ஆகையால் ஸ்திரீகள் கற்புநிலையைக் கைவிடாது காக்கவேண்டும். இரணயுத்தங்களில் சத்துருவுக்குப் பின்வாங்காமல் எதிர்த்துநிற்பவர்களே ஜெயமடைவார்கள். காமயுத்தத்திலோ வென்றால் எதிர்த்துநில்லாமல் ஓடுகிறவர்களே ஜெயங்கொள்வார்களாகையால், பெண்கள் அந்நியபுருஷர்களுடன் பேசாமலும் அவர்களைச் சொப்பனத்திலும் நினையாமலும், காமநூல்களையும் கெட்டகதைகளையும், படியாமலும் கேளாமலும் நிர்மலமாயிருக்கவேண்டும்.

உலகத்தில் அந்நியஸ்திரீகளைக் கெடுக்க உபாயஞ்செய்கிற புருடர்களும் இருக்கின்றார்களாகையால், ஸ்திரீகள் தகுந்த துணையில்லாமல் ஒருபோதுந் தனிமையாயிருக்கத்தக்கவர்களல்ல. புருஷன் வீட்டிலில்லாதபோது அவர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களைத் துணைதேடிவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் பிராணன்போனாலுங் கற்புநிலைதவறுகிறதில்லையென்கிற வைராக்கியசித்தமுடையவர்களாயிருக்கவேண்டும். ஒரு அரசனுடைய கட்டளைக்கு ஒரு உத்தமி இணங்காமலெதிர்த்தபொழுது அவன் வாளை உருவிக்கொண்டு "என்னை நீ சேராதிருப்பாயானால் உன்னை வெட்டிக்கொல்லுவேன்" என்று கோபத்தோடுமொழிய, அதைக்கேட்ட பதிவிரதை அந்த அரசனை நோக்கி, "நரபதி நீயாளுஞ் சேனையின் பாதத்துக்குள் சிரங்குடி கொராபே

ஸனைக, கரவாளை யுருவிநினறுய கறபினுக்கோர குறைவினறிததாமா நீ யெனைககொலலிற றநதைதாய குருநீயே, ஓ துஷடா நீ அரசனுனுமம எனதுபாதகாவினுடைய திருபபாதததிலே ஒடடிய தூசிக்கு உனனுடையதலையிலிருககிற கிரீடமும சமானமாகுமா, உனனைச சேராவிடடாற கொலவேனெனறு கைவாளை உருவிநினறுயஎனனுடைய கறபுககுமடடுமே பஙகமினறி எனனை நீகொனறுவிடுவாயானுல எனககுத தாயுந தநதையும குருவும நீயேயெனறு பிரததியுததரஙகூறினுள (நீதிநூல புருடபாரியலபு செயயுள ௩௰) மானததிறகுமுனன பிராணனைத திரணபபிராயமாக எணணிக கறபைககாபபாறறின அநத உததமியை மறறஸதிரீகள குருபூடமாககொளளவேணடும அநநிய புருஷனைசசேருகிற ஸதிரீககும அநத அநநியபுருஷனைசசேருகிற ஸதிரீககும அநத அநநியபுருஷனுககும தோஷம துலலியமாயிருநதாலும ஸதிரீககு அநநியபுருஷனுல காபபநதரிபபது முதலான தாமசஙகடஙகள சமபவிகக இடமிருபபதால அவளுடைய குறறததை உலகததா பெரிதாக எணணுகிறாகள, சிலதருணஙகளில நிரதோஷமான ஸதிரீகளுககும தோஷமகறபிதது அவாகள வியபிசாரிகளெனறு அபாணடமான பொயயைக கடடிவிடுகிற உலகமானது வாஸதவததில கெடடுபபோனவருடைய செயகையை வெளிபபடுததாமலிருககுமா, தஙகளகலவாத ஸதிரீகளையும கலநததுபோல பெருமையாகப பொயபேசுகிற புருஷாகளும உலகததிலிருககுமா, தஙகளகலவாத ஸதிரீகளையும கலநததுபோல பெருமையாகபபொயபேசுகிற புருஷாகளும உலகததிலிருககிறாகளே இபபடிபபடட புருஷாகள தாஙகள வாஸதவமாகசசோநத பெணகளுடையபழியை ஊரொககும பறைசாறறுமல விடுவாாகளா ஆகையால அநநியபுருஷாகளுடையகாறறும தஙகளமேல வீசாமல ஸதிரீகள சுததமனோநிமலமா யிருககவேணடும

தெயவபகதிககுபபினபு ஜீவகாருணணியம சகலபுணணியஙகளுககும ஆதியாகையால ஜீவகாருணணியததையும ஸதிரீகளுககு உபதேசிககவேணடும "தனனைபபோற பிறனைநேசிகக வேணடும" எனகிற தேவவாககியமானது சகலவேதசாஸதிரஙகளின சாரசஙகிரகமா யிருககினறது, மனுஷரால செயயபபடடிருககிற சடடஙகளுமசாஸதிரஙகளும விஸதாரமாயும, புதைபொருளாயும, பல வியாககியான காததாகளை அபேடசிககினறனவாயு மிருககினறன, அநதவியாககியானககாததாகள ஒருவருககொருவா பாஸபரவிரோதமாக ஒருவாககியததுககுபபல வியாககியானஙகளைச செயகிறாகள, "தனனைபபோற பிறனை நேசிககவேணடும" எனகிற வேதவாககியமானது, மலைமேலவைதத தீபமபோல யாவாககும எளிதிற பயனவிளஙகததககதா யிருபபதால அதற்கு வியாககியாதா வேணடுவதிலலையே, நியாய

டிக

மற்ற விஷயங்களில் எதை நமக்குப் பிறர் செய்யவேண்டுமென்று வி
ரும்புகிறோமோ அதையே நாம் அவர்களுக்குச் செய்வதும், எதை அவர்கள்
நமக்குச் செய்யக்கூடாதென்று நினைக்கிறோமோ அதை அவர்களுக்கு
நாம் செய்யாமலிருப்பதுமே இந்த வேதவாக்கியத்தின் பொருளாயி
ருக்கிறது. நாம் பசித்திருக்கும்போது ஆகாரத்தை அபேக்ஷிக்கி
றோமாகையால் நாமும் பசித்தவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுக்கவேண்டு
ம். நாம் தாகமாயிருக்கும்பொழுது ஜலத்தைவேண்டுகிறோமாகையால்
நாமும் தாகமாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஜலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.
நாம் வஸ்திரமில்லாதபோது வஸ்திரம் விரும்புகிறோமாகையால் நா
மும் வஸ்திரமில்லாதவர்களுக்கு வஸ்திரம் அளிக்கவேண்டும், நாமும்
துக்கப்படுகிறவர்களைத் தேற்றவேண்டும், எல்லாரும் நமக்கு உபகாரம்
செய்யவேண்டுமென்றும், ஒருவரும் நமக்குத் தீங்குசெய்யக்கூடாதெ
ன்றும் நாம் விரும்புகிறபடியால் நாமும் ஒருவருக்குந் தீங்குசெய்யாம
ல் உபகாரமே செய்யவேண்டும், இவ்வாறாக இந்த வேதவாக்கியத்தி
ல் அடங்காத நீதி ஒன்றுமில்லை "கடவுளைச் சகலபொருள்களுக்கு
மேலாக எண்ணி அவரிடத்தில் முழுமனதோடு அந்தக்கரணபக்தி
செய்யவேண்டும், என்றும், தன்னைப்போல பிறனை நேசிக்கவேண்டு
ம்" என்றும் குருமூர்த்தியாக அவதரித்த கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிய இரண்டு வாக்கியங்களும் எவ்வளவு பரமாற்புதமாயிருக்கின்றன,
கடுக்குள் கடலையும், கடுகுக்குள் மலையையும் அடைத்ததுபோலக்
கடவுள் விஷயமாகவும், பிறர் விஷயமாகவும் நம்முடைய சொந்த விஷ
யமாகவும் நாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய சகல நெறிகளையும் அந்த இர
ண்டு வாக்கியங்களில் அடக்கிய ஐயனுடைய சாமர்த்தியமே சாமர்த்தி
யம் 'தன்னைப்போலப் பிறனை நேசிக்கவேண்டும்" என்கிற விதியை ந
ல்ல விஷயங்களுக்குமட்டும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமேயல்லாமல்
துர்விஷயங்களில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது, சில சமயங்களில் நா
ம் துராசைகள் செய்ய விரும்புவோமாகையால் அந்தக்காரணத்தைக்கொ
ண்டு பிறருடைய துராசைகளுக்கு நாம் இடங்கொடுக்கக்கூடாது,
இப்படிப்பட்ட துர்விஷயம் நீங்கலாக மற்றவிஷயங்களிலெல்லாம்
'தன்னைப்போலப் பிறனை நேசிக்கவேண்டும்" என்கிற விதியை நாம் ச
ரியாக அநுசரிப்போர்களானால் உலகத்தில் தரித்திரமென்பது தலைகாட்
டுமோ? குற்றமென்பது குடியிருக்குமோ? வஞ்சகமென்பது வாழ்ந்திருக்
குமா? இவ்விதியை அநுசரியாத காரணத்தால் உலகத்தில் தீதுகளு
ம், சூதுகளும், வாதுகளும், தரித்திரங்களும், கஷ்டங்களும் நிலைகொ
ண்டிருக்கின்றன, பிறர் சொத்துக்கோடி ஏழைகளைப்படுகஷ்டங்க

ஏராம் விவரிப்போமானால் கல்லான மனமும் கரையாதிருக்குமோ? இரும்பான மனமும் இளகாதிருக்குமோ?

உண்ணச் சோறில்லாமலும் உடுக்க உடையில்லாமலும், இருக்க வீடில்லாமலும், படுக்கப் பாயில்லாமலும் தாங்களுடைய இடுப்பிலிருக்கிற பழங்கந்தையும் கையிலிருக்கிற ஓடுந்தவிர வேறு ஆஸ்தியில்லாமலும், உக்ராக்கினி உஷ்ணக்கட வெயிலின்மேல் சுடமணலினாலே கனிந்தும், பனியினால் மெலிந்தும், காற்றிலும் மழையிலும் தெருக்கள்தோறுந் திரிகிற ஏழைகளுக்குக் கணக்குண்டா? வீடுவீடாகத் திரிந்தும் அன்னம் அகப்படாமல் பசியினால் வாயுலர்ந்து, கண்ணிருண்டு, காதடைந்து, கைசோர்ந்து மெய்தளர்ந்து எலும்புந்தோலுமாய் எண்ணும்படி நரம்புபோல இளைத்துக் கஷ்டப்படுகிற ஏழைகள் இலக்ஷோபலக்ஷம் அல்லவா? அவர்களுக்குள் குருடர்களும், செவிடர்களும், ஊமைகளும், சப்பாணிகளும், கிழவர்களும், அங்கஹீனர்களும் கையெடுக்கச் சக்தியில்லாமலும், ஆதரிக்க ஒருவருமில்லாமலும், இருந்த இடத்திலேயே கிடந்து மடிந்துபோகிறார்களே; தனவான்களாயிருந்து தரித்திரநிலையடைந்தவர்கள் பிச்சைக்குப் போகத் தெரியாமலும், வெட்கத்தினால் வெளியே போய்ப் பிச்சையெடுக்கத் துணியாமலும், வீட்டிற்குள்ளிருந்துகொண்டே பசியினால் தாயுந்தகப்பனும் பிள்ளைகளோடுகூடப் புருஷனும் பெண்சாதியுமாகப் பேசாதிருக்கின்ற புருஷர்களாக, அவர்களுடைய முகத்தைப் பார்த்து ஒருவருக்கொருவர் சொல்லப்படாமல் வருந்துகிறார்களே! அவைகைப் பரிதாபத்தைத் தாங்கச் சாப்பாட்டுக்கில்லாச் சாப்பாட்டுக்கில்லாமல் புருஷருக்குப் போய்ச்சேர்ந்த அகப்பட்ட ஆகாரத்தைப் பெண்சாதி புருஷர்களுக்கும் புத்திரர்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்துத் தாயானவள் பட்டினிபோய் வாசமாயிருந்து சாகிறார்களே! பிள்ளைகளைப் பெற்றுவளர்த்த தாயானவள் விட்டுப்பிள்ளைகள் பசி, பசி, சாப்பாடு என்று சொல்ல ஏழைவிட்டுப் பிள்ளைகளுக்குப் பக்ஷணமென்பது இன்னதென்று தெரியாமல் தாயானவள் அரைப்பட்டினி வைக்கப்பட்டுத் தம் பிக்கைப் பிடித்து அழுகிற சரீரத்தவர்களும் அநேகம், அநேக ஏழைகள் இரவும்பகலும் ஓயாமல் கைப்பாடுபட்டும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற கூலி அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் காலை நிறைக்குப்போதாமல் கஷ்டப்படுகிறார்களே; பாடுபடாமல் வெளியிலும் பாடுபடலுனருமாயிருக்கத் திரிகிறார்கள் மழையிலும் குளிரிலும் மூடுபனியிலும் இடிக்கும்படி குறுகிய சிறுகுடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அந்தக் குடிசைகளில் சந்ததியாகவாசிக்க, அதுபோலவேயுடைய "சங்கம்" அவர்களுடைய வயிற்றுகளில் வசிப்பது போல உக்கிரமான "பிச்சை" அவர்களுடையவை

களில வசிபபதுபோல தாரைதாரையாகக கணணீாசொரிய, "வாயு" அவாகளுடையவாயிலும மூககிலும வசிபபதுபோல ஓயாமல பெருமூசசுவிட இவவகைபாகத துனபபபடுகிறாகளே அனனமெனபது இனனதெனறு தெரியாதவாகளாயக கீரைகளையும இலைகளையும, இலுபபைபபூ, அலலிககிழஙகு முதலியவைகளையும பிடுஙகி அவிததுக கால வயிறு சாபபிட்டு முககாலவயிறறைத தணணீரால நிரபபுகிறவாகளும பலோ உணணுவதறகுப பழஙகூழும அகபபடாமல நணடுகளையும நததைமுதலியவைகளையும வேகவைததுச சாபபிட்டு அநத ஜெநதுககளுககு இயமசொருபமாயக காலஙகழிககிற பளளாகளும பறையாகளும அனநதமே புலிககுபபயபபடாதவாகளும கலிககுபபயநது பலநாடபசியைத தாஙகமாட்டாமல திருடுகளையும புரட்டுகளையும கறறுககொளளுகிறவாகளும, தஙகளுககுப பிராணபநதமான பிளளைகளையும விறகததுணிகிறவாகளும பலோ பிசைக்ஷககாரா சோறறிலே சனீசுரன புகுநததுபோல எலிவளைகளையும, எறுமபு வளைகளையும தோணடி அவைகளிலிருககிற தானியஙகளெடுததும களஙகளிலும மாாககஙகளிலும சிநதிககிடககிற தானியஙகளை ஒவவொனறாகபபொருககியும பாதிநெலலும, பாதிகலலும, பாதி உமியுமாயககஞசி காயசசிககுடிதது அகனனிபாணி காலக்ஷேபம செயகிறவாகளும அநேகரோ அநேகஏழைகளுககுக கொஞசமகஞசி அகபபட்டாலும அநதகஞசிசசட்டியை ஒருபிளளை ஒருபககததிற பிடிததிழுகக மறறொருபககததை மறறொருபிளளை பிடிததிழுகக அதில சிநதுகிற கஞசிககுப பலபிளளைகள கைநீட்ட இவவகையாகக கஞசியையெலலாம பிளளைகளுககுக கொடுததுவிட்டுத தாயகள நிததியவிரதமாயிருககிறதாய தநதைமாாகளும சதகோடியே

ஒருநாள ஒரு எளிய ஸதிரீ ஒருபிளளையை இடுபபிலவைததுககொணடு ஒருபிளளையைத தோளில எடுததுககொணடு, சிலபிளளைகளைக கையிறபிடிதது நடததிககொணடு மிகுநத பசிதாகததுடனே வநது பிசைக்ஷகேட்டாள, அவள பசியினால வாடிமெலிநது பேசவும சகதியிலலாமலிருநதாள அவளமுநதிச சாபபடுமபடி ஒருஇலைபோட்டு அனனம படைககபபட்டது அவளுடகாாநது ஒருபிடிசாதம எடுதது வாயிலவைததவுடனே இரணடுபிளளைகள ஓடி அவளுடைய இரண்டுகைகளையும பிடிததுககொணடன ஒருபிளளை அவளுடையதோளிலேறி அவளுடைய வாயிலிருநத சாதததைப பலவநதமாகப பிடுஙகித தனவாயிறபோட்டுககொணடது, மறறபபிளளைகள இலையிலிருநதுசாதததை அளளிஅளளிச சாபபிட்டு ஒருநிமிஷததில சாதமிருநத வாழையிலையை வெறறிலையாககிவிட்டன, மலைததுபபோயப பேசாமலிருநத அநதஸதிரீ பாலைமாலையாகக கணணீாவிட்டுககொணடு "ஐ

யர் இப்படியே தினந்தோறும் இந்தப்பிள்ளைகளால் நான் பட்டினியாயிருக்கிறேன்" என்றுசொல்லி உடனே பசிகளையினால் மூர்ச்சையானாள் அப்போது கூட இருந்தவர்கள் ஒருவராவது இதைக்கண்டு அழாமலிருக்கவில்லை இப்படியே எண்ணிக்கையில்லா ஜனங்கள் படுகஷ்டங்களைக் கண்கொண்டு பார்க்கக்கூடுமா காதினால் கேட்கக்கூடுமா ஐயையோ இதென்னபரிதாபம் அந்த ஏழைகளும் கடவுளுடைய பிள்ளைகளல்லவா அவர்களுக்காகவும் மழைபெய்யவில்லையா அவர்களுக்காகவும் பூமி விளையவில்லையா கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட சகல பொருள்களிலும் அவர்களுக்கும் பாகமில்லையா, இந்தப்பூமியில் விளையப்பட்ட தானியங்களையும், மற்றப்பொருள்களையும் சகலமனுஷர்களுக்கும் சமபாகமாகப் பிரித்துக்கொடுத்தால் இந்த உலகத்துக்குங் கொடுத்து இன்னும் சில உலகங்களுக்குந் தானங்கொடுக்கலாமே அப்படியிருக்கக் கோடாநுகோடி ஏழைகள் கஷ்டப்படக் காரணமென்ன அதற்குத் தனவான்களுடைய பேராசையும் லோபகுணமுமே காரணமாயிருக்கின்றன, பூமியும், பூமியில் அடங்கிய மற்றப்பொருள்களும் சகலருக்கும் சமுதாயமேதவிர அவைகள் தனவான்களுக்குமட்டும் சொந்தமென்று அவர்கள் கடவுளிடத்தில் சிலாசாசனம்பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே பஞ்சபூதங்களில் பூமிதவிர மற்றபூதங்களையும், சந்திரசூரியநட்சத்திரங்களின் பிரகாசத்தையும், யாவரும் பொதுவாகவே அநுபவிக்கிறார்கள், அப்படியே பூமியையும் பூமியில் உற்பத்தியாகிற தனதானியங்களையும் சகலரும் பொதுவில் அநுபவிக்கவேண்டியது நியாயமாயிருக்க, அவைகளைச் சில செல்வர்கள் மட்டும் கட்டிக்கொண்டு மற்றவர்களுக்குப் பாகங்கொடாமையினால் அநேகர் தரித்திரப்பட்ட ஹேதுவாயிருக்கின்றது, ஒரு புண்ணியவான் தர்மசத்திரங்கட்டி அதற்குக் கிராமங்களைவிட்டு அந்தக்கிராமங்களின் வரும்படியைக்கொண்டு ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்யும்படி காரியஸ்தர்களையும் கணக்கர்களையும் உக்கிராணக்காரர்களையும் நியமிப்பதுபோல, பரமகிருபாமூர்த்தியாகிய கடவுள், உலகமாகிய அன்னசத்திரத்தைக்கட்டித் திரவியவான்களைக் காரியஸ்தர்களாகவும், பொக்கிஷக்காரர்களாகவும் நியமித்து அவர்கள்மூலமாகத் தர்மம் நடக்கும்படி அவர்களிடத்தில் பொருள்களைக் கொடுத்தருளினார், தர்மவிசாரணைக் கர்த்தர்கள் சத்திரத்தின் வரும்படியில் தங்களுக்குள்ள மாசாந்தரவேதனங்களை எடுத்துக்கொண்டு, மற்றதை ஏழைகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவதுபோல செல்வர்கள் தங்களுக்கும் தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் வேண்டியமட்டில் வைத்துக்கொண்டு சேஷத்தை ஏழைகளுக்கு வினியோகஞ்செய்யவேண்டுமென்பது கடவுளுடைய திருவுளமாயிருக்கி

றது, அந்தப்படி சத்விநியோகஞ் செய்யாமே பரமலோபிகள் ஏழைக
ளுடைய சொத்தைத் அபகரிக்கிறவர்களாகையால் அவர்களைத் தீனபந்
துவாகிய தெய்வம் சிக்ஷியாமல்விடுமா? உலகத்தில் கோடீசுரர்களும் ல
க்ஷாதிபதிகளும் அனேகர் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய கைவச
மாயிருக்கிற பொருள்களைப் பார்த்தால் எண்ணிறந்த ஏழைகளுக்குக்
கொடுக்கலாமே, சாதாரணமாகத் தனித்தனியே ஆயிரம்வேலிநிலமு
டைய பூபாலர்கள் அனேகர் இருக்கிறார்கள், ஒவ்வொரு குடும்பத்தின்
சாவஜீவகாலச்செலவுக்கு ஒருவேலிநிலம் போதுமானதாகையால் ஆயி
ரம்வேலி நிலம் ஆயிரங் குடும்பங்களின் ஜீவனத்திற்குப் போதும்
அவ்வளவு நிலங்களை ஒருவன் வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களைப் பறக்
கவிடுவது தருமமா? சீமான்கள் வீட்டு ஸ்திரீகள் விசேஷகாலங்களில் வெ
ளியில் புறப்படும்போது தரித்திருக்கிற ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்
களையும் மதிப்பிட்டால் ஒவ்வொருத்திக்கு லக்ஷரூபாய்க்குக் குறையா
மல் இருக்குமென்றே, குடும்பம் ஒன்றுக்கு நூறுரூபாய் வீதமிட்டுக்
கொண்டாலும் லக்ஷரூபாயை ஆயிரம் குடும்பங்களுக்குக் கொ
டுக்கலாமே; ஆயிரம் குடும்பங்களுடைய அன்னாதாரத்தை ஒரு தனவந்த
னுடைய ஸ்திரீ தன்னுடைய தேகத்தின்மேல் தூக்கிக்கொண்டு திரிவது
எவ்வளவு பெரிய அநியாயம், மற்றும் தனவான்கள் வீட்டிலிருக்கிற
சர்வாபரணங்களும், பாத்திரங்களும், வஸ்திரங்களும், ஆடம்பரங்
களிலும் டம்பவழக்கங்களிலும் அவர்கள் விருதாவிரயம் செய்கிற த
னங்களும் அநாவசியமாக அவர்கள் வைத்திருக்கிற பண்டம் பாடி மு
தலிய பாத்திரக்கோடிகளும் இவ்வளவென்று கணிதஞ்செய்யக்கூடு
மோ, அந்தப்பொருள்களையெல்லாம் பணமாக்கி, வட்டிக்குவிட்டு, வ
ட்டிவரும்படியில் அந்தச்செல்வர்களுடைய குடும்பங்களுக்குத் தற்
காலத்திற்கும் பிற்காலத்திற்கும் வேண்டியமட்டும் வைத்துக்கொ
ண்டு, மிச்சத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய
கஷ்டம் விடியாதா? பூமியைப்பார்த்து "பூமியே உனக்குப் பொன்
னெக்குமா" என்று சொல்வதுபோல பூமியைத் தோண்டித் தோ
ண்டி மண்ணைத் தங்களிடம் இழுத்துக்கொண்டு பொன்னைப் பூமி
யில் புதைக்கிற செல்வர்கள் அந்தப்பொருளைத் தாங்களும் அனுப
வியாமல் ஏழைகளுக்குங் கொடாமல் மண்ணுக்குத் தத்தஞ்செய்
வதுமார்க்கமா? அங்கடையிலும் அடவியிலும் எண்ணிக்கையில்லாத
ஜனங்கள் கொட்டைப்பாக்களவு அன்னமும் அகப்படாமல் கஷ்
டப்படும்பொழுது, பிரபுக்கள் களஞ்சியங்கள்தோறும் மலை
மலையாகத் தானியங்களைக் கட்டிவைத்துக்கொண்டு அதிக விலை
யை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாமா? அநேக ஏழைகளுடை
ய வயிறுகள் வறுமையினால் வெறுமையாயிருக்கும்பொழுது
செழிக்கோட்டைகளிலேயாவது பொற்பாட்டைகளைக் கட்டிவைத்திருக்கி

கிற மகாசுசிரியவர்கள், வெளிக்கிண்ணியிலே பாலும் தங்கக்கி ண்ணியிலே சோறும் வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய வயிறுகளை மட்டும் நிரப்பலாமா? அநேக ஏழைகள் வஸ்திரமில்லாமல் நிர்வாணா ளாய்த் திரியும்பொழுது, பிரபுக்கள் பல வண்ணான் விலைகளை விலைக்கு வாங்கினதுபோல மூட்டைமூட்டையாகவும் அடுக்காகவும் வஸ்திரங்க ளை வைத்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கலாமா

பரோபகாரமில்லாத ஜன்மமேன்? ஒருவன் சகலசாஸ்திரசமர்த்தனாயும் அசகாயசூரனாயும், ஜகப்பிரக்கியாதி உள்ளவனாயும் இருந்தாலும் அவன் பரோபகார சூனியனாயிருப்பானானால் அவனுடைய ஜன்மம் வியர்த்தமே, "நாகசுரமுதலியசகலருடைய நாவுகளினாலே நாம் பேசினாலும் பரோபகாரம் மெ நம்மிடத்தில் இல்லாதிருக்குமானால் நம்முடைய வாசாலகம் ஆத்மயமில்லாத வெண்கல ஓசைக்குச் சமானமே, "கடவுள் நம்மை நேசித்ததுபோல நாம் ஒருவரொருவரை நேசிக்க வேண்டும் அப்போது தான் அந்தச்சர்வலோக குருவுக்கு நாம் சீஷர்களென்று சகலமனுஷர்களும் அறிவார்கள் கடவுளே உபகார சொரூபியாயிருக்கிறார் நாம் பூமியைப்பார்த்தாலும், வானத்தைப்பார்த்தாலும், எந்தப்பொருளைப் பார்த்தாலும் நம்மை நாம்பார்த்தாலுஞ்சகலமும் அவருடைய உபகாரமேயன்றி வேறில்லையே அந்தப்பரமதயாளு போல நாம் ஒருவரொருவரை நேசிப்போமானால்கடவுள் நம்மிடத்தில் பூரணமாயிருக்கும் சகலரும் தயாபரனுடைய பிள்ளைகளானதால் நாம் ஒருவர்க்கொருவர் சகோதரர்களாயிருக்கிறோம் "ஒருவன் கடவுளை நேசிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய சகோதரனைப் பகைப்பானானால் அவன் பொய்யனே ஏனெனில் தன் கண்ணாறப்பார்க்கிற சகோதரனை நேசியாதவன் தன் கண்ணாற பாராத கடவுளை யெப்படி நேசிப்பான், "இம்மைச்செல்வத்தை உடையவன் தன்னுடைய சகோதரன் தரித்திரப்படுவதைக் கண்டும் இரங்காதிருப்பானானால் அவனிடத்தில் தெய்வபக்தி யெப்படிக்குடிகொண்டிருக்கும்" "கடவுளே ஏழைவேஷம் கொண்டுவருவானாதலால் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் கடவுளுக்கே கொடுக்கிறார்கள் ஏழைகளுக்கு "இல்லை" என்கிறவர்கள் கடவுளுக்கே "இல்லையென்கிறார்கள் இந்தவிஷயங்களில் நாம் செலவிடுகிற அர்த்தங்களெல்லாம் வியர்த்தமாய்ப்போகின்றன-காமவிஷயங்களில் செலவிடுகிற பொருள்மட்டும் அநியாயம்பரலோக ஆஸ்திபாகச் சேருகின்றது நாம் அனுபவிக்கும் காயிகங்களெல்லாம் அற்பமாயும் பின்பு துன்புதுன்பங்களை விளைவிக்கத் தக்கவைகளாயுமிருக்கின்றன, நாம் பிறருக்கு உபகாரஞ்செய்து அந்த உபகாரபலனை அவர்கள் அனுபவிக்கும்

பொழுது நமககு உணடாகிற ஆநநதம பிரமாநநதமலலவா? ஆகை யால பரோபகாரததுககுச சமானமான இகபரபாககியமவேறிலலையே.

ஒவவொருவரும தஙகளுடைய அநதஸதுககுத தககபடி பரோபகாரம செயவது பாரமலல தனவானகள தரிததிராகளுககு அனனவஸதிர தானஙகளைச செயயலாம விதவானகள எளியபிளளைகளுககுவிததியாதானஞ்செயயலாம, பலவானகள துாபபலமுளளவாகளுககுத துணைசெயயலாம துககமுளளவாகளுககு யாரும ஹிதவசனஙகளைச சொலலித துககநிவாததிசெயயலாம வியாதிககாராகளை ஆரோககியமுளளவாகள அடிககடிவிசாரிதது வேணடியபடி பரிகாரஙகளைசசெயயலாம புததியுளளவாகள புததியிலலாதவாகளுககுச சமயமபாாததுத தககபுததிமதிகளைசசொலலித திருததலாம, ஏழைகளுமதஙகளுடைய தேகம வருநதபபிரயாசபபடடாயினும பிறருககு உதவிசெயயலாம இவவாறே ஒவவொருவரும தஙகள தஙகளுடைய சகதிககுததககபடி பரோபகாரஞ்செயதால ஏழைகளுககெலலாம தரிததிரம ஹதமாகுமே கோடைவெயிலைததான தாஙகிககொணடு மறறவாகளுககு நிழல கொடுககிறவிருக்ஷமபோல தஙகளுககுவருகிறதுனபஙகளைப பாராடடாமலபிறருககு உபகாரஞ செயகிறவாகளே குணோததமாகள.

கையிலே பொருளைவைததுககொணடு தரிததிராகளபோல பிக்ஷைககுவருகிற மாயபபுரடடாகளுககும பாடுபடததகக ஆரோக திடகாததிராகளுககும, தபபுஸ கோததிரஞ செயபவாகளுக்கும பிக்ஷைகொடுபபது துாவினியோக மாயும அவாகளிடததில பொருளாசை, சோமபல பொய முதலிய துாககுணஙகளை விளைவிககததகக தாயிருபபதால பாததிரமறிநது பிக்ஷையிடுவதே தகுதியாயிருககிறது - ஆறுமறற அரதேசி பரதேசிகளும, பாடுபடச சகதியிலலாத குருடா முடவா முதலிய அஙகஹீனாகளும, வியாதிஸதாகளும, விருததாபபியாகளும, தாயதகபபன அறறபிளளைகளும, அநாதவிதவைகளும வாழநதுவறியோரானவாகளும நமமுடைய உபகாரததுககுப பாததிராகளாயிருககிறாாகள அவாகள எநத ஜாதியாராயிருநதாலும, எநத சமயிகளாயிருநதாலும, எநததேசததாராயிருநதாலும எவவளவு விததியாசம பாராமல அவாகளுககு உபகாரஞ்செயவதே பரமசுகிாதம, சகலருககுமபிதாவாகியகடவுள நலலவாகளுககும பொலலாதவாகளுககுமசரியாகசசூரியனபிரகாசிககவும, நீதிமானகளுககும அநியாயககாராகளுககும சமானமாகமழைபெயயவுஞ செயகிறாாதலால அவருக்குப்பிளளைகளாகியநாமநமமுடைய பகைவாகளையுமநேசிககவுமவாகளை வாழததவும நமமைப பகைககிறவாகளுககு நனமைசெய

யவும நமககுத துனபஞசெயகிறவாகளுககு க்ஷேமமுண்டாகுமபடி பிராாததிககவும, வேதவாககியஙகளினபடி நாம பாததியபபடடிருககிறோம "இனனுசெயதாரை யொறுததலவாநாண நனனயஞசெயதுவிடல்" என்று திருவள்ளுவரும செபபுகினறரே.

பெறறதாய பசிததிருககப பிராணபோசனஞ செயவதுபோல சிலா தஙகளுடைய சொநதக குடுமபஙகளைத தவிகக விடடுவிடடு சொததுககளைப பராதீனஞ செயகிறாகள இது மனுநீதிககும பிரகிருதி நியாயபபிரமாணததுககும பொருநதாததாயிருககினறது நமமுடைய மனைவி, பிளளைகள, தாயதநதை, சகோதரா, சகோதரிகள முதலியவாகளை நாமமுடைய வசததில கடவுள ஒபபுவிததிருபபதால, அவாகளை முநதிச சமாக்ஷிககவேணடியது நமமுடைய பொறுபபாயிருககினறது அபபடியே ஏழைகளான நமமுடைய சுயபநதுககளையும, நமககுச சமீபததிலிருககிற தரிததிராகளையும ஆதரிககவேணடியது அவசியமாயிருககினறது ஒருவனுடைய பொருளைத திருடி வேறொருவனுககுத தானஞசெயவதுபோல சிலா வாஙகின கடனைககொடாமல தஙகளுடைய ஆஸதிகளையெலலாம தாமவிஷயததில விரயஞசெயகிறாகள இபபடிபபடட தியாகிகள திருடாகளாயும, அவாகளிடததில தானம வாஙகுகிறவாகள திருடடுச்சொததை வாஙகுகிறவாகளாயும இருககிறாகள ஆகையால தானஙகொடுபபதறகுமுன கடனகளைத தீாபபதே நியாயமுறைமையாயிருககினறது.

வியாதியிலலாதவாகளுககு ஒளஷதங கொடுபபதுபோலும, வெளளததினமேலே பெயயும மழையைபபோலும, சிலா தனவானகளைககணடால விருநதுமுதலிய சோடசோபசாரஞ செயகிறாகள, தரிததிராகளைககணடால தடியெடுததுத துரததுகிறாகள, இது மகா தோஷமாயிருககினறது முகஙகோணுமலும, கைமமாறு வேணடாமலும, உளளனபோடு பிக்ஷையிடுவதே பெரிய புணணியம ஏழைகளுடைய திடடுககும அலடடுககும பயநது அசமாதானததோடும அசநதுஷடியோடும ஐயஙகொடுபபதானது கொடுங்கோல அரசாகளுடைய ஆகஞைககுப பயநது கடமை கொடுபபதுபோலும, திருடாகளுடைய தடியடிக்குப் பயநது அவாகள கையில பொருளை வாரிககொடுபபதுபோலுமிருககினறது. யாதொரு பிரதிபபிரயோஜனததைக கருதிப பிக்ஷையிடுகிறவாகளைத தாதாககளெனறும சொலலுகிறதாயிருநதால, உலகததில சகலரையுந தாதாக்களெனறு சொலலலாம. கடைககாராகளிடததில சரககுகளை வாஙகிக்கொணடு அவாகளுககு விலைகொடுக்கிறவர்களும தாதாக்களே கிரயம் வாஙகிககொண்டு சரக்குகளைககொடுககிற வாததகாகளும தியாகிகளே. வேலைககாராகளிடததில வேலை வாஙகிககொணடு அவாகளுககுக கூலிகொடுககிறவாகளும தாதாககளே சம்ப

ளம் வாங்கிக்கொண்டு சமையல் செய்துகொடுக்கிற சுயம்பாகிகளும் அன்ன தாதாக்களே. வீடுகள்தோறும் வஸ்திரம் வெளுத்துக்கொடுக்கிற வண்ணார்களும் வஸ்திரதாதாக்களே. தாசிகளுக்குப் பொருள்கொடுக்கிற காமாதுரர்களும் கொடையாளிகளே. அந்தக் காமாதுரர்களுக்குப் புண்களையும் வியாதிகளையும் கொடுக்கிற தாசிகளும் தியாகிகளே. இப்படிப்பட்ட தானம் அதானமாகையால் பிரதிபலனை வேண்டாது பிக்ஷையிடுவதே பெருமை. மனுஷர்கள் பார்க்க அவர்கள் முன்பாக ஏழைகளுக்குப் பிக்ஷைகொடுக்கிறவர்களுக்கும் மோக்ஷவாசனுடைய தயாபிரசாதங் கிடைக்கமாட்டாதாகையால் ஒருவருக்குந் தெரியாமலும், நரஸ்துதியை விரும்பாமலும், அந்தரங்கமாகச் செய்கிறதானமே பிரதானம். புஷ்பம் மறைவாயிருந்தாலும் அது வாசனையானது காட்டிவிடுவதுபோல, அநாதபோஷகர்களை அவர்களுடைய ஔதாரியம் எப்படியும் காட்டிவிடும். பரோபகாரிகள் இறந்தும் இறவாமல் என்றும் பிரகாசிக்கிறார்கள். பரமலோபிகள் பிறந்தும் பிறவாதவர்களாயும், இருந்தும் இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். தார்மிஷ்டர்களுக்கு ஒரு துன்பம்வந்தால் சகலருந் தங்களுக்கு வந்ததுபோல எண்ணி அந்தத் துன்பம் நீங்க வேண்டுமென்று கோயில்கள் தோறும் கும்பிடுகிறார்கள். கிருபணசிரோமணிகளுக்குத் துன்பம்வந்தால் அவர்களை நினைப்பாருமில்லை அவர்களுக்கு இரங்குவாருமில்லை. அகதிகளை ஆதரிப்பது ஒவ்வொருவருக்குந் தனித்தனியே கடனாயிருப்பதுமன்றி சர்வஜனோபகாரமாக அன்னசத்திரங்கள், பாடசாலைகள், ஔஷதசாலைகள், ஆதுலர்சாலைகள், தண்ணீர்ப்பந்தல்கள் முதலிய சாசுவதமான தர்மங்களை ஏற்படுத்துவது பெருஞ்செல்வருக்குக் கடமையாயிருக்கின்றது.

தன்னுயிர்போல மன்னுயிரை யோம்புகிற பரஸ்நேகம் இல்லாமையினால், சில அரசர்கள் தங்களுடைய சுயநலத்திற்காகவும், நிஷ்காரணமாகவும், எண்ணிக்கையில்லாத ரதகஜதுரகபதாதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு ரணபேரிகள் முழங்க, யுத்தசன்னத்தராகப் புறப்பட்டு, அந்நிய தேசாதிபதிகளுடனே சண்டை தொடுக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு சேனாசமுத்திரங்களும் கலந்து அஷ்டதிக்குகளும் நடுங்கும்படி அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டு ஆலகால விஷம்போல சீறிக்கொண்டு, கோடையிடிபோல கர்ஜித்துக்கொண்டு, வடவாமுகாக்கினிபோல கண்களில் தீப்பொறிகள் பறக்க, ஒருவரையொருவர் பிடித்துக் கடித்து அடித்து இடித்து மடித்து முடித்துவிடுகிறார்கள். அப்போது சிரமற்று, உரமற்று, கரமற்று, காலற்றுவிழுகிற முண்டங்களும், துண்டங்களும், கண்டங்களும், அண்டங்களைப் போய் முட்டுகின்றனவே. ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் குவிகிற சவமலைகள் நவமலைகளாகுதே. சோரிப்பிரவாகம் வாரிப்பிரவாகத்திலும் அதிகமே. "புவிக்குப் பயந்தவர்கள் எல்லாரும் என்மேலே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்!" என்பதுபோல், அந்த அரசர்கள் தாங்

கள் வெளியே புறப்படாமல் மூலையில் பதுங்கிக்கொண்டு ஏழைகளைச் சண்டைக்குவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். புத்தியிலும், யுக்தியிலும், சக்தியிலும் அதிக மேதாவிகளென்றும், தாமிஷ்டர்களென்றும் பெயர்கொண்ட அலெக்சான்டர், போனபார்த்து, செசார் முதலிய சுத்தவீரர்கள் செய்த கொலைகளுக்குக் கணக்குண்டா? அவர்களுக்குத் தாமிஷ்டர்களென்றும் பெயரா? இந்தத் தாமிஷ்டர்கள்போல் பின்னுஞ் சில தாமிஷ்டர்கள் உலகத்தில் இருந்திருப்பார்களானால், யுகாந்தகாலப் பிரளயம்போல உலகத்தில் மனுஷப் பூண்டில்லாமல் சர்வநாசஞ் செய்திருப்பார்களே. நம்முடைய பிதாக்கள், பிரபிதாக்கள் ஒருவரும் இருந்திருக்கமாட்டார்கள். இந்தப் புஸ்தகத்தையெழுத நாமும் இருக்கமாட்டோம்.

சாந்தம், தயை, தாக்ஷணியம், பொறுமை, அடக்கம், வணக்கம் முதலிய நற்குணங்களைப் போதிக்கிற சத்திய வேதத்தினின்று பிரிந்த பலசமயத்தார் அந்த வேதத்தை வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு யூரோப்பில் ஒருவரோடொருவர் சண்டைசெய்து, அந்தச் சண்டையில் மடிந்த ஜனங்களும், வடிந்த உதிரங்களும், ஒடிந்த கைகால்களும், இடிந்த ஆலயங்களும், பொடிந்த மடங்களும், முடிந்த பொருள்களும், படிந்த துன்பங்களும் இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடுமா? இந்தத் தேசத்திலும் ஒவ்வொரு மதஸ்தாபனமாகும்போது நடந்த சண்டைகளும், கலகங்களும், பிராணவதைகளும் அபாரமே. ஒரு சமயத்தார் மற்றொரு சமயத்தைத் தூஷித்ததும், ஒரு வித்வான் மற்றொரு வித்வானை நிந்தித்ததும், செய்திருக்கிற கிரந்தங்கள் அபத்த புஞ்சமாயும், அசப்பிய வார்த்தைகளுக்கு அகராதிகளாயுமிருக்கின்றன. அவைகளைப் படித்தால் நம்முடைய வாயுங் கசக்கின்றது; நினைத்தால் மனமுங் கசக்கின்றது. தென்றல் முற்றிப் பெருங்காற்றாவதுபோல சிலசமயங்களில் எழுத்துச் சண்டையிலிருந்து கழுத்துச்சண்டையிலும், வாய்ச்சண்டையிலிருந்து கைச்சண்டையிலும் பிரவேசஞ்செய்கிறார்கள். இவ்வளவு விபரீதங்களுக்கும் தன்னைப்போற் பிறரை எண்ணாத குணமே காரணமாயிருக்கின்றது.

பின்னும் பரநேசமில்லாமையினாலே உலகத்தில் திருட்டுகளும், புரட்டுகளும், அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. திருடர்கள் இரவில் எப்போதாவது அமாவாசை இருட்டில் திருடுகிறார்கள். பிரதிதினமும் பட்டப்பகலில் சகலரும் அறிய நடக்கிற திருட்டுகளுக்கு அளவில்லையே. பொருளாசையினாலே பொய்ச்சத்தியம் பண்ணுகிறவர்களும், பொய்ச்சாக்ஷி சொல்லுகிறவர்களும், பொய்ச்சீட்டு உண்டுபண்ணுகிறவர்களும், பொய்வழக்குச் செய்கிறவர்களும், தங்களுடைய சக்திக்கு மேற்பட்ட கடன்வாங்குகிறவர்களும், வாங்கின கடனைக் கொடாதவர்களும், அநியாயவட்டி வாங்குகிறவர்களும், அடைக்கலமாக வைத்த பொருளை அபகரிக்கிறவர்களும், வேலைசெய்

யாமற கூலிவாஙகுகிறவாகளும, ஏழைகளிடததில வேலை வாஙகிக கொணடு கூலிகொடாதவாகளும, செலலாபபணததைச செலுதது கிறவாகளும, அளவிலும நிறையிலும விததியாசஞ செயகிறவாக ளும, சரககுகளுககு அதிகவிலை வாஙகுகிறவாகளும, நலல சரககுக குக கிரயமவாஙகிககொணடு கெடடசரககுகளைக கொடுககிறவாக ளும, சூதாடிப பொருளசமபாதிககிறவாகளும, கணடெடுதத பொ ருளைச சொநதககாரரைத தேடிககொடாதவாகளும, பிறா பொரு ளைபபாாததுப பொறாமைகொளளுகிறவாகளும, திருடடுபபொருளை வாஙகுகிறவாகளும, திருடடுககுச சகாயஞசெயகிறவாகளும, திருடுமபடி பிறருககுப போதிககிறவாகளும, பிறருககுப பொருள நஷடம உணடாகுமபடி செயகிறவாகளும, கையில பொருளை வைதது ககொணடு ஏழைகளுககு ஐயம இடாதவாகளும, மாமஸககிரயம வாஙகிககொணடு பெணகொடுககிறவாகளும, படடபபகலில கொள ளையடிககிற திருடாகளை அனறியும, ஏழைகள தாஙககூடாத நாடடுவரி, காடடுவரி, வீடடுவரி, மாடடுவரி, ஆடடுவரி, ஏடடுவரி, ஓடடுவரி, கூடடுவரி, பாடடுவரி, மேடடுவரி, தீடடுவரி, ரோடடுவரி, கோடடுவரி, ஈடடுவரி, சாடடுவரி முதலிய கேடடுவரிகளைச சுமததி அநியாயஞசெயத பூாவீக அதிகாராகள சதிகாராகளே பரிதானம வாஙகிககொணடு பக்ஷபாதஞசெயகிற சில நியாயாதிபதிகள அநி யாயாதிபதிகளே எஙகே கொலை நடககும, எஙகே களவுநடககும், எபபோது நமககுப பணமவருமெனறு சதா எதிாபபாாததுககொ ணடு குறறவாளிகளை விடடுவிடடுக குறறமிலலாதவாகளைபபிடிதது உபததிரவஞசெயகிற சில போலீஸ்வீராகள சோராகளே எப போது குடுமபஙகளிற கலகம உணடாகும, எபபோது வியாஜ்ஜி யம வருமெனறு சிததமாய காததுககொணடிருககிற சில நியாய வாதிகள அநியாயவாதிகளே யாருககுச சுரமவரும, யாருககுப பேதிவரும, யாருககுத தலை உடையும, யாருககுக கைகால ஒடியும எனறு பிராாததிததுககொணடு தஙகளுடைய பிழைபபுககாகப பிளளைவளாபபதுபோல வியாதியை வளாததுவிடடுககொண்டு ஜீவி க்கிற சில வைததியாகள் தைததியாகளே, பிளளைகள படிததுக கொணடால தஙக்ளுடைய பிழைப்புககு மோசமவருமென்று திக கிருஷணபக்ஷததுச சநதிரனபோல் பிளளைகளுடைய அறிவை நாளுககுநாள குறைககிற சில போதகாகளும பாதகர்களே மேற சொல்லிய உததியோகஸதாகளில அனேகா சாவோததமாகளா

பிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அப்படியில்லாத சிலரைப் பற்றிமட்டும் நாம் பிரஸ்தாபித்தோம்.

அன்றியும், "தன்னைப்போற் பிறரை எண்ணவேண்டும்" என்கிற விதியைச் சகலரும் அனுஷ்டித்தால் சாமித் துரோகிகளும், குருத்துரோகிகளும், பிதாத்துரோகிகளும், மாதாத்துரோகிகளும், புத்திரத்துரோகிகளும், சகோதரத்துரோகிகளும், புருஷத்துரோகிகளும், பத்தினித்துரோகிகளும், பரதாரத்துரோகிகளும், பரபுருஷத்துரோகிகளும், பொய்யர்களும், வெய்யர்களும், கொலைஞர்களும், புலைஞர்களும், கொடியர்களும், குடியர்களும், கோபிகளும், லோபிகளும், பாபிகளும் உலகத்தில் இருப்பார்களா? இரார்களே. ஆகையால் பரோபகாரம், பூததயை, பச்சாதாபம் முதலிய சுகுணங்களை ஸ்திரிகளுக்கு ஓயாமல் உபதேசிக்கவேண்டும்.

மிருகங்கள், பட்சிகள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன முதலிய சகல ஜீவராசிகளிடத்திலும் கிருபையாயிருப்பதே ஜீவகாருண்ணியமென்று சொல்லப்படுகின்றது. மனுஷருக்கு உபகாரார்த்தமாகவே சமஸ்த ஜீவகோடிகளையும் கடவுள் சிருஷ்டித்தருளினாரென்று நாம் முன்னமே விவரித்திருக்கிறோம். சில ஜெந்துக்கள் நமக்கு நேரே உபயோகமாயிராவிட்டாலும் நமக்கு உபயோகமான வேறே சில ஜெந்துக்களுக்கு அவைகள் ஆகாரமாய் உபயோகப்படுகிறபடியால் பூமியில் ஒரு அற்பஜெந்துவேனும் நமக்கு அநுபயோகமாயிருக்கவில்லை. விலங்கு பறவை முதலியவைகள் ஞானமில்லாத அசேதன வஸ்துக்களாயிருந்தாலும் நம்மைப்போலவே அவைகளுக்கும் தேகமும், பிராணனும், பஞ்சேந்திரியங்களும், சுகதுக்கங்களையறிகிற உணர்வும் உண்டாயிருக்கிறபடியால் அவைகளுக்குப் பரிச்சேதம் உபத்திரவம் செய்யக்கூடாது. அவைகளுக்கு அநுகூலம் செய்திருக்கிறார். மனுஷன் ஞானதமாவானதால் பலமான வீடு போர்வை முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டு, உஷ்ணம் குளிர் முதலிய துன்பங்களைத் தடுத்துக்கொள்ளுவானென்பதைக் கடவுள் எண்ணியே அவனுக்கு மிருதுவான தோலையும், நிர்வாணமான தேகத்தையுங் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஞானம் விலங்குகளுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் இல்லாதபடியால் அவைகளுக்குத் தடிப்பான தோலும், திரளான மயிருமுள்ள தேகங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். சத்துருப்பய நிவர்த்திக்குத் தக்குந்த ஆயுதங்களைச் செய்துகொள்ள மனுஷன் தெ

ரிநதவனுகையால அவனுடைய தேகம ஆயுதமிலலாமல நிராயுதமா யிருககினறது ஆயுதஞசெயயததெரியாத அசேதன ஜெநதுககளுக குக கொமபுகள, கூா மூககுகள, நகஙகள, தநதஙகள, வாலகள, காலகள முதலிய ஆயுதஙகளை அவைகளுடைய தேகஙகளிலே கட வுள அமைததுவைததிருககினருா மிருகஙகளும பக்ஷிகளும தஙக ளுடைய கருததுகளை ஒனறுககொனறு தெரிவிததுககொளளுமபடி ஒவவொரு ஜாதிககும ஒவவொரு பாஷையைக கடவுள கறபிததிரு ககிறுரெனபது அநுபவசிததமாயத தெரிகினறது மனுஷககுழந தை பிறநது வெகுகாலமவரையில தஙகளைததாஙகளே சமரக்ஷணை செயதுகொளளத தெரியாமல பெரியவாகளுடைய உதவியை அபே க்ஷிககினறன மிருகஙகளின குட்டிகளும பறவைகளின குஞசுக ளும பிறநத உடனேயும அலலது பிறநது சில தினஙகளுககுளளாக வும, தஙகளுடைய ஆகாராதிகளைத தாஙகளே தேடிககொளளவும, வளை கூடு முதலிய இருபபிடஙகளைச செயதுகொளளவும சுபாவமா கவே தெரிநதுகொளளுகினறனவே, மிருகஙகள தகுநத இடநதே டிக குட்டிகளைபபெறறு வளாககிற அருமையும, பறவைகள ஊா வன முதலியவைகள கூடுகளில முடடையிடடு நெடுநாள அடைகாத துக குஞசுபொரிததுக குஞசுகளை வளாககிற அருமையும, மனுஷ ருடைய அதிசயிககததககதாயிருககினறதே நாம வஸதிரபூஷணுதிக ளைத தரிததுககொளளாமல பிறநதஸவரூபமாயிருபபோமானுல நம முடைய தேகஙகளைப பாாகக நமககே அருவருபபாயிருககும பக்ஷிகளுககும விலஙகுகளுககும இயலபாகவே சாவாலஙகாரஙக ளும பொருநதியிருபபதால அவைகளைப பாாககப்பாாகக நமககு நேததிரோத்சவம செயவதுபோலிருககினறதே, திவயரூபவிசித்திர அலஙகாரமுளள மயில பஞசவாணககிளி முதலிய பக்ஷிகளுககு நவ ரதனகசிதமான சாவபூஷணஙகளையும, கனகாமபரஙகளையுந தரித் துககொணடிருககிற ராஜஸதிரீகளும அழகில சமானமாவாாகளா? சில பக்ஷிகள சிததிரமபோல தேகம அசையாமலிருநதுகொணடு ஆரோகண அவரோகணககிரமம தபபாமலும, அபஸவரம இலலா மலும, கேடபவாகள சிரவணாநதஙகொண்டு தேகபரவசமாகும படி அதிமாதுரியமாயப பாடுகினறன கரததை நீடடிககொணடும், சிரததை ஆட்டிககொணடும, சுரததைக கூட்டிககொணடும, புலிககு காட்டிக்கொண்டும பாடுகிற நமமுடைய சங்கீத விதவானகள அத் தப பக்ஷிகளுககுச சமானமாவாாகளா? நாம அலங்கிருதமாக என்

னுகிற ஈக்கள் எறும்புகள் முதலிய பூச்சிகளையும் பூதக்கண்ணாடியிற பார்த்தால் அவைகளுடைய தேகங்களில் பலவகையான அழகிய வர்ணங்களும், புள்ளிகளும் தோன்றுகின்றனவே அக்கடவுட்கடன சாமர்த்தியமுள்ள கடவுள் இவ்வளவு அருமையாகச் செய்திருக்கிற ஜீவஜெந்துக்களை நாம் உபத்திரவம் செய்வதும் நிமித்தமாய்க் கொல்லுவதும் நீதியா? ஒருவன் எழுதிய சித்திரத்தை வேறொருவன் கலைத்துப் பழுதுபடச்செய்தால் அந்தச் சித்திரக்காரனுக்கு எவ்வளவு கோபம் ஜனிக்கும்? அதுபோல சர்வஜீவ நிர்மாணகர்த்தாவாகிய கடவுளுக்கு ஜீவஹிம்சை செய்கிறவர்கள்மேல் கோபம் வராமலிருக்குமோ

பசு, காளை, எருமை, ஆடு, குதிரை, நாய், பூனை, கழுதை, ஒட்டகம் முதலிய மிருகங்கள் மனுஷருக்கு எவ்வளவோ உதவியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன அவைகள் இல்லாவிட்டால் மனுஷருடைய சுகங்களில் பாதிச்சுகங்கள் போய்விடுமென்பது சந்தேகமா? எஜமான எவ்வளவு அடித்தாலும் அந்த அடியையும் பட்டுக்கொண்டு அவன தீனிபோட்டாலும் போடாவிட்டாலும் வெளியேயாவது போய் வயிறுவளர்த்துக்கொண்டு வீட்டுக்குவந்து எஜமானுக்குச் சகல ஊழியங்களும் செய்கிற அந்த மிருகங்களுடைய பொறுமையும், சாந்தமும், விசுவாசமும் மனுஷருக்கு வருமா? குரங்கின்கையிற பூமாலை அகப்பட்டதுபோல சிலர் கையில் அந்த மிருகங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு படுகிறவருத்தம் சாமானியமல்லவே. திருவையாற்றுன குதிரைவளர்த்த கதைபோல அனேகர் மாடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களிடத்தில் சகல வேலைகளையும் வாங்கிக் கொண்டு அவைகளுக்குத்தகுந்த தீனிபோடாமல் கொல்லுகிறார்கள். குருவியின் தலையில் பனங்காயைக்கட்டுவதுபோல அவைகள் தாங்கக்கூடாத சுமைகளையும், பாரங்களையும் சுமத்தி நடத்துகிறார்கள். நடக்கமாட்டாமல் தத்தளிக்கும்போது சாட்டியினாலும் கழிகளினாலும் ஓங்கி ஓங்கி அடித்தும், இரத்தம் பீரிட்டு ஒழுகும்படி தாறு கோலால் தாருமாராகக் குத்தியும் கொடுமைசெய்கிறார்கள். சிலர் பசுவுக்கு ஜேஷ்டபுத்திரர்போல பாலையெல்லாம் கறந்துகொண்டு கன்றுக்குத் துரோகஞ்செய்கிறார்கள். அவர்கள் கன்றுக்குச் சகோதரர்களாயிருக்கிற பட்சத்திலும் அவர்களோடுகூடக் கன்றுக்கும் சமபாகம் உண்டே? அப்படியிருக்க எவ்வளவும் கன்றுக்குப் பால் விடாமல் ஒட்டக் கறந்துவிடுவது எவ்வளவு அநியாயம், தனபாட்

டில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற கழுதை முதலியவைகளைச் சிலர் நிஷ்காரணமாய்க் கல்லால் எறிந்தும், கழியால் அடித்தும், அவைகளுடன் யுத்தஞ்செய்து அந்தக் கழுதைகள் கொடுக்கும் உதைகளையும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சில பிள்ளைகள் ஈ, எறும்பு முதலிய பூச்சிகளைப் பிடித்துக் கொல்லுகிறதும், குருவிக்கூண்டுகளைக் கலைத்துக் குருவிகளுக்கும் குஞ்சுகளுக்கும் உபத்திரவம் செய்கிறதுமே வேலையாயிருக்கிறார்கள். இவ்வகையாக வாயில்லாப்பிராணிகளுக்குத் துன்பஞ்செய்து கைப்பழகுகிறவர்கள், மனுஷரையும் உபத்திரவஞ்செய்யக் கற்றுக் கொள்வார்களென்பது சந்தேகமா? மிருகங்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் சந்தோஷம் உண்டாகும்போது அவைகள் எவ்வளவோ ஆநந்தமாகக் குதித்துக் கூத்தாடி விளையாடுகின்றன, அவைகளுக்குத் துன்பம் உண்டாகும்போது கூக்குரலிட்டு அழுது பிரலாபிக்கின்றனவே. அப்படியாக மனுஷரைப்போலவே சுகதுக்கங்களை உணருகிற மிருகாதிகளுக்குத் தீங்குசெய்கிறவர்கள் பரம சண்டாளர்களே. ஆனால் மனுஷர்களில் துஷ்டர்களாயிருப்பவர்களைத் தண்டிப்பது எப்படிமுறையோ அப்படியே சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களையும், பாம்பு தேள் முதலிய விஷஜந்துக்களையும் கொல்வது தோஷமல்ல. மிருகாதிகளிடத்தில் மனுஷரும் கற்றுக்கொள்ளும்படியான சில நற்குணங்களுமிருக்கின்றன. மாடு, ஆடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களும், காக்கை முதலிய பக்ஷிகளும், தங்களுடைய இனத்துடன் சேர்ந்து இரையெடுக்கப் பிரியப்படுகின்றன. கூட்டத்துடன் சேர்ந்து மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு ஆட்டையாவது மாட்டையாவது பிடித்துத் தனியே நல்ல புல்லிருக்கிற இடத்திலே கொண்டுபோய்விட்டாலும் அந்த இடத்தைவிட்டுக் கூட்டங்கள் மேய்கிற இடம் நல்ல புல்லில்லாத இடமாயிருந்தாலும் அந்தயிடத்தையே நாடுகின்றது. ஒரு ஜாதியைச்சேர்ந்த மிருகங்கள் இல்லாதபக்ஷத்தில் பலஜாதி மிருகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று கூட்டுறவா யிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஒரு வீட்டில் ஒரு குதிரையும், கோழியும் மட்டும் இருந்தால், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமீபமாயும் ஐக்கியமாயும் இருக்கப் பிரியப்படுகின்றன. சாதுவான மிருகங்களும், அவைகளுக்கு பிராண சத்துருக்களான துஷ்டமிருகங்களும் பழக்கத்தினால் ஒரு கூண்டில் விரோதமில்லாமல் ஸ்நேகமாயிருப்பதை அநேகர் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய கொடிய மிருகங்களையும் மனுஷன் பிடித்துத் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நட

க் கற்பிக்கிறானென்பது யாருக்குத்தான் தெரியாது.' ஏகாந்தச் சிறையில் வைக்கப்பட்ட சிலர் தாங்கள் தனியாயிருக்க மனமரகியா மல் தங்களுக்குச் சமீபத்தில் வரப்பட்ட எலி முதலியவைகளுக்கு இரைகொடுத்து அவைகளுடன் ஸ்நேகஞ்செய்து கொண்டதாகவும் அந்த ஜெந்துக்களும் அவர்களிடத்தில் அதிகப் பிரியமாயிருந்ததாக வும் சிலர் புஸ்தகங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். பின்னும் நாம் மேலே விவரித்தபடி நாய், மாடு முதலிய வீட்டுமிருகங்கள் எஜமானன் என்ன துன்பம் செய்தாலும் அதையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு அவனை விட்டுப் பிரியாமல் அவனுக்குச் சகல ஊழியங்களும் செய்கின்றனவே, இப்படிப்பட்ட பலவகை மிருகாதிகளிடத்தில் பரஸ்நேகம், பரோபகாரம், நன்றி மறவாமை, அடக்கம், பொறுமைமுதலிய சற்குணங்களை மனுஷர் கற்றுக்கொள்வது உசிதமாயிருக்கின்றது.

சைவவைஷ்ணவர்களுடைய மதசித்தாந்தப்படி மாம்சம் புசிப்பது தோஷமாயும் கிறிஸ்துமத சித்தாந்தப்படி நிர்தோஷமாயுமிருக்கின்றது, லோகாசாரத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் மாம்ச பக்ஷணிகள் அநேகராயும் அதைப் புசியா திருப்பவர்கள் சிலராயுமிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துமதமுறைமைப்படி மாம்சம் புசிப்பது தோஷரஹிதமாயிருந்தாலும் தபசகாலத்திலும் விரதத்தினங்களிலும் மாம்சத்தைத் தள்ளிச் சுத்த போஜனமாகச் சாப்பிடுவது புண்ணியமென்று கிறிஸ்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிலகாலங்களில் மாம்சங்களைத் தள்ளுவது புண்ணியமாயிருக்குமானால் எக்காலத்திலும் அதைத் தள்ளிவிடுவது விசேஷபுண்ணியந்தானே. ஆதிமனுஷன் பூங்காவனத்திலிருக்கும் பொழுது மாம்சம் புசிக்கும்படி அவனுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்படவில்லை. ஜலப்பிரளயத்துக்குமுன் உலகத்தில் சகல அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருந்தாலும் மாம்சம் சாப்பிடுகிறவழக்கம் அப்போது இருந்ததாக ஒருகிரந்தத்திலும் தெரியவில்லை. ஜலப்பிரளய காலத்துக்குப் பிறபாடு, மாம்சம் அருந்தும்படி அனுமதி கொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டே மாம்சபக்ஷணம் மனுஷனுடைய பாவ அந்தஸ்துக்கு உரியதே தவிர புண்ணிய அந்தஸ்துக்கு உரியதல்லவென்று பரிஷ்காரமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் கூடிய மட்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மாம்ச உணவை நிக்கிரகஞ்செய்து சாலவுத்தமமென்று நமக்குத் தோன்றுகின்றது. மாம்சம் புசிப்பது பாபரஹிதமாய் [illegible]மிருக்கிறதே தவிர அது புண்ணிய சகிதமென்று ஒருவருஞ் சொல்லத்துணியார்கள் கலியாணஞ்செய்துகொள

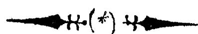
வது சாஸதிரோகதமாயிருநதாலும ஒருவன தனனை முழுவதும தெயவ ஊழியததுககே ஒபபுவிதது கலியாணமிலலாமல நிததிய பிரமசாரியாயிருபபானானல அது புணணியநதானே, ஒருவன பாவஞ செயதாலும பிறபாடு மனஸதாபபபடடுத தகுநதபிராயச சிததஞ செயது கொளவானானல அவனுககு பாவவிமோசன மாகுமெனறு வேதததில விதிககபபடடிருபபதைக கொணடு மனுஷன பாவஞசெயயுமபடி கடவுள உததரவு கொடுததததாகசசொலலலாமா? பாவஞ செயவது பிராயசசிததஞசெயது கொளளுவதைபபாாககிலும ஒவவொருவனும எ டியவரையில பாவமேசெயயாதிருககப பிரயாசபபடு வது நனமைகானே அபபடியே மாமஸம புசிபபதுவேதோகதமா யிருநதாலும அது ஜீவவதைககுஹேதுவாயும இரககம, ஜீவகாருண ணியமமுதலிய புணணியஙகளுககு விரோதமாயும இருபபதால அப படிபபடட ஜீவவதை செயவதைபபாாககிலும செயயாமலே இருப பது அதிக உததமநதானே ஆடுகோழி முதலியவைகளைபபிடித துக் கொலலுமபொழுது அவைகள படுகிறபாடும துடிககிறதுடிப பும, இடுகிறகூககுரலும, படுகிறமரணாவஸதையும இவவளவெனறு சொலலககூடுமா? ஒருபிராணிககு இவவளவு துனபஞசெயது மாம ஸம புசிபபதைப பாாககிலும மாமஸமே புசியாமல விடடுவிடுவது சாவோததமம எனபதை யாாதாம ஒபபுககொளவாாகள உசெத தில மாமஸததைபபோல அசுசியும அருவருபபும உளள பதாாததம வேறொனறும இலலையே மாமஸததை மனுஷியன பாாககுஞ சகிகக மாடடான எனபதைக கடவுள எணணியே அதைககோலினல மூடி மறைதது வைததாா மூககைக கையால மூடிககொளளாமல இருப போமானல மாமஸததினுடைய தூநாறறமும, வீசும தலைமணடை யிலேறி மூளையையும குழபபிவிடுமே அசுததததைச சுததஞ செயவ துபோல பலவாஸநா வஸதுககளைச சோததுச சமைததும, மாமஸத தின துாநாறறம நீஙகாமல, சாபபிடடவாகளுடைய வாய நாறிக, கைநாறி, உடமபெலலாம நாறி, ஊரெலலாம நாறுகினறதே இவை யோ இபபடிபபடட அசஹியமான பதாாததததைச சாபபிடவும தலை விதியா? ஆதமசுததததுககும தேகசுததததுககும விசேஷம பநதமி ருபபதால ஆதமசுததததை அபேக்ஷிககிறவாகள அசுததஙகளுககெ லலாம ஆலயமான மாமஸபோஜனதைவை நிசேஷமாகததளளிவிடவேண டும மாமஸததைததளளினல அதறகுத் தோழனான மதுபானமும தொலைநதுவிடும மதுபானந தொலைநதால் அதறகுத தோஷாகளான சகல குறறஙகளும தொலைநது விடுமெனபது வாஸதவமே.

இநதவசன காவியததில பெணகலவியைபபறறின இநதப பாக ததை முடிபபதறகு முனசிறுவாகளுககு ஞானேபதேசஞ செயகிற போதாகளுககு ஒரு விஞஞாபனஞ செயயவிருமபுகினறோம என்ன வெனில தெயவபகதியையும பரோபகாரம முதலிய புணணியஙகளை யும பிறருககு உபதேசஞ செயகிறவர்கள தாஙகளே நனமாாககத தில நடநது வழிகாடடவேணடும, "உபதேசததைப பாாககிலும நடநதுவழிகாடடுவது அதி உததமம" என்று இஙகிலீஷில ஒருபழ மொழியுமிருககினறது, மாாககஙகளில சகலருககும வழிகாடடித தான ஒரு அடியேனும எடுததுவையாம லிருககிறகைகாடடி மறம போலவும, ஜெபஞசெயவதறகாக மறறவாகளைக கோயிலுககு வரும படி கூபபிடடுத தான ஜெபஞசெயயாமலிருககிற கோயில மணிபோ லவும காஙகள உபதேசஞசெயகிறபடி அநுஷடானஞ செயயாதவா கள ஸகலராலும இகழுபபடுவாாகள அவாகளுடைய உபதேசததை யும ஒருவரும அஙகீகரியாாகள" பசியாமல மருநதுகொடுககிறேன பழஞசோறிருநதால போடுஙகள" என்று ஒருவன சொனனல அவன வாாததையை யாா நமபுவாாகள வைததியனே வியாதியஸ தனுயிருநதால அவன வைததியததையாா ஏறறுககொளவாாகள? மதுபானஞசெயவது தோஷமெனறு குடியன பிரசஙகததால அவனு டைய உபநநியாஸததை யாா கேடடாாகள? அககினிதேவனுககு அபிஷேகம செயததுபோல கோபாவேசஙகொணடிருககிற ஒருவன அநதச சமயததில "கோபம பாபம" என்று உபநநியாசிததால அநத உபநநியாஸததுககு யாா காதுகொடுபபாாகள ஒரு பெரியவா பிர சஙகாசனததில இருநதுகொணடு கடவுளைமடடும ஸதுதிககவேணடு மெனறும நரஸதுதி செயயககூடாதெனறும பிரசஙகிததுககொணடி ருநதாா அநதபபிரசஙகததின மததியில அவரே ஒருபிரபுவை ஸதுதி செயயததொடஙகி, அநதப பிரபுவினுடைய குணாதிசயஙகளை யோசி ககுமிடததில அவரைப பூலோகததில ராஜாராஜாகள மததியில ரதன பீடததில வைககலாமா? பகதாகளுககுச சிரோபூஷணமாக வைகக லாமா? தேவலோகததில தேவசபைககு நடுநாயகமாக வைககலாமா? அலலது கடவுளுடைய மடியிலவைககலாமா? என்று இவவகையாக கத திருபபித திருபபிப பலதரம சொலலிப பிரசஙகிததாா அதைக கேடடுககொணடிருநத ஒருகனவான திடீரெனறு தனனுடைய நாற காலியை விடடு எழுநது 'ஓ பெரியவரே! நீா சொலலும பிரபுவை வைகக இடமிலலாமல ஏன அலலஸதைபபடுகிறீா என்னுடைய நாற காலியில வைததுவிடும, நான வீடடுககுப போகிறேன" என்று

சொலலிககொணடு புறபபட்டுப போயவிட்டான, மறறவாகளும கை கொட்டிப பரிகாசஞசெயதுககொணடு பிரசஙகம முடிவதறகு முன விட்டுககுபபோயவிட்டாாகள, இபபடியே வாாததை ஒரு விதமாக வும அநுஷடானம ஒருவிதமாகவும இருககிறவாகளை உலகம பழிக கும. தலலால ஆடல, பாடல கறபிககிறவாகள தாஙகளே ஆடியும, பாடியும மறறவாகளுககுக கறபிபபதுபோலும, சிறு பிளளையினு டைய கையைததாயபிடிததுககொணடு தான முனனே நடநது பிள ளைககு நடைபபழககுவதுபோலும தாமேமுதசஞ செயகிறவாகள தாஙகளே தாமாதயாககளாடப பரியளிககவேணடும. அபபோது தாமம அவாகளுககுத துணைசெயயுமெனபது சததியமே வானததி லிருககிற சூரியன பிரகாசிததால உலகமும பிரகாசிககும சூரியன அபபிரகாசமாயிருநதால உலகமும அபபிரகாசமாயிருககும. அது போல பெரியவாகளும கலவியாளாகளும எபபடி நடககிறாாகளோ அபபடியே சிறியவாகளும அவிவேகிகளும நடபபது சகஜம தூாவழி யில நடககிற பெரியோாகள தாஙகள கெட்டுபபோவதுமனறி மறற வாகளை கெடுபபிககவும ஆபததாயிருபபதால அவாகளுககு இர ணடுவிதமான தோஷஙகள ஸமபவிககினறன தெரியாதவாகளுடைய அஞஞான கிருததியஙகளைபபாாககிலும தெரிநதவாகளுடைய துஷ கிருததியஙகள அதிக தணடனைககுப பாததிரமாயிருககினறன எநதச சாதியராயிருநதாலும எநத அநதஸது உடையவாகளாயிருநதாலும நறகுணநறசெயகைகளை உடையவாகள மட்டுமே பெரியவாகளே யனறி நறகுணஙகள இலலாமல தனததினாலும, கனததினாலும, இனததினா லும, வயதினாலும, விததியாபட்டஙகளினாலும மட்டும ஒருவனைப பெரியவனெனறு சொலவது எததனமையதெனறால ஒருவன குட்டிச சுவரினமேல ஏறி நினறுகொணடு தான மறறவாகளுககுப பெரியவ னெனறு சொலவதுபோலும, சிறுபிளளைகள தகபபனுடைய தோளி னமேல ஏறிககொணடு தாஙகள தகபபனிலும பெரியவாகளெனறு சொலவதுபோலும, காலையும மாலையும நீணட நிழல உளளவாகளை உயாநதவாகளெனறு சொலவதுபோலும இருககினறது ஆகை யால மேலானபதவியுடையவாகள சுகுணசாலிகளாய ஜொலிககக கட வாாகள,

பெணகலவி முறறிறறு.

பெண்மானம்

ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வி போதிக்க வேண்டியது முக்கியமென்று பல உதாரணங்களைக்கொண்டு நாம் நிரூபணஞ்செய்தோம். ஆகையால், இனி வேறொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறித்து அடியிற்பேச ஆரம்பிக்கிறோம். அதைச் சகலரும் கிருபைகூர்ந்து சிரத்தையுடன் வாசிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தத் தேசத்தில் பெண்களை அடிமைகளைப்போலவும், மிருகங்களைப்போலவும், நடப்பிப்பது மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்க விஷயமாயிருக்கின்றது. ஜாதியும், செல்வமும், எவ்வளவு உயர்வோ அவ்வளவுக்கு ஸ்திரீகளுடைய நிர்ப்பாக்கியம் பெரிதாயிருக்கின்றது. உயர்ந்த குலத்தாராகிய பிராமணர் முதலானவர்கள் ஸ்திரீகளை விலைக்கு வாங்குவதுபோல வாங்கி நிஷ்டூரமாக நடத்துகிறார்கள். நாயே, பேயே, கழுதையே, மாடே என்கிற பேச்சைத்தவிர, வேறே ஒரு பேச்சும் ஸ்திரீகளிடத்தில் புருஷர்கள் பேசுகிறதில்லை. ஒதைப் பிரயோகந் தவிர ஹஸ்தப்பிரயோகமில்லை.

சில குடும்பங்களில், மாமியாருடைய உத்தரவில்லாமல் புருஷனுக்கும் பெண்சாதிக்கும் பேட்டியே கிடையாது. அவர்கள் சந்தித்தாலும், கல்லும் தேங்காயும் சந்திப்பதுபோலும், எலியும் பூனையும் சந்திப்பதுபோலுமே யல்லாமல், குளிர்ந்த தரிசனமில்லை. ஏவர்க்கத்துக்கும் பேயும் சோற்றுப்பிச்சை யெடுப்பதுபோல அநேகர் கலியாணஞ்செய்தும் நித்திய சந்நியாசிகளாயிருக்கிறார்கள். அதற்கிசைந்ததுபோல, தப்பித்தவறிப் புருஷர்கள் ஸ்திரீகளிடத்தில் ஒரு மதுரமான வார்த்தையைப் பேசிவிட்டாலோ, மாதுக்குக் கடுப்பு, மாமனுருக்கு மனஸ்தாபம், நாற்றிக்கு வயிற்றெரிச்சல், ஊரெல்லாம் ஓமல், மகன் செத்தாலும் சாகட்டும், மருமகள் தாலியறுத்தால் போதுமென்று நினைக்கிற நல்லகுணமுள்ள மாமிமார்களும் அநேகரிருக்கிறார்கள். புருஷன் பெண்சாதியைத் திட்டி யடித்தால், மாமியாருக்கு இறந்துபோன தன் புருஷன் மறுபடியும் பிழைத்து வந்ததுபோல உச்சாகம் உண்டாகும். “மாமியாருடைத்தால், மண்கலம், மருமகளுடைத்தால் வெண்கலம்’ என்பதுபோல மருமகள் பேரில் மாமியார் தோஷஞ்சொல்லாத நேரமில்லை. மாமிக்குக் கொடுமைசெய்கிற மருமகள்மாருஞ் சிலருண்டு.

நாய், பசு, மாடு, முதலிய மிருகங்களை எவ்வளவோ தயையாக நடத்துகிறார்கள்! அவ்வளவு பக்ஷங்கூட ஸ்திரீகளினிடத்தில் காட்டுகிறதில்லை. கஷ்ட நிஷ்டூரமெல்லாம் ஸ்திரீகளுடைய பாகமாகவும், இருக்கின்றன. ஒரு ஸ்திரீக்கு எவ்வளவுதான் வயிறு பசித்தாலும் புருஷன், மாமன், மாமி முதலானவர்களெல்லாரும் சாப்பிட்டு எல்லா வேலைகளும் முடிந்த பிற்பாடு புருஷனுடைய எச்சிலுக்காகப் பெண் சகித்திருக்கவேண்டியதே யல்லாமல், அவள் முந்திச் சாப்பிடக்கூடாது. இது எவ்வளவு பெரிய அநீதி! "தாயும் பிள்ளையுமானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு" என்பதுபோல ஸ்திரீக்குப் பசித்தபோது அவள் முந்திப் புசித்தால் குற்றமென்ன?

புருஷன் பாதி பெண்சாதி பாதி ஆக இருவரும் கூடி ஒருமித்தகமென்பது சகலமதச் சம்மதமாயிருக்கின்றது. சில மதஸ்தர்களுடைய கலியாணம் இகலோகமட்டும் சம்பந்தமாயிருக்கின்றது; சைவ வைஷ்ணவர்களுடைய கலியாணங்கள் இகபரமிரண்டுக்கும் சம்பந்தமாயிருக்கின்றன. ஏனென்றால், புருஷனுக்குப் புத்தென்கிற நரக நிவர்த்தியாவதற்குப் புத்திரன் அவசியமானமையினாலும், ஸ்திரீயில்லாமல் புத்திர உற்பத்திக்கு மார்க்கமில்லாமையினாலும், புருஷர்கள் இகபர சுகம் அடைவதற்கு ஸ்திரீகள் முக்கியமென்று காமசாஸ்திரம் முறையிடுகின்றது. அதல்லாமலும், பெண்சாதியில்லாதவன் "ஔபாசனம்" "வைசுவதேவம்" முதலான நித்தியகர்மங்கள் செய்யக்கூடாதென்றும், பிரமசாரியும், விதுரனும், புத்திர ஸ்வீகாரமும், யாகாதிகளும், செய்யக்கூடாதென்றும், புருஷனுடைய பாபபுண்ணியங்கள் ஸ்திரீயையும் ஸ்திரீயினுடைய பாபபுண்ணியங்கள் புருஷனையும் சேருமென்றும் இந்துசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருவருடைய பாபபுண்ணியங்கள் மற்றொருவரைச் சேருமென்கிற விதியை நாம் தலைபோனாலும் அங்கீகரியோம். இது நிற்க, இந்துசாஸ்திரம் பெண்கள் பக்ஷத்தில் இருக்கிறதென்பதற்கு மேற்கண்ட விதிகளே பிரத்தியக்ஷ நிதரிசனங்களாயிருக்கின்றன.

சாஸ்திரங்களையுந் தவிர உலகத்தில் நடக்கிற அநுஷ்டானங்களும் பெண்களுக்கு அநுகூலமாகவே யிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஒரு பெண்ணை ஒருவன் பாணிக்கிரகணஞ் செய்யும்பொழுது, வீடுகளெல்லாம் தாம்பூலம் வைத்தும், பந்துக்கள் முதலிய சகல ஜனங்களையும் வரவழைத்துப் பந்தல் அலங்கரித்து மகரதோரணங்களை

கடடி, வாழைககமுகுகள நாடடி, சஙகத மேளவாததியஙகள சமுததுரம போலககோஷிகக அனேகசூரியாகளபோல தீபகோடிகள பிரகாசிகக, அனனதானம, சொனனதானம, பூதானம, கோதனமு, எலலாமவழஙகி, சுகநதபுஷபம சநதனம முதலான வாசனாதிரவியஙகள பரிமளிகக, பெரியவாகள ஆசிகூறப, பெணகளசுபசோபனஙகளபாட, வெகுசமபிரமததுடன கலியாண மஹோறசவம நடககினறதலலவா! ஒரு ஏழையினுடைய கலியாணமாயிருநதாலும எவவளவோ விருநதுகளும, சிறபபுகளும வேடிககை விநோதஙகளும நடககினறன இராசகிரகஙகளிற கூடக கலியாணததைததவிர வேறெநதச சமயஙகளிலும இவவளவு ஆடமபரஙகளும, ஆநநதமும, குதூகலமும இலலையே மேலும கலியாணசாலததில ஸதிரீககும, புருஷனுககும, யாதொரு பேதமுமிலலாமல ஏகாசனமும சமான உபசாரமரியாதைகளும நடபபதுமனறிப பெணணினுடைய காலைப புருஷன தூககி அமமிமேல வைககிறதும வழககமாயிருககினறது காரியமாகிறவரையிற காலைப பிடிததுப பிறபாடு குடுமியைப பிடிபபதுபோலக கலியாணமுடிநத பினபு, ஸதிரீகளுககு நடககிறமரியாதையெலலாம அவமரியாதையே, மானமெலலாம அவமானமே, உபசாரமெலலாம அபசாரமே! இது ஏறவிடடு ஏணியை வாஙகுவதறகுச சமானமலலவா

கலியாணமிலலாத பிரமசாரியானவன கசசமவைததுவேஷடிகடடககூடாது தோளில அஙகவஸதிரமபோடககூடாது, தாமபூலம புடபம சநதனம இவைகளைத தரிககககூடாது, ஒறறைபபூணூல தரிததுககொணடு பிடசை எடுககவேணடும, எனகிற தாமசாஸதிரபபடி பிரமசாரிகள அனுஷடிததுவருகிறாகள அவாகள ஒருஸதிரீயை விவாகமசெயத பினபு நலலவேஷடி கடடியறியாத இடுபபுககுநலல வேஷடியும, புழுதிபடிநத உடமபுககுப புஷபசநதனாதிகளும, நாறிகிடநத வாயககுத தாமபூலமும, இனனும அநேககசுகஙகளும உணடாகினறன அதைபபறறியே பாககுககொடுதத பாககியவதி, புஷபஙகொடுதத புண்ணியவதி, சநதனஙகொடுதத சரசுவதி எனறு பலவாதய பிராமணாகளுடைய கலியாணஙகளில பெணகளை வாழததுவது வழககமாயிருககினறது அனனமிடடவீடடிற கனனமிடுவதுபோலத தங்களுககுச சகலசுகஙகளையுங கொணடுவநத ஸதிரீகளைப புருஷாகள் அலககழியஞசெயவது எவவளவு அநியாயம

பாககியம, ஞானம, கலவி, வீரம, முதலியவைகளைப பெண்பாலாகப பேசுவது சகல பாஷைகளிலும வழககமாயிருபபதுபோலவே இநதுககளும, லக்ஷமி சரசுவதி, முதலானவாகளை, பாககியம, செளரியம, கலவி, முதலியவைகளுககுத தெயவஙகளெனறு சொலலுகிறாகள சகல பிராணிகளையும தாயபோலத தாஙகுகிற பூமிதேவியுப

பெண்ணுயிருக்கிறாள் பூமியைவிட்டுத் திக்குகளிற் பறப்போமென்றாலோ திக்குகளும் பெண்களாம் ஆறுகளிற் குதிப்போமென்றாலோ கங்கை, காவேரி, கிருஷ்ணை, கோதாவரி, பெண்ணை, முதலிய நதிகளும்பெண்களாயிருக்கின்றன, இவ்விதமாகப் புருஷர்களுடைய வாழ்வுகளெல்லாம் பெண்மூலமாகக் கிடைத்திருக்க, புருஷர்கள் பெண்டுகளை அவமானப்படுத்துவது கிரமமா

பூர்வீகராசாக்களும் வித்துவான்களும் ரிஷிகள் முதலானவர்களும், தங்களுடைய பத்தினிகளை எவ்வளவோ கௌரவமாக நடத்தினார்களென்றும், ஸ்திரீகளுடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் ஒருக்காலும் தட்டினதில்லையென்றும், இராமாயணம், பாரதம், நைடதம் முதலிய காவியங்களால் தெரியவருகிறதுமன்றி, இந்துக்களுடைய தேவர்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீகளைக் கீழேவிடமனமில்லாமல், தங்களுடைய தேகங்களில் வைத்துக்கொண்டதாகவும் புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது, சிவன் தனது பாரியைப் பாகத்திலும், மற்றொருபெண்ணைத் தலையிலும்வைத்துக் கொண்டதாகவும், விஷ்ணுமார்பிலும், பிரமமாநாவிலும், இந்திரன்கொடையிலும், தங்களுடைய பத்தினிகளை வைத்துக்கொண்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள் குதிரை எட்டடி பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறடி பாயுமென்கிற பழமொழிப்படி, இந்துக்கள் அவர்களுடைய தேவர்களையும் இராசாக்களையும் பார்க்கத் தங்களுடைய ஸ்திரீகள்மேல் அதிகபட்சம் பாராட்டவேண்டியவர்களாயிருக்க, அவர்களை அடிமைபோலே நடத்துவது பெரிய பெண் துரோகமல்லவா

பிரபலமான கவிராசர்களும், பக்தர்களும், தங்களை நாயகிகளாகவும், கடவுளை நாயகனாகவும் பாவித்து, ஸ்தோத்திரங்கள்செய்கிறது சர்வத்திர சாதாரணமாயிருக்கின்றது. புருஷர்கள் தெய்வத்தை அடைவதற்குக் கூடப்பெண் வேஷம் காரணமாயிருக்கப் பெண்களைப் புருஷர்கள் நிஷ்டூரம் செய்வது தெய்வசம்மதமாகுமா.

மனுஷாவதாரஞ்செய்த கடவுளை ஈன்றெடுத்த உலகமாதாவும், பெண்தானே. இப்போது இந்தத்தேசமெல்லாம் ஆளுகிற விக்டோரியா என்கிற மகாராணியவர்களும் ஸ்திரீதானே இதுவுமன்றி நம்மைப் பத்துமாதம் உதரத்திலே சுமந்து பெற்றெடுத்துப் பாலூட்டி தாலாட்டி சீராட்டி வளர்த்ததாய்மார்களும் பெண்களல்லவோ இரவெல்லாங் கண்விழித்து, அடிக்கடி பால்கொடுத்து, மருந்துகொடுத்து, தாங்களும் மருந்துண்டு, பத்தியம்பிடித்து, பிள்ளைகளுடைய மலஜலாதிகளையெல்லாம் சகித்து, தாங்களுடைய பிராணனெல்லாம் பிள்ளைகள் மேல்வைத்து, வாய்கட்டி, வயிற்றைக்கட்டிப் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காகத் தாய்மார்கள்படும் கஷ்டம் இவ்வளவென்று சொல்லி முடியுமா?

நாம் கலியாணமாகிறவரையில் தாய், தமக்கை, முதலானவர்கள் கைகளில் வளருகிறதுந் தவிர, தாய்க்குப்பின் தாரமாதலால் விவாகமான பின்பு பத்தினிகளால் சகல சாரக்ஷணையு மடைகிறோமல்லவா? இவ்விதமே, கீர்த்தியும் சம்பாதிப்பதில் நாம் நம்முடைய பெண்மேலல்லவோ செலுத்துகிறோம். தாய், சகோதரி, பத்தினி, முதலானவர்கள் நம்முடைய க்ஷேமத்தையும், பிரியத்தையும் மிக்க நெஞ்சில் அவர்களுடைய நினைப்புகளெல்லாம் வைக்கிறார்கள். நாம் அவர்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கருதுவது பிசகுமாகாது. அவர்கள் நம்முடைய க்ஷேமத்தை நினையாத நேரமில்லை. அவர்களுடைய பேச்செல்லாம் நம்முடைய பேச்சே. அவர்களுடைய நினைவெல்லாம் நம்முடைய நினைவே. அவர்கள் செய்யுந் தேவதாப்பிரார்த்தனைகளெல்லாம் நமக்காகவே. அன்றியும் நாம் நம்முடைய ஊரையும் வீட்டையும் விட்டுச் சிலநாள் பிரிகிறதாயிருந்தால், எவ்வளவோ மனவேதனைப் படுகிறோம். நம்முடைய பத்தினிகள் பிறந்த ஊரையும், வீட்டையும், தாய் தந்தை சகோதரர் முதலான பந்துக்களையும், விட்டு நம்மை நம்பிவருகிறபடியால், அவர்களை மிகவும் பிரீதியாய் நடத்தவேண்டியது நம்முடைய கடமையல்லவா?

பெண்களுக்கு, இயற்கையாயுள்ள மாதவிடாய், கர்ப்பம், பிரசவம், பிள்ளைவளர்த்தல், பாகஞ்செய்தல், புருஷன், மாமன், மாமி, முதலியோரை உபசரித்தல், விருந்தோம்பல், முதலாகிய கஷ்டங்களையும் அனுபவங்களையும் சற்று நினைத்தால், மண்ணும் இரங்கும், மலையும் உருகும். அதைப்பற்றியே பெண்ணென்றால் பேயுமிரங்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மழை, பனி, வெயில், காற்று, முதலியவைகளைத் தன்மேல் தாங்கிக்கொண்டு, குஞ்சுகளைச் சிறகுகளுக்குள் வைத்துக் காக்கும் பக்ஷிபோல், சகல கஷ்ட நிஷ்டூரங்களையும் ஸ்திரீகள் தாங்கிக்கொண்டு, சுகங்களை மட்டும் நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். புருஷர்கள் எவ்வளவு தான் படித்தாலும், ஸ்திரீகளுக்குள்ள அடக்கமும் பொறுமையும் சாந்தமும் உண்மையான விசுவாசமும் புருஷர்களுக்கு வருமா? இறந்துபோன பெண்சாதியின் பிரேதத்தை வெளியிலே கொண்டுபோகிறதற்கு முன்னமே, நாம் வேறே பெண் விசாரித்துப் புநர்விவாகத்திற்கு அடிபோடுகிறோம். புருஷவியோகமான ஸ்திரீகளோ வேறு கலியாணமில்லாமல் ஆயுசுநாளெல்லாம் போக்குகிறார்கள். சில பெண்கள் புருஷனோடு உடன்கட்டையேறவும் சம்மதிக்கிறார்கள். சில பெண்கள் புருஷர்களிருந்

துபோன துக்கத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல், அதியேக்கமாயிருந்து சில நாளைக்குள் இறந்து, புருஷர்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். மேலே நாம் சொல்லியபடி கல்வியில்லாமையாலும், சுபாவ துர்க்குணத்தினாலும், துஷ்ட ஸ்திரீகளும் உலகத்திலிருக்கிறார்க ளென்பது வாஸ்தவமே. ஆயினும், நல்ல ஸ்திரீகளையும் கெட்ட ஸ்திரீகளையும் எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில், நல்ல ஸ்திரீகளுடைய தொகை அதிகமாயிருக்குமென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம்.

அந்நிய புருஷர்களுடைய தந்திரங்களால் ஸ்திரீகள் வியபிசாரிகளாகிறார்க ளென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக "இந்தியன் பீனல்கோட்" டென்கிற ஆக்கினைப் பிரமாணச் சட்டமானது அந்நியஸ்திரீயுடன் சேருகிற புருஷனுக்கு மட்டும் தண்டனை சொல்லி, ஸ்திரீகளுக்குத் தண்டனை சொல்லாமலிருக்கிறது. இது நியாய விரோதமா யிருந்தாலும், சட்ட சாஸ்திரங்களெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்கு அனுகூலமா யிருக்கிறதென்பது கஷ்டமா யிருக்கின்றது.

ஸ்திரீகளுக்கு உள்ள மற்ற கௌரவங்களோடு கூட, அவர்களுடைய தேகசௌந்திரியமும் அவர்களுக்கு விசேஷ யோக்கியதையை யுண்டு பண்ணுகின்றது. மிருகங்களுக்குள் பெண் மிருகங்களும் பெண்பக்ஷிகளும் அழகில்லாமலிருக்க, ஆண்மிருகங்களையும் ஆண்பக்ஷிகளையும், அழகாகப் படைத்த ஸ்வாமி, மனுஷர்களுக்குள் புருஷர்களைப் பார்க்கிலும் பெண்களை அதிக ரூபவதிகளாகப் படைத்திருக்கிறானென்பது கண்ணுள்ளயாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க விஷயமே. ஸ்திரீகள் சுகுமாரதேகமும், மிருதுவாக்கியமும், துர்ப்பலமும், நாணமும், அச்சமும், உடையவர்களானதால், கண்முதலிய மிருதுவான அவயங்களை அதிக ஜாக்கிரதை யுடன் பாதுகாப்பதுபோல, அவர்களிடத்திலும் அதிக கிருபை பாராட்டவேண்டியது புருஷர்கள் மேல் விழுந்தபாரமா யிருக்கின்றது.

உலகத்தில் நடக்கிற சகலசுப சோபனங்களிலும் கலியாணமே சர்வசிலாக்கியம் என்பதை யாவரும் நிராடங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயிரம், பதினாயிரம், லட்சம் பொன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறார்கள், விஸ்தாரமான காணி, பூமி முதலியவைகளைக் கிரயத்துக்கு வாங்குகிறார்கள். அந்தச்செய்கைகளெல

லாம ஒரு சாக்ஷி அலலது இரணடு சாடசிகள முனபாக நடககின றன கலியாணமோவெனறால தெயவசாடசியாகவும-குரு சாக்ஷி யாகவும - சமஸதஜன சாக்ஷியாகவும நடபபதினால - கலியாணம எவவளவோ உதகிரிஷடமெனறு விசிதமாகினறது கலியாண சம பிரமததுககு முககியகாரணமான ஸதிரீயைப பிறபாடு அபபிரிய மாகவும அசிரததையாகவும நடததுவது தாமமா

ஸதிரீயும புருஷனும உடலும உயிருமபோல மாறுதநேசத துடன யெபபொழுதும ஒதது வாழுகிறதெனறு கலியாணகாலத தில பிரமாண பூரவமாக உடமபடிககையும செயதுககொளளுகி றாாகள ஒரு சாக்ஷி அலலது இரணடுசாக்ஷிகள முனபாக நடககி றகிரய விககிரயமுதலிய நிபநதனைகள எவவளவோ ஊாஜிதமாயி ருகக தெயவம அறிய-குருஅறிய சகலஜனஙகளும அறிய வானம பூமிஅறிய ஸதிரீபுருஷாகள செயதுகொணட கலியாண உடமப டிககையை மீறி - கீரியும பாமபுமபோல அவாகள அடிததுககொ ளவதும-புருஷாகள பரஸதிரீகமனம - தாசிகமனம - செயவதும பரமபாதகமலலவா ? ஒரு புணணியவானை ஒரு தாசி விருமபி அவனைத தனவலையில மாடடப பிரயததனம செயதபொழுது அநத மகாபுருஷன அவளைநோககி

"இநதவுடலுள மைமபொறி
யினனுயிராயவு மணனுசெயும்
அநதநனனுளிலென னிலலவட
கனபொடளிததனன பான, பொதுப
பைநதொடியே, யுனைசசோநதிடப
பாரிலெனககுடல வேரிலை,
சிந்தைபுலனகளும வேரிலை,
சீவனுமவேறிலை, செலவையே"

பசசை வளையலகளை யணிநத பொதுமாதே - எனனுடைய உடல-மனம - பஞசேநதிரியஙகள-உயிாமுதலிய யாவையும கலி யாணகாலததில எனனுடைய விளைவிககுக கொடுததுவிடடேன- இபபொழுது உனனைசசேர வேறுதேகமுமிலலை, வேறுமனமுமி லலை-வேறுபுலனகளும உயிருமிலலை-எனறு - வுசனிததநாக நீதி

பெணமானம

நூல - ௧௧-ஆவது - அதிகாரம "புருடபாரியியலபு" ௨௩-வது-பாடலில சொலலபபடுகினறது அநத உததமனைபபோல, காமநிகரகமசெயது-சொநதஸதிரிகளையே சிரேஷடமாக மதிபபவாகளே புருஷசிரோஷடாகள அவாகளே புருஷோததமாகள

சில புருஷாகளுககு தாசிகமனம தணணீாகுடிதத பாடமாயிருககினறது அதில சஙகோசமுமிலலை - அவமானமுமிலலை பொககவாயன பொரியாலலை மெசசிககொளவது போலவும-கோழி பேபபபையை மெசசுவதுபோலவும - ஈககள அசுததஙகளைச சிலாககிபபது போலவும- தாசிகமனஞ செயவதைதத தஙகளுககதும கௌரவமாக எணணுகிறவான சூரியாகளும அநேகா இருககிறாாகள இது பெரிய பதிவிரத துரோகமலலவா

ஒனறும தெரியாத மூடாபமா வாயேனும - அலைதது புருஷனமேல உணமையான விசுவாசமிலலாதவனாயேனும இருககிற பெணசாதி புருஷன எகமேகடு கெடடாலும ஈமகரெனனவெனறு அவிஷயமாயிருபபாள - உததமஸதிரீயோ-எநதத துனபததைசசகிததாலும புருஷனுடைய பாஸதிரீ போகததை மாததிரம ஒருநாளும சகிககமாடடாள உததமஸதிரீயானவள தனககுச சகல பாககியமும கணவனேயெனறு நினைபபதினால - அவவிதமாகவே புருஷனும தனனை நேசிககவேணடுமெனறும புருஷனுடைய தயைககுத தனனைததவிர வேறொருததியும பாகஸதியாயிருககககூடாதெனறும-எணணமுளளவளாயிருபபாள-அனறியும பாஸதிரீசமபநதததால புருஷனுககுணடாகிற சௌககிய நஷடம-ஆயுசு, நஷடம கீாததிநஷடம இகபாநஷடம-பொருளநஷடம - முதலியவைகளையும நினைதது நினைதது மனமவருநதுவாள

புருஷனுடைய தூாமாாககததை வெளியில சொலலாமல அவனையுங கோபியாமல-அலலுமபகலும ஓயாதவிசனமும - துககமும, பொறுமையுஙகொணடு சரியான ஆகாரம நிததிரையிலலாமல மனமபுணணாகி மடிவாளெனபது நிசசயமே சிததிரககாரா சுவரில எழுதும சிததிரஙகளில வநது பாாககுமபடி ஒரு புருஷன பாாககமாடடேன பெணசிததிரமாயிருநதால நீருமபாாககச சமமதிககமாடடேனெனறு உததரமசொனனதாக நீதிநூல-௪௧-ம அதிகாரம, புருடபாரியியலபு, ௨௭, ஆவது பாடலில சொலலபபடுகினறது

பெண்சாதியின் அருமைபெருமை

"ஓவியா நீள் சுவரெழுந்த
மோவியத்தைக் கண்ணுறுவான்
தேவியையா னழைத்திடவாண
சித்திரமே நானபாரேன
பாவையாதம முருவெல்லின்றி
பார்க்கமனம் பொறேனென்றுள்
காவிவிழி மங்கையவள்
கற்பின் வெறபின் வறபுளதாள்"

சித்திரத்திற்கூட பெண்ரூபத்தைப் புருஷர்கள் பார்க்கக் கூடாதென்கிற தீர்க்கவைராக்கியமுள்ள பதிவிரதாசிரோமணிகள் தம்முடைய புருஷர்கள் அந்நியஸ்திரீகளை கூடிச்செய்யும் அக்கிரமங்களை எப்படிச் சகிப்பார்கள் ஆகையால் தாசிகள்முதலிய ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் சொப்பனத்திலும் நினைக்காமலிருப்பது சர்வோத்தமம்

புருஷர்கள் வெளிவியாபாரங்களும் பலவேலைகளுமுள்ளவர்களாகையால் - அவர்களுக்கு யாதொரு விசனம் வந்தாலும் சீக்கிரத்தில் மாறிப்போகும் எப்போதும் மனோவியாபாரமும் - இளகினசித்தமும் - உள்ள ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகிற வியாகுலம் சாமான்யமல்லவோ, அவர்களுடைய மனோவியாதி புருஷனுடைய கிருபையென்கிற ஔஷதப் பிரயோகத்தினால் தீருமே யொழிய வேறொன்றினாலுந் தீராமற்போகாது கர்ப்பம், பிரசவம் - முதலிய பிராணசங்கடமான துன்பங்களில் வருந்துகிற தங்குரியஸ்திரீகளை நாமும் உபத்திரவப்படுத்தாமல் - அவர்களுடைய துக்கம் நம்முடைய துக்கமாகவும் - அவர்களுடைய சந்தோஷம் நம்முடைய சந்தோஷமாகவும், நினைத்து அன்புபாராட்ட வேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருக்கின்றது

சொந்த ஸ்திரீகளை வெறுத்துவிட்டு, பரஸ்திரீ நேசஞ்செய்கிற புருஷர்கள் தங்களுடைய புத்திரிகைகளையும் சகோதரிகளையும், அவர்களுடைய புருஷர்கள் கைவிட்டு, மேற்சொன்ன துர்வியாபாரத்தில் திரிந்தால், தங்களுக்கு எவ்வளவு மனோவியாகுலம் உண்டாகுமோ அதைச்சற்று நினைக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்

இல்லாம், குடும்பம், சமுசாரம், என்று பெருமையாகப்பேசிக்கொள்வதெல்லாம் ஸ்திரீயைப் பற்றியேயொழிய, புருஷனைப் பற்றியல்ல உலகத்தார் கலியாணமில்லாத ஏகாங்கிக்குச் செய்யும் உபகாரத்தைப் பார்க்கிலும் ஒருவன் குடும்பியாயும் சமுசாரியாயுமிருந்து கஷ்டப்பட்டால், அவன் விஷயத்தில் அதிக பச்சாத்தாபமும், இரக்கமும்வைத்து உபகரிக்கிறார்களே, இதுவும் ஸ்திரீகளால்வருகிற நன்மைத்தானே

அகராதி, திவாகரம், நிகண்டு, முதலிய புஸ்தகங்களில் பெண்சாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட பலபெயர்களாலும் அவளுடைய அருமையும் பெருமையும் விளங்குகின்றன வீட்டுக்கு உடையவளானதால், இல், இல்லாள், மனையாள், மனைவி, கிரகிணி யென்றும் புருஷனுக்குப் பிரியமும் நேசமுமுள்ளவ ளானதால் காதலி, பிரியை என்றும், சகல பந்துவர்க்கங்களைப் பார்க்கிலும் புருஷனுக்கு அதிக உரிமையுள்ளவ ளானதால், உரிமை கிழத்தி யென்றும், குடும்பப் பிரதிஷ்டை செய்பவளானதால், குடும்பினியென்றும் குடும்ப பாரங்களை யெல்லாம் வகிப்பவளாதலால் பாரியென்றும் வீட்டுக்கு எஜமானியானதால், தலைவி, நாயகியென்றும், பதிவிரதையானதால், பத்தினியென்றும், இகபரம் இரண்டிலும் புருஷனுக்குத் துணைசெய்பவளானதால், துணைவிவாழ்க்கைத்துணை, யென்றும் பத்தினிக்குப் பலநாமங்கள் உண்டாகின்றன

அப்படியே புருஷனுக்குப் பெண்சாதிமே லிருக்கவேண்டிய அன்பையும், ஆசையையும், நேசத்தையும் காட்டவேண்டியதற்காக அன்பன், ஆர்வலன், உரியோன், காதலன், நேசன், பிரியனென்று புருஷனுக்குப் பலபெயர்கள் உண்டாயிருக்கின்றன, அவ லக்ஷணமே யவதரித்ததுபோ லிருக்கிறவர்களுக்கு அழகமமை, யென்றும், அதர்மத்துக்கு ஆலயமானவனுக்குத் தாமராயனென்றும், பெயர் கொடுத்ததுபோல, பிரியமென்கிற பிரசக்தியே யில்லாத ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு மேற்கண்ட பெயர்கள் பொருந்துமா? புருஷபாரியா என்கிற அபிமான மில்லாதவர்களுக்குப் பிரியன், பிரியையென்கிற பெயரைமாற்றி, அப்பிரியன் அப்பிரியை யென்கிற பெயர்களைக் கொடுப்பது உசிதமாயிருக்கின்றது

ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக இராஜா, மந்திரி, முதலானவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்த விஷயங்

தவிர மறற விஷயஙகளிலெலலாம இராஜா, மநதிரி முதலான அதிகாரிகளும மறறஜனஙகளும ஸமானஸதாகள தாமே அபபடியே குடுமப நனமைககாகப புருஷனுககு எஜமானபபடடங கொடுககபபடடிருபபதினால, அநத விஷயநதவிர மறற விஷயஙகளிலெலலாம புருஷனும பெணசாதியும சமானஸதாகளா யிருககிறாகள நாடடகததில இராஜாவைபபோலப படடநதரிததுக கொணடவனுடைய அதிகாரம வேறெஙகேயாவது செலலுமா? அவனுடைய படடம வைபததியககாரப படடநதானே, தேச நனமைககாக இராஜாதிகாரம பெறறுககொணடவனதேசநனமையில தவிர வேறு தூரவிஷயஙகளில அவனுடைய அதிகாரததை எபபடிச செலுததககூடாதோ, அபபடியே குடுமப நனமைககாக நாயகப படடந தரிததுககொணட கணவன குடுமபினிககுக கொடுமை செயவதில முறறும அதிகாரியாயிருககினறான

ஸதிரீகளைப பிரீதியாக ஆதரணை செயயவேணடியதுபுருஷாகளுககு எபபடிககடமையோ, அபபடியே ஸதிரீகளுககு நலல புததி கறபிககவேணடியதும புருஷாகளுடைய முககிய கடமையா யிருககினறது இநதத தேசததில அதிபாலியததில பெணகளுககுக கலியாணமாயப புருஷாகளுடைய வீடடிறகு வருகிறபடியால, அவாகளுககு ஹிதோபதேசஞசெயது திருததுவதுபுருஷாகளுககுப பிரயாசமாயிராது ஆனை, குதிரை, மாடு, முதலிய மிருகஙகளையும மனுஷன திருததித தனனுடைய இஷடபபடி நடககக கறபிககிறானே; சூகஷமபுததியும ஞானமுமுளள ஸதிரீகள விஷயததில புருஷன கொஞசம சிரமம எடுததுககொணடால, அவாகளைத திருததுவது அதிக சுலபமே

முககியமாகப புருஷாகள தாஙகளும சனமாாககததில நடநது ஸதிரீகளுககும நலலவழி காடடவேணடும குரு ஒரு குறறஞ செயதால, சீஷாகள ஒனபது குறறஞசெயயத துணிவது போல வயதில மூததவாகளும, படிததவாகளுமான புருஷாகள துாமாாககஞசெயதால, ஒனறுநதெரியாத சிறுபிராயமுளள ஸதிரீகளும அநதபபடியே நடகக ஆரமபிபபாாகள அலலவா

வீடடுக்குவெளியில அநநியா முனபாக ஒருவரும தஙகளுடைய தூாககுணஙகளைக காடடுகிறதிலலை வெளியில தஙகளுககு மேறபடடவாகளும சமானமானவாகளும அநேக ரிருபபதினால,

தேகத்தைச் சட்டை, போர்வை முதலானவைகளால் மூடிக்கொண்டு, புறத்தில் சஞ்சரிப்பதுபோலத் தாங்களுடைய சுபாவ குணங்களை மறைத்துக்கொண்டு, கோபமின்மை, இன்சொல் முகமலர்ச்சி, அடக்கம், முதலிய தாமவேஷந் தரித்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள் வீட்டில் வந்த உடனே புருஷர்கள் தேகத்தின் வெளிவேஷத்தைக் களைந்து போடுவதுபோல உள்வேஷத்தையுங் கலைத்துத் தங்களுடைய யதார்த்த சொரூபத்தை ஏழைப்பெண்சாதியிடத்திலும், பிள்ளைகளிடத்திலும் காட்ட ஆரம்பிக்கிறபடியால், புருஷர்களுடைய தூர்க்குணங்கள் பெண்சாதிபிள்ளைகளையுஞ் சேருகின்றனவே "யதாராஜா ததாப்பிரஜா" ராஜா எப்படியோ அப்படியே குடிகளும் என்பதுபோல், பெரும்பாலும் புருஷன், மாமன், மாமி, எப்படியோ அப்படியே பெண்சாதியும் பரிணமிக்கிறாளென்பது நம்மெல்லோருக்கும் சகஜமாயும், அநுபோகசித்தமாயு மிருக்கின்றது

பக்ஷி ஆகாசமெல்லாம் பறந்துதிரிந்தாலும் கடைசியில் கூடுகளிலும், மரம், செடிகளிலும் வந்துசேர்ந்து ஆறுதல் அடைவதுபோல், புருஷர்கள் வெளியில் படுகிற கஷ்டங்கள் சிரமங்களெல்லாம் வீடுகளில் பெண்சாதிகளால் நிவர்த்தியாகி அவர்களால் சுகமடையவேண்டியவர்களாதலால், பெண்சாதிமார்களை, அதற்குப் பாத்திரர்களாகவும், விவேகிகளாகவும், புண்ணியவதிகளாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டியது புருஷர்களுடைய சொந்தப்பிரயோஜனமாகவும் அப்படிச் செய்துகொள்ளாம லிருப்பது தங்களுடைய ஸ்வயங்கிருத அபராதமாகவு மிருக்கின்றன

புருஷர்கள் ஸ்திரீகளுக்கு எப்போதுங் கொடுமைசெய்வதனால் நல்ல ஸ்திரீகள்கூட மனம்வெறுத்துக் கெட்டுப்போவதற்கு இடமுண்டாகிறது நம்மை நேசிப்பவர்களை நேசிக்கிறதும், விரோதிப்பவர்களைவிரோதிக்கிறதும், மனுஷசுபாவமாயிருக்கிறது புருஷர்களுக்கு ஸ்திரீகளிடத்தில் பிரியமில்லாவிட்டால், ஸ்திரீகளுக்குமட்டும் புருஷர்கள்மேல் எப்படிப்பிரீதியுண்டாகும்? நிரபராதிகளான ஸ்திரீகளை நிஷ்காரணமாய் துஷ்டையென்றும் விபசாரியென்றும், நாயே, பேயே, யென்றும் புருஷர்கள் தூஷிப்பதனால், "பிராமணோ உனவாக்குப் பலித்தது" என்பதுபோல, புருஷர்களுடைய வாக்குப்பலித்தது நல்லஸ்திரீகளும் துஷ்டைகளாய் விடுகிறார்கள்

ஸதிரீகளைப புருஷாகள கைதீணடி அடிபபது மகாகொடிய வழககமாயிருககினறது அணுவைமலை எதிாததது போலவும, எலி யைப புலி எதிாததது போலவும், துாபபலமுளள ஸதிரீகளைப புருஷாகள திட்டியடிபபதனல புருஷாகளுககே அவமானமலலா மல, மறறைபபடியலலவே, சணடைககுபபோயத திருமபின சிப பாயகளில ஒருவன எதிரியினுடைய காலைததான-வெட்டினதாக வீரமபேசிக கொணடானும அதைககேட்ட புததிமானெருவன எதிரியினுடைய தலையைவெட்டுவதலலவோ வீரம காலைவெட்ட வேணடியதெனன வெனறுகேட்க அதறகு மேறபடி சிபபாய நானெனன செயவேன? எதிரியின தலையை வேஙெருவனமுதல நாளே வெட்டிககொணடு போயவிட்டான - நான மறுநாள காலை வெட்டினேனெனறு சொனனனும பிரேதததுடனே சணடை செயத மேறபடி சுததவீரனபோலவும - செததபமபைத துணி நது பிடிககும தைரியசாலிகள போலவும - ஸதிரீகளைப புருஷா கள திட்டியடிததுச செயகிறவாதமெலலாம அபவாதமே அத னுலுணடாகிற ஜயமெலலாம அபஜயமே கீாததியெலலாம அப கீாததியே

பக்ஷிகள மிருகஙகளகூடப பெணணுககாக - ஆணும ஆணு ம அடிததுககொளளுகிறதேயலலாது பெணணையடிதது உபததிர வஞசெயகிற ஆண பக்ஷியையாவது, மிருகததையாவது நாம க ணடதுமிலலை, உணடெனக கேட்டதுமிலலை ஸதிரீகளையடிககிற புருஷாகள பக்ஷிமிருகஙகளையாவது குருவாக வைததுககொணடு அவைகளிடததில ஞானெபதேசம பெறறுககொளள வேணடிய துசிரமம "ஏழையைககணடாலமோழைபுமபாயும" எனபதுபோ ல, ஸதிரீகளிடததில கையினபலததைக காட்டுகிறது மலலாமல, அவாகளிடததில தஙகளுடைய சவிசசாதுரியததைக காட்டுகிற மஹாவிதது வானகளும அநேகா உணடு ஸதிரீகளெலலாம கெட் டவாகளெனறும, நமனவடிவமெனறும அவாகளை நமபககூடா தெனறும, வாயகூசாமல சமஸகிருதததிலும, தமிழிலும அநேக விதவானகள பாடியிருககிறாாகள

ஊமையனிடததில உளறுவாயன தாககததுககு ஆரமபிதத துபோலவும, செவிடனிடததில தெரிநதினபபாட்டுககாரன சஙகீத சாமாததியததைக காட்டுவதுபோலவும், கவியெனகிற நாமதேய

ததைக கனவிலுஙகேடடறியாதஸ்திரீகளைத தூஷிததுககவிபாடுவ திஞல எனனபிரயோஜனமை? சகவாசதோஷததிஞலோ அலலது வேறெனனகாரணததிஞலோ, சாரதாமூடமாகிய ஔவை கூடப பெணணெனகிற மானமிலலாமல, "ஐதையலசொறகேளேல" பெணவாாததைதையைககேளாதே எனறு ஆததிசூடியிலசொலலியிருக கிறுள பெணகளநலல புததிசொலலுகிற படசததில அதைககே டடால பாதகமெனன? பெணகள படிததால ஔவையையபோல விவேகிகளாவாா ளெனபதற்கு ஔவையே சாக்ஷியலலவா ஔவையினுடைய நீதிநூலகளைப படிததுபபயன அடையாத புருஷாகளுணடா? இலலையே, ஆகையால, இநத விஷயததில ஔவைசொலவதுஅநுசிததமானதால,பெணவாாததைதையைகேளாதே யெனனும ஔவையின வாககியததை ஔவைககே உபயோக பபடுததி, இநத விஷயததில அவளசொலலும வாாததைதையைததள ளி, பெணகள சமயததில நலல புததிசொனனுல கேடபோமாக.

இநததேசததாா ஸதிரீகளை மானமாகவும, விசுவாசமாகவு ம நடததவேணடு மெனபதறகு வேறெருரு முககியகாரணமு மிரு ககினறது யூரோபமுதலான தேசஙகளில புருஷவியோகமாகிற ஸதிரீகளுககுப புநாவிவாகஞ்செயய விதியிருபபதுபோல இநத தேசததில இலலாமை யினுலும, அதிபாலலியததில கலியா ணஞசெயகிற வழககமிருபபதினுலும, எணணிககையிலலாத ஸ திரீகா பாலவிதாநதுகளாயபபோய, அனன வஸதிரததிறகு மாாக கமிலலாமல, நிராதாரவாயக கஷடபபடுமபடி சமபவிககினறது ஆகையால, புருஷ உளள வரையில ஸதிரீயை அனபாக ஆதரிககவேணடியதும தனககுப பிறகாலம, அவளும அவளு டைய பிளளைகளும தெருவில அலையாதபடி சீவனததுககுத தகு நதமாாககம செயயவேணடியதும புருஷனுடைய பிரதான கட மையா யிருககினறது

புருஷனுககுப பாதியுடலாயும, துணைவியாயும, கிரக நாயகி யாயும, அவனுடைய பிளளைகளுககு மாதாவாயும, குலவிளகக யும, புருஷனுககுப புததிரசநதானமும, பெயரும, பிரலாபமும, கொடுபபவளாயும, இகபரசாதகியாயு மிருககிற பதநியைப புருஷ ன எவவளவு கனமபணணுகிருனே அவவளவு புருஷனுககு

மகணணியம அவளை எவவளவு தாழததுகிருனே அவவளவு தனனையுந தாழததிககொணடதறகுச சமானம

. கடவுள ஒருவாமடடும மாசறறவரோதவிர மனுஷராகிய நா மெலலாரும பாபாததுமாககளா யிருககிருேம, நாம ஒருவா மற றொருவருடைய குறறஙகளைப பொறுககாவிடடால நமமுடைய குறறஙகளைக கடவுள எபபடிப பொறுபபார? ஸதிரீகளதெரிநதும, தெரியாமலும, யாதொரு பிழைசெயதாலும அதைபபுருஷாகள பொருததுககொணடு சாநதமாகவும நயமாகவும ஸதிரீகளுககுப புததிசொலலித திருததவேணடுமே தவிரக கோபஙகொணடு கொடுமைசெயயககூடாது கோபமவநதபோது மூககைபருதது விடடு சநதோஷமவநதபோது அறுநதமூககை ஒடடிககொளளச சொனனுல ஒடடுமா

கடவுள அவருடைய அடியாாசபையை நேசிபபது போலவும, ஒவவொருவனும தனனைததான நேசிபபதுபோலவும, தனனுடைய பததினியை நேசிககவேணடுமெனறும, ஒருவனும தனனுடைய பததினியிடததில விரோதமாயிருககக கூடாதெனறும வேதம விதிககினறது தனனுடைய பததினியைப பிரியமாக நேசிபபதாகக கலியாணகாலததில புருஷன முநதிவாககுக கததரு செயகிறபடியால அநத வாககை நிறைவேறற வேணடியது அவனுடைய முநதின கடமையா யிருககினறது ஒருவன கலியாணம செயதுகொளளுவதும செயதுகொளளாம லிருபபதும அவனுடைய இஷடமேயனறிக கலியாணஞ செயதுகொளவது அகததியம அலல கலியாணஞசெயது கொளளாமலிருபபது தோஷமுமலல ஆனுல கலியாணம செயதுகொணடவன ஷை வேதவாககியஙகளினபடி பெணசாதியைப பிரியமாக நேசிககப பாததியப படடிருககிருன தனனைததான நேசிபபதுபோலத தனனுடைய பததினியை நேசிககிறவன பததினிககு ஹிதமானகாரியம எதுவோ அதைமடடும செயவான அவளுககு அஹிதமான காரியஙகளை ஒருனுளும செயயமாடடான தான எபபடி சுயகாரிய துரநதரனு யிருககிருனே அபபடியே பெணசாதியினுடைய காரியஙகளிலும ஸாவஜாககிரதை யுளளவனுயிருபபான ஒருவன தன பெணசாதியை எவவளவு பிரியமாக நேசிககிருனே அவவளவு

பிரியமாகப பெணசாதியும புருஷனை நேசிபபாளாகையால பெ
ணசாதியை நேசிககிற புருஷன தனனைததானே நேசிககிறவனு
யிருககிறுன இபபடியாக ஒருவரையொருவா பிரியமாக நேசிக
கிற புருஷனும பெணசாதியும மகாபாககிய சாலிகளா யிருககிருா
கள அவாகளுககு ஒருதுககம நேரிடடாலும அநதக துககததை
இருவரும சமபாகமாகத தாஙகிககொளளவதினுல அநதத துககததி
னுடைய பாரமகுறைநது போகினறது அவாகளில ஒவவொருவ
ருககும உணடாகிற சநதோஷததை இருவரும சமமாக அநுப
விபபதால அவாகளுடைய சநதோஷம இரடடிபபோகினறது
துககரூபமாகிய இநதப பிரபஞசததில பல ஆபததுகளும கவலை
களும துனபஙகளும நேரிடுகிறபடியால அநதச சமயததில நமக
குத திடஞசொலலித தேறறவும சநதோஷகாலததில கூட இருந
து சுகிககவும பெணசாதியைபபோல நமககு உறற துணையாா
இருககிருா? ஸதிரீயும, புருஷனும ஒருவரை யொருவா எவவ
ளவு நேசிககிருாகளோ அவவளவு பிறராலும அவாகள மதிககப
படுவாாகள அவாகள ஒருவரை ஒருவா நேசியாவிடடால அவா
களை பிறகுமதியாாகள அவாகளுடைய பிளளைகளும அவாகளை
மதியாமலும அவாகளுடையசொறபடி நடவாமலும கனனாசுநா
டுபோற கெடடுபபோவாாகளெனபது சநதேகமா

ஒருநாளலல, இரணடுநாளலல, அநேகவருஷகாலம ஸதிரீயும
புருஷனும கூடிவாழநது வமசவிாததியும குடுமபப பிரதிஷடை
யும செயயவேணடியவாகளானதால, அவாகள தரிததிராகளா
யிருநதாலும அவாகள மனமொததுககலநது வாழவதே பெரிய
பாககியம, அநதபபாககியமிலலாவிடடால மறறவகைப பாககிய
மெலலாம அபாக்கியம ஆகையால உடலும உயிரும போலவும,
நகமும சதையுமபோலவும, மணியும ஒளியுமபோலவும, பூவும
வாசவுமபோலவும, கருமபும ரசமுமபோலவும ஸதிரீபுருஷாகள
அநநியோநநியமாயக கூடிவாழககடவாாகள அபபடி வாழநதால
இகபரசுகஙகளை அடைவாாகளெனபது நிசசயமே

புருஷாகள் ததமககுரிய பலதொழிலகளைக கறறுககொ
ணடு சீரபபிரயாசபபடடு பெண்சாதி பிள்ளைகள முதலிய குடும
பவிசிஷடததையும தகுந்தபடி சமாக்ஷணைசெயயக கடமைபபட

டிருக்கிறார்கள். நாம் மேற்சொல்லியபடி இந்ததேசத்தில் அனேகஜாதியார்களுக்குள் விதந்துக்களுக்கு மறுவிவாஹஞ்செய்கிற வழக்கமில்லாதபடியால், புருஷர்கள் தாங்கள் சம்பாதிக்கிறபொருள்களை டம்பம், காமம், குடி, சூது முதலிய துர்விஷயங்களில் வீணே செலவழிக்காமல் ஸ்திரீகளுக்குப் பொருள் சேர்த்து வைக்கவேண்டியது அகத்தியமாயிருக்கின்றது. அப்படிச் செய்வது சாஸ்திரசம்மதமாயிருக்கின்றது. எப்படியென்றால் ஒரு ஸ்திரீக்கு அவளுடைய தாய், தந்தை, புருஷன் முதலியவர்களால் கொடுக்கப்போகிற தனமே "ஸ்திரீதனம்" அல்லது 'சௌதாயகம்" என்றும் அந்தச்சொத்துக்கு அவளேபூரண சுதந்தரியென்றும் பிரமாதான குடும்ப நிர்ப்பந்தங்களை நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டுப் பெண்சாதியினுடைய ஸ்திரீதனத்தைப் புருஷன் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறபக்ஷத்தில் பிறபாடு முதலும் வட்டியுமாகப் பெண்சாதிக்கு அவன் உத்தரிக்கக்கடவானென்றும் மிதாக்ஷரம், ஸ்மிருதிசந்திரிகை, சரஸ்வதிவிலாஸம், வியவகாரமயூகம் முதலிய தர்மசாஸ்திர புஸ்தகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்திரீகளுக்குப் பிற்காலத்தில் உதவும்படிக்குப் பிரத்தியேகமாகப் பொருள் வைக்கவேண்டியது அகத்தியமென்பதற்கு மேற்கண்ட சாஸ்திரங்களைத்தவிர வேறேசாக்ஷியும் வேண்டுமோ? அந்த சாஸ்திர விதியைச் சாவசாதாரணமாக இந்ததேசத்தார் அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவராமலிருப்பது ஸ்திரீகளுடைய தௌர்பாக்கியமாயிருக்கின்றது.

யூரோப்பியர்களும் மகம்மதுமதஸ்தர்களும் கலியாணகாலத்திலாவது அதற்கு முன்னாவது பின்னாவது ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றித் தப்பாமல் வியவஸ்தை செய்துகொள்ளுகிறார்கள். விதந்துக்களுக்கு மறுவிவாகஞ்செய்கிற சம்பிரதாயமுள்ள யூரோப்பியர்களும் மகம்மது மதஸ்தர்களுமே ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி ஏற்பாடுசெய்துகொள்ளுவார்களானால் ஸ்திரீகளுக்கு மறுவிவாகஞ்செய்கிற சம்பிரதாயமில்லாத இந்ததேசத்துப் பிராமணர்கள், வேளாளர்கள், முதலிகள், செட்டிகள்முதலானவர்கள் ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி நிபந்தனைசெய்து கொள்ளவேண்டியது எவ்வளவு அகத்தியமென்பதை நாம்சொல்லவும் வேண்டுமா? [illegible] பிறபாடு நடக்கவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் முன்னமே சீர்படுக்கொள்ளுகிறார்கள். நிலம், மனைமுதலியவைகளை வாங்குகிற

யாதொரு பிறபாடு எநதககாலததிலும ஆக்ஷேபம உணடாகாதபடி திருந்த சாஸனஙகளையும, பட்டையஙகளையும பெறறுககொளளு கிறாகள அவாகள மறறான இறஙகிறவாகளாயிருநதாலும, சநதி ரசூரியாகளும, கலலுமகாவேரியும, புலலும பூமியும உளளவரை யில சொததுகளை அநுபவிககிறதெனறு சஙகேதஞ செயதுகொ ளளுகிறாகள, அநேக வருஷஙகளுககுப பிறபாடு உபயோகமாக வேணடிய பொருளகளை முனனமே சேகரஞ செயதுவைததுக கொளளுகிறாகள

கலியாணததுககு வெகுகாலததுககு முனனமே இனனின மாபபிளளை இனனின பெணணெனறு நிசசிதாாததஞ செயது கொளளுகிறாகள வியாதியிலலாமல திடகாததிராகாயிருககிற வாகளும தஙகளுககு பிறகாலம தஙகளுடைய தனஙகளுக கு இனனாபாததியஸதாகள எனபதையும, தஙகளுடைய காமங களும, தாமஙகளும நடககவேணடிய கிரமததையும விகிதரூபமா கப பதிநதுவைததுககொளளுகிறாகள இவவணணமாகபபினபு நடககவேணடிய விஷயஙகளெலலாம முனனமே ஆலோசிதது நிசசயஞசெயதுக கொளளுகிறவாகள தஙகளுடையபததினிகளை மடடும நினைககிறதிலலை பததினி ஜீவவதியா யிருககுமபொழுது புருஷன யாதொரு வியவஸதையும செயயாமல இறநதுபோனால அவள எனனசெயவாள ? எஙகேபோவாள ? எபபடி ஜீவிபபாள ? அநேக இடஙகளில இறநதுபோன தனவானகளுடைய ஆஸதிக ளை அவாகளுடைய தாயாதி முதலானவாகள கடடிககொணடு அநதததனவானகளுடைய பததினிகளை அநதரததிலவிடுவதை நா மபாாககவிலலையா? கதாசிதது, புததிராகளும, சகோதராகளும, தாயாதிகளும இலலாமல இறநதுபோகிறவனுடைய சொததுககு மடடும பததினிபாததியஸதியாகிறாள அபபடியிலலாமல அபாத தியஸதியாயபபோகிறவளுடைய கதி அதோகதிதானே பெறறதா யககுச சோறுபோடாத பிளளைகளும அநேகா இருககிறாகளே பிளளைகளுடைய நிலைவரமே இபபடியிருககுமபொழுது தாயாதி களுடைய தனமையைச சொலலவும வேணடுமா?

பாகமபிரியாமல ஏகயோகக்ஷேமமாயிருககிற சகோதராக ளில ஒருவன இறநதுபோகிறபக்ஷததில அவனுடைய பாரியையா னவள் கொழுநதனமாாகளிடததிலும அவாகளுடைய பததினிக

ளிடத்திலும் அன்னவஸ்திரத்துக்காகக் கையேந்திக்கொண்டு அவ
ர்கள்செய்கிற சகலகொடுமைகளையும் ஸஹிக்கும்படி சம்பவிக்கு
மபடி சம்பவிக்கின்றது அவள் அந்தக் கொடுமைகளைச் சகிக்க
மாட்டாமல் கொழுந்தனமேல் ஜீவனாம்சவியாஜ்ஜியம் தொடர்ந்
தால் அவள் வியபிசாரியென்றும், தான்விபகதனென்றும், சொத்
துகள் தன்ஸ்வார்ஜிதமென்றும் கொழுந்தனார்வா பத்தமான ஸா
க்ஷிகளைப்பேசி அவளுடைய ஜீவனாம்சத்தைக்கெடுக்க முயற
சி செய்கிறான் அவளப்பிரதப பிரயத்தினஞ்செய்து ஜயபத்திரி
கை பெற்றுக்கொண்டாலும் அது நிறைவேறாதபடி கொழுந்தன
செய்கிற தந்திரங்கள் அநந்தமே நாமகியாயாதிபதியாகையால
நாம சொலவது உண்மையென்பதற்கு நாமே சாக்ஷியாயிருக்கி
றோம்,புருஷனையிழந்து நிர்க்கதியாய்ப்போன ஸ்திரீசகோதரர்கள்
வீட்டுக்குப்போனால் அங்கே அண்ணியார் செய்கிறகொடுமை எண்
ணிமுடியாது நாத்தனாரைக்கண்டால் நாய்போலவிழுகிற அண்ணி
யார்கள் அநேகரிருக்கிறார்கள் "பிக்ஷைபோட்டது போதும் நா
யைப்பிடித்துக்கட்டு" என்பதுபோல அண்ணியாரிடத்தில அரா
நாழிகையிருப்பதைப்பார்க்கிலும மண்ணையள்ளி வாயிலேபோட்
டுக் கொள்ளலாமே இப்படியாக அண்டயிடமில்லாமல அகதியா
யப்போகிற ஸ்திரீ என்னசெய்வாள்? அவள்வேலைசெய்யத் தெரிந்
தவளாயிருந்தால் கைப்பாடு பட்டாயினும் பிழைப்பாள் மரியா
தையுள்ள குடும்பத்தைச் சேர்ந்தஸ்திரீகள் என்னசெய்வார்கள்?
பல்லக்கேறித்திரிந்தவர்கள் பாடுபட அறிவார்களா? பூமுடித்ததலை
புல்லெடுக்க அறியுமா? தங்கவளையிட்டகை சாணந்தட்ட அறியு
மா? தண்டையிட்டகால சகதிமிதிக்க அறியுமா? உசிதமானவலக
கை உலக்கைபிடிக்க அறியுமா? இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்குச
சிறுபிள்ளைகளும இருந்துவிட்டால அவர்களுடைய கஷ்டத்துக்கு
மட்டும பிரமாணமுண்டா? விதந்துகளில அனேகர் கெட்டுப்போ
வதற்குத் தரித்திரமே முக்கியகாரணமாயிருப்பதால புருஷர்கள்
எப்படியாவது பிரயாசப்பட்டு தங்களுடைய பத்தினிகளுக்குப
பிரத்தியேகமாகப் பொருள்வைக்கவேண்டும - அப்படிச்செய்வது
நாமமுன்னமே விவரித்தபடி சாஸ்திரசம்மதமாயிருக்கின்றது புரு
ஷனமுன்னே யிறந்தால பெண்சாதிக்கும பெண்சாதி முன்னே
யிறந்தால புருஷனுக்கும அந்தச் சௌதாயகம உபயோகமா
குமே

இந்தத்தேசத்தில் விதந்துக்களுடைய ஸ்திதி அதி நிர்ப்பாக்கியமாயும் இரக்கத்துக்குரியதாயும் இருக்கின்றது - விதவையென்கிறபதமே தூஷியமா யிருக்கின்றது ஒருவனைப்பார்த்து மற்றொருவன் "விதவா" என்று சொன்னால் அவனுக்கு ரௌத்திராகாரமாயக் கோபம் ஜனிக்கின்றது ஒருவிதவையைப்பார்த்து "விதவை" என்று சொன்னால் அவளுக்கும் மனஸ்தாபமுண்டாகின்றது - அவள் புருஷனோடுகூடச் சகல சுகங்களையும் இழந்துபோகிறாள் சிவப்புச்சேலை வெள்ளைச் சேலையாகவும் இருகால போஜனம் ஒருகால போஜனமாயும், மயிர்த்தலை மொட்டைத் தலையாயும், சுகமெல்லாந் துக்கமாயும் மாறுகின்றன- அவளுக்கு நகையுமில்லை - தொகையுமில்லை - வகையுமில்லை - அவளுக்கு அலங்காரமில்லை - ஆதிக்க மில்லை யாதொன்று மில்லை "கூலியில்லாவிட்டாலும் வேலைக்குக் குறைவில்லை" என்பதுபோல வீட்டிலுள்ள கஷ்டமான வேலைகளுக்கெல்லாம் அவளே உத்திரவாதியாகிறாள் - கலியாணக்காரர்கள் அவளைக் கண்ணால் பார்க்கக்கூடாதாம் அவள் சந்தோஷங்களுக்கெல்லாம் தள்ளுபடியாகிறாள் துக்கங்களுக்கெல்லாம் சொந்தக்காரியாகிறாள் - தூக்குரிக்கெல்லாம் முறகுறியென்று அவளைவீணே தூஷிப்பார்கள் - ஒருவன்வெளியே போகும்பொழுது விதவை எதிரேவந்தால் துர்நிமித்தமென்று நிர்நிமித்தமாக அவளைக்கோபிக்கிறான் "கைம்பெண்டாட்டியே கழிபட்டஜன்மம்" என்று அவளையாரும் அநியாயமாக இகழுகிறார்கள் "ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோயிலாண்டி" என்பதுபோலச் சகலப் பிரதிகூலங்களுக்கும் அவளே காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள் - குதிரை தூக்குப் போட்டது மல்லாமல் மேலேயேயும் மிதித்ததுபோல கணவனையிழந்து கதியற்று நிற்கிற விதந்துவைச் சகலரும் கூடித் துன்பப்படுத்துவது நாமமல்லவே-பர்த்தா இருக்கமாட்டாமல் பரலோகம் போனால் அதற்குப் பத்தினி என்னசெய்வாள்? ஆகையால் விதந்துக்களைக் கண்ணியமாக நடத்துகிறவர்களே புண்ணிய புருஷர்கள்

ஸ்திரீகள் பட்சத்தில் எழுதத்தொடங்கிய நாம் இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்களைப்பற்றி எழுதாமல் விட்டுவிட்டோமானால் இந்த வசன காவியம் குறை யுள்ளதாயிருக்குமாகையால் அந்தவிஷயங்களையும் எடுத்துரைக்க அபேட்சிக்கின்றோம்

பிராமணர்களுக்குள் பெண்வீட்டுக் காரர்கள் புருஷன் வீட்டுக்காரர்களிடத்தில் பெண்ணுக்கு கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுப்பது பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கின்றது இது துர்வழக்கமாயும் அசாஸ்திரீயமாயுமிருக்கின்றது எட்டுவகைக் கலியாணங்களில், பிராம்மியம், தெய்வம், ஆரிஷம், பிராஜாபாத்தியம் என்கிற நான்குவகைக் கலியாணங்கள் மட்டும் சாஸ்திரப்படி பிராமணர்களுக்குரியவைகளாயும் மற்ற நான்கு வகைக்கலியாணங்களும் மற்ற வர்ணத்தார்களுக்கு உரியவைகளாயும் இருக்கின்றன புருஷனிடத்தில் யாதொருபொருளும் வாங்காமல் அக்கினி சாக்ஷியாக அவனுக்குக் கன்னிகையைக்கொடுப்பதே பிராமணர்களுக்குரிய ஷை நான்குவகை விவாகங்களின் தாற்பரியமென்று தர்ம சாஸ்திரம் விதிக்கின்றது பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுப்பது ஆசுர விவாகமாயும் அதுசாஸ்திரப்படி வைசியர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் மட்டும் உரியதாயும் இருக்கின்றது வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் ஆசுரவிவாகம் அக்கிரமமென்று தள்ளிப் பிராம்மிய விவாகம் செய்கிறார்கள் அப்படியிருக்கப்பிராமணர்கள் தங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாத ஆசுரவிவாகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு புருஷன் இனத்தாரிடத்தில் கன்னிசுல்கம் வாங்குவது சுத்த அக்கிரமமாயும் சாஸ்திரவிரோதமாயுமிருக்கின்றது பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிறவர்களும் கலியாண காலங்களில் கன்னிகாதானத்துக்கு உரிய மந்திரங்களையும் அநுஷ்டானங்களையும் அநுசரிக்கிறார்கள் இது பிரத்தியக்ஷமான மோசமல்லவா? மாம்ஸவிக்கிரயஞ் செய்கிற துர்வழக்கத்தினால் பலதீங்குகள் விளைகின்றன பெண்வீட்டுக்காரர்கள் தங்களுக்கு அதிகப்பணம் வருகிற வழியைப் பார்க்கிறார்களே தவிரப் பெண்ணினுடைய க்ஷேமலாபத்தை எவ்வளவும் யோசிக்கிறதில்லை பரிதானம்வாங்குகிற நியாயாதிபதிகள் யுக்தாயுக்தங்களையும், கிரமாக்கிரமங்களையும் பாராமல் உபயக்ஷிக்காரர்களில் எவன் அதிகப் பொருள் கொடுக்கிறானோ அவன்பக்ஷமாய்த் தீர்மானம் செய்வதுபோலவும், ஒரு சொத்தைத் ஏலங்கூறுகிறவன் யார் அதிகக் கிரயம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக்கிரயம் செய்வதுபோலவும் மாம்சவிக்கிரயம் செய்கிறவர்கள் கொள்ளுகிறவனுடைய யோக்கியதையையாவது வயதையாவது அந்தஸ்தையாவது யோசியாமல் எவன் அதிகத்தொகை கொடுக்கிறானோ அவனுக்கே பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவன் யௌவன புருஷனாயும் குலத்திலும் குணங்களிலும் சிறந்தவனாயு மிருந்தாலும் அவனைப்பார்க்கிலும் ஒரு விருத்தாப்பியன் அதிகப்பணம் கொடுக்கிற பக்ஷத்

இல அவன் அயோககியனுயும ரோகஸதனுயும இருநதாலும அ னுககே பெணணைக கொடுககிறுாகள ௪-௫-௬ வயதுளள பெண ணை அவனுககுத தகபபனுயும பாடடனுயும, சிலவிசை முபபாட டனுயும இருககததகக பிராயமுளள ஒருகிழவனுககுக கொடுககி றுாகள அதிகவயதுளளவாகளும அயோககியாகளுமே அதிகபப ணம கொடுககச சமமதிககிறபடியால அவாகளுககே சிறுபிராய முளள பெணகள கிடைககிறுாகள அககாரணததைபபறறியே "அமமாள தெருளுவதறகுமுன ஐயா உருளுவாா" எனகிற உலகவாககிய முணடாயிருககினறது பிராமணாகளில பெண கள ருதுவாகிற தறகுமுன அவாகளுககு விவாகம செயயபவே ணடுமெனறும விவாகம செயவதறகுமுன ருதுவாகிற ஸதிரீ ஜா திபபிரஷடையெனறும தாமசாஸதிரததில சொலலபபடடிருகக ச சிலா அநதச சாஸதிரததைக கடடித தூரததில எறிநதுவிடடு அதிக வயதுளள பெணகளுககு அதிகபபணம வாஙகுதறகாக, ௧௪-௧௫-வயதுவரையில கலியாணம இலலாமல பெணகளை வைத துககொணடு அவாகளுடைய வயதையும குறைததுச சொலலிக கொணடு பெணகளை ஏலஙகூறிககொணடிருபபதுமனறி பெ ணகள ருதுவாகாதபடி அகாறிகளைககுறிதது அவாகளைச சகல அசௌககியஙகளுககும உடபடுததுகிறுாகள அவாகள தாம ப ணததுககாகக காததிருககிறுாகள ருதுகாலமும அவாகளுககாக க காததிருககுமா? காததிராதாகையால அநேக சமயஙகளில பெணகள கலியாணததிறகுமுன ருதுவாய விடுவாாகள அநத வெடகககேடு வெளியாகாதபடி பகிஷடையான பெணணை அப புறபபடுததாமல வீடடடினேவைததுககொணடு தஙகளுடையவா ளுசாரததைக கொடுககிறுாகள அநேகா சீககிரததில பெண ணைக்கொடுததுப பணமவாஙகுவதறகாக அபபாலலியததில பெ ணகளுககுக கலியாணம செயகிறுாகள - புருஷன எபபடிபபடட வனெனறு பாராமலும, அவனிடததில பெணகள க்ஷேமமாயிருக குமோ அலலதுவருததபபடுமோ எனபதை நினையாமலும தாய தகபபனமாாகள தஙகளுடைய வருமானததைமடடும பெரிதா யெணணிப பெணகளைப பலியிடுவது எவவளவுபெரிய அநியாயம

ஒருவன ஏழையாயிருநதாலும கனனியாசுலககம, கலியா ணசசெலவு முதலியவைகளுககாக சுமாா ௫-௲-வரையில அவ ருககுச செலவாகிறபடியால, அதினுல அவனுடைய குடிமுழுகி

ப போகினறது அபபடிபபட்டவனுககு வாழககைபபடுகிற பெண ணுககு எனனசுகம உணடு? "அஷடதரிததிரம ஆததாள வீடு அதிலும தரிததிரம மாமியாா வீடு" எனபதுபோல புருஷன சௌககியமாயிருநதகாலததில அவனிடததில இராமல எளியதாய் தகபபனமாாகளோடுகூடக கஷடபபடடுகொணடிருநத பெண அவாகளுககுத தனமூலமாக சௌககியம உணடாகுஙகாலததில அவாகளுககுத தனமூலமாக சௌககியம உணடாகுஙகாலததில அவாகளைவிடடுநீஙகி இனிமேல கஷடபபடபபோகிற புருஷனுககு அவள வாழககைபபடுவெது எவவளவு நிாபபாககியம? புருஷன பொனனைககொடுததுப பெணடாடடிககொணடு திணடாடடப பட்டதை நினைததுநினைதது அவளை எபபோதும சீறுமாறுகடடப பிககிறுன அவனுடைய மாமனூ மாமியாா, நாததனூா முதலானவாகளும சமயம வருமபோதெலலாம "அடியே எஙகளுடைய குடியைக கெடுததவாகளே" எனறு சொலலிச சொலலி அவளை ஓயாமல ஏசுகிறுாகள இபபடியாக ஸதிரீகளுககுணடாகிற பல துனபஙகளுககும மாமஸவிகாயமே காரணமாயிருககினறது

பொருளகொடுததுப பெணகொளவதினுல புருஷனுககுணடாகிற கஷடஙகளும அமிதமே உலகததில பணஙகொடுககநிாவாகமிலலாத ஏழைகளே அதிகமா யிருபபதால பிளளையாருககுபபெண அகபபடாமலும அநேக நகரு பெணகிடைககாமல ஆயுசுகாலம முழுமையும பிரமசாரிகளாகவே யிருநது விடுகிறுாகள பிறபாடு ஒருககால அவாகளுககுப பொருள அகபபடமாலும விாததாபபியம மேலிடடு ஸமஸாரததுககுத தகாதவாகளாயப போகிறுாகள அநேகா வீடடை விறறு, நிலததைவிறறு கைப பொருளையெலலாம கலியாணததுககுக கொடுததுவிடடு, சுதத ஏழைகளாயப போகிறுாகள பலபிளளைகளை உடைய ஒருவனதனிகனுயிருநதாலும ஒவவொரு பிளளைககும தனிததனியே பணமகொடுததுக கலியாணம செயவதில அவனுடைய ஆஸதி முழுவதும தோறறுவிடுகிறுன ஒருவனுககு ௬-பெணகள பிறநதால அவன சீமானுகிறுன ஒருவனுககு ௬-ஆணபிளளைகள பிறநதால அவன தரிததிரனுயபபோகிறுன தனவானகளுககுக கனனிகாதானமாயாவது அலலது சொறபப பொருளைவாஙகிககொணடாவது சிலா் பெணகொடுககிறுாகள ஏழைகளிடததில மடடும அதிகப பணம கேடகிறுாகள வீடு, மாடு, நிலமமுதலிய சொததுககளுக

கெலலாம கிரயம நிஷகரிஷிககபபடடிருககினறது கனனியாசுல
கததுககோ கணககிலலை ஒவவொருவனும தனனுடைய இஷ
டபபடி வாய கொணடமடடும பணம கேடகிருன நாளுககுநாள
பெணகளுககுககிரயம அதிகரிதது வருவதாகச சகலரும முறை
யிடுகிருாகள பிரதமதாரம கொளளுகிறவனிடததில வாஙகுகிற
பணததைப பாாககிலும இரணடாநதாரம கொளளுகிறவனிடத
தில அதிகபபணம வாஙகுகிருாகள மூனருந தாரககாரனிடத
தில அதிலும அதிகபபணம வாஙகுகிருாகள இபபடியே தாரம
அதிகரிககப பணமும அதிகரிககினறது

கடைவியாபாரிகள எவவளவு சரககுவேணடுமானாலும கட
னுககுக கொடுககிருாகள பெணவியாபாரிகளோ எனருல மாமஸ
விகரயபபணததைப பூரணமாகக கையிலவாஙகிக கொளளாமல
பெண கொடுககிறதிலலை - கடனபததிரம, பநதகம, பிணைமுதலிய
வைகளை அவாகள அஙகிகரிககிறதேயிலலை நாளைககுப பெண
போய வாழவேணடிய இடம எனபதை யோசியாமல அஸதமொ
ககமாகப பணததைவாஙகிககொணடு தான பிறபாடு பெணணைக
கொடுககிருாகள இவவளவு நிாததாக்ஷிணணியமாகப பெணணு
ககுககிரயம வாஙகுவதறகு நியாயம இனனதெனறு தெரியவில
லை கலியாணம ஆணுககு எபபடி அவசியமோ அபபடியே பெண
ணுககும அவசியநதானே பெணணுககுககிரயம வாஙகுவது நி
யாயமாயிருநதால ஆணுககாகவும பெணவீடடுககாரனிடததில
கிரயமவாஙகுவது நியாயநதானே கலியாணமானது புருஷனைப
பாாககிலும பெணணுககு அககதியமாயும அநியாயமாயு மிருக
கினறது ஏனெனருல புருஷன கலியாணமிலலாமல எபபோதும
பிரமசாரியா யிருநதுவிடலாம பிராமணஸதிரீகள கலியாணம
இலலாமல இருபபது முறையலலவே ஆசையால புருஷாகளெல
லாரும கடடுபபாடு பணணிககொணடு பெணகளுககுக கிரயமே
கொடுககிறதிலலை யெனறு நிராகரணஞ செயதால பெணகளு
டைய தாயததபபனமாாகள பெணகளைவைததுக கொணடு என
ன செயவாாகள? அவாகளே புருஷாகளுடைய காலகளில விழு
நது பெணகளைக கனனிகாதானமாகக கொடுககத துரிதபபடுவா
ாகளலலவா? பிராமணாகளைததவிர வேறெநத ஜாதியிலும எநதத
தேசததிலும மாமஸவிககிரயம செயகிறவழககமே யிலலை மூன
னை நாம தெரிவிததபடி ஆசாரிலககணஙக, உரியவாகளான

வைதியர்களும் சூத்திரர்களுமே அந்தவிவாகத்தை நிஷேதித்துத் தள்ளியிருக்கத் தாங்கள் குலசிரேஷ்டர்களென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிற பிராமணர்கள் மற்றஜாதியாரால் நிஷித்தம் செய்யப் பட்ட அந்த அதிகாரத்தை அநுஷ்டிக்கலாமா? புருஷப்பிரஜைப் போல் பெண்ணுக்குத் தகப்பனுடைய ஆஸ்தியில் பாகம் இல்லா மையால் அவளுக்கு ஸ்திரீதனம் கொடுப்பது தேசாசாரமாயும் சாஸ்திரசம்மதமாயுமிருக்க அப்படிச்செய்யாமல் பெண்ணைவிற் றுத் தாய் தகப்பன்மார்கள் பணம் சம்பாதிப்பது நியாயமா? "உ டும்பு வேண்டாம் கையைவிட்டாற்போதும்" என்பதுபோல் அவ ர்கள் ஸ்திரீதனம் கொடாவிட்டாலும் பெண்ணை விக்கிரயப்படுத் தாமல் சும்மாகொடுத்து விட்டாற்போதுமே.

பெண்களுக்கு அதிபால்லியத்தில் கலியாணஞ்செய்கிற ஆசா ரம் துராசாரமாயிருக்கின்றது. ஸ்திரீகளுக்கு விவாகஞ்செய்யத்தக் க பருவம் "எட்டாவது வயது" என்று தருமசாஸ்திரத்தில் சொல் லப்பட்டிருக்க அதற்குவிரோதமாக க-உ-பிராயமுள்ள பெண்களு க்கும் விவாகம் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதினால் தாய்தந் தைகளுக்கு மாமஸ்விக்கிரயப்பணம் சீக்கிரத்தில் கிடைக்கிற பிர யோஜனத்தைத்தவிரப் பெண்ணுக்காவது புருஷனுக்காவது என் னசாதகமிருக்கின்றது? அதனால் உண்டாகிற பாதகமட்டும் பெரி தாயிருக்கின்றது அதனால் உண்டாகிற பாதகமட்டும் பெரிதாயிருக் கின்றது? பால்யபருவமே அம்மைமுதலிய வியாதிகளுக்கு உரிய காலமாகையால் அதிபால்லியத்தின் கலியாணமாகிற பெண்கள் அந்த வியாதிகளுக்கெல்லாம் தப்பியிருப்பார்களென்பது நிச்சயம் அல்லவே. இரண்டுவயதுள்ள பெண்ணை ஒருவன் கலியாணம் செய் தால் பெண் புஷ்பவதியாகிப் புருஷன் வீட்டுக்குப்போகக் குறைந்த பக்ஷம் கஉ-வருஷம் கிரமிக்க வேண்டுமே. அவ்வளவு காலத்திற் குள்ளாகப் பெண்ணுக்கும் புருஷனுக்கும் எவ்வளவோ ஆபத்துக ளும் சம்பத்துகளும் சம்பவிக்கும்படியாயிருக்குமே. அந்த ஆபத் துகளுக்கெல்லாந் தப்பிப் புருஷன்வீட்டுக்குப் பெண்சாதி போனா லும் புருஷன் முதிர்ந்தவயதுள்ளவனாயிருக்கிற பக்ஷத்தில் ஆயுசு விஷயத்திலும் மற்றவிஷயங்களிலும், அவர்கள் ஒருவர்க்கொரு வர் சமானமாயிராமல் கபுமலகனைகையில் அரமபை அகப்பட்ட கதையாய் முடிகின்றதே. இப்படிப்பட்ட அநேக முகாந்தரங்களால் பிராமணர்களுக்குள் வித்நதுகளும் விதுரர்களும் அதிகமாயிருக்கி

ருக்கிறது. சில சமயங்களில் சற்றேறக்குறையச் சமான்வயதுள்ள ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கலியாணம் செய்கிறபட்சத்தில் பெண்கள் சீக்கிரத்தில் வளர்ந்து விடுவார்கள், புருஷர்களுக்குப் பக்குவ காலம் வரத்தாமசப் படுகிறபடியால் அது வரையில் ருதுவான பெண்கள் காத்திருக்கும்படி. ஸமயவிக்கிறது

இத்தன்மையான ப்லவிபரீதங்களுக்கு அதிபாலவியவிவாக மேகாரணமாயிருக்கின்றது. பால் குடிக்கிற பிள்ளைகளைப்பிடித்து மணவறையில் வைத்துப்பல அல்ங்காரங்கள் செய்யும்பொழுது அவர்கள் சகிக்கமாட்டாமல் போடுகிற கூக்குரல் ஊரெல்லாம் எதிரொலிபாய்கின்றது. கலியாண ஆரம்பமுதல் முடிவுவரையில் அந்தக்குழந்தைகள் அழுதவண்ணமாயிருக்கின்றன. அழுகையை நிறுத்துவதற்காக அந்தப்பெண் குழந்தைகளைத் தாய்மார்கள் மடியிலவைத்துப் பாலகொடுத்துக்கொண்டு மணவறையிலஉட்காருகிறார்கள். மாப்பிள்ளையும் சிறுபிள்ளையானதால மங்கிலியத்தைத்மணவறையிலிருக்கிற குழந்தைக்குக் கட்டுகிறதென்றும் அதன் தாய்க்குக்கட்டுகிறதென்றும் விவரந்தெரியாமல் சிலசமயங்களில் தாய் கழுத்திலே கட்டிவிடுகின்றது, மாப்பிள்ளை மாமியாருக்குத் தாலி கட்டின அதிசயத்தைப் பார்த்து யாவரும் சிரித்தாலும் அந்தப் பெண்குழந்தைமட்டுஞ்சிரியாமல் அழுதுகொண்டேயிருக்கின்றது. பிள்ளையார் பிடிக்கக்குரங்காய் முடிந்ததைப்போல கலியாண சம்பிரமத்தை, ஆரம்பித்து அழுகைக்குரலாய் முடிவதுவேடிக்கை. அவ்வரி வகையால் அதிகபாலவிய விவாஹம் அநுசிதமாயிருக்கின்

இங்கலீஷ் முதலிய பாஷாந்தர கிரந்தங்கள் புருஷர்களுக்கு ஸ்திரீகள் நடக்கவேண்டிய கிரமங்களையும், அப்படியே ஸ்திரீகளுக்குப் புருஷர்கள் நடக்கவேண்டியகிரமங்களையும் நிஷ்பக்ஷபாதமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. திராவிடபாஷா ரூபமான கிரந்தங்களோ, புருஷர்களால் செய்யப்பட்டவை வாதலால், அக்கிரந்த வாதலால், அக்கிரந்த கர்த்தாக்கள் புருஷர்கள் விஷயத்தில் ஸ்திரீகள் அநுசரிக்கவேண்டிய விதிகளைமட்டும் நிர்த்தாக்ஷிண்ணியமாகச் சொல்லி ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் புருஷர்கள் அவலம்பிக்க வேண்டிய நெறிகளைச் சொல்லாமல், விட்டுவிட்டார்கள். அந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு வசனரூபமான இந்தக் கிரந்தத்தை நாம வசனிலாகக் கொண்டு பறப்படவில்லை.

PURANANURU (101 - 125)

With commentary

Edited with explanatory notes

BY

V SWAMINATHAIYAR,
Tamil Pandit, Presidency College, Madras

Price 8 Annas

Madras:
PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
Mount Road.

1911.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

கணபதி துணை

முகவுரை.

புறநானூறென்பது, அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒ
ரான சுவைபுணர்ந்த தனிப்பால் வளர்த்தருள் நச்சும பெருமை * மூ
சங்கத்துட் கடைச்சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொ
கையுள் ஒன்று, எட்டுத்தொகையாவன நற்றிணை குறுந்தொகை
ஐங்குறுநூறு பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு
புறநானூறு என்பன இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலுணர்க

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை"

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலரால் செய்யப்பட்டுத் தொழில்
அளவு, பாட்டு, பொருளென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்க
ப்பட்டமையின், இவை தொகையென்று பெயர் பெற்றனவென்பர்

இவற்றுள்,—

க நற்றிணை—இது, கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலி
௪0க - அகவற்பாக்களையுடையது, இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுள்
கிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாராலும், மற்
நானூறுபாக்களும் கபிலர்முதல் ஆலங்குடிவங்கனாரிறுதியாகவுள்
புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன, பொருளின்பகுதியாகிய அக
புறமென்னுமிரண்டனுள் அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடை
பது மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்
ரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள் இதற்தொகைதொகுப்பித்தோன்
பன்னாடுதந்தபாண்டியன்மாறன்வழுதி இதற்குஉரை கிடைத்தில

உ குறுந்தொகை—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யு மு
கிய ௪0உ - அகவற்பாக்களையுடையது இவற்றுள் முதற்
கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரால்

* முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாரகப்பொருளுரையிலும் புறநானூற்றுரையிலும் காண்க.

முகவுரை

௪0௧ - பாக்கள் திப்புத்தோளார் முதல் அம்மூவனார் ஈறாகவுள்ள புலவர் இருநூற்று நால்வராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன, அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாலடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகைமுடித்தான் பூரிக்கோ. இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பாக்களுள் இருபது பாக்களொழிந்த மற்றைப்பாக்களுக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினாரென்பதும், அவரெழுதாதொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும் நச்சினார்க்கினியர் பொருளெழுதினாரென்பதும் பின்னுள்ளபாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. "பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியு, மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்கும் - சாரத், திருத்தக்க மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும், விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே," "நல்லறிவுடைய தொல்பே ராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப், பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு ளென்றவ ரெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்', இவை நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரம். "பேராசிரியரும் 'யானே யீண்டை யோனே' என்னுங் குறுந்தொகைச்செய்யுளில் மீனெறி தூண்டி லென்பதனை ஏனையுவமமென்றார்" என்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல் ௩௯-ம் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினாரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வுரை கிடைத்திலது.

௩. ஐங்குறுநூறு — இஃது அகத்தின் பகுதியாகிய மருதமுதலிய ஐந்திணைகளையும் நூறு நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது, கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுளுட்பகலிய ௫0௧ அகவற்பாக்களையுடையது, இப்பாக்களுள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாராலும், மருதத்திணையைக்குறித்த முதல் நூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தற்றிணையைக்குறித்த இரண்டாநூறு அம்மூவனாராலும், குறிஞ்சித்திணையைக்குறித்த மூன்றுநூறு கபிலராலும், பாலைத்திணையைக் குறித்த நான்காநூறு ஓதலாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையைக் குறித்த ஐந்தாநூறு பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவா லுணர்க:

"மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலர் - கருதிய
பாலையோ தலாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நூலையோ தைங்குறு நூறு"

இதிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை தெரியவில்லை. இத்தொகை தொகுத்தார் புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்; தொகுப்பித்தான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

௪. பதிற்றுப்பத்து — இது சேரர்குலத்தாரையே பாடியது. இத்தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் பின்னுமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே, இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் இப்பொழுது பலவிடத்துப்பிரதிகளிலும் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும். எஞ்சியவற்றுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க்கண்ணனார்பாடி உம்பற்காட்டு ஐந்நூறூர் பிரமதாயம்பெற்று முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற்பாகமும் பெற்றது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கோதமனார்பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது.

நான்காம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்பாடி நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற்பாகமும் பெற்றது.

ஐந்தாம்பத்து, கோச்செங்குட்டுவனைப்பரணர்பாடி உம்பற்காட்டு வாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலையும் பரிசில்பெற்றது.

ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்பாடி ஒன்பதுகாப்பொன்னும் நூறாயிரங்காணமும்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர்பாடி நூறாயிரங்காணமும் அவன் ஒருபெரிய மலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்தநாடும் பரிசில்பெற்றது.

எட்டாம்பத்து, தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில்கிழார்பாடி ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர்கிழார்பாடி முப்பத்தீராயிரங்காணமுதலியனபெற்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரினாரென்றும் தெரியவில்லை. இதற்கு அரும்பதவுரை ஒன்றுண்டு.

ரு. பரிபாடல் — ஒருவகைப் பாவின் பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபது பாட்டுக்களையுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அ பாட்டு - திருமாலுக்கும் ௩௧ குமரவேளுக்கும் க - கடலுக்கும் ௨௬ வையையாற்றிற்கும் ச - மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தனவென்றும் அடியில் வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது.

> "திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
> தொருபாட்டுக் காமக் காளுக் கொன்று மருவினிய
> வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
> செய்யபரி பாடற் றிறம்"

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுது கிடைத்தவை இருபஃதே, மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயர் அவ்வப்பாட்டுக்களின்பின்னர் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை விளங்கவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரினாரென்றும் புலப்படவில்லை. இத்தொகை பாட்டாற் குறிக்கப்பட்டது. இதற்குப் பழையவுரையொன்றுள்ளது.

௬. கலித்தொகை — இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய நூற்றைம்பது கலிப்பாக்களையுடையது, அகத்திணைப்பகுதியாகிய பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும் ஐந்திணைக்கும் உரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிது விளக்குவது, சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் பலபுலவரால் செய்யப்பட்டனவென்று பழையவுரைகளைக்கொண்டு ஊகித்தறியப்படுமாயினும், கிடைத்தபிரதிகளில் அவ்வச்செய்யுளின் பின்னர் இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயர்கள் மற்றைத் தொகைகளிற்போல எழுதப்படாமையின் இயற்றியவர் இன்னாரினாரென்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர். இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றும் கூறப்படும். இத்தொகை பாட்டாற் குறிக்கப்பட்டது.

எ. அகநானூறு — இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய சூ0க - அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரால் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்தும், மாமூலனார் முதல் உலோச்சனாரீறாகவுள்ள புலவர்பலரால் மற்றைநானூறும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. அகத்திணைப் பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் பதின்மூன்றடிச் சிறுமையும் முப்பத்தேழடிப் பெருமையுமுள்ளன. இவற்றுள் கடவுள்வாழ்த்தொழிந்த நானூறுபாக்களில் முன்னுள்ள கஉ0 பாக்கள் களிற்றியானைநிரையெனவும், அவற்றின்பின்புள்ள க அ0 - பாக்கள் மணிமிடைபவளமெனவும், மற்றைய நூறுபாக்கள் நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்படும். இத்தொகை தொகுத்தான், மதுரை உப்பூரிகுடிகிழார் மகனாவான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. இத்தொகை அகமெனவும், அகப்பாட்டெனவும், நெடுந்தொகையெனவும் கூறப்படும். இது பொருளாற் பெருக்கப்பட்டது.

புறநானூற்றின் பாலாற்றிற்கு, அகப்பாக நற்றிணைமுதலிய ஏழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையிற் கூறப்பட்டன.

அ. புறநானூறு — இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய சூ00 - அகவற்பாக்களையுடையது. அப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், மற்றை கூகக - பாக்களும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்முதல் கோவூர்கிழாரீறாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இத்தொகை தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று விளங்கவில்லை. இதிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமையும் தெரியவில்லை. இது புறப்பாட்டெனவும், புறமெனவும் வழங்கும். இது பொருளாற் பெருக்கப்பட்டது. இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள் புறத்தை.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முட்கூடுகின்றகாலத்துப் பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம். இன்பமாகிய அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர். அகம் உள். புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்துணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படும் பொருள்

அஃது அறனும பொருளும, அறனும பொருளுமபறறிப புறததே நிகழு மொழுககததைப புறமெனறது ஆகுபெயா, புறம - வெளி

இநநூல, மேறகூறிய புறததினபகுதியாகிய வெடசி முதலிய திணைகளுககுரிய துறைபபொருளமைநத ௪00 - பாககளையுடைமை யின புறநானூறெனறு பெயா பெறறது வெடசிமுதலிய திணை களாவன —வெடசி, கரநதை, வஞசி, காஞசி, நொசசி, உழிஞை, துமபை, வாகை, பாடாண, பொதுவியல, கைககிளை, பெருநதிணை யெனபன திணை - ஒழுககம துறை - மககளும விலஙகுகளமுதலி யனவும செனறு நீருணணுந துறைபோலப பலவகைபபடடபொரு ளும ஒருவகைபபடடு இயஙகுதறகுரிய வழி இநதபபகுதியிலுளள திணை துறைகளின விவரணஙகளைப பினனாசசோககபபடடுளள திணைவிளககததிலும துறைவிளககததிலும முறையே காணக

இநநூலால, பணடைககாலததுஇததமிழநாடடிலிருநத சேர சோழபாணடியாகளாகிய முடியுடைவேநதா, சிறறரசா, அமைசசா, சேனைததலைவா, வீரரெனகிற பலருடைய சரிததிரஙகளும, கடை யெழுவளளலகளின சரிததிரஙகளும, கடைசசஙகபபுலவருடைய சரிததிரஙகளும, அககாலததுளளாருடைய நடைமுதலியனவும பின னுமபறபலவும நனகுபுலபபடும இநநூறசெயயுடகளாறபாடபபடட வாகள ஒருகாலததாரலலா, ஒருகுலததாரலலா, ஒருசாதியாரலலா, ஓரிடததாருமலலா பாடியவாகளும இததனைமையரே இவாகளில அநதணா சிலா, அரசா பலா, வணிகா பலா, வேளாளா பலா பாடிய வாகளுள பெணபாலாருமுளளா

முனனொரிடையே யிநநா டாணட, காவலா பலரோ பாவலா பலரோ, மாசறு கததை யாசற விளககிச, சொறசுவை பொருட சுவை துவனறியெனு ஞானறு, மொபபுமை யிலலாத திபபிய நடை யுடைத, திறபபா டமைநதவிப புறபபாட டுககள, தெயவ வணககஞ செயயுமி னெனபவும, அறததின பகுதியை உறததெரிப பனவும், பாவ வழியை நீவனன றெனபவும், இமமைப பயனொடு மறுமைப பயனைச, செமமையின வகுததுத தெரிவிப பனவும், அநதண ரியல பைத தெரிநதுரைப பனவும், அரச நீதியை யுரைசெய வனவும், வணிக ரியலபைத துணிவுறுப பனவும், வேளாண மாககளின றாளாண மை யினை, யியமபு வனவும வயமபுரி போாககு, முநதுறு மாசனைச சநது செய வனவும், ஒறறுமைப பயனைச சொறறிடு வனவும், வீரச சிற பபை யாரத தெரிபபனவும், இலலறு மாகிய நலலற முறைபபவுந, துற

வற மதஙகளைத திறவிதிற றெரிபபவு, மிடிததுன பததை யெடுததுரைப
பனவும, வணமையுந தணமையு முணமையுந திணமையு, மெனனு
மிவறறைப பனனு வனவும, அளியையு மொளியையுந தெளிவுறுப
பனவுந, தமமைப புரநதோா தாமாயந திடவே, புலவாகள புலமபி
யலமா றெரிபபவு, நடபின பயனை நனகியமபுநவுந, கலவிப பயனைக
கடடுரைப பனவும, நீாநிலை பெருகமென நிகழததுவனவு, மானந
தனனைத தாஙகைக குறைபபவும, இளமையும யாககையும வளமையு
நிலையா, வெனறே யிசைததுநனறேயப பனவும அருளுடைமை
யினை மருளறத தெரிபபவுந, தாமறிநதொழுகென றுரனுற விதிபப
வும, அவாவின கேடே தவாவின பெனபவும, இனியவை கூற னனி
நல லெனபவும, உழவின பெருமையை யழகுற வுரைபபவு, நனறி
யறிக வெனறிசைப பனவுந, கொடுஙகோன மையினை விடுஙகோ
ளெனபவுந, தவததின பெருமையைத தரபபகா வனவு, மடியெனும
பிணியைக கடிமி னெனபவுந, கொலையெனும பகையைத தொலைமி
னெனபவும, நலலோாப புணாநது புலலோாத தணநது, தாழவொன
றினறி வாழமி னெனபவுஞ, சுறறம புரககு நறறிற முறைபபவுந, கற
பின றிறததைக கறபிப பனவு, மககட பேறறின மாணபுரைப பன
வுந, கணவனை யிழநத மணமலி கூநத, றீபபாய செயதி தெரிவிப
பனவுந, கைமமை விரத வெமமை விரிபபவும, இனனும பறபல
பனனு வனவுமாயச, செபபுந ரெவாககு மெயபபிடை வைபபாய,
அருமபெறன மாபிற பெருமபயன றருமே - எனறு ஒருவாறு பொ
துபபடத தொகுததுககூறுவதனறி இனனபாடல இததனமையது
இனனபாடல இததனமையதெனறு தனிததனியே எடுததுககாடடி
இவறறின அருமை பெருமைகளைச சீராடடிப பாராடடுதறகு ஒரு
சிறிதும வலலேனலலேன

இவை நூலாசிரியா பலருடைய உளளததையும உரையாசிரியா
பலருடைய உளளததையும தமவசமாககி அவறறைத தமககு முழு
மணிபபீடிகையாகக கொணடு வீறறிருநதன வெனபதை, அவாவ
ருளிசசெயத நூலகளும உரைகளும இவறறின சொனனடை பொரு
ணடைகளை இடையிடையே பெருமபாலுந தழுவியிருததலே நனகு
புலபபடுததும

இநநூறறுககிடைததவுரை, பதபபொருளை இனிதுவிளககி உரிய
இடஙகளிற சொறகளைமுடிததுககாடடி இலககணககுறிபபையும
திணை துறைகளையும ஆஙகாஙகுளள பழமொழிகளையும அணியையும
சொனனயம பொருணயஙகளையும நனகுபுலபபடுததுவது, இவ

முகவுரை.

வுரை, இந்நூலின் முதல் இருநூற்றறுபத்தாறு பாட்டுகளுக்குமட்டுமே கிடைத்தது, மேலுள்ள பாட்டுகளுக்கு ஒருபிரதியிலும் கிடைத்திலது; இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை இவர் சில பாட்டுகளின் விசேடவுரையில் எழுதும் மறுப்புக்கள், இந்நூற்குப் பழையவுரை ஒன்றிருந்ததென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன அவ்வுரை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே யென்பதும், இதில் ஒவ்வொருபாட்டின் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணையுந்துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றன வல்லவென்பதும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்து, அவர் கருத்து அன்னதாதல், 'தத்தம் புதுநூல் வழிகளாற் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினாரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலாகலின் அவர் சூத்திரப் பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென்றறிக' என்று தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலில் "கொடிப்போ ரேத்தி" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் அவரெழுதியிருத்தலாலும், மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட் சிலவற்றை வேறு திணைதுறைகளுக்கு உதாரணமாகக்காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்

இத்தமிழ்நாட்டின் பழையசரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலங்கழித்து உழைத்து வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்வார்களாயின் இதனால் பலவரலாறுகள் முதலியன தெரிந்துகொள்ளுதல் கூடும்

இந்நூலுரையாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் –

இலக்கணம் — தொல்காப்பியம்

இலக்கியம் — க. கலித்தொகை. உ. குறுந்தொகை. ந. சீவகசிந்தாமணி. ச. பெரும்பாணாற்றுப்படை

நூதனமாக எழுதிய இந்நூலுரைக்குறிப்பில், மறதி முதலியவற்றால் எழுதவேண்டியவைகள் எழுதப்படாமலும் வேண்டாதவைகள் எழுதப்பட்டும் இருத்தல்கூடும், விவேகிகள் இக்குற்றத்தைப் பொறுப்பார்களென்று நம்புகிறேன்

சில இடையூறுகளால் இப்பகுதியைக் குறித்தகாலத்தில் வெளிப்படுத்தக் கூடாமற் போயிற்று

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்.
(1911)

பாடினோர் வரலாறு

[புறநானூற்றில க0க - முதல கஉரு - இறுதியாகிய செயயுடகளைப பாடிய ஆசிரியாகள வரலாறு —]

ஔவையார்.—இவா அதிகமானெடுமானஞ்சியிடம அமுதமயமாகிய நெலலிககனிபெறறு அவனைப புகழநதாா, இஃது, இநநூல சக - மபாட்டினாலும், க00 - ம திருககுறளின விசேடவுரையில 'இனியகனிசளெனறது ஔவையுணட நெலலிககனிபோல அமிழதாவனவறறை' எனறு பரிமேலழக ரெழுதியதனாலும வெளியாகினறது இவராறபாடடபபடடோா அதிகமா னெடுமானஞ்சி, அதிகமான்மகன் பொதுட்டெழினி, தொண்டைமான், நாஞ்சில்வளளுவன, சேரமான்மாவெண்கோ, பாண்டியன்கானபபேர்தந்த உக்கிரபபெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி யென பாா இனனும இவரியறறிய பாடலகள நறறிணையிலும குறுந்தொகையிலும அகநானூறறிலும தொல்காபபியவுரையிலும யாபபருங்கலவிருததியுரை முதலியவறறிலும காணபபடுகினறன ஆததிசூடி, கொனறைவேநதன, மூதுரை, நலவழி, அசதிககோவை முதலியன இவரால இயறறபபடட நூல கள இவா அவவசசமயததுச செயதனவாக உளள தனிபபாடலகள மிகப பல இவாபெயா ஔவையெனவும வழஙகும இவரியறறிய செயயுளி னெண கள க0க, க0உ, க0௩, க0ச

கபிலர்.—இவா அநதணா, வேளபாரியின நணபா, அவன இறந்த பினபு அவனமகளிரை அழைததுசசெனறு மணஞ்செயதுகொளளுமபடி விச்சிக்கோன், இருங்கோவேளெனபவாகளை வேணடி அவாகளமறுததது கணடு வெறுததுப பினபு அமமகளிரைப பாாபபாாபபடுத்துத தமகடனைக கழிததனா, இதனை, இநநூல உ00-ம செயயுள முதலியவறறாலுணாக எட டுததொகையுள ஒனறாகிய ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞசியைபபொருளாகவுடைய மூனறுமநூறு இயறறியவா இவரே, இதனை, "மருதமோ ரமபோகி நெய தலம மூவன, கருதுங குறிஞசி கபிலா" எனனும பழையவெணபாவாலுண ாக அவவெடடுததொகையுள ஒனறாகிய பதிற்றுப்பத்தில எழாமபததைப பாடிச சேரமான செலவககடுஙகோ வாழியாதனிடம நூறாயிரஙகாணமும அவன ஒரு மலைமீதேறிக கணடு கொடுதத நாடும பரிசிலாகபபெறறனா, இஃது அபபதிறறுபபததுரையாற புலபபடுகினறது இனனும இவரியற றியபாடலகள நறறிணையிலும குறுந்தொகையிலும அகநானூறறிலும காணப படுகினறன பததுபபாட்டினுளொனறாகிய பெருஙகுறிஞசி எனறு வழங கும குறிஞ்சிப்பாட்டும், பதினெணகீழககணககினுள ஒனறாகிய இன்னாநாற் பதும் இவாருளிசசெயதனவே. இலககணவுரைகளில 'கபிலபரணா' எனறு உரையாசிரியாகள உதாரணஙகாட்டியிருபபதை உறறுநோக்குமிடதது, இவா பரணாபால மிக்கநேயமுடையவரெனறும பெருமபாலும அவருடனிருபபவ

றென்றும் சொல்லுதற்கிடமுண்டு. இவரால் பாடப்பட்டோர் (சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன்)—சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், வேள் பாரி, அதுதை, மலையமான் திருமுடிக்காரி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், விச்சிக்கோன், இருங்கோவேளென்பார். இவர் அவ்வச்சமயத்திற் கூறிய பாடல்கள் மிகவும் வியக்கத்தக்கவை. இந்நூலில் (௫௩-ம் பாடல்) "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" என்பு பொருந்திலிளங்கீரனாராலும், (௧௨௬-ம் பாடல்) "புலனழுக் கற்ற அந்தணாளன்", (௧௭௪-ம் பாடல்) "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" என மாறோக்கத்து நப்பசலையாராலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கின்றனர். திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள "தினையளவு போதா" என்னும் ௫-ம் பாடல் இவரால் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகின்றமையின், கடைச்சங்கத்திருந்து தமிழாராய்ந்தோராகிய நல்லிசைப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவரென்றும் திருவள்ளுவர் காலத்தினரென்றுங் கூறப்படுவர். இவர் வேறு, தொல்கபிலரென்பார் வேறு. இவரியற்றிய பாடல்களின் எண்கள் - ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪

பாரிமகளிர்—இவர்கள் பாரியென்னும் வள்ளலுடைய புதல்வியர். இவர்களுள் ஒருத்தி மழையில்லாத வறட்காலத்தில் இரந்துவந்த பாணனொருவனை உண்பித்தற்குச் சோறுபெறாமையாற் பொன்னை உலையிற்பெய்து சோறாக்கிக்கொடுத்தனள். இது, பழமொழியில் "மாரியொன் றின்றி வறந்திருந்த காலத்துப், பாரி மடமகள் பாண்மகற்கு நீருலையுட், பொன்றந்து கொண்டு புகாவாக நல்கினாள், ஒன்றுறா முன்றிலோ வில்" என்னும் ௧௭௧-ம் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமது தந்தை யிறந்த பின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பிப் பாடினர். அப்பால் தமது தந்தையின் தோழராகிய கபிலரால் பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்துகொடுக்கப்பட்டார்கள். இவர்களியற்றிய பாடலின் எண், ௧௧௨.

வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்—இவரால் பாடப்பட்டோன் தேர்வண்மலையன். இவர்பெயர் வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனென்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவரியற்றிய பாடலின் எண், ௧௨௫.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

[புறநானூற்றில் க0க - முதல் க௨௫ - இறுதியாகிய செய்யுட்களில் வந்துள்ள அரசர்முதலியோர் வரலாறு —]

அதிகமான்நெடுமானஞ்சி —இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன், யுத்தத்திற் போர்பெற்றவீரன் ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலைவன், ஒருகாலத்தில், உண்டோர்க்கு நெடுங்காலஞ்சீவித்திருத்தலைச்செய்யும் கருநெல்லிப்பழத்தைப்பெற்று அதனை ஒளவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவன், காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஒளவையைத் தூதுவிடுத்தோன், சேரமானுடைய உறவினன், பனைமாலையையுடையவன், வெட்சிப்பூவையும் வேங்கைப்பூவையுமணிவோன், சேரன் சோழன், திதியன், எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரசரெழுவர்க்குரிய எழிலாஞ்சனையும் நாடும் அரசவுரிமையுமாகிய இவற்றையுடையோன் மேற்கூறிய அரசரெழுவரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென்றோன், பரணர்புகழ்ந்துபாடும்படி கோவலூரையும்வென்றோன் இவனுடையவூர் தகடூர் இவன்மலை குதிரைமலை இவன்மகன் பொகுட்டெழினி, இவன்முன்னோர், தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற் கொணர்ந்தனர் இவன் பெயர் அதியமானெனவும், அதியமானெடுமானஞ்சியெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும் வழங்கும் இவன் சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும்பொறையால் வெல்லப்பட்டானென்று பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம்பத்தினால் விளங்குகின்றது 'ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது தன் மதிற்புறத்து வருந்துணையுமிருப்பின் அஃது உழிஞையின்பாற்படும், அது சேரமான்செல்வுழித் தகடூரிடை அதிகமானிருந்ததாம்' என்பது தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், ௭-ம் சூத்திரம் நச்சினார்க்கினியருரை இவனைப்பாடியபுலவர்கள் ஒளவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் செய்யுளினெண் - க0க, க0௩, க0௪

அதிகமான்மகன்பொகுட்டெழினி —இவன், கொடையும் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன், இவன்பெயர் அதியமான்நெடுமானஞ்சி மகன்பொகுட்டெழினியெனவும் வழங்கும், இவனைப்பாடியவர் ஒளவையார் க0௨

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை —இவன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியோடு போர்செய்தான் இவன்காலத்துப்புலவர்கள் பொருந்திலிளங்கீரனார், வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார் க௨௫

சோழன்இராசசூயம்வேட்டபெருநற்கிள்ளி —இவன் யுத்தத்தில் வல்லவன், தேர்வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையோடு பொருது அவனை வென்றான் சேரமான் மாவெண்கோவோடும் பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியோடும் நட்புடையோன் இவனைப் பாடிய புலவர்கள் பாண்டரங்கண்ணனார், ஒளவையார், உலோச்சனார் இவன்காலத்துப் புலவர் வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் க௨௫

தேர்வண்மலையன் —இவன் சிறந்தவீரன், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளிக்குத் துணையாய் நின்று சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையை வென்றான் இவனைப்பாடிய புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் ௧௨௫

மலையமான்திருமுடிக்காரி —இவன் பெண்ணையாற்றங் கரையிலுள்ள மலாடென்று வழங்கும் மலையமானாட்டின் அரசன் கோவலூர் இவனது இராசதானி தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்க்கும் ஒவ்வொருசமயத்து யுத்தத்திலுதவி புரிந்தவன், புலவர்க்குப் பரமோபகாரி, முள்ளூர் மலையை யுடையான் அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே இவன்குதிரைக்குக் காரி யென்று பெயர் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன், இதனை, [அடி ௧௧௦ ௧௧௧] "காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியும்" என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையா லுணர்க இன்னும், "துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமான், நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப், பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு,நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்கு" எனவும், "முரண்கொடுபெய்ற செவ்வேன் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்" எனவும், "ஓடா மலையன் வேலிற், கடிதின் மின்னுமிக் கார்" எனவும், "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்தவாண் மலையன் றொருவேற், கோடியாங்கு" எனவும் அகநானூறு முதலியவற்றிற் சான்றோர் இவனைப்பாராட்டியிருத்தல்காண்க இவன்பெயர் மலையமானெனவும், காரியெனவும், மலையனெனவும் வழங்கும் இவனைப்பாடியபுலவர்கள் —கபிலர், மாறோக்கத்து நப்பசலையார் ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪

வேள்பாரி — இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன், முந்நூறூரையுடைய பறம்புநாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தோன், இதனை, [அடி ௮௯ ௯௧] "சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரி" என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையா லுணர்க தன்னுடைய முந்நூறூரையும் மற்றைப் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன், மிக்க பராக்கிரமமுடையவன் இவனைவெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டு வேந்தர்மூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணாமையின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர் இவன் இறந்தபின்பு இவனண்பராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோனையும், இருங்கோவேளையும் வேண்டி, அவர்மறுப்ப, அப்பால் அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்க்கு மணம்புரிவித்தனர் இவனைப்பற்றிப் பலவாறாக அவ்வச்சமயங்களிற் கபிலர்பாடிய செய்யுட்களை யுன்றிப் படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரார் சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் 'கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே யென்று கூறினுங்கொடுப்பா ரிலை" என்று அருளிச்செய்திருத்தலின், இவன் காலம் அவர், காலத்துக்கு முந்தியதாகல்வேண்டும் இவன் மலைச்சுனை, புலவர் பலராலும் புகழப்பட்டுள்ளது, இவன்பெயர் பாரியெனவும்வழங்கும் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்த புலவர் புறத்திணைநன்னாகனார் ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௧, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(௧0௧ - ௧௨௫)

(௧0௧) ஒருநாட செலலல மிருநாட செலலலம
பலநாள பயினறு பலரொடு செலவினுங
தலைநாள போனற விருபபினன மாதோ
வணிபூ ணணிநத யானை யியறேற
ரதிகமான பரிசில பெறூஉங காலம
நீடடினு நீடடா தாயினும யானைதன
கோடடிடை வைதத கவளம போலக
கையகத ததுவது பொயயா காதே
யருநதே மாநத நெஞசம
வருநத வேணடா வாழகவன றாளே

திணை - பாடாண்டிணை, துறை - பரிசில்கடாநிலை

அதிகமானை ஔவையார் பாடியது

இதனபொருள் —ஒரு நாள செலலலம யாம ஒரு நாள செலலேம், இரு நாள செலலலம - இரணடுநாளசெலலேம, பல நாள பயினறு பலரொடு செல வினும - பலநாளும நெருஙகிப பலரோடுகூடச செலவேமாயினும, தலை நாள போனற விருபபினன - முதறசெனறநாளபோனற விருபபததையுடையன, அணி பூண அணிநத யானை - அணிகலமணிநத யானையையும, இயல தேர - இயனற தேரையுமுடைய, அதிகமான—, பரிசில பெறூஉம காலம - பரிசி லைப பெறுங காலமானது, நீடடினும நீடடாதாயினும - நீடடிபபினும் நீடடி யாதொழியினும, யானை தன கோடு இடை வைதத கவளம போல - யானை யானது தனனுடைய கொமபினிடததே வைக்கபபடட கவளததைபபோல, கை அகததது அது நமது கையகதததது அபபரிசில, பொயயாகாது - அது தபபாது, அருநத எமாநத நெஞசம - உணண ஆசைபபடட நெஞசே! வரு நத வேணடா - நீ பரிசிறகு வருநதவேணடா, அவன தாள வாழக - அவனு டைய தாள வாழவதாக — எனறவாறு

அதிகமானவிருபபினனென முனனேகூடடுக கோடடிடைவைததகவ ளமபோலவெனறதறகு யானை வாயிற்கொணடு துகருமளவும கோடடிடை வைத்தகவளமபோலப பரிசில கையகதததுவெனக, அனறிக களிறு கோட

டிடைவைத்தக்கவளந்தைச் சிறிதுதாழத்ததாயினும் அஃது அந்நறுத்தப்பாத வாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதெனப் தாக்கி உரைப்பினு மமையும்

தானே முயற்சியென்பாரும் உளர் அருநதவெனபது, அருநதெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது, அருநதென முனனிலையேவலாக்கி உரையபினு மமையும்

குறிப்பு—செல்லலவிரண்டையும் எச்சமாக்கினும் பொருநதும் மாது ஓ இரண்டும் - அசைநிலை பரிசில், சன்மானம், பேறு எனபன - ஒருபொருட் சொறகள் நெஞசம் - விளி வாழக - விகாரம் 'தாளவாழக' எனறல மரபு, கOஈ - "புரததல வலலன வாழகவன ருளே", கஎக - "வாழவோர வாழவ வன ருளவா ழியவே" என இநநூலிலும், "நாதனருள வாழக" எனத திரு வாசகததிலும வநதிருததல காணக 'வாழகவவனருளே' எனவும பாடம

(கO௨) எருதே யிளைய நுகமுண ராவே
சகடம பணடம பெரிதுபெய தனறே
யவலிழியினு மிசையேறினு
மவண தறியுநா யாரென வுமணா
ரு கீழமரத தியாதத சேமவச சனன
விசைவிளஙகு கவிகை நெடியோய திஙக
ளணிறை மதியத தனையையிருள
யாவண தோநின னிழலவாழ வோரககே

திணை - அது, துறை - இயனமொழி
அவன்மகன் பொருடடெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள — இளைய எருது நுகம உணரா - இளைய எருதுகளானவை நுகமபூணுதலை மதியா, சகடம பண்டம பெரிது பெயதன்றே வணடியா னது உபபாகிய பணடம பெரிதாக இடபபட்டது, ஆதலால், அவல இழியி னும - அவவணடி பளளததே இறஙகினுலும, மிசை ஏறினும - மேட்டிலே ஏறினுலும, அவணது அறியுநா யாரென அவவிடததுவரும இடையூறறை அறிவார யார்தா னென்றுநினைதது, உமணர் கீழமரதது யாதத - உபபுவாணி கர் அசசுமரததின்கணணே அமைததுக கட்டப்பட்ட, சேம அச்ச அனன - சேமவச்சுபபோன்ற, இசை விளஙகு கவி கை நெடியோய - புகழவிளஙகிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயாநதோய! திஙகள நாள நிறை மதியத்து அனையை - நீ திஙகளாகிய நாளநிறைநத மதியததை யொபபை, ஆகலின, நின் நிழல வாழவோர்க்கு இருள யாவணது நினனிழறகண வாழுமவாக ளுக்குத துனபமாகிய இருள எவவிடததுளளது —எ - று

திஙகள்நாள்நிறைமதியத்தனையை யெனறது, அறிவும நிறைவும அருளு முதலாகிய குணங்களால அமைநதா யெனறவாறும சேமவச்சனனவென

றது, எறறிழிவுடையவழி அசசுமுறிநதுழிச சேமவசசு உதவினுறபோல நீகாக்கினறநாட்டிறகு ஒரிடையூறு உறறுல அதுநீககிக காததறகுரியையெனபதாம. 'எருதே யிளைய நுகமுண ராவே, சகடம பணடம பெரிதுபெய தனறே' எனபது உவமஙகருதாது சகடததிறகுவரும ஏதஙகுறிதது உழனை சேமவசசுயாததறகுக காரணமாயினறது

கு-பு பினபு உமணரெனறதனுல, பணடம உபபாயிறறு சேமவசசு காவலாகிய அசசு "தேமபாய கணணித தோவீசு கவிகை" (மலைபடுகடாம், ௩௯௯-ம அடி) எனபதில 'கவிகை' எனபதறகுப பொருள, 'கொடுததுககவிநதகை' எனறு செயயபபட்டிருககிறது அனன நெடியோயளைக இஙகே அறிவுமுதலியவறறுனிறைநத பொருட்டெழினி கூறபபட்டிருததல போலச சிந்தாமணி கோவிநதையாரிலமபகததில "வாளவாய" எனனும ௩௬-ம் கவியில, "நாளவாய நிறைநத நகைவெணமதி செலவ தொததன" எனச சீவகனும, சிறுபாணாற்றுபபடையில, "பனமீனுபபட பானமதி போல, வினனகை யாயமோ டிருநதோ ற குறுகி" என நலலியககோடனும கூறபபட்டிருததலகாணக அமைநதாய - நிறைநதோனே எறறிழிவு - எறுத விறஙகுதல ஏதம - துனபம மதிககுமுனபு இருளிலலாதவாறுபோல உனககுமுனனாத துனபம இலலாதெனறபடி (௧௦௨)

(௧௦௩) ஒருதலைப பதலை தூஙக வொருகலைத
தூமபகச சிறுமுழாத தூஙகத தூககிக
கவிழநத மணடை மலாககுநா யாரெனச
சுரனமுதல இருநத சிலவளை விறலி
செலலை யாயிற சேணு னலலன
முனைசுட வெழுநத மஙகுன மாபபுகை
மலைசூழ மஞசின மழகளி றணியும
பகைபபுலத தோனே பலவேல ஞ்சி
பொழுதிடைப படாஅப புலரா மணடை
மெழுகுமெல லடையிற கொழுநிணம பெருபப
*வலததற காலை யாயினும
புரததல வலலன வாழகவன றுளே

திணை அது, துறை விறலியாற்றுப்படை.
அதிகமான்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ-ள — ஒருதலை பதலை தூஙக - காவினது ஒருதலைககணணே பதலை தூஙக, ஒருதலை தூமபு அகம சிறுமுழா தூஙக தூககி - ஒருதலைககணணே துளையை அகததேயுடைய சிறியமுழாவைத தூஙகுமபரிசு தூககி, கவிழநத மணடை இடுவோரினமையின எலாதுகவிழநத எனமண

* வறததறகாலையெனறும பாடம

டையை, மலாககுள யாா என - இடமெலாததவலலாா யாரெனசசொலலி, சுரன முதல இருநத சிலவனை விறலி - சுாததிடததேயிருநத சிலவாகிய வளை யையுடைய விறலி! செலவையாயின - நீ அவனபாற போவாயாயின, சே ஞெள அலலன - அவன சேயமைககணணனலலன, முனை சுட எழுந்த மஙகுல மாபபுகை - முனைபபுலததைச சுடுதலாலெழுநத இருடசியையுடைய கரிய புகை, மலை சூழ மஞசின - மலையைசசூழுமுகிலபோல, மழ களிறு அணியும - இளஙகளிறறைசசூழும, பகைபபுலததோனே பல வேல அஞசி - பகைவாதேயததிருககான பலவேறபடையையுடைய அதிகமான, பொழுது இடைபபடா புலாா மணடை - ஒருபொழுதும ஓயாமல உணணவும தினன வுமபடுதலால ஈரமபுலராத மணடை, மெழுகு மெல அடையின கொழுநிணம பெருபப - மெழுகானியனற மெலலிய அடைபோலக கொழுததநிணம மிக, அலததல காலை ஆயினும - உலகம வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும, புரததல வலலன - பாதுகாததலவலலன, அவன தாள வாழக அவனுடைய தாள வாழக — எ - று

பதலையெனபது, ஒருதலைமுகமுடையதோா தோறகருவி பகைப புலததோனெனறகருதது பகைவாபால திறைகொணடபொருளுடையனாத லின, நீவேணடியவெலலாநதருதல அவனுககு எளிதெனபதாம சேஞெ னலலனெனபதறகு - பரிசில நீடடிபபானலலனெனறு உரைபபினுமமையும உமமை - சிறபபு

கு - பு கா - தோடசுமை ஒருதலை - ஒருபககம தூஙக - தொஙக அகம - உள முழா - மததளம பரிசு - விதம மணடை - எறகுமபாததிரம மலாததல - வாயமேலாகபபிடிககசசெயதல விறலி விளிபபெயா, விறல படபபாடியாடுபவளெனபது பொருள சேயமை - தூரம முனைபபுலம - பகைவருறையுமிடம பகைமேறசெனறோா பகைவருடைய நாடடிலுளள ஊாகளைசசுடுதல மரபு, இதனை, இநநூலில "வடாது" எனனும சு - ம பாட டிலுளள "வாடுக விறைவநின கணணி யொனனா, நாடுசுடு கமழபுகை யெறிதத லானே" எனபதனாலும, "களிறு கடைஇய" எனனும எ - ம பாடடிலுளள "நாடுசுடு விளககத தழுவிளிக கமபலை" எனபதனாலும, "வினைமாடசிய" எனனும கசு - ம பாடடிலுளள "எம நனனு டொளளெரி யூடடினை" எனபதனாலும, "வெளிறி லேனகாழ" எனனும உ௩ ம பாட டிலுளள "நெடுஙகா, வினைபுனை நலலில வெவவெரி யினைபப" எனபத னாலும, "வலலா ராயினும" எனனும ருஎ - ம பாடடிலுளள "நனநதலைப பேரூ ரெரியு நகக" எனபதனாலும, மதுரைக்காஞ்சியிலுளள (கஉசு-கஉஎ-ம அடிகள) "காலெனனக கடிதுராய, நாடுகெட வெரிபரபபி" எனபதனாலு முணாக, இது, 'எரிபரநதெடுததல' எனனுநதுறையெனபா ஆசிரியா தொல்காபபியர், [தொல - பொரு - புறததிணையியல, அ - ம சூ] மணடை நிணமபெருபபப புரததல வலலனென இயைகக அடை - நிணததிறகுவமம விறலி புலாலுணபவளாதலின, இஙஙனம கூறினா இறைபபொருளை அரசா

இரவலர்க்கு அளித்தலை, "வேந்து தந்த பணிதிறையான், சேர்ந்தவர்க்கே பார்த்து, மோர்க்கு கொல்லியோர் ரடுபொருந" எனனும் இந்நூல் உட-ம செய்யுளாலுணர்க. உம்மை - 'ஆயினும்' என்பதிலுள்ளது. 'வாழ்க வவன் றுளே' எனவும் பாடம் (௧0௩)

(௧0௪) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுது நும்மை
ஊர்க்குறு மாக்க ளாட்டக் கலங்குந்
தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு
மீப்புடைக் கராஅத் தன்ன *வென்னை
௫ நுண்பல் கருமம் நினையா
திளையனென் றிகழிற் பெறலரி தாடே

திணை - வாகை, துறை - அரசவாகை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள் — போற்றுமின் மறவீர் - நீங்கள் பாதுகாமின் மறவீர், நும்மை சாற்றுதும் - நுமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம், ஊர் குறுமாக்கள் ஆட - கலங்கும் தாள் படு சில நீர் - ஊரின்கணுள்ள இளம்புதல்வராடுதலாற் கலங்குகின்ற காலளவான அளவிற்பட்ட சில்வாகிய நீருள்ளே, களிறு அட்டு வீழ்க்கும் - யானையைக் கொன்று வீழ்க்கும், ஈர்ப்பு உடை கராஅத்து அன்ன என் ஐ - இழுத்தலையுடைய முதலையை ஒக்கும் என் இறைவனது, நுண் பல கருமம் நினையாது - நுண்ணிய பல காரியங்களையும் நினையாமலே, இளையன் என்று இகழின் - அவனை இளையனென்று மதியாதிருப்பின், ஆடு பெறல் அரிது - வென்றிபெறுதல் நுங்களுக்கு அரிது — எ - று.

மறவீர், நுமக்குச் சாற்றுதும், என்னை இளையனென்றிகழின் வென்றி பெறுதல் அரிது, ஆதலால், நீர் போற்றுமின் எனக் கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும்.

கு - பு மறவீர் வீரர்களே நும்மை, உருபுமயக்கம் கராம் - முதலை விசேடம், இதனை, "கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமும்" என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டாலும், அதனுரையாலுமுணர்க. வீழ்க்குங்கராமெனக் கொள்க. என் ஐ - என்று தலைவன், "என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர்" (எஎக) எனத் திருக்குறளில் வந்திருத்தல் காண்க. ஆடு வென்றி மறவர்களை நோக்கிக் கூறியதுபோலத் தலைவனது வென்றி கூறியவாறு (௧0௪)

(௧0௫) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெயினும் பெய்யா தாயினு மருவி
௫ கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகா லாக

* என்னையென்றும் பாடம்.

மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
*பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே

திணை - பாடாண்டிணை, துறை - விறலியாற்றுப்படை
வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது

இ - ள் — வாள் நுதல் விறலி - ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய விறலி, சேயிழை பெறுகுவை - சிவந்த ஆபரணங்களைப் பெறுவாய், தடவுவாய்க் கலித்த மா இதழ்க் குவளை - பெரிய இடத்தையுடைய சுனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது, வண்டு படு புதுமலர் - வண்டு மொய்க்கும் புதிய மலரின்கண், தண் சிதர் கலாவ - குளிர்ந்த துளி கலக்க, பெயினும் பெய்யாதாயினும் - மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும், அருவி —, கொள் உழு வியன் புலத்து உழை காலாக - கொள்ளிற்கு உழுத பரந்த நிலத்திடை நீரோடுகாலாக ஓட, மால்பு உடை நெடுவரைக் கோடுதோறு இழிதரும் - கண்ணேணியையுடைய நெடிய மலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும், நீரினும் இனிய சாயல் - நீரினும் மிக இனிய மென்மையையுடைய, பாரி வேள்பால் பாடினை செலினே - வேள்பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்வாயாயின் — எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

அவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப் பெயினும் பெய்யாதாயினும் உழை காலாகக் கோடுதோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவென வியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றின்றன.

கு - பு தடவுவாய் - அன்மொழித்தொகை. மா - கருமை. கலாவ காரியப்பொருட்டு. உழை - இடம். கண்ணேணியாவது - கணுக்களிலேயே அடிவைத்து ஏறிச்செல்லும்படி அமைந்துள்ள மூங்கில். பாரியின் மலையாகிய பறம்பி லுள்ள அருவியையும், அதிலுள்ள சுனையையும் நல்லிசைப்புலவர் பலரும் பாராட்டியுள்ளார், "பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக், காண்டற் கரியள்" என்பது இந்நூல், ௱௰எ, "பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரி" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, ௯௦ - ௯௧, "பாரிபறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்" என்பது குறுந்தொகை, ௧௯௬, "பாரியம் பெருமலைஞ்சுனை பூத்த, தேங்கமழ் புதுமலர்" என்பது அகநானூறு, எஅ. தோன்றின்ற அவன்குணங்களாவன தண்மை, வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மைமுதலியன. (௧௦௫)

---

* பாரியின் பெருமையை "கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே யென்று கூறினுங் கொடுப்பாரிலை" என்ற ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாக்காலு முணர்க, திருப்புகலூர்த்தேவாரம்.

(௧0௬) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியிணர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேணே மென்னா வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
கடவன் பாரி கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள் — நல்லவும் தீயவும் அல்ல - நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன சூடும்பூவாதலால் அவையிரண்டினும் வைத்து எண்ணப்படாத, குவி இணர் புல் இலை எருக்கம் ஆயினும் - குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும், உடையவை கடவுள் பேணேம் என்னா - ஒருவனுடையவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னா, ஆங்கு - அதுபோல, மடவர் மெல்லியர் செல்லினும் - யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லிய குணங்களையுடையாரும் செல்லினும், பாரி கைவண்மை கடவன் - பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையவன் — எ-று.

'குவியிணர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். உம்மை இழிவுசிறப்பு. மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றாரென்று முரைப்பர்.

கு-பு. நல்லவுந்தீயவுமென்றது சூடுதற்குரிய பூக்களை யென்றும், சூடாப்பூவாகியஎருக்குத் தீயனவற்றினவரிசையில்வைத்தும் எண்ணப்படாதென்றுங் கொள்க; எருக்கம்பூவின் இழிவைக்கூறியபடி. இங்ஙனமிழிந்த எருக்கம்பூவையும் கடவுள் பேணுதலை, "துன்னியவூ ரினும்விரைசார்ந் தறியாத புல்லெருக்குஞ் சூடிக் கொண்டாய்" என்னும் இரத்தினகிரிக்கலம்பகச் செய்யுள்முதலியவற்றா லுணர்க. ௩. யாதும் - சிறிதும். மடம் - அறியாமை. கடப்பாடு - கடமை. எருக்கமென்றது பூவுக்கானமையின், ஆகுபெயரென்றார். 'முதற்கேற்றஅடையடுத்தது' என்றதை "கருந்தட் டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிணர்" என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படையிலுங் காண்க. உஅ-ம் அடி உம்மை, 'செல்லினும்' என்பதி லுள்ளது. (௧0௬)

(௧0௭) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே.

---

* வேண்டேமென்னாவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டு, தொல். பொருள். புறத்திணையியலில், ௩௫-ம் சூத்திரத்தில் "கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்" என்பதனுரையிற் கொடுப்போரை ஏத்தியதற்கும், உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் ௩௪-ம் சூத்திரவுரையிற் பட்டாங்குவமத்திற்கும் உதாரணமாக வந்துள்ளது.

திணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள் —பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி - பாரி பாரி என்று சொல்லி அவனுடைய பலபுகழையும் வாழ்த்தி, ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர் - அவனொருவனையே புகழ்வர் செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர், பாரி ஒருவனும் அல்லன் - பாரியாகிய ஒருவனுமே அல்லன், மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பது - மேகமும் உண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு—எ - று.

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப்புலவரென்று பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு.

கு - பு. பலபுகழ் - கொடை, வீரம், கல்வி முதலியவற்றால் வருவன. 'புரப்பதற்கு' என்னும் நான்கனுருபு செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கது, "ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போல. "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரி மாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" என்னுந் திருக்குறள் இதற்கே அறியத்தக்கது. இச்செய்யுள் விலக்குவமையணியின்பாற்படுமென்பர் இலக்கண விளக்கவுரையாசிரியர், ௱௨ - ந் சூ. இது, மாரிக்கும் பாரிக்கும் வேற்றுமை யில்லையென்னுந் தன்மைபடக் கூறவே அவனுயர்வு கூறியதாயிற்று. (௧0எ)

(௧0அ) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
யார மாதலி னம்புகை யயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்
பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு
௫ பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்
வாரே னென்னா னவர்வரை யன்னே.

திணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள் — குறத்தி மாட்டிய வறல் கடைக்கொள்ளி - குறத்தி மடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி, ஆரம் ஆதலின் - சந்தனமாதலால், அம் புகை - அதன் அழகியதாகிய புகை, அயலது சாரல் - அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண், வேங்கை பூஞ்சினை தவழும் பறம்பு - வேங்கைமரத்தின் பூங்கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பானது, பாடினரது - பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று, அறம் பூண்டு - தன்மத்தைப் பரித்து, பாரியும்—, பரிசிலர் இரப்பின் - பரிசிலர் வேண்டுவாராயின், வாரேன் என்னான் - அவ்வழி வாரேனென்றுசொல்லானாகி, அவர் வரையன் - அவரெல்லைக்கண்ணே நிற்பன் —எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மரமின்மையும், பகைவர்சுமை புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று.

கு - பு மடுத்து - சோந்து கடைக்கொள்ளி - தலையில் நெருப்பையுடைய மரக்கட்டை புகைக்கு அழுகு, மணமுதலியன சாரல் மலைப் பக்கம், சாந்த இடமென்றபடி பூங்கொம்பு - பூக்களையுடையகிளை கூறிட்டுக்கொடுத்தல் பங்கிட்டுக்கொடுத்தல் அவருடையது - அப்பாடினோருடையது பரிந்து - தாங்கி அவ்வழி - அவ்விடத்து 'வரையனனே' என்பது விரித்தல் பகைவர் சுடுதலை, 'எரிபரந்தெடுத்தல்' என்னுந்துறையென்று தொல்காப்பியரும், ஊர்கொலை, உழபுலவஞ்சி முதலிய துறைகளினபாற்படுமென்று ஐயனாரிதனாரும் கூறுவர் (கO௮)

(கO௯) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினு
முழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே
இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வானத் தன்னவன் மலையே வானத்து
மீன்கண் ணற்றதன் சுனையே யாங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந்
தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
வாடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே

திணை - நொச்சி, துறை - மகண்மறுத்தல்
அவனை அவர் பாடியது

இ - ள் —அளிது - இரங்கத்தக்கது, பாரியது பறம்பு - பாரியுடைய பறம்பு, நளி கொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும் - பெருமையைக்கொண்ட முரசினையுடைய மூவேந்தரும் சூழ்ந்திடினும், உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்து - உழவரால் உழுதுவிளைவிக்கப்படாதனவாகிய நான்கு விளையுளையுடைத்து, அவற்றுள், ஒன்றே - முதலாவது சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும் - சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல் விளையும், இரண்டே - இரண்டாவது, தீஞ்சுளை பலவின் பழம் ஊழ்க்கும் - இனியசுளையையுடையபலாவினது பழம் உதிரும், மூன்றே-மூன்றாவது, கொழுங்கொடி வள

வள்ளிக்கிழங்கு வீழ்க்கும் - கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழவிருக்கும்; நான்கு - நான்காவது, அணிநிறம் ஓரி பாய்தலின் - அழகிய நிறத்தையுடைய நீலநிறம் பாய்தலால், மீது அழிந்து - அதன்மேல் * பலாழிந்து, திணி நெடுங்குன்றம் தேன் சொரியும் - கனத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும், வான்கண் அற்று அவன் மலை - அகல நீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும் அவனுடைய மலை, வானத்து மீன் அற்று அதன் சுனை - அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும் அம்மலையின்கட்சுனை, ஆங்கு - அவ்விடத்து, மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினிராயினும் - மரங்கள்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையீராயினும், புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினிராயினும் - இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும், தாளின் கொள்ளலிர் - உங்கள் முயற்சியாற்கொள்ளமாட்டீர், வாளின் தாரலன் - நுமது வாள்வலியால் அவன் தாரான், யான் அறிகுவன் அது கொள்ளும் ஆறு - யான் அறிவேன் அதனைக் கொள்ளும்பரிசை, சுகிர் புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி - வடித்து முறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணி வாசித்து, விரை ஒலி கூந்தல் நும் விறலியர் பின்வர - நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய நும்விறலியர் பின்னேவர, ஆடினிர் பாடினிர் செலின் - ஆடினீராய்ப் பாடினிராய்ச்செல்லின், நாடும் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும் - அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன் —எ - று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண் வந்தது. ஓரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம், முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன்சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நான்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்விளையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைமேற்றோன்றக் கூறினாரெனினும், கருதியது நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக் கொள்க. வான்கண்ணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கண்ணற்றென்றது, மலையின் ஓக்கமும், பரப்பும். மீன்கண்ணற்றென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தாள் என்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்குவேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைகளினை.

கு - பு அளி - இரக்கம். 'இரங்கத்தக்கது' என்றதற்கு எழுவாய், பாரியைக்கொல்ல நினைந்து நால்வகைப்படையுடன் பறம்பைச் சூழ்ந்த மூவேந்தருடையசெயல். மூவேந்தர் - சேரசோழபாண்டியர். விளைவு - விளைச்சல். 'சீறியாழ்' என்பதில் யகரம் விகாரத்தால் தொக்கது. விளையுமமே, மூழ்க்குமமே, வீழ்க்குமமே, சொரியுமமே, ஈயுமமே யென்பனவற்றில் மகரவொற்றுக்கள் விகாரத்தால் விரிந்தன. கிழங்கு கீழேதாழவிருத்தலை வீழ்த்தலென்றல் மரபு, "வள்ளி கீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா" (௩௯) என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியாலும், "வயப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழிதொறும், விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை" (௧௨௭-௧௨௮) என்னும் மலைபடு

* பவணழிந்தென்றும் பாடம்.

கூடாத்தாலுமுணர்க. ஓரி - தேன்முதிர்ந்தாற்பரக்கும் நீலநிறமென்பதை, "நீனிற வோரி பாய்ந்தென நெடுவரை, நேமியிற் செல்லு நெய்க்கணிறவல" (௫௨௪ - ௫௨௫) என்னும் மலைபடுகடாத்தாலுமுணர்க. பவர் - மேற்பகுதி. மீன் - நக்ஷத்திரம். மீன்கணற்று - மீனற்று. பரிசை - வித்தை. சுகிர்தல் - சிக்கறவடித்தல். பண்ணி - வாசித்தற்கு ஆயத்தஞ்செய்து. ஒலித்தல் - தழைத்தல், "ஒலித்தெங்கு" என்பது பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம்பத்து, ௩. நாடு - பறம்புநாடு. குன்று - பறம்புமலை. 'வியப்பின்கண்வந்தது' என்றது, 'அளிதோ' என்பதிலுள்ள ஓகாரத்தை. மலையின் ஓக்கம் - மலையின் உயர்ச்சி. இச்செய்யுளை, தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலில் "கொள்ளாரதேஎம்" என்னும் ௧௨-ம் சூத்திரவுரையில் அகத்து உழிஞையோனுடைய குறைவில்லாதபெருஞ்செல்வங் கூறுதலென்னும் பொருளில் வரும் 'அகத்தோன் செல்வம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர். படை - கரந்துபடை. (௧௦௯)

(௧௧௦) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே
முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்
௫ யாமும் பாரியு முளமே
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே

திணையும் துறையும் அவை
மூவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது

இ-ள் — கடந்து அடு தானை மூவிரும் கூடி - வஞ்சியாது எதிர்நின்று கொல்லும் படையினையுடைய மூன்று திறத்தீருங் கூடி, உடன்றனிராயினும் - பொருதிராயினும், பறம்பு கொளற்கு அரிது - பறம்பானது நும்மாற் கொள்ளுதற்கு அரிதாகும், முந்நூறு ஊர்த்து தண் நல் பறம்பு நாடு - முந்நூறு ஊர்களையுடையது குளிர்ந்த நல்ல பறம்புநாடு, முந்நூறு ஊரும் பரிசிலர் பெற்றனர் - அம்முந்நூறு ஊர்களையும் பரிசிலர்பெற்றார், நீர் பாடினிர் செலின் - நீவிர் பாடினிராயவரின், யாமும் பாரியும் உளம் - நுமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம், குன்றும் உண்டு - அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு — எ-று.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது நுமக்குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

கு-பு கடத்தல் இப்பொருட்டாதலை, "ஒன்னாதார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற" என்னும் பாலைக்கலித்து நச்சினார்க்கினிய ரெழுதிய உரையாலுணர்க, உள மூவிரென்றது சேரசோழபாண்டியர்களை. உடன்றனிராயினும், உம்மை - சிறப்பு. பரிசிலர் இரந்துவந்தோர். குன்றென்றது, பறம்பினை. பாடினிர் - வினையெச்சமுற்று. 'யாமும் பாரியு முளம்' என்றதனால், "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார், என்பு முரியர்

பிறாககு" என்னுந் திருக்குறளுக்கிணஙகப பரிசிலாபாற பாரிககுளள அன பின சிறபபும், 'குனறுமுணடு' எனறதனுற பறமபு அதுகாறும பரிசிலாக குககொடுககபபடாமையும விளஙகுகினறன (கக0)

(ககக) அளிதோ தானே பேரிருங குனறே
வேலின வேறல வேநதாககோ வரிதே
நீலத திணைமலா புரையு முணகட
கிணைமகட கெளிதாற பாடினள வரினே

திணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள —அளிது - இரஙகததககது, போ இருஙகுனறு பெரிய கரிய குனறம, வேலின வேறல வேநதாககு ஓ அரிது அது வேலானவெலலுதல வேநதாககோ அரிதாகும, பாடினள வரின - பாடினளாய வருவாளாயின, நீலதது இணை மலா புரையும உண கண கிணைமகடகு எளிது - நீலததினது இணைநத மலரை யொககும மையுணடகணணையுடைய விறலிககு எளி தாகும —எ - று

பாடினளாயவரினெனறகருதது அவடகும அவவாறனறித தன பெண மையால மயககி வெனறுகோடல அரிதெனபதாம

கு - பு. அளிதோவெனபதில ஓ வியபபினகண வநதது தான ஏ இரணடும அசைநிலை இருமை - கருமை, "இருமபிடிததொழுதி" எனபது இநநூல சஎ - ம பாடடு இணைநதமலா - இரணடாகசசோநதமலா கிணை - தடாரிபபறை க0க மபாடடுமுதலியவறறை மகணமறுததுமொழிதலென னுநதுறையாககூறியிருததலால, மூவேநதரும பாரிமகளிரை விருமபிவந ததுபறறி அவனுககும அவாகளுககும பெருமபோாநிகழநததெனபது, ஊகிக தறியபபடுகினறது (ககக)

(ககஉ) அறறைத திஙக ளவவெண ணிலவி
னெநதையு முடையே மெமகுனறும பிறாகொளா
ரிறறைத திஙக ளிவவெண ணிலவின
வெனறெறி முரசின வேநதரெம
குனறுங கொணடாாயா மெநதையு மிலமே

திணை - பொதுவியல், துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள —அறறை திஙகள அ வெணணிலவின - மூவேநதரும முறறி யிருநத அறறைததிஙகளின அவவெளளியநிலாவினகண, எநதையும உடை யேம - எமமுடையதநதையையுமுடையேம, எம குனறும பிறா கொளாா - எமமுடையமலையையும பிறா கொளளாா; இறறை திஙகள இ வெணணில வின - இறறைததிஙகளது இவவெளளியநிலவினகண, வெனறு எறி முரசின

வேந்தர் - வென்றெறிந்த முரசினையுடைய அரசர், எம் குன்றும் கொண்டார் - எம்முடைய மலையையும் கொண்டார், யாம் எந்தையும் இலம் - யாம் எம்முடைய தந்தையையு மிழந்தோம் — எ - று.

திங்களை மாதமென்பாரு முளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின் வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய்நின்றது.

கு - பு. முற்றியிருந்த சூழ்ந்திருந்த. அற்றை என்பது நெஞ்சறிசுட்டு. திங்கள் - சந்திரன். அறைந்த - முழக்கிய. தந்தையென்றது பாரியை. 'வென்றெறிமுரசின்வேந்தர்' என்றது இந்நூலில் "ஒல்லுவதொல்லும்" என்னும் ககூசு - ம்பாட்டிலுள்ள 'நோயிலராகநின்புதல்வர்', 'சிறக்கநின்னாள்' என்பனபோல இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய்நின்றது. (ககஉ)

(ககங) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான் றானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னே முன்னே யினியே
பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சிச்
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே
கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்பு விடுத்த கபிலர் பாடியது.

இ - ள். மட்டு வாய் திறப்பவும் - மதுவிருந்தசாடியை வாய்திறப்பவும், மை விடை வீழ்ப்பவும் - ஆட்டுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும், அட்டு ஆன்று ஆனாக் கொழுந் துவை ஊன்சோறும் - அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும், பெட்டாங்கு ஈயும் பெருவளம் பழுனி - விரும்பியபடியே தரும் மிக்கசெல்வமுதிர்ந்து, நட்டனை முன்னே - எம்மோடு நட்புச்செய்தாய் முன்பு, இனி - இப்பொழுது, பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கி - பாரி இறந்தானாகக் கலங்கி, கையற்று - செயலற்று, நீர் வார் கண்ணேம் - நீரொழுகுகின்றகண்ணையுடையேமாய், தொழுது நிற் பழிச்சிச் சேறும் - தொழுது நின்னைவாழ்த்திச் செல்லுதும், பெரும்பெயர் பறம்பே - பெரியபுகழையுடைய பறம்பே, கோல் திரள் குறுந்தொடி முன்கை மகளிர் - கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவளையையணிந்த முன்கையினையுடைய மகளிரது, நாறு இரு கூந்தல் கிழவரை படர்ந்து - மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து — எ - று.

பறமபே, பெருவளமபழுனி நடடனை, முன , இனி நாறிருஙகூநதற கிழவரைபபடாநது சேறுமெனக கூடடுக

மன - கழிவினககணவநதது வாழியும, ஓவும அசைநிலை ஆனுககொழுநதுவை யெனபதறகு விருபபம அமையாத கொழுநதுவை யெனினுமமையும

கு - பு விடை இபபொருடடாதலை "மதவலி நிலைஇய மாததாட கொழுவிடை" எனனுநதிருமுருகாறறுபபடையாலுமுணாக, டகூஉ அடப படடு - சமைககபபடடு துவை உணவினவிசேடம, துவையலெனறுங கூறபபடும கணணேம - வினையெசசமுறறு பெயா - புகழ, "பெரும பெயாப பிரமன" எனபது சீவகசிநதாமணி, நாமகளிலமபகம, கஎ௮ மகளிரெனறது - பாரியினபுதலவியரை கிழமை - உரிமை கூநதலைததீணடுதறகு உரியவா கணவா, இஃது, "இவளிவ ளைமபால பறறவுமிவளிவன, புனறலையோரி வாஙகினள பரியவும" எனனும நறுநதொகை, ௨௨௯ ஆம செயயுளாலும, "பேசிய பெயரி னுளைப பேதுறு தொழிலே னுயின, ஆசுமனபிலாத புனபெண கூநதலயா னணைவ லெனறான" எனனும சிநதாமணி, சுரமஞசரி யாரிலமபகம ௮ மகவியாலுமுணாபபடும மனறே, ஓ - அசைநிலை (௧௧௩)

(௧௧௪) ஈணடுநினறோர்ககுந தோனறுஞ சிறுவரைச
செனறுநினறோர்ககுந தோனறு மனற
களிறுமென றிடட கவளம போல
நறவுப பிழிநதிடட கோதுடைச சிதறல
௫ வாரசும பொழுகு முனறிற
றேரவீ சிருககை நெடியோன குனறே

திணையும துறையும் அவை

அவன்மகளிரைக்கொணடுபோம கபிலர் பறம்புநோக்கிநின்றுசொலலியது

இ - ள —ஈணடு நினறோர்ககும தோனறும இவவிடததுநினறோர்ககுந தோனறும, சிறுவரை செனறு நினறோர்ககும தோனறும மனற சிறிது எலலைபோய நினறோர்ககும தோனறும, நிசசயமாக, களிறு மெனறிடட கவளமபோல யானை மெனறுபோகடபபடட கவளததினது கோதுபோல, நறவு பிழிநதிடட கோது உடை சிதறல - மதுபபிழிந்துபோகடபபடட கோதுடைததாகிய சிதறியவறறினினறும, வாா அசுமபு ஒழுகும முனறில - வாாநத மதுசசேறு ஒழுகும முறறததையுடைய, தோ வீசு இருககை நெடியோன குனறு - தோவழஙகும இருபபையுடைய உயாநதோனுடையமலை

நெடியோனகுனறு தோனறுமெனறது, புகழான உயாநது காணுதாக்கும செவிபபுலனுகததோனறும, அவனுளனுயகாலதது, இபபொழுது பிறமலைபோலக கடபுலனுகததோனறு மளவாயிறறெனக கையறறுககூறியவாறுக கொளக

கு - பு மனற தெளிவெனனுமபொருளைததருவதோரிடைசசொல, "மனறவென கிளவி தேறறஞ செயயும்" எனபது தொலகாபபியம், இடைசசொலலியல, கஎ கவளம கோதுககுவமம வாாநத - ஒழுகிய இது கே பாரியை 'தோவீ சிருககை நெடியோன' எனறதுபோல, "தோவண பாரி" என்று பினனுஙகூறுவா, "சுருமபுண, நறவுவா யுறைககு நாக நெடு வழிச, சிறுவீ முலலைககுப பெருநதோ நலகிய, பிறஙகுவெள ளருவி வீழுஞ சாரற, பறமபிற கோமான பாரியும்" எனனும சிறுபாணாறறுபபடையாலும "பூததலை யறா அப புனைகொடி முலலை, நாததழும பிருபபப பாடாதாயினுங, கறஙகுமணி நெடுநதோ கொளளெனக கொடுதத, பரநதோஙகுசிறபபிறபாரி" எனனும இருநூல உ00 - ம செயயுளாலும இவன முலலைககொடிககுத தோ கொடுததானெனறு தெரிகினறது, இதுபறறியே, "முலலைககுத தேரு மயி லுககுப போாவையு, மெலலைநீ ஞாலத திசைவிளஙகத—தொலலை, யிரவாம லீநத விறைவாபோ னீயுங, காவாம லீகை கடன" எனறா புறபபொருள் வெண்பாமாலையுடையாரும குனறுகோனறுமெனக நெடியோன - பாரி கையறறு செயலறறு (ககச)

(ககரு) ஒருசா ரருவி யாாபப வொருசா
பாணா மணடை நிறையப பெயமமா
வாகக வுகக தேககட டேறல
கலலைத தொழுகு மனனே பலவே
ரு லணணல யானை வேநதாக
கினனா னாகிய வினியோன குனறே

திணையும துறையும அவை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள —ஒருசா அருவி ஆாபப - ஒருபககமஅருவிஆாததுஒழுக, ஒரு சாா பாணா மணடை நிறைய பெயமமா - ஒருபககம பாணருடையமணடை களநிரமபுமபடிவாககவேணடி, வாகக உகக தேககளதேறல - வடிததலால உககஇனியகளளாகியதேறல, கல அலைதது ஒழுகும - கலலையுருட்டிஒழு கும, பலவேலஅணணலயானைவேநதாககு - பலவேறபடையுடனே தலைமை பொருநதியயானையையுமுடைய வேநதாககு, இனனானாகிய இனியோன குனறு - கொடியோனாகிய இனியோனமலை, மன - அதுகழிநதது —எ - று

குனறு தேறல கலலைததொழுகும, இனி அதுகழிநததெனறுகூடடுக

அருவியும அவனுளளாயின உளதாவதெனபது கருதது மன - கழி வின கண வநதது குனறு தேறல கலலைததொழுகுமென இடததுநிகழ பொருளின றொழில இடததுமேல எறிநினறது

கு - பு மணடை - பிசசைபபாததிரம உகக - சிநதிய வேநதாககு இன்னானெனறமையால, இரவலர்ககுஇனியோனஎனபது பெறபபடடது. (·)

(௧௧௬) தீநீர பெருஙகுணடு சுனைபபூதத குவளைக
கூமபவிழ முழுநெறி புரளவரும
லேநதெழின மழைகக ணினனகை மகளிர
புனமூசு கவலைய முணமிடை வேலிப
பஞசி முனறிற சிறறி லாஙகட
பீரை நாறிய சுரையிவர மருஙகி
னீததிலைக குபபை யேறி யுமண
ருபபொய யொழுகை யெணணுப மாதோ
நோகோ யானே தேயகமா காலை
பயிலபூஞ சோலை மயிலெழுந தாலவும
பயிலிருஞ சிலமபிற கலைபாயந துகளவுங
கலையுங கொளளா வாகப பலவுங
கால மனறியு மாமபயம பகரும
யாண ரறாஅ வியனமலை யறறே
யணண னெடுவரை யேறித தநதை
பெரிய நறவிற கூரவேற பாரிய
தருமை யறியார போரெதிரநது வநத
வலமபடு தானை வேநதர
பொலமபடைக கலிமா வெணணு வோரே

திணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது

இ-ள்—தீ நீர் பெரு குண்டு சுனை பூத்த குவளை - இனிய நீரை யுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட் பூத்த செங்கழுநீரினது, கூம்பு அவிழ் முழுநெறி புரளவரும - முகையவிழ்ந்த புறவிதழொடித்த முழுப்பூ வாற்செய்யப்பட்ட தழையசையும் அரையினையும், ஏந்து எழில் மழை கண் - மிக்க அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும், இன் நகை மகளிர் - இனிய முறுவலையுமுடைய மகளிர், புல் மூசு கவலைய முள் மிடை வேலி - புல் மொய்த்த கவலையுடையவாகிய முள்ளால்நெருங்கிய வேலியையும், பஞ்சி முன்றில் - பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய, சிற்றில் ஆங்கண் - சிறியமனை யிடத்தின்கண், பீரை நாறிய - பீர்க்கு முளைத்த, சுரை இவர் மருங்கின் - சுரைபடர்ந்த இடத்தில், ஈந்து இலை குப்பை ஏறி - ஈந்திலையையுடைய குப்பையின் கண்ணே ஏறி, உமணர் உப்பு ஒய் ஒழுகை எண்ணுப - உப்பு வாணிகர்கள் உப்புச்செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர், நோகோ யான் - நோவேன் யான், காலை தேய்கமா - எனது வாழ்நாள் கெடுவதாக, பயில் பூஞ் சோலை - நெருங்கிய பூவையுடைய சோலைக்கண், மயில் எழுந்து ஆலவும் - மயில் எழுந்து ஆடவும், பயில் இரு சிலம்பில் - பயின்ற பெரிய மலைக

கணணே ஏறி, கலை பாயநது உகளவும முசுககலைபாயநது தாவவும, கலையும கொளளா ஆக - அமமுசுககலையும நுகாநது வெறுததலால கொளளாவாம பரிசு, காலம அனறியும மரம பலவும பயம பகரும - காலம அனறுகவும மரங கள பலவும காயும பழமுமுதலாயினவறறை விளைநது கொடுககும, யாணா அரு வியன மலை அரறு - புதுவருவாய ஒழியாத அகனற மலையைபபோலும பயனுடைததாகிய, அணணல நெடுவரை ஏறி - தலைமையையுடைய உயாநத வரையினகணணே ஏறி, தநதை தமமுடைய தநதையாகிய, பெரிய நறவின கூா வேல பாரியது - மிகக மதுவினையும கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது, *அருமை அறியாா பெறுதறகுஅருமையை அறியாராய, போா எதிாநது வநத - போா ஏறறு வநத, வலமபடு தானை வேநதா - வெனறிபபடட சேனை யையுடைய அரசாது, பொலமபடை கலிமா எணணுவோா - பொனனுற செயத கலனை முதலியவறறையுடைய மனஞசெருககிய குதிரையை எண ரா —எ - று

வியனமலையெனறது, அரைமலையை நெடுவரையெனறது, உசசிமலையை

இனனைமகளிா, நெடுவரையேறி முனபு வேநதாகலிமாவை எணணு வோா, இபபொழுது ஈததிலைககுபபையேறி உமணா உபபொயயொழுகை யை எணணுவா, இதறகு நோவேன யான, எனதுவாழநாள கெடுவதாக வென விளைமுடிவுசெயக

அறறேயெனனுமஎகாரம - அசைநிலை, வியனமலை அததனமைததெனப பிறிதோாதொடராககி உரைபபினு மமையும

கு - பு முழுநெறி - புறவிதழொடிதத முழுபபூ, சிலபபதிகாரம், மனையறமபடுததகாதையில, " கழுநீ ராமபன முழுநெறிக குவளை " எனவும, " கழுநீாப பிணையன முழுநெறி " எனவுமுளள அடிகளில வநத முழுநெறி எனபதறகு முறையே இதழொடிககபபடாத தெனறும, இதழொடியாது கடடினதெனறும பொருளகூறுவா அடியாா்க்குநலலாா். தழை - குறிஞசி நிலதது மகளிரணியும ஒருவகை உடை, இது கழுநீாமுதலிய மலாகளினு லேனும, தளிாகளினுலேனும, விரவிய இவவிரணடினுலேனும ஆககபபடு வது, இதனை, " அளிய தாமே சிறுவெள ளாமபல, இளைய மாகத தழையா யினவே " எனனும் இநநூல உசஅ ம செயயுளாலும, " முடிதத குலலை யிலையுடை நறுமபூச, செஙகான மராஅதத வாலிண ரிடையிடுபு, சுருமபுணத தொடுதத பெருநதண மாததழை உடஇ " (உ0க - உ0௨, எனனும திருமுருகாற்றுபபடையாலு முணாக முறுவல - சிரிபபு கவலை - கவாதத வழி ஈததிலை ஈசசமாததின இலை ஒயதல - செலுததுதல ஒழுகை - பணடியொழுஙகு சகடம பணடி நோகு - நோவேன, தனமையொரு மைவினைமுறறு, ஓ - அசைநிலை முசுககலை - ஒருவகைககுரஙகின ஆண மகளிரெனறது, அமமலையிலவாழவாரை, பாரியின மகளிரை யனறு தநதை யெனபது, இநநூலில " சிறியகடபெறினே " எனனும உகூ - ம செய யுளிலவநதுளள ' ஆசாகெநதை ' எனபதுபோல நினறது (ககக)

([illegible].) மைமமீன புகையினுந தூமந தோனறினுந
தெனறிசை மருஙகின வெளளி யோடினும
வயலக நிறையப புதறபூ மலர
மனைததலை மகவை யீனற வமாக
ணாமா நெடுநிரை நன்பு லாரக
கோலல செமமையிற சானறோா பலகிப
பெயலபிழைப பறியாப புனபுலத ததுவே
பிளளை வெருகின முளளெயிறு புரையப
பாசிலை முலலை முகைககு
மாயதொடி யரிவையா தநதை நாடே

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது

இ - ள —மை மீன புகையினும - சனிமீன புகைகளோடுகூடிய புகையினும, தூமம தோனறினும - எலலாததிசைகளிலும புகைககோள தோனறினும, தெனறிசைமருஙகின வெளளி ஓடினும - தெனறிசைககணணே சுககிரன போகுறினும, வயல அகம நிறைய - வயலிடம விளைவுமிக, புதல பூமலா - சிறுதூறுகளிடததுப பூககள மலர, மனைததலை - மனையிடதது, மகவை ஈனற அமாகண ஆமா நெடு நிரை - குழவியையீனற மேவிய கணணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை, நல புல ஆர - நலலபுலலை மேய, கோல செமமையின சானறோா பலகி - கோல செவவிதாதலின அமைநதோா பலராக, பெயல பிழைபபு அறியா புன புலததது - மழை தபபுதலை அறியாத புலலியநிலததினகணணது, பிளளை வெருகின முள எயிறு புரைய - இளைய வெருகினது கூரியபலலை ஒபப, பாசிலை முலலை முகைககும - பசிய இலையையுடைய முலலை அருமபும, ஆய தொடி அரிவையா தநதை நாடு - நுணணிய தொழிலையுடைய வளையினை அணிநத மகளிருடைய தநதையின நாடு —எ - று

பலகியெனபதனைப பலகவெனத திரிக்க

அரிவையாதநதைநாடு, பெயலபிழைபபறியாப புனபுலததது வெனககூடடுக

எனறதனாறபோநதது புனபுலததாயிருநததே' அது பெயலபிழைப பறிவிமை, கோலசெமமையினுன உளதாயதனறே, அவவாறு கோலசெவவிதாக நிறுததியவனை இழபபதேயெனறு அவனநாடு கணடு இரஙகியவாறாககொளக

கு - பு சனி கரியநிறமுடையனாதலின, மைமமீனெனறா, அவனுககுரிய, காரி, கரியவன முதலிய காரணககுறியாலுமுணாக சனிபுகைதலாவது - இடபம சிஙகம மீனம இவறறிலேறுடு மாறுபடுதல, இவறறுள, சிஙகமமகரமாதலின சனி தனக்குபபகைவீடாகிய சிஙகராசியிற புகின உலகிறகுப பெருநதீஙகு விளைவிபப னெனபது பறறியே "மகத்திற புககதோா சனி

யென்கோனாய" என ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனாரும், தஞ்சைவாணன் கோவையில், "அடையார்தமக்கு, மந்திற் சனியன்ன சந்திரவாணன்" எனப் பொய்யாமொழிப்புலவரும், வாயுசங்கிதைக் கடவுள்வாழ்த்தில், "மந்திற் வாழ்சனியாயினை" என்று குலசேகரவரகுணராமபாண்டியரும், பாரதம், பதின்மூன்றாம் போர்ச்சருக்கத்தில் "விசயன் றம்முற் குதவி செய்யாமன், மந்திற் சனிபோல விளக்குவமயாம்" என வில்லிபுத்தூராழ்வாரும் கூறுவாராயினர். தூமம் புகைக்கொடி யென்றும் கூறப்படும், தூமகேது என்பதுவே, அது வட்டம், சிலை, நுட்பம், தூமம் என்னும் கரந்துறைகோட்கள் நான்கனுளொன்று, இதனுடையதோற்றம் உலகத்திற்குத் தீங்குவிளைவிக்கு மென்பதை "தூமகேது புவிக்கெனத் தோன்றிய" (கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம்) என்பதனாலுணர்க. தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளி செல்லுதல் தீங்கென்பதை, "வசையில் புகழ் வயங்கு வெண்மீன், றிசை திரிந்து தெற்கேகினும்" (க-உ) என்னும் பட்டினப்பாலையாலுணர்க. இச்செய்யுளிலுள்ள முதலிரண்டடியின் கருத்து, "கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும் விரிகதிர்வெள்ளி தென்புலம்படரினும்" என்று சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதையில் அமைந்திருத்தல் காண்க. குழவி-கன்று மேவிய-விரும்பிய ஆமா-காட்டுப்பசு வெருகு-காட்டுப்பூனை, இதனை 'பட்பை வேலியும் புதலும் பற்றி, விடக்கிற் காக வேற்றுயிர் கொள்வது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். "பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரைய, பாசிலை முல்லை முகைக்கும்" என்றது, சிந்தாமணியில் கனகமாலையாரிலம்பகத்தில் "வெருகு வெட்பச் சிரிப்பனபோன் முகைத்த முல்லை" என்று திருத்தக்கதேவர் கூறியிருத்தலை நினைப்பிக்கின்றது. 'ஆய்தொடியரிவையர்' என்றது, இங்கே பாரிமகளிரை முகைக்குநாடென்க. மைம்மீன்புகைதல் முதலியஉற்பாதங்கள் நிகழினும் ஆய்தொடியரிவையர்தந்தை நாடு, 'வயலகம் நிறைய புன்புலத்ததுவே' என்றதனால், பாரியின் செங்கோன்மை நன்கு புலப்படுகின்றது, "முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல்" எனவும், "ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர், காவலன் காவா னெனின்" எனவும் திருவள்ளுவர் அருளிச் செய்திருத்தல் காண்க. (கஎஎ)

(ககஅ) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
வெண்ணாட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
௫ றேர்வண் பாரி தண்பறம்பு நாடே

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்—அறையும் பொறையும் மணந்த தலைய - பாறையும் சிறுமலையும் கூடியதலையையுடையவாகிய, எண்ணாள் திங்கள் அனைய - எட்டாம்பக்கத்

துப் பிறைபோலும, கொடுங்கரை - வளைந்தகரைகளையுடைய, தெணணீர சிறுகுளமகீனவது - தெளிந்தநீரையுடைய சிறியகுளம பாதுகாப்பாரினமை யின உடைவதுபோலும, கூர்வேல குவைஇய மொய்மபின - கூரியவேலை யேந்திய திரண்டதோளையுடைய, தேர்வணபாரி - தேர்வணமையைசெய் யுமபாரியது, தண பறமபு நாடு - குளிர்ந்தபறமபுநாடு —எ - று

நாடுகுளங்கீனவதென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில இடத்துமேல வறிநின்றது மாதோ - அசைநிலை

கு - பு சிறுகுவடு - சிறுமலை எட்டாமபக்கம - எட்டாநதிதி, அவ் டமி தலையகொடுங்கரையெனவும, நாடுகுளங்கீனவதெனவும இயைக்க நாடு - இடம, குளம - இடத்துநிகழ்பொருள, கீனுதல - அதனதொழில (ககஅ)

(ககக) கார்ப்பெய றலைஇய காணபின காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்பச்
செமபுற றீயலி னினனளைப் புளித்து
மெனறினை யாணர்த்து நந்துங் கொலலோ
௫ நிழலி னீளிடைத் தனிமரம போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலர்க் கீயும வளளியோ னாடே

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள —கார் பெயல தலைஇய - கார்காலத்தமழை பெய்துமாறிய, காணபு இன காலை - காட்சியினியகாலத்து, களிறறு முக வரியின - களிறறு முகத்தினகண புகர்போல, தெறுழ வீ பூப்ப - தெறுழினது மலர பூப்ப, செமபுறறு ஈயலின இன அளை புளித்து - செமபுறறினகண ஈயலை இனிய மோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிங்கறியையுடைத்து, மெல தினை யாணர்த்து - மெலலிய தினையாகிய புதுவருவாயையுடைத்து, முனபு நந்துங் கொலலோ - இனி அது கெடுங்கொலலோ! நிழல இல நீளிடை தனிமரம போல - நிழலிலலாத நெடிய வழிக்கண நினற தனிமரத்தை யொப்ப, பணை கெழு வேந்தரை இறந்தும - முரசையுடைய அரசரின மிகுத்தும, இரவலர்க்கு ஈயும வளளியோன நாடு - இரவலர்க்கு வழங்கும வண்மையையுடைய வனது நாடு —எ - று

பூப்பவெனனும வினையெச்சம இனனளைப்புளித்தெனனும குறிப்பொடு முடிந்தது

வளளியோனுடு, இனனளைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங்கொ லலோ வெனக்கூட்டுக

தெறுழென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவெனறுரைப்பாரு முளர

கு-பு "தலைப்பெயற் றலைஇய" என்றார் திருமுருகாற்றுப்படையிலும். புகா - புள்ளி. தெறுழ் - கார்காலத்து மலர்வதோர் கொடி, குறிஞ்சிப்பாட்டில் "எரிபுரை யெறுழஞ் சுள்ளி கூவிரம்" என்பதில் எறுழென்பதோர் கொடி கூறப்பட்டுள்ளது. ஈயல் - ஈசல். 'நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போல' என்று ஈண்டுக்கூறியதை நினைந்தே சிந்தாமணி, கடவுள்வாழ்த்தில், "பனமாண் குணங்கட்கு" என்னும் மூன்றாங்கவியின் விசேடவுரையில், 'அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல அடைந்தார்க்களித்தல் அவற்கியல்பு' என்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதினரென்று தெரிகின்றது. "அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கி" என்னும் நாலடியார்ச் செய்யுளும் இங்கே அறியத்தக்கது. 'பணைகெழு வேந்தரை யிறந்தும், மிரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னாடு' என்று ஈண்டுக்கூறியதுபோல "அண்ணல் யானை வேந்தர்க், கின்னா னாகிய வினியோன் குன்று' என்று முன்னுங்கூறியிருத்தல் காண்க. (௧௧௧)

(௧௨௦) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
௫ களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
மென்மயிற் புனிற்றுப்பெடை கடுப்ப நீடிக்
கருந்தாட் போகி யொருங்குபீள் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவர் கரியத்
௧0 தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பதம் மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் றேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
௧௫ பெருந்தோ ளாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யாளுப் பணபிற் பகைவ
௨0 ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேஎய் பெருவிறல் நாடே

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள — வெபபுள விளைநத - வெமமைமுதிரநத, வேஙகை செஞசுவல - வேஙகைமரததையுடைய சிவநத மேடடுநிலததது, கார பெயல கலித்த - காரகாலதது மழையால மிகுநத, பெரு பாடடு ஈரதது - பெரியசெவவியையுடைய ஈரததினகண, பூழி மயஙக - புழுதி கலகக, பல உழுது விததி - பலசாலபட உழுது விதைத்து, பலலி ஆடிய - தாளியடிககபபடட, பலகிளைச செவவி - பலகிளையையுடைய செவவியினகண, களை கால கழாலின - களையை அடியிலநினறும களைதலால, தோடு ஒலிபு நநதி - இலை தழைததுப பெருகி, மெனமயில புனிறு பெடை கடுபப நீடி - மெலலிய மயிலினது ஈனறு அணிய பேடையையொபப ஓஙகி, கருந தாள போகி - கரியதணடு நீணடு, ஒருஙகு பீள விரிநது எலலாம ஒருஙகு சூல விரிநது, கீழும மேலும எஞசாமை பல காயதது - கதிரினது அடியும தலையும ஒழியாமல மிககக்காயதது, வாலிதின விளைநத புதுவரகு அரிய - சீரிதாகவிளைநத புதியவரகை அறுகக, தினைகொயய - தினையை அரிய கவவை கறுபப - எளளிளஙகாய கறுபப, அவரை கொழுஙகொடி விளர காய கோள பதமாக அவரையினது கொழுவிய கொடியினகண வெளளைககாய அறுககுஞ செவவியாக, நிலம புதை பழுனிய மடடு இன தேறல நிலததினகண புதைககபபடடு முறறிய மதுவாகிய இனிய தேறலை, புல வேய குரமபை குடிதொறும பகரநது - புலலாலே வேயபபடட சிறியமனையினகண குடியுளள இடநதோறும நுகரககொடுகக, நறு நெய கடலை விசைபப சோறு அடடு நறியநெயயிலே கடலையுளள அதனொடு சோறறைச சமைதது, பெருநதோள தாலம பூசல மேவர - ஊடடுதறகுப பெரியதோளினையுடைய மனையாள கலமபூசுதலைப பொருநத, வருநதா யாணரதது நநதுஙகொலலோ - வருநதவேணடாத புதுவருவாயையுடைதது, முனபு, இனி அதுகெடுமபோலும, இரு பல கூநதல மடநதையர தநதை - கரிய பலவாகிய கூநதலையுடைய மடநதையாககுத தநதையாகிய, ஆடு கழை நரலும சேண சிமை - அசைநத மூஙகில இழைநதொலிககும உயரநத உசசியையுடைய, புலவர பாடி ஆனா பணபின புலவர பாடபபடடு அமையாத தனமையையுடைய, பகைவர ஓடு கழல கமபலை கணட - பகைவரது புறஙகொடுததோடும வீரககழலினது ஆரவாரததைக கேடடு நாணிப பினசெலலாது கணடுநினற, செரு வெம சேய பெருவிறல நாடு போரை விருமபிய சேயையொககும பெரிய வெனறியையுடைய வனது நாடு — எ - று

விததி ஆடிய செவவியென வினையும நநதியெனபதுமுதலாய வினையெசசஙகள விளைநதவெனனும பெயரெசசவினையொடும, அரியவெனபது முதலாக மேவரவெனப நிறகினற வினையெசசஙகள யாணரததெனனும குறிபபுவினையொடுமுடிநதன பகாநதெனபது, பகரவெனத திரிககபபடடது விசைபபச சோறடடு மேவரவென இயையும

செருவெஞசேஎய பெருவிறலது சேடசிமையையுடைய நாடு, யாணரதது, அது நநதுஙகொலலோவெனககூடடுக

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்ப்பாடாயினறது ; 'வெம்மையை உள்ளும் பூதிரந்தவெனினு மமையும்

கு - பு பலவியாடுதல், தாளியடித்தல், ஊட்டித்தல் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள், அது, நெருங்கிமுளைத்த பயிர்களைக் களைத்தற்கும் வருத்தமின்றிக் களைபிடுங்குதற்குமாகக் கீழ்நோக்கியுள்ள கூரியபல முளைகளையுடைய பலகையின் இரண்டுபக்கத்தும் மேற்புறத்திலுள்ள வளையங்களிற் கட்டியகயிறுகளைச் சேர்த்துப்பூட்டிய நுகத்தை வாய்கட்டப்பட்டுள்ள எருதுகளின் பிடரியில் வைத்துப் பூட்டி உழச்செய்தல், இத்தொழிலைத் தென்னாட்டிற் பரக்கக்காணலாம் செவ்வி - காலம் கறுப்ப - முற்ற, "சிறுதினை கொய்யக் கௌவை கறுப்ப" (உஎக) என்னும் மதுரைக்காஞ்சி உரையாலுணர்க வேய்தல் - மேய்தல் கலம் - உண்கலம் பாரியை இங்கே மடந்தையாதந்தையென்றதுபோலக் கீழ்க்கள - ம் செய்யுளிலும் "ஆய்தொடியரிவையர் தந்தை" என்று கூறியிருத்தல் காண்க சேய் - முருகக்கடவுள் தந்தையாகிய பெருவிறல் என இயைக்க நாடு - பறம்புநாடு நந்தி என்பது முதலாய வினையெச்சங்கள் - நந்தி, நீடி, போகி, விரிந்து காய்ந்து என்பன அரிய என்பது முதலிய வினையெச்சங்கள் அரிய, கறுப்ப, ஆக, பகர, மேவர என்பன (கஉ0)

(கஉக) *ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
மீத லெளிதே மாவண் டோன்றல்
அதுநற் கறிந்தனை யாயிற்
பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே

திணை - அது, துறை பொருண்மொழிக்காஞ்சி
மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள் — ஒருதிசை ஒருவனை உள்ளி - ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவனைநினைந்து, நாற்றிசை நான்குதிசையிலுமுள்ள, பரிசின்மாக்கள் பலரும் வருவர் —, வரிசை அறிதல் அரிது - அவருடைய தரத்தையறிதல் அரிதாகும், ஈதல் பெரிதும் எளிது கொடுத்தல் மிகவும் எளிதாகும், மாவண் தோன்றல் - பெரியவண்மையையுடையதலைவ ! அது நற்கு அறிந்தனை ஆயின் - நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், புலவர்மாட்டு பொதுநோக்கு ஒழி - அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக — எ - று

இப்பாட்டினை பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர் [தொல். பொரு. புறத்திணையியல், ௩௬ ம் சூத்திரவுரை]

கு - பு. வள்ளியோன் - வண்மையையுடையோன். நற்கு - நன்கினை விகாரம். "பண்டுநற் கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்" என்பது மலைபடுகடாம், ௩௧௨. இச்செய்யுள், இவ்வாறே அருங்கலச்செப்பிலுள்ள துறவுவெண்பாக்களின் இறுதியில் மிக வந்துள்ளது. மதி முன்னிலையசை. நிலையிடைச்சொல். "பொதுநோக்கான்" என்னும் திருக்குறள் இங்கே அறிதற்பாலது. (௧௨௧)

(௧௨௨) கடல்கொளப் படாஅது உடலுநர் ஊக்கார்
கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னாடே
அழல்புறந் தரூஉம் அந்தணர் அதுவே
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானை
மூவரு ளொருவன் துப்பா கியரென
ஏத்தினர் தரூஉங் கூழே நுங்குடி
வாழ்த்தினர் வரூஉம் இரவலர் அதுவே
வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
அரிவை தோள்அள வல்லதை
நினதென இலைநீ பெருமிதத் தையே

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். கடல் கொளப்படாது - கடலாற்கொள்ளப்படாது, உடலுநர் ஊக்கார் - அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற்கொள்ளார், கழல் புனை திருந்து அடி காரி - வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தால் திருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி! நின் நாடு -, அழல் புறந்தரூஉம் அந்தணரது - அது வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; வீயா திருவின் - கெடாத செல்வத்தினையும், விறல் கெழு தானை - வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய, மூவருள் ஒருவன் துப்பாகியர் என - மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று, ஏத்தினர் தரூஉம் கூழ் - அம்மூவர்பாலினின்றும் வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத் தரும் பொருள், நும் குடி வாழ்த்தினர் வரூஉம் இரவலரது - நும்முடைய குடியை வாழ்த்தினராய் வரும் பரிசிலருடையது; ஆதலால், வடமீன் புரையும் கற்பின் - வடதிசைக்கண்ணே தோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும், மடமொழி - மெல்லிய மொழியினையுமுடைய, அரிவை தோள் அளவு அல்லதை - அரிவையுடைய தோளமாத்திரையல்லது, நினது என இலை - நின்னுடையதென்று சொல்லவொன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும், நீ பெருமிதத்தையை - நீ பெரியசெருக்கினையுடையையாயிராநின்றாய், இதற்குக் காரணம் என்னை? எ - று.

ஏத்தினர் தரூஉமென்றது பன்மையாற் கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவருள் யாரொருவன், எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினார் தரூஉமென்று உரைப்பினு மமையும்.

நாடு அந்தணாது, கூழ இரவலாது, அரிவைதோளவலலதை நினககு உரித்தாககூறுதறகு யாதும இலலையாயிருநதது, நீ பெருமிததலதயுடை லயயா யிருநதாயென வியநதுகூறியவாறு

கு பு காரியின நாடு மலையும மலைசாாநத இடமு மாதலின, ‘கடல கொளபபடாது உடலுநா ஊககாா’ எனறா வேறுளளசஙகசசெயயுடகளால இநதமலையமான திருமுடிககாரியின இராசதானி பெணணையாறறஙகரையி லுளள திருககோவலூரெனறும, இவனுடு அதனைசசூழநத நாடெனறும தெரிகினறது அநநாடு மலையமானாடெனறும அதனசிதைவாகிய மலாடெனறும வழஙகபபடுதல இவனுககும இவனகுலததோாககும உரிததாயிருநதது பறறியெனறு சொலலல வேணடும திருககோவலூரில அரசாணடிருநத ஸ்ரீ மெயபபொருளநாயனாரைப பெரியபுராணததில ‘மலாடாகோமான’ எனறு அருணமொழிததேவர் அருளிசசெயதிருததலகாணக “அநதண ரெனபோாறவோமற றெவவுயிாககுஞ, செநதணமை பூணடொழுக லான” எனத திருவளளுவநாயனாரும, வேதாநததலை அணவுவோ ரெனறு நசசி னாககினியரும பொருளசெயதிருததலின, அநதணரெனபதறகு இவவிரணடு பொருளுங கொளளுதல தககது ஆகிய வியஙகோள ‘கூழே, நுஙகுடி வாழததினாவரூஉம இரவலாதுவே’ எனறது கீழ க௦அ-ம பாடடில, ‘பற மபு பாடின ரதுவே’ எனறுறபோல நினறது அரிவையெனறது - மலைய மானதிருமுடிககாரியினமனைவியை (கஉஉ)

(கஉ௩) நாடகள ளுணடு நாணமகிழ மகிழின
யாாககு மெளிதே தேரீ தலலே
தொலையா நலலிசை விளஙகு மலையன
மகிழா தீதத விழையணி நெடுநதோ
௫ பயனகெழு முளளூா மீமிசைப
படட மாரி யுறையினும பலவே

திணையும துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது

இ-ள—நாள களஉணடு நாடகாலையே மதுவையுணடு, நாள மகிழ மகிழின - நாளோலககததது மகிழசசியை மகிழின, தோ ஈதல யாாககும எளிது தோவழஙகுதல யாவாககும எளிதாகும, தொலையா நலலிசை விள ஙகும மலையன - கெடாத நலல புகழவிளஙகுமலையன, மகிழாது ஈதத இழை அணி நெடுநதோ மதுநுகாநது மகிழாது வழஙகிய பொறபடைகளால அணி யபபடட உயாநததோ, பயன கெழு முளளூா மீமிசை படட - பயனபொரு நதிய முளளூா மலையுசசியினகணணுணடாகிய, மாரி உறையினும பல - மழையி னது துளியினும பல—எ-று

இதனகருத்து - ஏனையோாகொடை செயறகையெனறும, இவன்கொ டையியறகையெனறுங் கூறியவாறு

௫ - பு. கூதல்லே - விசைத்தால் வகரவொற்று விரிந்தது. நாட்காலே - விடியற்காலம். மது - இங்கே வீரபானம், அது, பின் 'தேறல்' என்பதனாற் பெறப்பட்டது. நாளோலக்கம் - எல்லாருமவந்து தன்னை எளிதிற் காணும்படி அரசன் காட்சிக்கெளியனாய் வீற்றிருக்குங் காலைச்சமயச்சபை. இது நாளவையென்றுங் கூறப்படும், "எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூர், உடையோர் போல விடையின்று குறுகிச், செம்ம ஞாளவை யண்ணாந்து புக்கு, வெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே" என்னும் இந்நூல் ௫௪ - ம் செய்யுளாலுணர்க. மகிழ்தல் - மதுவையுண்ணல், "வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து" என்று பின்வந்துள்ளது, ௧௨௧ படை - மெய்த்தைமுதலியவை, ஆயுதங்களுமாம். முள்ளூர்மலை, "முரண்கொ டுப்பிற் செவ்வேன் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்" எனவும், "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்தவொள் வாண் மலையன்" எனவும் இவனுடையதாக இருத்தல் பற்றியே, அகநானூறு முதலியவற்றிற் பாராட்டப்பட்டிருத்தல் காண்க. பாட்டுடைத்தலைவனுடைய மலையிற்பெய்யும்மழைத்துளிகளைக்காட்டிலும் பலவாகவென்றுதல், அவனுடைய ஆறுமுதலியவற்றிலுள்ளமணலினும் பலவாகவென்றுதல், அவனுடைய இயல்பைப் புகழ்ந்து வாழ்த்துவது பண்டைக் கவிகளின் மரபாதலால், 'முள்ளூர்மீமிசைப், பட்ட மாரியுறையினும் பலவே யீத்தநெடுந்தேர்' என்றார், கீழ் ௩௪ - ம் பாட்டில் "இமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக், கொண்டன் மாமழை பொழிந்த, நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே" என்று சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழாரும், ௫௫ - ம் செய்யுளில் "நீடு வாழியர் நெடுந்தகை தாழ்நீர், வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில், நெடுவேணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக், கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய, வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே" என்று பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைமருதனிளநாகனாரும் கூறியிருத்தல் காண்க. (௧௨௩)

(௧௨௪) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்
பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். நாள் அன்று போகி - நல்லநாள் அன்றாகப் போய், புள் இடை தட்ப - புள்நிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்ப, பதன் அன்று புக்கு - செவ்வியன்றாகச் சென்றுகூடி, திறன் அன்று மொழியினும் - கூறுபாடன்றாக முனியுமவார்த்தைகளைச் சொல்லினும், வறிது பெயர்குவர் அல்லர் - வறிதாக மீள்வாரல்லர்; நெறி கொள - ஒழுங்குபட, பாடு ஆன்று இரங்கும் அருவி - ஓசை

நிறைந்து ஒலிக்கும் அருவியையுடைய, பீடு கெழு மலையின் பாடியோர் - பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோனைப் பாடியவர்கள் — என் - று

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக

அன்றியென்பது, அன்றெனத் திரிந்தது, செய்யுளாகலின். வறிதென் னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுடன் பெயர்தலோடுமுடி ந்தது. வறியரென்றுரைப்பாரு முளர்.

கு பு. நாள் - ஈண்டு நல்லநாளின்மேற்று. புள்நிமித்தம் - பறவைச் சகு னம், நிமித்தமென்றற்கு - அறிவிப்பதென்றுபொருள், பின்வரும் நன்மை தீமைகளை யறிவிப்பதென்றபடி, "எருமமள வையினவந்தன வலமுமமயி லிடமும், காகமுத லியமுந்திய தடைசெய்வன கண்டான்" என்னும் கம்ப ராமாயணச் செய்யுள் புள்நிமித்தம் இடையேதடுத்தலைதெரிவித்தல்காண்க, (பால பரசு ரு) கூறுபாடு மொழியுந்திறங்கள், இதனை, "திறனறி ந்து சொல்லுக" என்னும் திருக்குறளாலும், பரிமேலழகர் அதற்கெழுதிய விசேடவுரையாலும் உணர்க. முனியுமவார்த்தை வெறுக்கும் வார்த்தை. வறிதாகமீளல் பயனின்றிமீளல். (கஉச)

(கஉரு) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பரூஉக்கண் மண்டையொடு ஊழ்மாறு பெயர
வுண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே
நள்ளாதார் மிடல் சாயத்த வல்லாள
நின்மகிழ் திருக்கையே
யுழுத நோன்பகட் டழிதின் றாங்கு
நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே
குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்
கடந்தடு வென்றோ னிறக்கூ றும்மே
வெலீஇயோ னிவனெனக்
கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
விரைந்து வந்து சமந் தாங்கிய
வல்வேன் மலைய னல்ல னாயின்
நல்லமர் கடத்த லெளிதுமன் நமக்கெனத்
தோற்றோன் றானு நிறக்கூ றும்மே
தொலைஇயோ னிவனென
வொருநீ யாயினை பெரும பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்
திருந்தகு சேய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

திணை - வாகை, துறை - அரசவாகை.

சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழற்குத் *துப்பாகிய தேர் வண்மலையனை வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள். பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன - பருத்தி நூற்கும் பெண்டாட்டியது சகிர்ந்த பஞ்சுபோன்ற, நெருப்புச் சினம் தணிந்த நிணம் தயங்கு கொழுங்குறை - நெருப்புத் தன் வெம்மையாற்றதற்கு ஏதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவிய தடிகளை, பரூஉக் கண் மண்டையொடு - பெரிய உடலிடத்தையுடைய கள்வார்த்த மண்டையோடு, ஊழ் மாறு பெயர உண்கும் - முறை முறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உண்பேமாக, எந்தை - எம்முடைய தலைவ, நிற் காண்கு வந்திசின் - நின்னைக் காண்பேன் வந்தேன், நள்ளாதார் மிடல் சாய்த்த வல்லாள - பகைவரது வலியைத் தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய்! நின் மகிழ் இருக்கை - நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைக்கண், உழுத நோன் பகடு அழி தின்றாங்கு - உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலைத் தின்றாற்போல, நீ நயந்து உண்ணும் நறவு நல்ல அமிழ்தாக - நினது தாளாற்றலாற் செய்த பொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பி யுண்ணும் கள்ளு நல்ல அமிழ்தாவதாக, குன்றத்து அன்ன களிறு பெயர - மலைபோலும் யானைபட, கடந்து அட்டு வென்றோனும் வெலீஇயோன் இவன் என நின் கூறும் - எதிர்நின்று கொன்று வென்றவனும் நம்மை வெல்வித்தோன் இவனென்ன நின்னையே மகிழ்ந்து சொல்லும், கழல் அணி பொலிந்த சேவடி - வீரக்கழலாகிய அணியாற் சிறந்த செய்ய அடியாலே, நிலம் கவாபு - போர்க்களத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டி, விரைந்து வந்து சமம் தாங்கிய - விரைந்து வந்து போரைத் தடுத்த, வல் வேல் மலையன் அல்லனாயின் - வலிய வேலினையுடைய மலையன் அல்லனாயின், நல் அமர் கடத்தல் - நல்லபோரை வெல்லுதல், நமக்கு எளிது மன் என - நமக்கு எளிதென, தோற்றோன் தானும் தொலைஇயோன் இவன் என நின் கூறும் - தோற்றவனும் நம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென்ன நின்னையே புகழ்ந்து சொல்லும், ஆதலால்—, ஒருநீ யாயினை - நீ ஒருவனாயினாய், பெரும— ! பெருமழைக்கு இருக்கை சான்ற - பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கு அமைந்த, உயர் மலை - உயர்ந்த மலையையுடைய, திருத்தகு சேஎய் - திருத்தக்க சேயை ஒப்பாய், நின் பெற்றிசினோர்க்கே - நின்னை நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு — எ - று.

பனுவலன்ன நிணமென இயையும். நிலங்கவாபென்பது, கவாவெனத் திரிக்கப்பட்டது, எமது நிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற் செய்த பொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்கு வழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழி தின்றாங்கென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன் னீர்மைப்பட்டு உண்குமென்பதற்கு முடியாயின்றன. உண்குமென்பது,

---

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடமவண்ணத்தன் பெரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு

சுறறததை உளபபடுததிநினறமையின, பனமையொருமை வழுவமைதியாய நினறது மன - கழிவினகண வநதது

பெரும, சேஎய, வெனறோனும, வெலீஇயோனிவனென நிறகூறும, தோறறோனும, தொலைஇயோனிவனென நிறகூறும, அதனால, நிறபெறறிசினோககு ஒருநீயாயினையாதலால, நினமகிழிருககைககணணே உணகும காணகுவநதிசின, பகடு அழிதினறாஙகு நீ உணணுநறவு நலல அமிழதாக வென மாறிககூடடுக

'நெருபபுச சினநதணிநத நிணநதயஙகு கொழுஙகுறை' எனபதறகு எரியாது பூததுககிடககினற தழறபோலும நிணநதயஙகுகொழுஙகுறையெனினுமமையும பருஉககணமணடையெனபதறகுககளளையுடைய உடலிடமபரிய மணடையெனினு மமையும

கு பு பெணடாடடி - பெணமையையுடையாள, 'ஒருபெணடாடடி தமமொடுகலாயதது' எனபது இறையனாரகபபொருளுரை. சுகிாநத - வடிதத தணிநத - காரியபபொருடடு தடி - தசை கண - இடம பகடு - ஆணஎருமை, எருதுமாம அழி - வைககோல தாள - முயறசி சேய - முருககடவுள, இவா மலையையுடையராதலை "சேயோனமேயமைவரையுலகமும" எனபதனுலுணாக சோழறகுததுபபாகிய - சோழனுககுவலியாகிய

திணைவிளக்கம்

[இந்தப்பகுதியில் வந்துள்ள திணைகளின் விளக்கம்]

காஞ்சித்திணை —அஃதாவது பகையரசன் போர்க்குவந்துவிட, ஓரரசன் காஞ்சிப்பூவைச்சூடித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல், "வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர வேந்தன், காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று"—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், க. இத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் - க௦௯, கக௦, ககக.

பாடாண்டிணை —அஃதாவது ஒருவனுடைய கீர்த்தியும் வலியும் கொடையும் அளியும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல், "ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு, மளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று"—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண்டிணைப்படலம், க. இத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் க௦க, க௦௨, க௦௩, க௦௫, க௦௬, க௦௭, க௦௮, க௨௨, க௨௩, க௨௪.

பொதுவியற்றிணை —வெட்சித்திணைமுதலிய புறத்திணைகட்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற்கூறாதொழிந்தனவுமாகிய செய்திகளைக் கூறுவது. இத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் கக௨, கக௩, கக௪, கக௫, கக௬, கக௭, கக௮, கக௯, க௨௦, க௨க.

வாகைத்திணை —அஃதாவது வாகைப்பூவைத் தலையிலேசூடிப் பகைவரைக்கொன்று ஆரவாரித்தல், "இலைபுனை வாகை சூடி யிகன்மலைந், தலைகடற் றானை யரசட் டார்த்தன்று"—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், க. இத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் க௦௪, க௨௫.

துறைவிளக்கம்

[இந்தப்பகுதியில் வந்துள்ள துறைகளின் விளக்கம்]

அரசவாகை —அஃதாவது அரசனது இயல்பைக்கூறுதல், 'பகலன்ன வாய்மொழி, யிகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௩. புறநானூற்று ௪௩-ம் செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'பொறுத்தற்கரிய பிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று' என்று எழுதியிருக்கின்றனர் இந்நூல் உரையாசிரியர். க௦௪, க௨௫.

இயன்மொழி —அஃதாவது தலைவனெதிர்சென்றேறி அவன்செய்தியையும் அவன்குலத்தோர் செய்தியையும் அவன்மேலேயேற்றிப் புகழ்தலென்பர் நச்சினார்க்கினியர். இதனைத் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் ௩௫-ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இஃது இயன்மொழிவாழ்த்தென்றுங் கூறப்படும். புறநானூற்றில் க௪-ம் செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'தங்கையின் மென்மையது இயல்புங் கூறுவார் அரசன்கையின் வலிய இயல்புங் கூறினமை

யான் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், கடு - ம் செய்யுளின் விசேடவுரை யில் 'இவை எப்பொழுதுஞ் செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், சக - ம் செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'அவ னது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியுமாயிற்று' எனவும், கஎரு - ம் செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'பண்ணனது இயல்பு கூறி வாழ்த்தி யவாறு' எனவும் எழுதிப்போந்தார் இந்நூலுரையாசிரியர் க0உ, க0சு, க0எ, க0அ, கஉஉ, கஉரு, கஉச,

கையறுநிலை — அஃதாவது அரசனிறப்ப அவனைச் சேர்ந்தோர் அவ னிறந்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கந்தளர்தல், 'செய்கழல் மன்னன் மாய்ந் தெனச் சேர்ந்தோர், கையற வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியல், கசு புறநானூற்று உசரு - ம் செய் யுளின் விசேடவுரையில்' இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்றெழுதினார் இந்நூலுரையாசிரியர் ககஉ, ககரு, ககச, ககடு, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககக, கஉ0

பரிசில்கடாநிலை — அஃதாவது 'பரிசிலரை நீடித்தலமையாது நெடுந் தொண்டொழுகிய தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன் கடும்பினது இடு மைமுதலியன கூறித் தான் குறித்த பொருண்மையினைச் செலுத்திக் கடா வின நிலை' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் புறநானூற்று கக - ம் செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'பாடினி இழைபெற்றாள், பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறுகின்றிலேனென்பப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்று எழுதியிருக் கின்றனர் இந்நூலுரையாசிரியர் க0க

பொருண்மொழிக்காஞ்சி — அஃதாவது முனிவர் தெளிந்தபொருளைச் சொல்லுதல், 'எரிந்தி லங்குசடைமுடி முனிவர், புரிந்து கண்ட பொருண் மொழிந் தன்று'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியல், ரு கஉக

மகண்மறுத்தல் — அஃதாவது ஒருவீரன் மணங்கோடற்குத் தம்மகளை வேண்டச் சிற்றரணகளிலுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லுதல், 'விமமுரணன் மகள்வேண்ட, வம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று'—புறப்பொருள் வெண் பாமாலை, நொச்சிப்படலம், க இத்துறையை மறமென்பர் பாட்டியலுடை யார், அதனைக் கலம்பகத்திற்காண்க க0கூ, கக0, ககக

விறலியாற்றுப்படை — அஃதாவது அரசனுடைய கீர்த்தியைப் பாடு பாடினியை வழிப்படுத்தல், 'திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும், விறலியையாற்றுப் படுத்தன்று'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ருக க0கூ, க0அ.

அடி - அடியார்க்கு நல்லாருரை	சொல் - சொல்லதிகாரம்
இலக்கணவி - இலக்கணவிளக்கவுரை	தொல் - தொல்காப்பியம்
எழுத் - எழுத்ததிகாரம்	நச் - நச்சினார்க்கினியருரை
சங் - சங்கரநமச்சிவாயருரை	நன் - நன்னூல்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்	பக் - பக்கம்
சூ - சூத்திரம்	பொரு - பொருளதிகாரம்

புறநானூற்றுச்செய்யுளெண்.	செய்யுள்	அமைந்தஇடம்.
க0ரு	"சேயிழை பெறுகுவை ... செலினே" தொல் பொரு சூ கக - நச	
க0எ	"பாரிபாரி ... புரப்பதுவே" இலக்கணவி சூ சுசரு தொல் பொரு சூ கூ0 - நச, "பாரிபாரி ... புலவர்" சூ ங0க	
க0க	"அளிதோதானே ... யும்மே" தொல் பொரு சூ. சுஎ நச "சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே" நன் சூ கரு - சங	
ககங	"நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சி" இலக்கணவி சூ உரு0 நன் சூ ஙகூக - சங	
ககசு	"தீநீர்ப்பெருங் ... முழுநெறி" சிலப் பக் சஎ - வரி, கசு அடி	
ககஎ	"மைம்மீன்புகையினும் ... யோடினும்" சிலப் பக் உசு0 வரி, உச - அடி "கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பலகி" தொல் சொல் சூ சுஎ - நச	
கஉக	"ஒருதிசையொரு ... மாட்டே" தொல். பொரு. சூ. கக நச புறத்திரட்டு	
கஉச	"நாளன்று ... மொழியினும்" இலக்கணவி சூ. கக; "நாளன்றுபோகி" சூ உசகூ தொல் எழுத் சூ உகஎ - நச் சொல். சூ. உக0 "நாளன்று .. .பாடியோர்" நன் சூ கஎங - சங, 'நாளன்று .... கொள" சூ கூஙு,	
கஉரு	"நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை" தொல் பொரு சூ உகூஅ - நச் "உழுத கோன்பக டுதிர் குன்கு" சூ உஉகரு.	